

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2014/59/ES****(2014. gada 15. maijs),****ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu <sup>(1)</sup>,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu <sup>(2)</sup>,rīkojoties saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru <sup>(3)</sup>,

tā kā:

- (1) Nesenā finanšu krīze parādīja, ka Savienības līmenī nopietni trūkst piemērotu instrumentu, lai efektīvi risinātu problēmas saistībā ar kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām ("iestādes"), kas ir nestabilas vai kļūst maksātnespējīgas. Šādi instrumenti jo īpaši ir nepieciešami, lai novērstu maksātnespēju vai līdz minimumam samazinātu negatīvo ietekmi maksātnespējas gadījumā, saglabājot attiecīgās iestādes sistēmiski nozīmīgās funkcijas. Krīzes laikā šie problēmjautājumi bija svarīgs faktors, kas lika dalībvalstīm glābt iestādes, šim nolūkam izmantojot nodokļu maksātāju naudu. Uzticamas atvēršanas un noregulējuma sistēmas mērķis ir pēc iespējas lielākā mērā novērst šādas darbības nepieciešamību.
- (2) Nesenajai finanšu krīzei bija sistēmisks mērogs tādā nozīmē, ka tā ietekmēja lielas daļas kredītiestāžu piekļuvi finansējumam. Lai nepieļautu maksātnespēju, kas ietekmētu visu ekonomiku kopumā, šādas krīzes novēršanai ir nepieciešami pasākumi, kuru mērķis ir finansējuma pieejamības nodrošināšana ar vienādiem nosacījumiem visām citādā ziņā maksātnespējīgām kredītiestādēm. Šādiem pasākumiem ir nepieciešams centrālo banku atbalsts likviditātes nodrošināšanai un dalībvalstu garantijas maksātnespējīgu kredītiestāžu emitētiem vērtspapīriem.
- (3) Savienības finanšu tirgi ir cieši integrēti un savstarpēji saistīti ar daudzām iestādēm, kas izvēršas plašu darbību aiz savas valsts robežām. Pārrobežu iestādes maksātnespēja, iespējams, ietekmēs finanšu tirgu stabilitāti dažādajās dalībvalstīs, kurās tā darbojas. Dalībvalstu nespēja pārņemt savā kontrolē par maksātnespējīgu kļūstošu iestādi un atrisināt šo problēmu tā, lai efektīvi novērstu plašāku sistēmisku kaitējumu, var apdraudēt dalībvalstu savstarpējo uzticēšanos un iekšējā tirgus ticamību finanšu pakalpojumu jomā. Tādēļ finanšu tirgu stabilitāte ir būtisks nosacījums iekšējā tirgus izveidei un darbībai.

<sup>(1)</sup> OV C 39, 12.2.2013., 1. lpp.<sup>(2)</sup> OV C 44, 15.2.2013., 68. lpp.<sup>(3)</sup> Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 6. maija lēmums.

- (4) Pašlaik Savienības līmenī iestāžu noregulēšanas procedūras nav saskaņotas. Dažas dalībvalstis iestādēm piemēro tās pašas procedūras, ko tās piemēro citiem maksātspējīgiem uzņēmumiem, atsevišķos gadījumos tās īpaši pielāgojot iestādēm. Normatīvajos un administratīvajos aktos, ar ko reglamentē iestāžu maksātspēju dažādās dalībvalstīs, pastāv ievērojamas atšķirības pēc būtības, kā arī procesuālas atšķirības. Turklāt finanšu krīze izgaismoja faktu, ka vispārējā uzņēmumu maksātspējas procedūra ne vienmēr ir piemērota iestādēm, jo tā ne vienmēr nodrošina pietiekamu intervences ātrumu, iestāžu kritiski svarīgo funkciju turpināšanu un finanšu stabilitātes saglabāšanu.
- (5) Tādēļ ir nepieciešams režīms, kas pilnvarotajām iestādēm nodrošinātu uzticamu instrumentu kopumu, kuri ļautu pietiekami savlaicīgi un ātri veikt intervenci nestabilās vai par maksātspējīgām kļūstošās iestādēs, lai nodrošinātu šo iestāžu kritiski svarīgo finanšu un ekonomisko funkciju turpināšanu, vienlaikus samazinot to iespējamās maksātspējas ietekmi uz ekonomiku un finanšu sistēmu. Šim režīmam būtu jānodrošina, ka zaudējumus pirmām kārtām sedz akcionāri un ka kreditori zaudējumus sedz pēc akcionāriem ar nosacījumu, ka nevienam no kreditoriem nerodas lielāki zaudējumi par tiem, kas tam rastos, ja iestāde būtu likvidēta saskaņā ar parasto maksātspējas procedūru, ievērojot šajā direktīvā noteikto principu "neviens kreditors nav sliktākā situācijā". Jaunajām pilnvarām būtu jāļauj pilnvarotajām iestādēm, piemēram, saglabāt nepārtrauktu piekļuvi noguldījumiem un maksājumu darījumiem, attiecīgā gadījumā pārdot iestādes dzīvotspējīgās daļas un godīgā un prognozējamā veidā vienmērīgi sadalīt zaudējumus. Šiem mērķiem būtu jāpalīdz novērst finanšu tirgu destabilizēšanu un samazināt izmaksas, kas jāsedz nodokļu maksātājiem.
- (6) Pašlaik notiekošajai regulatīvā satvara pārskatīšanai, jo īpaši kapitāla un likviditātes rezervju stiprināšanai un makroprudenciālās politikas instrumentu uzlabošanai, būtu jāsamazina krīžu iespējamība nākotnē un jāpalielina iestāžu noturība pret ekonomisko spriedzi neatkarīgi no tā, vai šo spriedzi ir izraisījuši sistēmiski traucējumi vai konkrētajai iestādei specifiski notikumi. Tomēr nav iespējams izstrādāt tādu regulatīvu un uzraudzības satvaru, kas var vienmēr pasargāt minētās iestādes no nokļūšanas grūtībās. Tādēļ dalībvalstīm vajadzētu būt gatavām un to rīcībā vajadzētu būt atbilstošiem atveseļošanas un noregulējuma instrumentiem, lai risinātu situācijas, kas saistītas gan ar sistēmisku krīzi, gan atsevišķu iestāžu maksātspēju. Šādiem instrumentiem būtu jāietver mehānismi, kas pilnvarotajām iestādēm ļauj efektīvi risināt jautājumus, kuri saistīti ar iestādēm, kas kļūst vai, iespējams, kļūs maksātspējīgas.
- (7) Īstenojot šādas pilnvaras un pasākumus, būtu jāņem vērā maksātspējas apstākļi. Ja šāda problēma rodas atsevišķā iestādē, bet pārējā finanšu sistēmā nav skarta, pilnvarotajām iestādēm būtu jāspēj īstenot savas noregulējuma pilnvaras, pārāk daudz neraizējoties par iespējamo kaitīgās ietekmes izplatību. Savukārt, nestabilā vidē būtu jārikojas piesardzīgāk, lai novērstu finanšu tirgu destabilizāciju.
- (8) Iestādes noregulēšana, saglabājot tās darbību, galējas nepieciešamības gadījumā var būt saistīta ar valdības finanšu stabilizācijas instrumentu izmantošanu, tostarp šādas iestādes pagaidu pārņemšanu publikā īpašumā. Tādēļ noregulējuma pilnvaras un tā finansēšanas kārtību ir svarīgi strukturēt tā, lai nodokļu maksātāji varētu gūt labumu no jebkāda pārpalikuma, kas var rasties tādas iestādes pārstrukturēšanas rezultātā, kuras stabilitāti atjaunojušas attiecīgās pilnvarotās iestādes. Par atbildības un riska uzņemšanos būtu jāparedz atbildība.
- (9) Dažas dalībvalstis jau ir ieviesušas tiesību aktu grozījumus, kas paredz par maksātspējīgām kļūstošu iestāžu noregulējuma mehānismus; citas ir norādījušas, ka plāno ieviest šādus mehānismus, ja tos nepieņems Savienības līmenī. Kopēju iestāžu noregulējuma nosacījumu, pilnvaru un procedūru trūkums var būt šķērslis iekšējā tirgus vienmērīgai darbībai un apgrūtināt valstu iestāžu sadarbību ar tādām pārrobežu iestāžu grupām saistīto jautājumu risināšanā, kuras kļūst maksātspējīgas. Tas jo īpaši attiecas uz gadījumiem, kad atšķirīgas pieejas nozīmē to, ka valsts iestādēm nav vienāds kontroles līmenis vai vienāda spēja veikt iestāžu noregulējumu. Šie atšķirīgie noregulējuma režīmi var atšķirīgi ietekmēt iestāžu finansēšanas izmaksas dažādās dalībvalstīs un radīt konkurences izkropļojumus starp iestādēm. Efektīvi noregulējuma režīmi visās dalībvalstīs ir nepieciešami tādēļ, lai nodrošinātu, ka iestāžu tiesības veikt uzņēmējdarbību iekšējā tirgū nevar ierobežot šīs iestādes piederības dalībvalsts finansiālā spēja pārvaldīt tās maksātspēju.
- (10) Lai nodrošinātu to, ka netiek pārkāpti iekšējā tirgus noteikumi, būtu jānovērš minētie šķēršļi un jāpieņem atbilstīgi noteikumi. Tādēļ noteikumiem, kas reglamentē iestāžu noregulējumu, būtu jāpiemēro kopīgi minimālie saskaņošanas noteikumi.

- (11) Lai nodrošinātu saskaņotību ar spēkā esošajiem Savienības tiesību aktiem finanšu pakalpojumu jomā, kā arī pēc iespējas augstāku finanšu stabilitātes līmeni visās attiecīgajās iestādēs, būtu jāpiemēro iestādēm noregulējuma režīms, ievērojot prudenciālās prasības, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 575/2013 <sup>(1)</sup> un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/36/ES <sup>(2)</sup>. Šis režīms būtu jāpiemēro arī finanšu kontrolakciju sabiedrībām un jauktām finanšu kontrolakciju sabiedrībām, kas paredzētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/87/EK <sup>(3)</sup>, jauktas darbības pārvaldītājsabiedrībām un finanšu iestādēm, ja šīs finanšu iestādes ir meitasuzņēmumi kādai iestādei vai finanšu pārvaldītājsabiedrībai, jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai vai jauktas darbības pārvaldītājsabiedrībai un uz tām attiecas mātesuzņēmuma konsolidēta uzraudzība. Krīze parādīja, ka ar grupu saistītas vienības maksātnespēja var ātri ietekmēt visas grupas maksātspēju un tādējādi pat radīt sistēmisku ietekmi. Tādēļ pilnvaroto iestāžu rīcībā vajadzētu būt efektīviem līdzekļiem, kā rīkoties attiecībā uz minētajām vienībām, lai novērstu kaitīgas ietekmes izplatību un izveidotu konsekventu noregulējuma shēmu visai grupai kopumā, jo ar grupu saistītas vienības maksātnespēja var ātri ietekmēt visas grupas maksātspēju.
- (12) Lai nodrošinātu regulatīvā satvara saskaņotību, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 648/2012 <sup>(4)</sup> definētajiem centrālajiem darījumu partneriem un gaidāmajā Eiropas Parlamenta un Padomes regulā par vērtspapīru norēķinu uzlabošanu Eiropas Savienībā un par centrālajiem vērtspapīru depozitārijiem (CVD) definētajiem centrālajiem vērtspapīru depozitārijiem varētu piemērot atsevišķu likumdošanas iniciatīvu, ar ko izveido minēto vienību atvēršanos un noregulējuma sistēmu.
- (13) Šajā direktīvā paredzēto noregulējuma instrumentu un pilnvaru izmantošana var skart akcionāru un kreditoru tiesības. Akcionāru īpašumtiesības jo īpaši skar pilnvaroto iestāžu pilnvaras pārvest iestādes akcijas vai visus tās aktīvus vai to daļu privātam pircējam bez akcionāru piekrišanas. Turklāt pilnvaras izlemt, kuras saistības pārvest no maksātnespējīgas iestādes, lai nodrošinātu pakalpojumu sniegšanas turpināšanu un novērstu negatīvu ietekmi uz finanšu stabilitāti, var ietekmēt vienlīdzīgu attieksmi pret kreditoriem. Tādēļ noregulējuma darbība būtu jāveic vienīgi tad, ja tā ir nepieciešama sabiedrības interesēs un ja jebkāda iejaukšanās akcionāru un kreditoru tiesībās noregulējuma darbības rezultātā ir saderīga ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartu ("Harta"). Jo īpaši tad, ja saistībā ar noregulējuma darbību vienas kategorijas kreditoriem piemēro dažādus režīmus, šādām atšķirībām vajadzētu būt attaisnotām ar sabiedrības interesēm un samērīgām ar risināmo risku, kā arī tām nevajadzētu būt nedz tieši, nedz netieši diskriminējošām no valstspiederības viedokļa.
- (14) Saistībā ar atvēršanos un noregulējuma plāniem un tad, kad pilnvarotās iestādes izmanto dažādus to rīcībā esošos instrumentus un pilnvaras, tām būtu jāņem vērā iestādes uzņēmējdarbības raksturs, akciju portfeļa struktūra, juridiskā forma, riska profils, iestādes lielums, juridiskais statuss un savstarpējā saistība ar citām iestādēm vai finanšu sistēmu kopumā, iestādes darbību apmērs un sarežģītība, tas, vai tā ir dalībniece institucionālās aizsardzības shēmā vai citās kooperatīvajās savstarpējās solidaritātes shēmās, tas, vai iestāde izpilda jebkādu ieguldījumu pakalpojumu vai darbību, un tas, vai iestādes maksātnespēja un tai sekojošā iestādes likvidācija saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru būtiski negatīvi ietekmētu finanšu tirgus, citas iestādes, finansēšanas nosacījumus vai ekonomiku plašākā mērogā, pārlicinoties, ka režīms tiek piemērots atbilstīgā un samērīgā veidā un ka ar atvēršanos un noregulējuma plāna sagatavošanas pienākumiem saistītais administratīvais slogs ir minimāls. Tā kā šajā direktīvā un tās pielikumā ir noteikts minimālais standarts acimredzami sistēmiski nozīmīgām iestādēm, pilnvarotajām iestādēm ir atļauts piemērot atšķirīgas vai ievērojami mazākas prasības attiecībā uz atvēršanos un noregulējuma plānošanu un ar to saistītās informācijas sniegšanu par katru iestādi atsevišķi, kā arī veikt atjaunināšanu retāk nekā reizi gadā. Mazai bankai ar vāju savstarpējo saikni un sarežģītību atvēršanos plānus varētu vienkāršot, tajos iekļaujot pamatinformāciju par to struktūru, atvēršanos darbību faktoriem un noregulējuma variantiem. Ja iestādei varētu ļaut kļūt maksātnespējai, noregulējuma plānu varētu vienkāršot. Turklāt minētais režīms būtu jāpiemēro tā, lai netiktu apdraudēta finanšu tirgu stabilitāte. Īpaši situācijās, kurām raksturīgas plašākas

<sup>(1)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

<sup>(2)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

<sup>(3)</sup> Eiropas Parlamenta un padomes Direktīva 2002/87/EK (2002. gada 16. decembris) par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos un par grozījumiem Padomes Direktīvās 73/239/EEK, 79/267/EEK, 92/49/EEK, 92/96/EEK, 93/6/EEK un 93/22/EEK, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 98/78/EK un 2000/12/EK (OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.).

<sup>(4)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 648/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem (OV L 201, 7.2.2012., 1. lpp.).

problēmas vai pat šaubas par daudzu kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību noturību, ir svarīgi, lai varas iestādes novērtētu saistībā ar jebkuru atsevišķu kredītiestādi vai ieguldījumu brokeru sabiedrību veiktu darbību radītās kaitīgas ietekmes izplatības risku.

- (15) Lai nodrošinātu vajadzīgo rīcības ātrumu, garantētu neatkarību no ekonomikas dalībniekiem un novērstu interešu konfliktus, dalībvalstīm būtu jāizraugās publiskas pārvaldes iestādes vai iestādes ar publiskām pārvaldes pilnvarām, kas veiks pienākumus un uzdevumus saistībā ar šajā direktīvā paredzēto noregulējumu. Dalībvalstīm būtu jānodrošina tas, ka minētajām noregulējuma iestādēm tiek piešķirti atbilstoši resursi. Izraugoties minētās valsts pārvaldes iestādes, nevajadzētu izslēgt deleģēšanu, par ko atbildētu noregulējuma iestāde. Tomēr nav nepieciešamības norādīt konkrētu pilnvarotās iestādes vai iestāžu veidu, kas dalībvalstīm būtu jānosaka par noregulējuma iestādi. Lai gan šā aspekta saskaņošana var atvieglot koordinēšanu, tā būtiski iejauktos dalībvalstu konstitucionālo un administratīvo sistēmu darbībā. Pietiekamu koordinācijas pakāpi var panākt arī ar mazāk apgrūtināšu prasību: gadījumos, kad ir nepieciešama koordinēšana pārrobežu vai Savienības līmenī, visām iestāžu noregulēšanā iesaistītajām valsts iestādēm vajadzētu būt pārstāvētām noregulējuma kolēģijās. Tādēļ būtu jānodrošina dalībvalstīm iespēja izvēlēties pilnvarotās iestādes, kas atbild par noregulējuma instrumentu piemērošanu un šajā direktīvā paredzēto pilnvaru īstenošanu. Ja dalībvalsts par noregulējuma iestādi izraugās pilnvaroto iestādi, kas atbild par iestāžu prudenciālo uzraudzību (kompetentā iestāde), būtu jāizveido atbilstoša strukturāla kārtība, lai nošķirtu uzraudzības un noregulējuma funkcijas. Minētajai nošķiršanai nevajadzētu kavēt uzraudzības funkcijas veikšanai pieejamās informācijas pieejamību arī noregulējuma funkcijas veikšanai.
- (16) Ņemot vērā iestādes maksātnespējas iespējamo ietekmi uz dalībvalsts finanšu sistēmu un ekonomiku, kā arī iespējamo nepieciešamību izmantot publiskā sektora līdzekļus krīzes pārvarēšanai, krīzes vadībā un novēršanā jau no paša sākuma būtu cieši jāiesaista dalībvalstu finanšu ministrijas vai citas attiecīgās ministrijas.
- (17) Tādu iestāžu vai grupu efektīvam noregulējumam, kuras darbojas visā Savienībā, nepieciešama kompetento iestāžu un noregulējuma iestāžu sadarbība uzraudzības un noregulējuma iestāžu kolēģijās visos šajā direktīvā paredzētajos posmos – no atveseļošanas un noregulējuma plānu sagatavošanas līdz faktiskam iestādes noregulējumam. Ja starp valstu pilnvarotajām iestādēm rodas domstarpības par lēmumiem, kas attiecībā uz iestādēm jāpieņem saskaņā ar šo direktīvu, šajā direktīvā noteiktos gadījumos Eiropas Banku iestādei ("EBI"), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010 <sup>(1)</sup> kā galējais līdzeklis būtu jāuzņemas starpnieka loma. Noteiktos gadījumos šī direktīva paredz, ka EBI jāuzņemas saistoša starpniecība saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu. Šāda saistoša starpniecība neliedz citos gadījumos izmantot nesaistošu starpniecību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 31. pantu.
- (18) Pieņemot lēmumus par tādu iestāžu vai grupu noregulējumu, kuras darbojas vairākās Savienības valstīs, būtu jācenšas arī saglabāt finanšu stabilitāti un līdz minimumam samazināt negatīvo ekonomisko un sociālo ietekmi dalībvalstīs, kurās attiecīgā iestāde vai grupa darbojas.
- (19) Lai efektīvi risinātu ar tādām iestādēm saistītos jautājumus, kuras kļūst maksātnespējīgas, pilnvarotajām iestādēm vajadzētu būt pilnvarotām noteikt sagatavošanas un preventīvos pasākumus.
- (20) Ņemot vērā EBI pienākumu un uzdevumu paplašināšanos, kā paredzēts šajā direktīvā, Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai būtu jānodrošina, ka nekavējoties tiek darīti pieejami atbilstoši cilvēkresursi un finanšu resursi. Šajā nolūkā minētie uzdevumi būtu pienācīgi jāņem vērā EBI budžeta izstrādes, izpildes un kontroles procesā, kas aprakstīts Regulas (ES) Nr. 1093/2010 63. un 64. pantā. Eiropas Parlamentam un Padomei būtu jānodrošina visaugstāko efektivitātes standartu ievērošana.

<sup>(1)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

- (21) Ir svarīgi, lai iestādes sagatavotu un regulāri atjauninātu atveseļošanas plānus, kuros tiktu izklāstīti pasākumi, kas tām jāveic sava finansiālā stāvokļa atjaunošanai pēc būtiskas pasliktināšanās. Šādiem plāniem vajadzētu būt sīki izstrādātiem un balstītiem uz reālistiskiem pieņēmumiem, kas būtu piemērojami dažādu smagu un noturīgu scenāriju gadījumā. Tomēr prasība sagatavot atveseļošanas plānu būtu jāpiemēro samērīgi, atspoguļojot iestādes vai grupas sistēmisko nozīmīgumu un iestādes savstarpējo saikni ar citām iestādēm, tostarp piedaloties savstarpējās garantiju sistēmās. Tādēļ prasītajā saturā būtu jāņem vērā iestādes finansējuma avota veids, tostarp savstarpēji garantēts finansējums vai saistības, un tas, cik lielā mērā būtu droši pieejams grupas atbalsts. Būtu jānosaka prasība iestādēm savus plānus iesniegt kompetentajām iestādēm, lai tās šos plānus varētu pilnībā izvērtēt, tostarp to, vai tie ir visaptveroši un vai, tos īstenojot, būtu iespējams savlaicīgi atjaunot iestādes dzīvotspēju pat lielas finansiālas spriedzes periodos.
- (22) Atveseļošanas plānos būtu jāiekļauj iespējami pasākumi, ko iestādes vadība varētu veikt gadījumā, ja tiktu konstatēti nosacījumi agrīnai intervencei.
- (23) Nosakot, vai privātā sektora darbība varētu novērst iestādes maksātnespēju pieņemamā laikposmā, attiecīgajai pilnvarotajai iestādei būtu jāņem vērā saskaņā ar kompetentās iestādes iepriekš noteiktu grafiku veikto agrīnas intervences pasākumu lietderīgums. Izstrādājot grupas atveseļošanas plānus, būtu jāņem vērā atveseļošanas pasākumu iespējamā ietekme visās dalībvalstīs, kurā šī grupa darbojas.
- (24) Ja iestāde neiesniedz atbilstošu atveseļošanas plānu, kompetentajām iestādēm vajadzētu būt pilnvarotām pieprasīt šai iestādei veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai novērstu būtiskās plāna nepilnības. Šī prasība var skart Hartas 16. pantā garantēto brīvību veikt uzņēmējdarbību. Tomēr šo pamattiesību ierobežošana ir vajadzīga, lai sasniegtu finanšu stabilitātes mērķus. Konkrētāk, šāds ierobežojums nepieciešams, lai stiprinātu iestāžu uzņēmējdarbību un novērstu iestāžu pārmērīgu paplašināšanos vai pārāk liela riska uzņemšanos, nespējot tikt galā ar šķēršļiem un zaudējumiem un atjaunot savu kapitāla bāzi. Minētais ierobežojums ir samērīgs, jo tas ļauj veikt preventīvu darbību tikai tiktāl, ciktāl tas ir nepieciešams, lai novērstu attiecīgos trūkumus, un tāpēc ir saskaņā ar Hartas 52. pantu.
- (25) Noregulējuma plānošana ir būtisks efektīva noregulējuma elements. Pilnvaroto iestāžu rīcībā vajadzētu būt visai nepieciešamajai informācijai, lai noteiktu kritiski svarīgās funkcijas un nodrošinātu to turpināšanu. Tomēr noregulējuma plāna saturam vajadzētu būt samērīgām ar iestādes vai grupas sistēmisko nozīmīgumu.
- (26) Tā kā konkrētā iestāde pati vislabāk pārzina savu darbību un šādas darbības rezultātā radušās problēmas, noregulējuma iestādēm noregulējuma plāni būtu jāizstrādā, pamatojoties arī uz attiecīgās iestādes sniegto informāciju.
- (27) Lai ievērotu proporcionalitātes principu un novērstu pārmērīgu administratīvo slogu, būtu jāparedz kompetentajām iestādēm un attiecīgā gadījumā noregulējuma iestādēm iespēja šajā direktīvā noteiktajos nedaudzajos gadījumos, izskatot katru gadījumu atsevišķi, nepildīt prasības attiecībā uz atveseļošanas un noregulējuma plānu sagatavošanu. Šādi gadījumi ietver iestādes, kas ir radniecīgas centrālajai iestādei un ir pilnībā vai daļēji atbrīvotas no prudenčuālajām prasībām valstu tiesību aktos saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 21. pantu, un iestādes, kuras ir pievienojušās kādai no institucionālās aizsardzības shēmām saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013/ES 113. panta 7. punktu. Katrā gadījumā atbrīvojuma piešķiršanai būtu jāpiemēro šajā direktīvā paredzētie nosacījumi.
- (28) Ņemot vērā to iestāžu kapitāla struktūru, kuras ir radniecīgas centrālajai iestādei, šīs direktīvas piemērošanas nolūkā šādām iestādēm nevajadzētu prasīt katrai atsevišķi izstrādāt atveseļošanas vai noregulējuma plānu, tikai pamatojoties uz to, ka centrālā iestāde, ar kuru tās ir saistītas, atrodas tiešā Eiropas Centrālās bankas uzraudzībā.

- (29) Pamatojoties uz attiecīgo noregulējuma iestāžu veikto noregulējamības novērtējumu, būtu jāparedz attiecīgajām noregulējuma iestādēm pilnvaras tieši vai netieši – ar kompetentās iestādes starpniecību – pieprasīt izmaiņas iestāžu struktūrā un organizācijā, veikt samērīgus pasākumus, kas nepieciešami, lai mazinātu vai novērstu būtiskus šķēršļus noregulējuma instrumentu piemērošanai un nodrošināt attiecīgo vienību noregulējamību. Ņemot vērā visu iestāžu potenciāli sistēmisko raksturu, finanšu stabilitātes saglabāšanas nolūkā ir ļoti svarīgi, lai attiecīgajām iestādēm būtu nodrošināta iespēja noregulēt jebkuru iestādi. Lai ievērotu Hartas 16. pantā noteiktās tiesības veikt uzņēmējdarbību, pilnvaroto iestāžu rīcības brīvībai vajadzētu būt ierobežotai līdz tam, kas ir nepieciešams iestādes struktūras un darbību vienkāršošanai, vienīgi lai uzlabotu tās noregulējamību. Turklāt visiem šādā nolūkā noteiktiem pasākumiem būtu jāatbilst Savienības tiesību aktiem. Pasākumiem nevajadzētu būt tiešā vai netiešā veidā diskriminējošiem valstspiederības dēļ, un tos vajadzētu pamatot ar primāro iemeslu, proti, ka tie tiek veikti, lai nodrošinātu finansiālo stabilitāti sabiedrības interesēs. Turklāt jebkurai darbībai nevajadzētu pārsniegt minimumu, kas nepieciešams attiecīgo mērķu sasniegšanai. Nosakot veicamos pasākumus, noregulējuma iestādēm būtu jāņem vērā brīdinājumi un ieteikumi, kurus sniedz Eiropas Sistēmisko risku kolēģija, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1092/2010 <sup>(1)</sup>.
- (30) Pasākumiem, kas ierosināti, lai pārvarētu vai novērstu šķēršļus iestādes vai grupas noregulējamībai, nevajadzētu kavēt iestādes izmantot tām ar Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD) noteiktās tiesības veikt uzņēmējdarbību.
- (31) Atvесеlošanas un noregulējuma plānos nevajadzētu paredzēt ārkārtas finansiālā atbalsta pieejamību no publiskā sektora līdzekļiem vai pakļaut nodokļu maksātāju zaudējuma riskam.
- (32) Šajā direktīvā paredzētā grupas pieeja atvесеlošanas un noregulējuma plānošanai būtu jāpiemēro visām konsolidētā veidā uzraudzītām iestāžu grupām, tai skaitā tām, kuru uzņēmumi ir saistīti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/34/ES <sup>(2)</sup> 22. panta 7. punkta nozīmē. Atvесеlošanas un noregulējuma plānos būtu jāņem vērā attiecīgās grupas finanšu, tehniskā un uzņēmējdarbības struktūra. Ja tiek izstrādāti individuāli atvесеlošanas un noregulējuma plāni iestādēm, kas ir daļa no kādas grupas, attiecīgajām pilnvarotajām iestādēm būtu jācenšas ciktāl iespējams tos saskaņot ar pārējo grupas iestāžu atvесеlošanas un noregulējuma plāniem.
- (33) Kā vispārējs noteikums būtu jāparedz tas, ka grupas atvесеlošanas un noregulējuma plānus sagatavo visai grupai kopumā un ka tajos nosaka pasākumus attiecībā uz mātes iestādi, kā arī atsevišķiem meitasuzņēmumiem, kas ir daļa no grupas. Attiecīgām pilnvarotajām iestādēm, darbojoties noregulējuma kolēģijā, būtu jādara viss iespējams, lai pieņemtu kopīgu lēmumu par minēto plānu novērtēšanu un pieņemšanu. Tomēr īpašos gadījumos, kad ir izstrādāts attiecīgi individuāls atvесеlošanas vai noregulējuma plāns, konsolidētās uzraudzības iestādes izvērtētā grupas atvесеlošanas plāna vai grupas līmeņa noregulējuma iestādes pieņemtā grupas noregulējuma plāna darbības jomai nevajadzētu ietvert tās grupas vienības, kurām attiecīgās pilnvarotās iestādes ir izvērtējušas vai sagatavojušas individuālos plānus.
- (34) Grupas noregulējuma plāna gadījumā, izstrādājot grupas noregulējuma plānu, īpaši būtu jāņem vērā noregulējuma darbību iespējamā ietekme visās dalībvalstīs, kurās grupa darbojas. Noregulējuma plāna izstrādē būtu jāiesaista to dalībvalstu noregulējuma iestādes, kurās attiecīgajai grupai ir meitasuzņēmumi.
- (35) Attiecīgos gadījumos atvесеlošanas un noregulējuma plānos būtu jāiekļauj procedūras, kas jāizmanto, lai informētu darba ņēmēju pārstāvjus un apspriestos ar tiem visā atvесеlošanas un noregulējuma veikšanas gaitā. Attiecīgā gadījumā šajā sakarībā būtu jāievēro koplīgumi vai cita sociālo partneru paredzēta kārtība, kā arī dalībvalstu un Savienības tiesību akti par arodbiedrību un darba ņēmēju pārstāvju iesaistīšanu sabiedrības pārstrukturēšanā.

<sup>(1)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1092/2010 (2010. gada 24. novembris) par Eiropas Savienības finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveidošanu (OV L 331, 15.12.2010., 1. lpp.).

<sup>(2)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

- (36) Ņemot vērā atvaseļošanas un noregulējuma plānos iekļautās informācijas sensitivitāti, tajos iekļautajai konfidencialajai informācijai vajadzētu piemērot šajā direktīvā izklāstītos konfidencialitātes noteikumus.
- (37) Lai pastāvīgi un pilnīgi informētu visas attiecīgās noregulējuma iestādes, kompetentajām iestādēm noregulējuma plāni un visi to grozījumi būtu jāiesniedz attiecīgajām noregulējuma iestādēm, savukārt noregulējuma iestādēm būtu jāiesniedz kompetentajām iestādēm noregulējuma plāni un visi to grozījumi.
- (38) Vienas pārrobežu grupas vienības finanšu atbalsta sniegšanu citai tās pašas grupas vienībai dažās dalībvalstīs pašlaik ierobežo vairāki valsts tiesību aktos izklāstīti noteikumi. Šie noteikumi ir paredzēti, lai aizsargātu ikvienas vienības kreditorus un akcionārus. Tomēr minētajos noteikumos nav ņemta vērā vienas un tās pašas grupas vienību savstarpējā atkarība. Tādēļ būtu jāparedz nosacījumi, ar kādiem pārrobežu iestāžu grupas vienības var cita citai pārvest finansiālo atbalstu, lai nodrošinātu visas grupas finanšu stabilitāti, neapdraudot atbalstu sniedzošās vienības likviditāti vai maksātpēju. Grupas vienību savstarpējam finansiālajam atbalstam vajadzētu būt brīvprātīgam, un tam būtu jāpiemēro atbilstoši aizsardzības pasākumi. Būtu pareizi, ja dalībvalstis tiesību veikt uzņēmējdarbību izmantošanai nedz tieši, nedz netieši kā nosacījumu neizvirzītu vienošanos sniegt finansiālu atbalstu. Šīs direktīvas II sadaļas III nodaļas noteikumi par grupas iekšējo finansiālo atbalstu neskar līgumos vai tiesību aktos noteiktu iestāžu atbildības uzņemšanās kārtību, kas ar kontragarantiju un līdzvērtīgu pasākumu palīdzību aizsargā iesaistītās iestādes. Ja kompetentā iestāde ierobežo vai aizliedz grupas iekšējā finansiālā atbalsta sniegšanu un ja grupas iekšējais finansiālais atbalsts ir minēts attiecīgās grupas atvaseļošanas plānā, šāds ierobežojums vai aizliegums būtu uzskatāms par būtiskām izmaiņām, kuru dēļ ir jāpārskata atvaseļošanas plāns.
- (39) Šajā direktīvā paredzētajos atvaseļošanas un agrīnas intervences posmos akcionāriem būtu jāsauglabā pilna atbildība par iestādes darbību un kontrole pār to, izņemot gadījumus, kad kompetentā iestāde ir iecēlusi pagaidu administratoru. Tiem vairs nebūtu jāsauglabā šāda atbildība, tiklīdz iestāde tiek pakļauta noregulējumam.
- (40) Lai saglabātu finanšu stabilitāti, ir svarīgi, lai kompetentās iestādes spētu novērst iestādes finansiālā un ekonomiskā stāvokļa pasliktināšanos, pirms tā sasniedz robežu, kad attiecīgajām iestādēm nav vairs citas alternatīvas kā vien to noregulēt. Minētajā nolūkā būtu jāpieskīr kompetentajām iestādēm agrīnas intervences pilnvaras, tostarp pilnvaras iecelt pagaidu administratoru, kas vai nu aizstātu iestādes vadības struktūru un augstāko vadību, vai arī uz laiku strādātu kopā ar tām. Pagaidu administratora uzdevumam vajadzētu būt visu to pilnvaru īstenošanai, kuras tam piešķirtas ar nolūku veicināt risinājumus, lai atjaunotu iestādes agrāko finansiālo situāciju. Ieceļot pagaidu administratoru, nevajadzētu nepamatoti kavēt akcionāru vai īpašnieku to tiesību īstenošanu vai procesuālo pienākumu izpildi, kuri noteikti Savienības vai valsts tiesību aktos uzņēmējdarbības jomā, un būtu jāievēro Savienības vai dalībvalstu starptautiskās saistības attiecībā uz ieguldījumu aizsardzību. Agrīnas intervences pilnvarās būtu jāiekļauj pilnvaras, kas jau paredzētas Direktīvā 2006/48/EK izmantošanai apstākļos, kas netiek uzskatīti par agrīnu intervenci, kā arī situācijās, kas tiek uzskatītas par nepieciešamām, lai atjaunotu iestādes finanšu stabilitāti.
- (41) Noregulējuma sistēmai būtu jāparedz savlaicīga noregulējuma uzsākšana, pirms finanšu iestāde nav kļuvusi maksātnespējīga saskaņā ar bilanci un pirms pilnībā nav iztērēts viss pašu kapitāls. Noregulējums būtu jāuzsāk tad, kad kompetentā iestāde pēc apspriešanās ar noregulējuma iestādi nosaka, ka iestāde kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga un kad šajā direktīvā minētie alternatīvie pasākumi novērstu šādu maksātnespēju pieņemamā laikposmā. Izņēmuma kārtā dalībvalstis var paredzēt, ka bez kompetentās iestādes noteikt to, ka iestāde kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, var arī noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar kompetento iestādi. Tam, ka iestāde neatbilst atļaujas saņemšanas prasībām, pašam par sevi nevajadzētu būt pamatojumam noregulēšanas sākšanai, jo īpaši, ja iestāde joprojām ir vai, iespējams, joprojām būs dzīvotspējīga. Iestāde būtu jāuzskata par tādu, kas kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, ja tā pārkāpj vai, iespējams, tuvākajā nākotnē pārkāps prasības atļaujas atjaunošanai, ja iestādes aktīvi ir vai, iespējams, tuvākajā nākotnē būs mazāki nekā tās saistības, ja iestāde nav vai, iespējams, tuvākajā nākotnē nebūs spējīga samaksāt savus parādus paredzētajā termiņā vai ja iestāde pieprasa ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem, izņemot šajā direktīvā izklāstītos īpašos gadījumus. Nepieciešamībai pēc ārkārtas likviditātes palīdzības no centrālās bankas vien nevajadzētu būt apstāklim, kas pietiekamā mērā demonstrē to, ka iestāde nav vai tuvākajā nākotnē nebūs spējīga nokārtot savas saistības paredzētajā termiņā.

Ja minēto mehānismu garantē valsts, uz šo mehānismu izmantojošo iestādi būtu jāattiecina valsts atbalsta regulējums. Lai saglabātu finanšu stabilitāti, jo īpaši sistēmiska likviditātes trūkuma gadījumos, valsts garantijām centrālo banku likviditātes instrumentiem vai valsts garantijām no jauna emitētām saistībām, lai novērstu nopietnus traucējumus dalībvalsts ekonomikā, nevajadzētu būt par faktoru noregulējuma režīma piemērošanai, ja tiek ievēroti vairāki nosacījumi. Jo īpaši valsts garantijas pasākumi būtu jāapstiprina saskaņā ar valsts atbalsta regulējumu, tiem nevajadzētu būt daļai no plašāka atbalsta pasākumu kopuma un garantijas pasākumu izmantošanai vajadzētu būt stingri ierobežotai laikā. Būtu jāaizliedz dalībvalstu garantijas pašu kapitāla prasījumiem. Sniedzot garantiju, par no jauna emitētām saistībām, kas nav pašu kapitāls, dalībvalstij būtu jānodrošina, ka iestāde šo garantiju atfīdzina pietiekamā apmērā. Turklāt ārkārtas finansiālā atbalsta sniegšanai no publiskā sektora līdzekļiem nevajadzētu būt par faktoru noregulējuma piemērošanai, ja dalībvalsts piesardzības nolūkā iegūst pašu kapitāla daļu tādā iestādē – tostarp publiskā īpašumā esošā iestādē –, kura izpilda kapitāla prasības. Tas var būt, piemēram, gadījums, kad, pamatojoties uz iznākumu, kas iegūts, veicot uz scenāriju balstītu spriedzes testu vai līdzvērtīgu makroprudenciālās uzraudzības iestāžu veiktu darbību, iestādei tiek prasīts piesaistīt jaunu kapitālu, tostarp saglabāt finansiālo stabilitāti sistēmiskās krīzes kontekstā, bet iestāde pati saviem spēkiem nav spējīga piesaistīt kapitālu tirgos. Iestādi nevajadzētu uzskatīt par tādu, kas kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, pamatojoties tikai uz to, ka pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā tai tika sniegts ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem. Visbeidzot, likviditātes instrumentu, tostarp centrālo banku nodrošinātās ārkārtas likviditātes palīdzības, pieejamība var būt valsts atbalsts, kas tiek sniegts saskaņā ar valsts atbalsta regulējumu.

- (42) Noregulējot grupu, kas veic pārrobežu darbību, ikvienā noregulējuma darbībā būtu jāņem vērā noregulējuma iespējamā ietekme visās dalībvalstīs, kurās attiecīgā iestāde vai grupa darbojas.
- (43) Noregulējuma iestāžu pilnvaras būtu jāpiemēro arī pārvaldītājsabiedrībām, ja gan attiecīgā pārvaldītājsabiedrība, gan kāda no meitas iestādēm vai nu Savienībā, vai kādā trešā valstī kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga. Turklāt, neraugoties uz to, ka pārvaldītājsabiedrība varētu nebūt tāda, kas kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, attiecībā uz to būtu jāpiemēro noregulējuma iestāžu pilnvaras, ja viena vai vairākas iestādes, kas ir attiecīgās pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmumi, atbilst noregulējuma nosacījumiem vai kādas trešās valsts iestāde atbilst noregulējuma nosacījumiem minētajā trešā valstī un noregulējuma instrumentu piemērošana un noregulējuma pilnvaru īstenošana attiecīgajai pārvaldītājsabiedrībai ir nepieciešama, lai noregulētu vienu vai vairākus tās meitasuzņēmumus vai visu grupu kopumā.
- (44) Ja iestāde kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, valstu noregulējuma iestāžu rīcībā vajadzētu būt minimālam saskaņotam noregulējuma instrumentu un pilnvaru kopumam. Tie būtu jāizmanto atkarībā no vispārējiem apstākļiem, mērķiem un vispārīgiem principiem. Ja noregulējuma iestāde ir pieņēmusi lēmumu sākt iestādes noregulēšanu, parastās maksātnespējas procedūras izmantošana būtu jāizslēdz, izņemot tad, ja tās jāapvieno ar noregulējuma instrumentiem, un pēc noregulējuma iestādes ierosmes. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai piešķirt noregulējuma iestādēm pilnvaras un instrumentus papildus tām pilnvarām un instrumentiem, kas šīm iestādēm piešķirti saskaņā ar šo direktīvu. Tomēr minēto papildu instrumentu un pilnvaru izmantošanai vajadzētu būt saskaņotai ar šajā direktīvā izklāstītajiem noregulējuma principiem un mērķiem. Jo īpaši šādu instrumentu vai pilnvaru izmantošanai nevajadzētu mazināt pārrobežu grupu noregulējuma efektivitāti.
- (45) Lai novērstu bezatbildīgu rīcību, ikvienai par maksātnespējīgu kļūstošai iestādei neatkarīgi no tās lieluma un savstarpējās saistības ar citām iestādēm vajadzētu spēt izstāties no tirgus, neradot sistēmiskus traucējumus. Par maksātnespējīgu kļūstoša iestāde principā būtu jālikvidē saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru. Tomēr likvidācija saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru var apdraudēt finanšu stabilitāti, pārtraukt kritiski svarīgu funkciju veikšanu un ietekmēt noguldītāju aizsardzību. Šādā gadījumā ir ļoti liela iespēja, ka sabiedrības interesēs būtu iestādei piemērot noregulējumu un piemērot noregulējuma instrumentus, nevis izmantot parasto maksātnespējas procedūru. Tādēļ par noregulējuma mērķiem būtu jānosaka kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktības nodrošināšana, negatīvas ietekmes uz finanšu sistēmas stabilitāti novēršana, publiskā sektora līdzekļu aizsardzība, līdz minimumam samazinot paļaušanos uz ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem par maksātnespējīgām kļūstošām iestādēm, un aizsargāto noguldītāju, ieguldītāju, klientu līdzekļu un klientu aktīvu aizsardzība.
- (46) Pirms noregulējuma instrumentu piemērošanas vienmēr būtu jāapsver iespēja par maksātnespējīgu kļūstošu iestādi likvidēt saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru. Par maksātnespējīgu kļūstoša iestāde ar noregulējuma instrumentu palīdzību būtu jāsaglabā kā darbību turpinoša iestāde, ciktāl iespējams, izmantojot privātus līdzekļus. To var panākt, vai nu pārdodot iestādi privātā sektora pircējam vai to apvienojot ar privātā sektora pircēju, vai nu pēc iestādes saistību norakstīšanas, vai nu pēc tās parādu pārvēršanas pašu kapitālā, lai veiktu rekapitalizāciju.



- (47) Piemērojot noregulējuma instrumentus un īstenojot noregulējuma pilnvaras, noregulējuma iestādēm būtu jāveic visi attiecīgie pasākumi, lai nodrošinātu to, ka noregulējuma darbība notiek atbilstoši principiem, tostarp to, ka akcionāri un kreditori sedz pienācīgu daļu no zaudējumiem, ka principā tiek nomainīta vadība, ka līdz minimumam tiek samazinātas iestādes noregulējuma izmaksas un ka vienas un tās pašas kategorijas kreditoriem tiek piemērots vienāds režīms. Jo īpaši gadījumos, kad tās pašas kategorijas kreditoriem piemēro atšķirīgus režīmus saistībā ar noregulējuma darbību, šādām atšķirībām vajadzētu būt pamatotām ar sabiedrības interešu aizsardzību, un tām nevajadzētu būt nedz tieši, nedz netieši diskriminējošām valstspiederības dēļ. Ja noregulējuma instrumentu izmantošana paredz valsts atbalsta piešķiršanu, intervences būtu jāizvērtē saskaņā ar attiecīgajiem valsts atbalsta noteikumiem. Valsts atbalsts var tikt izmantots arī gadījumos, kad par maksātnespējīgām kļūstošu iestāžu noregulēšanā tiek izmantoti noregulējuma fondi vai noguldījumu garantiju fondi.
- (48) Piemērojot noregulējuma instrumentus un īstenojot noregulējuma pilnvaras, noregulējuma iestādēm attiecīgos gadījumos būtu jāinformē darba ņēmēju pārstāvji un jāapspriežas ar tiem. Minētajā sakarībā attiecīgos gadījumos pilnībā būtu jāņem vērā koplīgumi vai cita sociālo partneru paredzēta kārtība.
- (49) Akcionāru un kreditoru tiesību ierobežojumi būtu jānosaka atbilstoši Hartas 52. pantam. Tādēļ noregulējuma instrumenti būtu jāpiemēro tikai tām iestādēm, kuras kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīgas, un tikai tad, ja tas ir nepieciešams, lai sasniegtu mērķi – finanšu stabilitātes nodrošināšanu sabiedrības interesēs. Jo īpaši noregulējuma instrumenti būtu jāpiemēro tad, ja iestādi nevar likvidēt saskaņā ar parastajām maksātnespējas procedūrām, nedestabilizējot finanšu sistēmu, un ir nepieciešami pasākumi, lai nodrošinātu sistēmiski nozīmīgu funkciju ātru pārvešanu un turpināšanu, un ja nav pamatotu izredžu rast alternatīvu privātu risinājumu, tostarp izredžu, ka tā brīža akcionāri vai kāda trešā puse palielinās kapitālu pietiekamā apmērā, lai pilnībā atjaunotu iestādes dzīvotspēju. Turklāt, piemērojot noregulējuma instrumentus un īstenojot noregulējuma pilnvaras, būtu jāņem vērā proporcionalitātes princips un iestādes juridiskās formas īpatnības.
- (50) Īpašumtiesību aizskārumiem nevajadzētu būt nesamērīgiem. Skartajiem akcionāriem un kreditoriem nevajadzētu būt lielākiem zaudējumiem nekā tie, kas būtu radušies, ja iestāde būtu likvidēta laikā, kad tika pieņemts lēmums par noregulēšanu. Ja noregulējamās iestādes aktīvi tiek daļēji pārvesti privātam pircējam vai pagaidu bankai, noregulējamās iestādes atlikusī daļa būtu jālikvidē saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru. Lai aizsargātu likvidējamās iestādes akcionārus un kreditorus, tiem vajadzētu būt tiesībām likvidācijas procesā saņemt prasījumu atlīdzību vai kompensāciju tādā apmērā, kas nav mazāka par summu, kuru tie saskaņā ar aplēsēm būtu atguvuši, ja visa iestāde būtu tikusi likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru.
- (51) Lai aizsargātu akcionāru un kreditoru tiesības saņemt ne mazāk, kā tie saņemtu parastās maksātnespējas procedūras piemērošanas gadījumā, būtu jānosaka skaidri pienākumi attiecībā uz noregulējamās iestādes aktīvu un saistību novērtēšanu un šajā direktīvā noteiktajos gadījumos – attiecībā uz tā režīma novērtēšanu, kādu akcionāriem un kreditoriem piemērotu, ja iestāde būtu tikusi likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru. Vajadzētu būt iespējamam novērtēšanu sākt jau agrīnās intervences posmā. Pirms jebkādas noregulēšanas darbības veikšanas būtu jāveic godīga un reālistiska iestādes aktīvu un saistību novērtēšana. Uz šādu vērtējumu būtu jāattiecas pārsūdzības tiesībām tiesā tikai kopā ar lēmumu par noregulējumu. Turklāt šajā direktīvā noteiktajos gadījumos būtu jāparedz pienākums pēc noregulējuma instrumentu piemērošanas veikt *ex post* salīdzināšanu starp režīmu, kāds faktiski tika piemērots akcionāriem un kreditoriem, un režīmu, kāds tiem tiktu piemērots parastās maksātnespējas procedūras gadījumā, ja tā tiktu piemērota pēc noregulējuma instrumentu piemērošanas. Ja tiek konstatēts, ka akcionāriem un kreditoriem prasījumu atlīdzības vai kompensācijas summa ir mazāka par summu, kādu tie būtu saņēmuši parastās maksātnespējas procedūras gadījumā, šajā direktīvā noteiktajos gadījumos tiem vajadzētu būt tiesīgiem saņemt maksājumu šīs starpības apmērā. Pretstatā novērtēšanai, ko veic pirms noregulējuma darbības, šajā gadījumā vajadzētu būt iespējamam minēto salīdzinājumu apstrīdēt atsevišķi no lēmuma par noregulējumu. Būtu jāļauj dalībvalstīm brīvi izlemt par procedūru, ko izmanto, lai akcionāriem un kreditoriem kompensētu jebkādu konstatēto piemērotā režīma atšķirību. Šī starpība, ja tāda ir, būtu jāatmaksā, izmantojot finansēšanas mehānismus, kas izveidoti saskaņā ar šo direktīvu.
- (52) Ir svarīgi, lai zaudējumi tiktu atzīti, iestādei kļūstot maksātnespējīgai. Par maksātnespējīgām kļūstošu iestāžu aktīvu un saistību novērtēšanai būtu jābalstās uz godīgiem, piesardzīgiem un reālistiskiem pieņēmumiem noregulējuma instrumentu piemērošanas brīdī. Veicot novērtēšanu, iestādes finansiālajam stāvoklim nevajadzētu ietekmēt saistību vērtību. Steidzamības apsvērumu dēļ noregulējuma iestādēm vajadzētu būt iespējamam veikt ātru par

maksātnespējīgu kļūstošas iestādes aktīvu un saistību novērtēšanu. Šim novērtējumam vajadzētu būt provizorisksam, un tas būtu jāizmanto tikai līdz brīdim, kad ir veikta neatkarīga novērtēšana. Izmantojot EBI saistošos tehniskos standartus attiecībā uz novērtēšanas metodoloģiju, būtu jānosaka pamatprincipi, kas jāizmanto šādu novērtēšanu veidošanā, un būtu jāļauj noregulējuma iestādēm un neatkarīgajiem vērtētājiem izmantot atšķirīgas, tiem specifiskas, metodoloģijas.

- (53) Lai uzturētu tirgus uzticamību un līdz minimumam samazinātu kaitīgās ietekmes izplatību, ir nepieciešama ātra un saskaņota rīcība. Tiklīdz iestādi uzskata par tādu, kas kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, un ja nav izredžu, ka jebkāda alternatīva privātā sektora veikta vai uzraudzības darbība varētu novērst iestādes maksātnespēju pieņemamā laikposmā, noregulējuma iestādēm nekavējoties būtu jāveic atbilstoša un saskaņota noregulējuma darbība sabiedrības interesēs. Apstākļiem, kādos var tikt konstatēts tas, ka iestāde kļūst maksātnespējīga, un jo īpaši ņemot vērā iespējamo situācijas steidzamību, būtu jāļauj noregulējuma iestādēm veikt noregulējuma darbību, nenosakot par pienākumu vispirms izmantot agrīnas intervences pilnvaras.
- (54) Veicot noregulējuma darbības, noregulējuma iestādēm būtu jāņem vērā noregulējuma plānos paredzētie pasākumi un tiem jāseko, ja vien noregulējuma iestādes, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus, neuzskata, ka noregulējuma mērķi tiks sasniegti efektīvāk, veicot darbības, kas nav paredzētas noregulējuma plānos.
- (55) Ja vien šajā direktīvā nav skaidri norādīts citādi, noregulējuma instrumenti vienmēr būtu jāpiemēro pirms publiskā sektora kapitāla iepludināšanas vai līdzvērtīga ārkārtas finansiālā atbalsta sniegšanas iestādei no publiskā sektora līdzekļiem. Tomēr tam nevajadzētu kavēt noguldījumu garantiju sistēmu vai noregulējuma fondu līdzekļu izmantošanu, lai absorbētu zaudējumus, kas pretējā gadījumā rastos aizsargātajiem noguldītājiem vai diskrecionāri izslēgtajiem kreditoriem. Minētajā sakarībā, izmantojot ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem, noregulējuma fondus vai noguldījumu garantiju fondus par maksātnespējīgām kļūstošu iestāžu noregulēšanai, būtu jāievēro attiecīgie valsts atbalsta noteikumi.
- (56) Problēmas, ko Savienības finanšu tirgos rada sistēmas mēroga notikumi, varētu negatīvi ietekmēt visu Savienības ekonomiku un tās iedzīvotājus. Tādēļ noregulējuma instrumenti būtu jāizstrādā tā, lai tos varētu izmantot daudz un dažādos neparedzamos scenārijos, ņemot vērā iespējamo atšķirību starp krīzes situācijā nokļuvušu vienu iestādi un plašu sistēmisku banku sektora krīzi.
- (57) Ja Komisija sāk izvērtēt šajā direktīvā minēto valdības finanšu stabilizācijas instrumentu izmantošanas kā valsts atbalsta pamatotību atbilstoši LESD 107. pantam, tai būtu atsevišķi jāizvērtē, vai, izmantojot attiecīgos valdības finanšu stabilizācijas instrumentus, netiek pārkāpti pēc būtības saistītie Savienību tiesību aktu noteikumi, tai tostarp tie, kuri attiecas uz šajā direktīvā noteikto prasību par minimālo zaudējumu absorbcijas līmeni 8 % apmērā, kā arī tai būtu jāizvērtē, vai pastāv ļoti ārkārtēja sistēmiska krīzes situācija, kas attaisno minēto instrumentu izmantošanu saskaņā ar šo direktīvu, vienlaikus nodrošinot vienlīdzīgus konkurences apstākļus iekšējā tirgū. Saskaņā ar LESD 107. un 108. pantu minētā novērtēšana būtu jāveic, pirms tiek atļauts izmantot jebkādas valdības finanšu stabilizācijas instrumentus.
- (58) Valdības finanšu stabilizācijas instrumentu piemērošanai vajadzētu būt fiskāli neitrālai vidēji ilgā laikposmā.
- (59) Noregulējuma instrumentiem būtu jāietver noregulējamās iestādes uzņēmuma vai tās akciju pārdošana, pagaidu iestādes izveide, par maksātnespējīgu kļūstošās iestādes ienākumus nesošo aktīvu nodalīšana no samazinātas vērtības vai nepietiekamus ienākumus nesošiem aktīviem un par maksātnespējīgu kļūstošās iestādes akcionāru un kreditoru iekšējā rekapitalizācija.
- (60) Ja noregulējuma instrumenti tikuši izmantoti, lai pārvestu sistēmiski svarīgus pakalpojumus vai dzīvotspējīgu iestādes uzņēmējdarbību stabilai vienībai, piemēram, privātā sektora pircējam vai pagaidu iestādei, atlikusī daļa pienācīgā termiņā būtu jālikvidē, ņemot vērā jebkādu par maksātnespējīgu kļūstošās iestādes vajadzību sniegt pakalpojumus vai atbalstu, lai attiecīgajam pircējam vai pagaidu iestādei ļautu veikt darbības vai sniegt pakalpojumus, kas iegūti šādas pārvešanas rezultātā.

- (61) Uzņēmuma pārdošanas instrumentam būtu jāļauj pilnvarotajām iestādēm pārdot iestādi vai tās uzņēmuma daļas vienam vai vairākiem pircējiem bez akcionāru piekrišanas. Piemērojot uzņēmuma pārdošanas instrumentu, pilnvarotajām iestādēm vajadzētu veikt mārketinga pasākumus attiecīgās iestādes vai tās uzņēmuma daļas pārdošanai atklātā, pārredzamā un nediskriminējošā veidā, cenšoties panākt pēc iespējas augstāku pārdošanas cenu. Ja steidzamības apsvērumu dēļ šāds process nav iespējams, attiecīgajām iestādēm būtu jāveic pasākumi, lai novērstu kaitīgo ietekmi uz konkurenci un iekšējo tirgu.
- (62) Visi neto ieņēmumi no neregulējamās iestādes aktīvu vai saistību pārvešanas gadījumos, kad tiek piemērots uzņēmuma pārdošanas instruments, būtu jāsaņem likvidējamajai iestādei. Visi neto ieņēmumi no neregulējamās iestādes emitēto akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu pārvešanas gadījumos, kad tiek piemērots uzņēmuma pārdošanas instruments, būtu jāsaņem attiecīgo akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu īpašniekiem. Aprēķinot ieņēmumus, būtu jāatskaita iestādes maksātnespējas un noregulēšanas radītās izmaksas.
- (63) Lai savlaicīgi veiktu uzņēmuma pārdošanu un aizsargātu finanšu stabilitāti, kritērijiem atbilstošās līdzdalības daļas pircēja novērtēšana būtu jāveic savlaicīgi – tā, lai netiktu aizkavēta uzņēmuma pārdošanas instrumenta piemērošana saskaņā ar šo direktīvu, – atkāpjoties no Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/36/ES un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/65/ES<sup>(1)</sup> noteiktajiem termiņiem un procedūrām.
- (64) Informācijai par maksātnespējīgu kļūstošas iestādes pārdošanu un pārrunām ar potenciālajiem pircējiem pirms uzņēmuma pārdošanas instrumenta piemērošanas, iespējams, būs sistēmiska nozīme. Lai nodrošinātu finanšu stabilitāti, ir svarīgi, lai šādas informācijas nodošanu atklātībai, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 596/2014<sup>(2)</sup>, būtu atļauts novilcināt uz laiku, kas nepieciešams iestādes noregulējuma plānošanai un strukturēšanai atbilstoši kavējumiem, kas atļauti saskaņā ar tirgus ļaunprātīgas izmantošanas režīmu.
- (65) Tā kā pagaidu iestāde pilnībā vai daļēji pieder vienai vai vairākām publiskā sektora iestādēm vai to kontrolē noregulējuma iestāde, tās galvenais mērķis būtu nodrošināt, ka tiek turpināta svarīgāko finanšu pakalpojumu sniegšana par maksātnespējīgu kļūstošās iestādes klientiem un svarīgāko finanšu darbību veikšana. Pagaidu iestāde būtu jāveda kā dzīvotspējīga darbību turpinoša iestāde, un tai būtu pēc iespējas ātrāk – kad apstākļi tam ir piemēroti vai šajā direktīvā noteiktajā laikposmā – jāatgriežas tirgū vai tā būtu jālikvidē, ja izrādītos, ka tā nav dzīvotspējīga.
- (66) Aktīvu nodalīšanas instrumentam būtu jāļauj iestādēm pārvest neregulējamās iestādes aktīvus, tiesības vai saistības atsevišķai vienībai. Šis instruments būtu jāizmanto tikai kopā ar citiem instrumentiem, lai novērstu to, ka iestāde, kas kļūst maksātnespējīga, iegūst pārmērīgas priekšrocības konkurences jomā.
- (67) Efektīvam noregulējuma režīmam būtu līdz minimumam jāsamazina tās par maksātnespējīgu kļūstošas iestādes noregulējuma izmaksas, ko sedz nodokļu maksātāji. Tam būtu jānodrošina, ka sistēmiski nozīmīgas iestādes var tikt noregulētas, neapdraudot finanšu stabilitāti. Minēto mērķi sasniedz ar iekšējās rekapitalizācijas instrumenta palīdzību, nodrošinot to, ka par maksātnespējīgu kļūstošas iestādes akcionāri un kreditori cieš atbilstīgus zaudējumus un sedz atbilstīgu daļu no izmaksām, ko rada attiecīgās iestādes maksātnespēja. Tāpēc iekšējās kapitalizācijas instruments vairāk motivēs iestāžu akcionārus un kreditorus uzraudzīt iestādes “veselības” stāvokli parastos apstākļos un atbilst Finanšu stabilitātes padomes ieteikumam tiesību aktos noteiktās parāda norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras iekļaut noregulējuma režīmā kā papildu iespēju kopā ar citiem noregulējuma instrumentiem.
- (68) Lai nodrošinātu to, ka noregulējuma iestādēm ir elastība, kas nepieciešama zaudējumu sadalīšanai starp kreditoriem dažādos apstākļos, būtu jāparedz, ka šīs iestādes var piemērot iekšējās rekapitalizācijas instrumentu gan situācijās, kad attiecīgais mērķis ir noregulēt par maksātnespējīgu kļūstošo iestādi, lai tā turpinātu darbību – ja ir reālas izredzes atjaunot šīs iestādes dzīvotspēju –, gan situācijās, kad sistēmiski nozīmīgi pakalpojumi tiek nodoti pagaidu iestādei un par maksātnespējīgu kļūstošas iestādes atlikusi daļa beidz darbību un tiek likvidēta.

<sup>(1)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/ES un Direktīvu 2011/61/ES (skatīt šā Oficiālā Vēstneša 349. lpp.).

<sup>(2)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 596/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu (tirgus ļaunprātīgas izmantošanas regula) un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/6/EK un Komisijas Direktīvas 2003/124/EK, 2003/125/EK un 2004/72/EK (skatīt šā Oficiālā Vēstneša 1. lpp.).

- (69) Ja iekšējās rekapitalizācijas instrumentu piemēro ar mērķi atjaunot par maksātnespējīgu kļūstošas iestādes kapitālu, lai ļautu tai turpināt darbību, noregulēšana ar iekšējās rekapitalizācijas instrumenta palīdzību būtu jāveic veic kopā ar vadības nomaļiņu, izņemot gadījumus, kad vadība ir atbilstoša un nepieciešama noregulējuma mērķu sasniegšanai, un tai sekojošu iestādes un tās darbības pārstrukturēšanu tā, lai novērstu tās maksātnespējas iemeslus. Šī pārstrukturēšana būtu jāpanāk, īstenojot uzņēmuma reorganizēšanas plānu. Attiecīgos gadījumos šādiem plāniem vajadzētu būt saderīgiem ar pārstrukturēšanas plānu, kas iestādei ir jāiesniedz Komisijai saskaņā ar valsts atbalsta regulējumu. Jo īpaši, papildus pasākumiem, kuru mērķis ir atjaunot iestādes ilgtermiņa dzīvotspēju, minētajā plānā būtu jāiekļauj pasākumi atbalsta ierobežošanai līdz minimumam, izmaksu sloga sadalīšanai un konkurences izkropļojumu ierobežošanai.
- (70) Iekšējās rekapitalizācijas instrumentu nevajadzētu piemērot prasījumiem, kas ir nodrošināti vai citādi garantēti. Tomēr, lai nodrošinātu iekšējās rekapitalizācijas instrumenta efektivitāti un tā mērķu sasniegšanu, vēlams, lai to varētu piemērot pēc iespējas plašākam par maksātnespējīgu kļūstošās iestādes nenodrošināto saistību klāstam. Neraugoties uz iepriekš minēto, no iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas jomas būtu jāizslēdz atsevišķi nenodrošināto saistību veidi. Lai aizsargātu segto noguldījumu turētājus, iekšējās rekapitalizācijas instrumentu nevajadzētu piemērot noguldījumiem, kas tiek aizsargāti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/49/ES<sup>(1)</sup>. Lai nodrošinātu kritiski svarīgu funkciju turpināšanu, iekšējās rekapitalizācijas instrumentu nevajadzētu piemērot atsevišķām saistībām pret iestādes, kas kļūst maksātnespējīga, darbiniekiem vai komercprasījumiem, kuri attiecas uz iestādes ikdienas darbībai kritiski svarīgām precēm un pakalpojumiem. Lai ievērotu tiesības uz pensiju un pensiju summas, kas pienākas pensiju ieguldījumu fondiem un to pārvaldītājiem, iekšējās rekapitalizācijas instrumentu nevajadzētu piemērot par maksātnespējīgu kļūstošās iestādes saistībām pret pensiju shēmu. Tomēr iekšējās rekapitalizācijas instrumentu piemērotu saistībām attiecībā uz pensijas izmaksu, ko aprēķina mainīgam atalgojumam, kurš neizriet no darba koplīgumiem, kā arī atalgojuma mainīgajai daļai personām, kuras uzņemas būtisku risku. Lai mazinātu kaitīgās ietekmes sistēmiskas izplatības risku, iekšējās rekapitalizācijas instrumentu nevajadzētu piemērot saistībām, kas izriet no dalības maksājumu sistēmās, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par septiņām dienām, vai saistībām pret iestādēm – izņemot vienības, kas ietilpst tajā pašā grupā, – kuru sākotnējais termiņš ir mazāks par septiņām dienām.
- (71) Tā kā segto noguldījumu turētāju aizsardzība ir viens no svarīgākajiem noregulējuma mērķiem, segtajiem noguldījumiem nevajadzētu piemērot iekšējās rekapitalizācijas instrumentu. Tomēr noguldījumu garantiju sistēmai būtu jāsniedz ieguldījums noregulējuma procesa finansēšanā, absorbējot zaudējumus to neto zaudējumu apmērā, kas tai rastos pēc atbildzināšanas noguldītājiem parastās maksātnespējas procedūrā. Iekšējās rekapitalizācijas pilnvaru īstenošana nodrošinātu to, ka noguldītāji arī turpmāk varētu piekļūt saviem noguldījumiem vismaz līdz segtajam līmenim, kas ir noguldījumu garantiju sistēmu izveides galvenais iemesls. Neparedzot minēto sistēmu iesaistīšanu šādos gadījumos, rastos nepamatotas priekšrocības attiecībā uz pārējiem kreditoriem, kas tiktu pakļauti noregulējuma iestādes pilnvaru īstenošanai.
- (72) Būtu jānodrošina iespēja noregulējuma iestādēm izslēgt vai daļēji izslēgt saistības vairākos apstākļos, tostarp tad, ja pieņemamā laikposmā nav iespējams veikt šādu saistību iekšēju rekapitalizāciju, ja izslēgšana ir noteikti nepieciešama un ir samērīga, lai nodrošinātu kritiski svarīgo funkciju un galveno darbības jomu nepārtrauktību, vai ja iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošana saistībām izraisītu tādu vērtības iznīcināšanu, ka citiem kreditoriem radušies zaudējumi būtu lielāki nekā tad, ja minētās saistības nebūtu izslēgtas no iekšējās rekapitalizācijas. Noregulējuma iestādēm būtu jāvar izslēgt vai daļēji izslēgt saistības tad, ja tas ir nepieciešams, lai novērstu kaitīgas ietekmes izplatību un finanšu nestabilitāti, kas var izraisīt nopietnus traucējumus dalībvalsts ekonomikā. Veicot minēto novērtēšanu, noregulējuma iestādēm būtu jāapsver sekas, ko varētu radīt no fizisku personu un mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu turējumā esošiem atbilstīgajiem noguldījumiem izrietošo saistību iespējamā iekšējā rekapitalizācija apmērā, kas pārsniedz Direktīvā 2014/49/ES paredzēto segto līmeni.
- (73) Ja tiek piemērota minētā izslēgšana, var palielināt citu atbilstīgo saistību norakstīšanas vai konvertācijas līmeni, lai ņemtu vērā šādu izslēgšanu, ar nosacījumu, ka tiek ievērots princips "neviens kreditors nav sliktākā situācijā nekā parastās maksātnespējas procedūras gadījumā". Ja zaudējums nevar nodot citiem kreditoriem, attiecīgais noregulējuma finansēšanas mehānisms var izdarīt iemaksu noregulējamajai iestādei, ievērojot vairākus stingrus nosacījumus, tostarp prasību, ka zaudējumi, kuru apmērs nav mazāks par 8 % no kopējām saistībām, tostarp pašu kapitāla, jau ir iekšēji absorbēti un ka noregulējuma fonda nodrošinātais finansējums tiek ierobežots līdz 5 % no kopējām saistībām, ieskaitot pašu kapitālu vai noregulējuma fondam pieejamos līdzekļus un summu, ko var iegūt ar *ex post* iemaksu palīdzību trīs gados.

(<sup>1</sup>) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/49/ES (2014. gada 16. aprīlis) par noguldījumu garantiju sistēmām (skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 149. lpp.).

- (74) Ārkārtas apstākļos, kad saistības ir tikušas izslēgtas un ir ticis izmantots noregulējuma fonds, lai sniegtu ieguldījumu iekšējās rekapitalizācijas veikšanā minēto saistību vietā līdz pieļaujamam maksimālam apjomam, noregulējuma iestādei būtu jāvar meklēt iespējas piesaistīt finansējumu no alternatīviem finansēšanas avotiem.
- (75) Iemaksas minimālā summa zaudējumu absorbēšanai un rekapitalizācijai 8 % apmērā no kopējām saistībām, ieskaitot pašu kapitālu, vai attiecīgos gadījumos – 20 % apmērā no riska svērtajiem aktīviem būtu jāaprēķina, pamatojoties uz vērtēšanu noregulējuma nolūkā saskaņā ar šo direktīvu. Minētajos procentos nevajadzētu iekļaut vēsturiskos zaudējumus, kurus akcionāri jau ir absorbējuši, samazinot pašu kapitālu pirms šādas novērtēšanas.
- (76) Nekam šajā direktīvā nebūtu jāliek dalībvalstīm finansēt noregulējuma finansēšanas mehānismus, izmantojot to vispārējā budžeta līdzekļus.
- (77) Ja vien šajā direktīvā nav noteikts citādi, noregulējuma iestādēm iekšējās rekapitalizācijas instruments būtu jāpiemēro tā, lai ievērotu līdzvērtīgu attieksmi pret kreditoriem un prasījumu likumisko klasifikāciju atbilstoši maksātnespējas jomā piemērojamiem tiesību aktiem. Zaudējumi vispirms būtu jāabsorbē, izmantojot regulatīvus pamatkapitāla instrumentus, un būtu jāsadala starp akcionāriem, vai nu anulējot vai pārvedot akcijas, vai arī būtiski "atšķaidot" kapitālu. Ja ar minētajiem instrumentiem nepietiek, būtu jākonvertē vai jānoraksta pakārtotais parāds. Ja subordinēto kategoriju saistības ir pilnībā konvertētas vai norakstītas, būtu jākonvertē vai jānoraksta augstākās prioritātes saistības.
- (78) Ja pastāv saistību atbrīvojumi, piemēram, attiecībā uz maksājumu un norēķinu sistēmām, darbiniekiem vai tirdzniecības kreditoriem, vai preferenciāla klasifikācija, piemēram, attiecībā uz fizisko personu un mikrouzņēmumu un mazo un vidējo uzņēmumu noguldījumiem, tie būtu jāpiemēro trešās valstīs, kā arī Savienībā. Lai nodrošinātu to, ka attiecīgā gadījumā ir iespējams norakstīt vai konvertēt saistības trešās valstīs, minētā iespēja būtu jāiekļauj līgumos, kurus reglamentē trešo valstu tiesību akti, jo īpaši attiecībā uz tām saistībām, kam kreditoru hierarhijā ir zemāks rangs. Šādus līguma noteikumus nevajadzētu prasīt attiecībā uz saistībām, kas ir atbrīvotas no iekšējās rekapitalizācijas, fizisko personu un mikrouzņēmumu un mazo un vidējo uzņēmumu noguldījumiem vai gadījumos, kad atbilstoši attiecīgās trešās valsts tiesību aktiem vai ar trešo valsti noslēgtam saistošam nolīgumam attiecīgās dalībvalsts noregulējuma iestāde drīkst īstenot savas parāda norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras.
- (79) Lai izvairītos no tā, ka iestādes strukturē savas saistības tādā veidā, kas mazina iekšējās rekapitalizācijas instrumenta efektivitāti, būtu jānosaka, ka iestādē visu laiku jāatbilst minimālajai prasībai par pašu kapitālu un atbilstīgajām saistībām, kuru izsaka kā īpatsvaru no iestādes kopējām saistībām un pašu kapitāla. Izskatot katru gadījumu atsevišķi, būtu jāparedz iespēja noregulējuma iestādēm pieprasīt, lai minēto īpatsvaru pilnībā vai daļēji veidotu pašu kapitāls vai konkrēta veida saistības.
- (80) Direktīva paredz lejupeju pieeju, lai noteiktu minimālo prasību attiecībā uz pašu kapitālu un atbilstīgajām saistībām (MREL) grupas ietvaros. Izmantojot šo pieeju, tiek atzīts, ka noregulējuma darbību piemēro atsevišķas juridiskas personas līmenī un ka zaudējumu absorbcijas spējai obligāti jābūt tajā grupas juridiskajā personā, kurā rodas zaudējumi, vai arī jābūt pieejamai šai grupas juridiskajai personai. Minētajā nolūkā noregulējuma iestādēm būtu jānodrošina, ka zaudējumu absorbcijas spēja grupā tiek sadalīta grupas ietvaros atbilstoši riska līmenim šīs grupas juridiskajās personās. Atsevišķi būtu jāizvērtē minimālā prasība katram atsevišķajam meitasuzņēmumam. Turklāt noregulējuma iestādēm būtu jānodrošina, ka viss kapitāls un saistības, ko ņem vērā konsolidētajā minimālajā prasībā, atrodas vienībās, kurās var rasties zaudējumi, vai arī ir citādi pieejami, lai absorbētu zaudējumus. Šai direktīvā būtu jāparedz iespēja izmantot vai nu pieeju, saskaņā ar kuru noregulējuma pilnvaras īsteno viena noregulējuma iestāde grupas augstākajā līmenī (t. s. "single-point-of-entry" jeb SPE pieeja), vai pieeju, saskaņā ar kuru noregulējuma pilnvaras īsteno divas noregulējuma iestādes vai vairāk attiecībā uz vairākām grupas vienībām (t. s. "multiple-point-of-entry" jeb MPE pieeja). MREL būtu jāatspoguļo noregulējuma stratēģija, kas ir piemērota grupai saskaņā ar noregulējuma plānu. Jo īpaši MREL būtu jāprasa atbilstošajā grupas līmenī, lai atspoguļotu noregulējuma plānā ietvertu MPE vai SPE pieeju, vienlaikus paturot prātā, ka varētu būt arī tādi apstākļi, kad nāktos izmantot no noregulējuma plānā paredzētās atšķirīgu pieeju, jo tā, piemēram, ļautu efektīvāk sasniegt noregulējuma mērķus. Ņemot vērā iepriekš minēto un neatkarīgi no tā, vai grupa ir izvēlējusies MPE vai SPE pieeju, visām iestādēm un citām grupas juridiskajām personām, ja to prasa noregulējuma iestādes, visu laiku vajadzētu būt noteiktām stingrām MREL, lai novērstu kaitīgās ietekmes izplatības risku vai noguldījumu masveida izņemšanas no bankām risku.

- (81) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka brīdī, kad tiek konstatēts, ka emitentiestāde nav dzīvotspējīga, zaudējumus pilnībā absorbē, izmantojot pirmā un otrā līmeņa papildu kapitāla instrumentus. Attiecīgi būtu jāprasa, lai noregulējuma iestādes tiklīdz tiek konstatēts, ka attiecīgā iestāde nav dzīvotspējīga, un pirms noregulējuma darbības veikšanas pilnībā noraksta minētos instrumentus vai tos konvertē pirmā līmeņa pašu kapitāla instrumentos. Minētajā nolūkā par brīdī, kad konstatē, ka attiecīgā iestāde nav dzīvotspējīga, uzskata brīdī, kad attiecīgā pilnvarotā iestāde konstatē, ka iestāde atbilst noregulējuma nosacījumiem, vai brīdī, kad attiecīgā pilnvarotā iestāde konstatē, ka iestāde vairs nebūs dzīvotspējīga, ja netiks norakstīti vai konvertēti minētie kapitāla instrumenti. Tas, ka pilnvarotajām iestādēm attiecīgie instrumenti ir jānoraksta vai jākonvertē šajā direktīvā paredzētajos apstākļos, būtu jāatzīst instrumentu reglamentējošos noteikumos un jebkādos prospektos vai piedāvājuma dokumentos, ko publicē vai iesniedz saistībā ar šiem instrumentiem.
- (82) Lai ļautu sasniegt efektīvus noregulējuma rezultātus, būtu jāparedz iespēja iekšējās rekapitalizācijas instrumentu piemērot pirms 2016. gada 1. janvāra.
- (83) Noregulējuma iestādēm iekšējās rekapitalizācijas instrumentu būtu jāļauj piemērot tikai daļēji, ja, novērtējot iespējamo ietekmi uz attiecīgās dalībvalsts un pārējās Savienības finanšu sistēmu, tiek konstatēts, ka tā pilnīga piemērošana būtu pretrunā attiecīgās dalībvalsts vai visas Savienības vispārējām sabiedrības interesēm.
- (84) Noregulējuma iestāžu rīcībā vajadzētu būt visām nepieciešamajām juridiskajām pilnvarām, kuras dažādās kombinācijās varētu izmantot noregulējuma instrumentu piemērošanā. Tām būtu jāietver tiesības pārvest maksātnespējīgas iestādes akcijas vai aktīvus un tiesības vai saistības citai vienībai, piemēram, citai iestādei vai pagaidu iestādei, pilnvaras norakstīt vai anulēt akcijas vai norakstīt vai konvertēt par maksātnespējīgu kļūstošas iestādes saistības, pilnvaras nomainīt vadību un pilnvaras noteikt pagaidu moratoriju prasījumu atlīdzībai. Ir nepieciešamas papildu pilnvaras, tostarp pilnvaras pieprasīt no citām grupas daļām svarīgāko pakalpojumu nepārtrauktību.
- (85) Nav nepieciešams noteikt precīzus līdzekļus, ar kuru palīdzību noregulējuma iestādēm būtu jāveic intervence iestādē, kas kļūst maksātnespējīga. Noregulējuma iestādēm vajadzētu būt iespējai izvēlēties, vai pārņemt kontroli ar tiešu intervenci iestādē vai ar izpildrīkojuma palīdzību. Attiecīgais lēmums tām būtu jāpieņem atbilstoši lietas apstākļiem. Lai dalībvalstu sadarbība būtu efektīva, šķiet, ka šajā stadijā nav nepieciešams noteikt vienu konkrētu modeli.
- (86) Noregulējuma režīmā būtu jāiekļauj ar procedūru saistītas prasības, lai nodrošinātu, ka noregulējuma darbības tiek pienācīgi paziņotas un, izņemot šajā direktīvā noteiktos atsevišķos gadījumus, publiskotas. Tomēr, tā kā informācija, ko noregulējuma iestādes un to profesionālie padomdevēji iegūst noregulēšanas gaitā, ļoti iespējams, ir konfidenciāla, pirms noregulējuma lēmuma publiskošanas šai informācijai būtu jāpiemēro efektīvs konfidencialitātes režīms. Ir jāņem vērā tas, ka informācijai par atveseļošanas un noregulējuma plānu saturu un sīkāku izklāstu, kā arī par minēto plānu novērtēšanas rezultātiem var būt tālejoša ietekme, jo īpaši uz attiecīgajiem uzņēmumiem. Jebkāda informācija, kas tiek sniegta attiecībā uz lēmumu pirms tā pieņemšanas – vai nu par noregulējuma nosacījumu izpildi, vai par konkrēta instrumenta vai darbības izmantošanu noregulējuma laikā –, ir jāuzskata par tādu, kas ietekmē attiecīgās darbības skartās sabiedriskās un privātās intereses. Tomēr informācijai par to, ka noregulējuma iestāde pārbauda konkrētu iestādi, vien varētu būt negatīva ietekme uz minēto iestādi. Tādēļ ir jānodrošina, ka pastāv atbilstoši mehānismi šādas informācijas, piemēram, atveseļošanas un noregulējuma plānu satura un sīkāka izklāsta un šajā sakarībā veikto novērtēšanu rezultātu, konfidencialitātes saglabāšanai.
- (87) Noregulējuma iestādēm vajadzētu būt palīgpilnvarām, lai nodrošinātu akciju vai parāda instrumentu un aktīvu, tiesību un saistību efektīvu pārvešanu. Ievērojot šajā direktīvā noteiktos aizsardzības pasākumus, šajās pilnvarās būtu jāiekļauj pilnvaras atcelt trešo personu tiesības uz pārvestajiem instrumentiem vai aktīviem un pilnvaras nodrošināt līgumu izpildi un procedūru nepārtrauktību attiecībā uz pārvesto aktīvu un akciju saņēmēju. Tomēr tam nevajadzētu skart darba ņēmēju tiesības izbeigt darba līgumu. Nevajadzētu skart arī pušu tiesības izbeigt līgumu ar noregulējamo iestādi vai tās grupas vienību tādu iemeslu dēļ, kuri nav par maksātnespējīgu kļūstošās iestādes noregulējums. Noregulējuma iestādēm vajadzētu būt arī palīgpilnvarām pieprasīt atlikušajai iestādei, kas

tiek likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, sniegt pakalpojumus, kuri nepieciešami, lai iestāde, kurai ar uzņēmuma pārdošanas vai pagaidu iestādes instrumenta palīdzību ir pārvesti aktīvi vai akcijas, varētu veikt savu uzņēmējdarbību.

- (88) Saskaņā ar Hartas 47. pantu attiecīgajām pusēm ir tiesības uz taisnīgu tiesas procesu un efektīvu to tiesību aizsardzību pret pasākumiem, kas tās skar. Tādēļ noregulējuma iestāžu pieņemtajiem lēmumiem būtu jāpiemēro tiesības uz pārsūdzību tiesā.
- (89) Valstu noregulējuma iestādēm krīzes vadības pasākumu veikšanai var būt nepieciešami sarežģīti ekonomiskie novērtējumi un plaša rīcības brīvība. Valstu noregulējuma iestāžu rīcībā ir specializētas zināšanas un iemaņas, kas nepieciešamas, lai veiktu minētos novērtējumus un noteiktu rīcības brīvības atbilstošu lietojumu. Tādēļ ir svarīgi nodrošināt to, ka valstu tiesas, izskatot attiecīgos krīzes vadības pasākumus, par pamatu izmanto valstu noregulējuma iestāžu minētajā sakarībā veiktos sarežģītos ekonomiskos novērtējumus. Tomēr šo novērtējumu sarežģītībai nevajadzētu kavēt valstu tiesu darbu, tām izskatot, vai pierādījumi, uz kuriem noregulējuma iestāde paļāvusies, ir fakti ziņā precīzi, uzticami un konsekventi, vai šie pierādījumi ietver visu būtisko informāciju, kas būtu jāņem vērā, lai novērtētu sarežģītu situāciju, un vai tā ir spējīga pamatot secinājumus, kuri izdarīti, balstoties uz šiem pierādījumiem.
- (90) Tā kā šīs direktīvas mērķis ir nodrošināt risinājumu ārkārtējas steidzamības situācijām un tā kā jebkura noregulējuma iestāžu lēmuma apturēšana var kavēt kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību, ir jāparedz, ka nevienai pārsūdzības iesniegšanai nebūtu jāizraisa apstrīdētā lēmuma piemērošanas automātiska apturēšana un ka noregulējuma iestādes lēmumam vajadzētu būt nekavējoties izpildāmam, pieņemot, ka tā apturēšana būtu pretrunā sabiedrības interesēm.
- (91) Turklāt gadījumos, kad tas ir nepieciešams, lai aizsargātu trešās puses, kas, attiecīgajām iestādēm īstenojot noregulējuma pilnvaras, ir labticīgi iegādājušās noregulējamās iestādes aktīvus, tiesības un saistības, un lai nodrošinātu finanšu tirgu stabilitāti, pārsūdzībai tiesā nevajadzētu ietekmēt nevienu turpmāko administratīvo aktu vai darījumu, kas noslēgts, pamatojoties uz atceltu lēmumu. Šādos gadījumos tiesiskās aizsardzības līdzekļiem attiecībā uz nelikumīgu lēmumu būtu jāaprobežojas ar kompensācijas piešķiršanu skartajām personām par tām nodarīto kaitējumu.
- (92) Ņemot vērā to, ka nopietna attiecīgās dalībvalsts vai Savienības finanšu stabilitātes apdraudējuma dēļ var nākties steidzami veikt krīzes vadības pasākumus, visām valsts tiesību aktos noteiktajām procedūrām, kas saistītas ar krīzes vadības pasākuma *ex ante* tiesas apstiprinājuma pieprasījumu, un šāda pieprasījuma izskatīšanai tiesā būtu jānotiek ātri. Ņemot vērā nepieciešamību steidzami veikt krīzes vadības pasākumu, tiesai lēmums būtu jāpieņem 24 stundu laikā, un dalībvalstīm būtu jānodrošina tas, ka attiecīgā pilnvarotā iestāde var pieņemt lēmumu uzreiz pēc tam, kad tiesa sniegusi savu apstiprinājumu. Tam nevajadzētu skart ieinteresēto pušu iespējamās tiesības iesniegt tiesā prasību atlikt lēmuma izpildi uz ierobežotu laikposmu pēc tam, kad noregulējuma iestāde ir pieņēmusi attiecīgo krīzes vadības pasākumu.
- (93) Lai noregulējums būtu efektīvs un lai novērstu jurisdikcijas kolīzijas, būtu jānodrošina – kamēr noregulējuma iestāde īsteno savas noregulējuma pilnvaras vai piemēro noregulējuma instrumentus, attiecībā uz iestādi, kas kļūst maksātnespējīga, netiek uzsākta vai turpināta parastā maksātnespējas procedūra, izņemot gadījumus, kad tas notiek pēc noregulējuma iestādes iniciatīvas vai ar tās piekrišanu. Tāpat ir lietderīgi un nepieciešams uz ierobežotu laikposmu apturēt atsevišķas līgumā noteiktās saistības, lai noregulējuma iestādei būtu laiks izmantot noregulējuma instrumentus. Tomēr tas nebūtu jāpiemēro saistībām, kas attiecas uz sistēmām, kuras noteiktas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/26/EK<sup>(1)</sup>, centrālajiem darījumu partneriem un centrālajām bankām. Direktīva 98/26/EK mazina risku, kas saistīts ar dalību maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās, jo īpaši mazinot traucējumus šādas sistēmas dalībnieka maksātnespējas gadījumā. Lai nodrošinātu to, ka minētie aizsardzības pasākumi tiek atbilstoši piemēroti krīzes situācijās, vienlaikus saglabājot atbilstošu noteiktību maksājumu un vērtspapīru sistēmu pārvaldītājiem un citiem tirgus dalībniekiem, šī direktīva paredz, ka krīzes novēršanas pasākumu vai krīzes vadības pasākumu vien nevajadzētu uzskatīt par maksātnespējas procedūru Direktīvas 98/26/EK nozīmē ar nosacījumu, ka tiek turpināta līgumā paredzēto pamatsaistību pildīšana. Tomēr šī direktīva nekādi neskar Direktīvā 98/26/EK paredzētās sistēmas darbību vai tiesības uz Direktīvas 98/26/EK 9. pantā garantēto nodrošinājumu.

<sup>(1)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/26/EK (1998. gada 19. maijs) par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās (OV L 166, 11.6.1998., 45. lpp.).

- (94) Lai nodrošinātu, ka noregulējuma iestādēm, pārvedot aktīvus un saistības privātā sektora pircējam vai pagaidu iestādei, ir pietiekami daudz laika, lai identificētu, kuri līgumi ir jāpārved, varētu būt lietderīgi noteikt samērīgus ierobežojumus attiecībā uz darījumu partnera tiesībām slēgt, paātrināt vai citādi izbeigt finanšu līgumus, pirms ir veikta šāda pārvešana. Šāds ierobežojums būtu nepieciešams, lai pilnvarotās iestādes varētu gūt patiesu priekšstatu par iestādes, kas kļūst maksātnespējīga, bilanci bez vērtības un darbības jomas izmaiņām, ko radītu šādu izbeigšanas tiesību plaša īstenošana. Lai līdz pēc iespējas mazāk skartu darījumu partneru līgumiskās tiesības, izbeigšanas tiesību ierobežojums būtu jāpiemēro tikai attiecībā uz krīzes novēršanas pasākumu vai krīzes vadības pasākumu, tostarp jebkādu notikumu, kas tieši saistīts ar šādu piemērojamo pasākumu, un būtu jāsauglabā izbeigšanas tiesības, kas izriet no citu saistību neizpildes, tostarp nesamaksātas vai nepieņemtās drošības iemaksas.
- (95) Lai saglabātu leģitīmu kapitāla tirgus darbību dažu, bet ne visu, par maksātnespējīgu kļūstošas iestādes aktīvu, tiesību un saistību pārvešanas gadījumā, ir lietderīgi iekļaut aizsardzības pasākumus, lai novērstu attiecīgi saistīto saistību, tiesību un līgumu sadalīšanu. Šāds ierobežojums izraudzītajai praksei attiecībā uz saistītiem līgumiem būtu jāattiecinā arī uz līgumiem ar to pašu darījumu partneri, uz kuriem attiecas nodrošinājuma līgums, līgums par finanšu nodrošinājumu īpašumtiesību pārvešanas veidā, savstarpējās dzēšanas līgums, noslēguma ieskaita līgums un strukturētā finansējuma līgums. Aizsardzības pasākumu piemērošanas gadījumā noregulējuma iestādēm vajadzētu būt pienākumam visus saistītos līgumus pārvest nodrošinājuma līguma ietvaros vai tos visus atstāt atlikušajai par maksātnespējīgu kļūstošajai iestādei. Šiem aizsardzības pasākumiem vajadzētu nodrošināt, ka netiek skarta riska darījumu, uz kuriem attiecas savstarpējā ieskaita līgums, novērtēšana regulējošām prasībām atbilstošā kapitāla noteikšanas vajadzībām Direktīvas 2006/48/EK nolūkā.
- (96) Lai gan vienādu instrumentu un pilnvaru nodrošināšana noregulējuma iestādēm atvieglo koordinētu rīcību pārrobežu grupas maksātnespējas gadījumā, šķiet, ir nepieciešami papildu pasākumi, lai veicinātu sadarbību un novērstu valstu reakcijas sadrumstalotību. Būtu jāpieprasa, lai noregulējuma iestādes grupas vienību noregulējuma gadījumos savstarpēji apspriežas un sadarbojas noregulējuma kolēģijās, lai vienotos par grupas noregulējuma shēmu. Noregulējuma kolēģijas būtu jāizveido ap pastāvošo uzraudzības kolēģiju kodolu, iekļaujot tajās noregulējuma iestādes un iesaistot kompetentās ministrijas, centrālās bankas, EBI un attiecīgā gadījumā par noguldījumu garantiju sistēmām atbildīgās iestādes. Krīzes gadījumā noregulējuma kolēģijām būtu jānodrošina informācijas apmaiņas forums un noregulējuma darbību koordinēšana.
- (97) Pārrobežu grupu noregulējuma gadījumā būtu jāpanāk līdzsvars starp, no vienas puses, nepieciešamību pēc procedūrām, kurās būtu ņemta vērā situācijas steidzamība un kuras ļautu rast efektīvus, taisnīgus un savlaicīgus risinājumus grupai kopumā, un, no otras puses, nepieciešamību aizsargāt finanšu stabilitāti visās dalībvalstīs, kurās attiecīgā grupa darbojas. Dažādajām noregulējuma iestādēm noregulējuma kolēģijā būtu jāapmainās ar viedokļiem. Grupas līmeņa noregulējuma iestādes ierosinātajām noregulējuma darbībām vajadzētu būt sagatavotām un apspriestām starp dažādām noregulējuma iestādēm saistībā ar grupas noregulējuma plāniem. Lai, kad vien iespējams, atvieglotu ātru un kopīgu lēmumu pieņemšanu, noregulējuma kolēģijām būtu jāiekļauj visu to dalībvalstu noregulējuma iestāžu viedokļi, kurās attiecīgā grupa darbojas. Grupas līmeņa noregulējuma iestādei veicot noregulējuma darbības, vienmēr būtu jāņem vērā to ietekme uz finanšu stabilitāti dalībvalstīs, kurās grupa darbojas. Tas būtu jānodrošina, paredzot tās dalībvalsts noregulējuma iestādēm, kurā izveidots meitasuzņēmums, iespēju iebilst pret grupas līmeņa noregulējuma iestādes lēmumiem ne tikai attiecībā uz noregulējuma darbību un pasākumu atbilstīgumu, bet arī attiecībā uz pamatojumu nepieciešamībai aizsargāt attiecīgās dalībvalsts finanšu stabilitāti.
- (98) Noregulējuma kolēģijai nevajadzētu būt lēmumu pieņemšanas struktūrai, bet platformai, lai valsts iestādēm atvieglotu lēmumu pieņemšanu. Kopīgie lēmumi būtu jāpieņem dažādajām attiecīgajām pilnvarotajām iestādēm.
- (99) Grupas noregulējuma shēmas izstrādei būtu jāatvieglo koordinēts noregulējums, kas nodrošinātu lielākas iespējas sasniegt vislabākos rezultātus attiecībā uz visām grupas iestādēm. Grupas līmeņa noregulējuma iestādei būtu jāierosina grupas noregulējuma shēma un tā jāiesniedz noregulējuma kolēģijai. Valstu noregulējuma iestādēm, kuras nepiekrīt šai shēmai vai kuras nolemj veikt neatkarīgu noregulējuma darbību, būtu jāpaskaidro minēto domstarpību iemesli un kopā ar jebkādas plānotas neatkarīgas noregulējuma darbības sīku aprakstu jāpaziņo tie grupas līmeņa noregulējuma iestādei un citām noregulējuma iestādēm, kas iesaistītas attiecīgajā grupas noregulējuma shēmā. Jebkurai valsts iestādei, kas nolemj neiesaistīties attiecīgajā grupas noregulējuma shēmā, būtu pienācīgi jāapsver iespējamā ietekme uz finanšu stabilitāti dalībvalstīs, kurās atrodas pārējās noregulējuma iestādes, un iespējamā ietekme uz citām grupas daļām.



- (100) Kā grupas noregulējuma shēmas dalībnieces pilnvarotās iestādes būtu jāaicina tādu pašu instrumentu piemērot tām juridiskajām personām, kas atbilst noregulējuma nosacījumiem. Grupas līmeņa noregulējuma iestādēm vajadzētu būt pilnvarām izmantot pagaidu iestādes instrumentu grupas līmenī (kas attiecīgā gadījumā var ietvert sloga sadales pasākumus), lai stabilizētu visu grupu kopumā. Meitasuzņēmumu īpašumtiesības varētu pārvest pagaidu bankai, lai pēc tam tās pārdotu vai nu kā kopumu, vai atsevišķi, kad tirgus apstākļi tam ir piemēroti. Turklāt grupas līmeņa noregulējuma iestādei vajadzētu būt pilnvarām piemērot iekšējās rekapitalizācijas instrumentu mātes iestādes līmenī.
- (101) Starptautiskā mērogā darbojošos iestāžu un grupu efektīvam noregulējumam ir nepieciešama sadarbība starp Savienības, dalībvalstu un trešo valstu noregulējuma iestādēm. Sadarbību sekmēs tas, ka trešo valstu noregulējuma režīmu pamatā būs kopīgi principi un pieejas, ko izstrādājusi Finanšu stabilitātes padome un G 20. Šajā nolūkā EBI vajadzētu būt pilnvarotai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 33. pantu izstrādāt un slēgt nesaistošas sadarbības pamatvienošanās ar trešo valstu iestādēm, un dalībvalstu nacionālajām iestādēm vajadzētu būt atļautam slēgt divpusējas vienošanās, ņemot vērā šīs EBI pamatvienošanās. Minēto par globālu uzņēmumu maksātnespējas pārvaldīšanu atbildīgo valsts iestāžu vienošanās izstrādei vajadzētu būt līdzeklim, kā nodrošināt efektīvu plānošanu, lēmumu pieņemšanu un koordināciju attiecībā uz starptautiskām grupām. Kopumā, slēdzot minētās vienošanās, būtu jānodrošina savstarpīgums. Valstu noregulējuma iestādēm kā Eiropas noregulējuma kolēģijas dalībniecēm attiecīgos gadījumos būtu jāatzīst un jāīsteno trešo valstu noregulējuma procedūras šajā direktīvā noteiktajos gadījumos.
- (102) Sadarbībai būtu jānotiek gan attiecībā uz Savienības vai trešo valstu grupu meitasuzņēmumiem, gan attiecībā uz Savienības vai trešo valstu iestāžu filiālēm. Trešo valstu grupu meitasuzņēmumi ir uzņēmumi, kas ir dibināti Savienībā un uz kuriem tāpēc pilnībā attiecas Savienības tiesību akti, tostarp šajā direktīvā paredzētie noregulējuma instrumenti. Tomēr ir nepieciešams, lai dalībvalstis saglabātu tiesības rīkoties attiecībā uz to iestāžu filiālēm, kuru galvenie biroji ir trešās valstīs, ja trešās valsts ar filiāli saistīto noregulējuma procedūru atzīšana un piemērošana apdraud finanšu stabilitāti Savienībā vai ja Savienības noguldītājiem netiktu piemērots tāds pats režīms kā trešo valstu noguldītājiem. Minētajos gadījumos un citos šajā direktīvā izklāstītajos gadījumos dalībvalstīm vajadzētu būt tiesībām pēc apspriešanās ar valstu noregulējuma iestādēm atteikties atzīt trešo valstu noregulējuma procedūras attiecībā uz trešo valstu iestāžu filiālēm Savienībā.
- (103) Zināmos apstākļos piemēroto noregulējuma instrumentu efektivitāte var būt atkarīga no īstermiņa finansējuma pieejamības iestādei vai pagaidu iestādei, no potenciālajiem pircējiem sniegtajām garantijām vai kapitāla nodrošināšanas pagaidu iestādei. Neatkarīgi no centrālo banku lomas likviditātes nodrošināšanā finanšu sistēmai pat spriedzes laikā ir svarīgi, lai dalībvalstis noteiktu finansēšanas mehānismus nolūkā novērst to, ka šādam nolūkam nepieciešamo finansējumu iegūst no valsts budžeta. Finanšu sistēmas stabilizēšana būtu jāfinansē visai finanšu nozarei.
- (104) Parasti katrai dalībvalstij būtu jāizveido savi valsts finansēšanas mehānismi, izmantojot fondus, ko kontrolētu noregulējuma iestādes un ko izmantotu šajā direktīvā izklāstītajiem mērķiem. Tomēr būtu jāparedz stingri ierobežots izņēmums, lai ļautu dalībvalstīm izveidot savus valsts finansēšanas mehānismus, izmantojot to iestāžu obligātās iemaksas, kuras ir saņēmušas darbības atļauju to teritorijā, un šīs iemaksas netiek turētas, izmantojot fondus, ko kontrolē to noregulējuma iestādes, ar noteikumu, ka tiek ievēroti konkrēti nosacījumi.
- (105) Principā nozares iemaksas būtu jāiekasē pirms jebkādas noregulējuma darbības veikšanas un neatkarīgi no tās. Ja iepriekšējais finansējums nav pietiekams, lai segtu finansēšanas mehānismu īstenošanas rezultātā radušos zaudējumus vai izmaksas, būtu jāiekasē papildu iemaksas, ar ko segt papildu izmaksas vai zaudējumus.
- (106) Lai sasniegtu kritisko masu un novērstu prociklisku ietekmi, kas varētu rasties, ja, izmantojot finansēšanas mehānismus sistēmiskas krīzes gadījumā, būtu jāpaļaujas tikai uz *ex post* iemaksām, ir nepieciešams, lai iepriekš pieejamie dalībvalstu finansēšanas mehānismu finanšu līdzekļi sasniegtu vismaz noteiktu minimālo mērķapmēru.

- (107) Lai nodrošinātu iemaksu taisnīgu aprēķināšanu un radītu stimulu darboties saskaņā ar mazāk riskantu modeli, nosakot iemaksas valsts finansēšanas mehānismos, būtu jāņem vērā tā kredītu, likviditātes un tirgus riska pakāpe, kuru iestādes uzņēmušas.
- (108) Par maksātnespējīgu kļūstošas iestādes efektīva noregulējuma nodrošināšana Savienībā ir būtisks elements iekšējā tirgus izveides pabeigšanā. Šādu iestāžu maksātnespēja ietekmē ne tikai finanšu stabilitāti tirgos, kuros tās darbojas, bet arī visā Savienības finanšu tirgū kopumā. Līdz ar iekšējā finanšu pakalpojumu tirgus izveides pabeigšanu ir pastiprinājusies mijiedarbība starp dažādām dalībvalstu finanšu sistēmām. Iestādes darbojas ārpus to izveides dalībvalsts un ir savstarpēji saistītas ar starpbanku un citu tirgu starpniecību, kuri būtībā ir Eiropas mēroga tirgi. Minēto iestāžu noregulējuma efektīvas finansēšanas nodrošināšana visās dalībvalstīs ir ne tikai to dalībvalstu interesēs, kurās šīs iestādes darbojas, bet arī visu dalībvalstu interesēs kopumā, jo tas ir līdzeklis, kā nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus un uzlabot iekšējā finanšu tirgus darbību. Eiropas finansēšanas mehānismu sistēmas izveidei būtu jānodrošina, ka visām iestādēm, kas darbojas Savienībā, piemēro vienlīdz efektīvus noregulējuma finansēšanas mehānismus un ka tiek veicināta iekšējā tirgus stabilitāte.
- (109) Lai palielinātu Eiropas finansēšanas mehānismu noturību un saskaņā ar mērķi, kas paredz, ka finansējumam pirmām kārtām būtu jānāk no noregulējamās iestādes akcionāriem un kreditoriem un pēc tam – no nozares, nevis no publiskā sektora budžeta, vajadzības gadījumā finansēšanas mehānismi var lūgt aizņēmumu no citiem finansēšanas mehānismiem. Tāpat tie būtu jāpilnvaro piešķirt aizdevumus citiem mehānismiem, kuriem tas ir nepieciešams. Šādai aizdošanai vajadzētu būt pilnībā brīvprātīgai. Lēmums piešķirt aizdevumu citiem mehānismiem būtu jāpieņem aizdevējam finansēšanas mehānismam, bet, ņemot vērā iespējamo fiskālo ietekmi, būtu jāparedz dalībvalstīm iespēja prasīt apspriešanos ar kompetento ministriju vai prasīt tās piekrišanu.
- (110) Lai gan finansēšanas mehānismi tiek izveidoti valstu līmenī, saistībā ar grupas noregulējumu tiem vajadzētu būt savstarpēji izmantojamiem ar nosacījumu, ka valsts iestādes ir panākušas vienošanos par iestādes noregulēšanu. Noregulējuma procesam nevajadzētu radīt nekādus zaudējumus noguldījumiem, uz kuriem attiecas noguldījumu garantiju sistēmas. Ja noregulējuma darbība nodrošina, ka noguldītāji saglabā piekļuvi saviem noguldījumiem, būtu jāprasa, lai noguldījumu garantiju sistēmas, ar kurām ir saistīta noregulējamā iestāde, veiktu iemaksu, kas nepārsniedz to zaudējumu summu, kas tām būtu bijis jāsedz, ja iestāde būtu likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru.
- (111) Ja segtie noguldījumi ir pasargāti no zaudējumiem noregulēšanā, tad citi atbilstīgie noguldījumi ir potenciāli pieejami zaudējumu absorbcijai. Lai nodrošinātu zināmu aizsardzības līmeni fiziskām personām, mikrouzņēmumiem un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kam ir atbilstīgi noguldījumi, kuri pārsniedz segto noguldījumu apmēru, šādiem noguldījumiem klasifikācijā būtu jāpiešķir augstāka prioritāte nekā to parasto nenodrošināto kreditoru prasījumiem, kuriem netiek dota priekšroka saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, ar ko reglamentē parasto maksātnespējas procedūru. Saskaņā ar šādiem valsts tiesību aktiem noguldījumu garantiju sistēmas prasījumam klasifikācijā vajadzētu būt vēl lielākai prioritātei nekā iepriekšminētajām atbilstīgo noguldījumu kategorijām. Lai atbilstoši šajā direktīvā noteiktajam principam “neviens kreditors nav sliktākā situācijā” līdz minimumam samazinātu dalībvalstu noregulējuma fondu pakļaušanu riskam, ir jānosaka maksātnespēju reglamentējošie valsts tiesību akti minētajā jomā.
- (112) Ja noguldījumi tiek pārvesti citai iestādei saistībā ar iestādes noregulējumu, noguldītāji būtu jāapdrošina tikai Direktīvā 2014/49/ES paredzētajā apmērā. Tādēļ prasījumi attiecībā uz noguldījumiem, kas paliek noregulējamajā kredītiestādē, būtu jāierobežo līdz starpībai starp pārvestajiem līdzekļiem un Direktīvā 2014/49/ES paredzēto nodrošinājuma apmēru. Ja pārvestie noguldījumi pārsniedz minēto nodrošinājuma apmēru, noguldītājam nevajadzētu iesniegt prasījumu pret noguldījumu garantiju sistēmu attiecībā uz noregulējamajā kredītiestādē atlikušajiem noguldījumiem.
- (113) Izveidojot finansēšanas mehānismus, kas veido šajā direktīvā noteikto Eiropas finansēšanas mehānismu sistēmu, būtu jānodrošina valstu līmenī noregulēšanai pieejamo līdzekļu izmantošanas koordinēšana.

- (114) Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai precizētu kritērijus “kritiski svarīgu funkciju” un “galveno darbības jomu” noteikšanai šīs direktīvas nolūkiem; apstākļus, kādos nepieciešama saistību izslēgšana no šajā direktīvā paredzētajām norakstīšanas vai konvertācijas prasībām; vienošanos kategorijas, attiecībā uz kurām dalībvalstīm būtu jānodrošina pienācīga aizsardzība daļējās pārvešanās; veidu, kā iestāžu iemaksas noregulējumu finansēšanas mehānismos būtu pielāgojamas atbilstīgi to riska profilam; reģistrācijas, grāmatvedības, ziņojumu sniegšanas pienākumus un citus pienākumus, kas paredzēti, lai nodrošinātu, ka tiek tiesām samaksātas *ex ante* iemaksas; kā arī apstākļus kādos un nosacījumus ar kādiem iestādes var uz laiku tikt atbrīvotas no *ex post* iemaksu maksāšanas. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanās darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (115) Šajā direktīvā noteiktajos gadījumos EBI ar pamatnostādņu palīdzību būtu jāveicina valsts iestāžu prakses konverģence saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu. Jomās, uz kurām neattiecas regulatīvie vai īstenošanas tehniskie standarti, EBI spēj pēc pašas iniciatīvas izdot pamatnostādnes un ieteikumus par Savienības tiesību aktu piemērošanu.
- (116) Iebildumu izteikšanai pret deleģēto aktu Eiropas Parlamenta un Padomes rīcībā vajadzētu būt trim mēnešiem no tā paziņošanas dienas. Eiropas Parlamentam un Padomei vajadzētu būt iespējai informēt pārējās iestādes par to, ka tie neplāno izteikt iebildumus.
- (117) Finanšu pakalpojumu tehniskajiem standartiem būtu jāatvieglo konsekventa saskaņošana un atbilstoša noguldītāju, ieguldītāju un patērētāju aizsardzība visā Savienībā. Būtu efektīvi un lietderīgi EBI kā iestādei ar augsti specializētu kompetenci šajā direktīvā noteiktajos gadījumos uzticēt reglamentējošo īstenošanas tehnisko standartu projektu izstrādi – neietverot politikas izvēles –, kurus tā iesniegtu Komisijai.
- (118) Ja tas paredzēts šajā direktīvā, Komisijai ar deleģētiem aktiem būtu jāpieņem EBI izstrādātie regulatīvo tehnisko standartu projekti atbilstīgi LESD 290. pantam un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu. Ja tas paredzēts šajā direktīvā, Komisijai ar īstenošanas aktiem būtu jāpieņem EBI izstrādātie īstenošanas tehnisko standartu projekti atbilstīgi LESD 291. pantam un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.
- (119) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/24/EK <sup>(1)</sup> paredzēts, ka visās dalībvalstīs ir savstarpēji jāatzīst un jāīsteno lēmumi par to iestāžu reorganizāciju vai likvidēšanu, kurām ir filiāles dalībvalstīs, kas nav dalībvalstis, kurās atrodas šo iestāžu galvenie biroji. Minētā direktīva nodrošina, ka neatkarīgi no tā, kurā valstī atrodas attiecīgā iestāde, visus jautājumus, kas saistīti ar tās aktīviem un saistībām, izskata, izmantojot vienotu procedūru piederības dalībvalstī, un ka kreditoriem uzņēmējā dalībvalstī piemēro tādu pašu režīmu kā kreditoriem piederības dalībvalstī. Lai panāktu efektīvu noregulējumu, Direktīva 2001/24/EK būtu jāpiemēro tādos noregulējuma instrumentu izmantošanas gadījumos, kad tos piemēro gan iestādēm, gan citām vienībām, uz kurām attiecas noregulējuma režīms. Tādēļ Direktīva 2001/24/EK būtu attiecīgi jāgroza.
- (120) Savienības uzņēmējdarbības tiesību direktīvās ir iekļauti obligāti noteikumi to iestāžu akcionāru un kreditoru aizsardzībai, uz kurām attiecas minēto direktīvu darbības joma. Situācijā, kad noregulējuma iestādēm jārikojas ātri, minētie noteikumi var apgrūtināt noregulējuma iestāžu efektīvu rīcību un noregulējuma instrumentu un pilnvaru izmantošanu, un tāpēc šajā direktīvā būtu jāiekļauj atbilstošas atkāpes. Lai ieinteresētajām personām garantētu maksimālu juridisko noteiktību, šādas atkāpes būtu jādefinē skaidri un precīzi un tās būtu jāizmanto tikai sabiedrības interesēs un tikai tad, ja ir izpildīti noregulējuma sākšanas kritēriji. Kā priekšnoteikums noregulējuma instrumentu izmantošanai tiek pieņemta šajā direktīvā noteikto noregulējuma mērķu un nosacījumu izpilde.

<sup>(1)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/24/EK (2001. gada 4. aprīlis) par kredītiestāžu reorganizāciju un likvidāciju (OV L 125, 5.5.2001., 15. lpp.).

- (121) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2012/30/ES <sup>(1)</sup> ir iekļauti noteikumi par akcionāru tiesībām lemt par kapitāla palielināšanu vai samazināšanu, par to tiesībām piedalīties jebkuru jaunu akciju emisijā ar naudas iemaksu, par kreditoru aizsardzību kapitāla samazināšanas gadījumā un par akcionāru sapulces sasaukšanu nopietnu kapitāla zaudējumu gadījumā. Šie noteikumi var apgrūtināt noregulējuma iestāžu ātru rīcību, un tāpēc būtu jāparedz atbilstošas atkāpes no tiem.
- (122) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/35/ES <sup>(2)</sup> cita starpā paredzēti arī noteikumi par katras apvienošanās procesā iesaistītās sabiedrības pilnsapulces piekrišanu šādas apvienošanās veikšanai, par prasībām attiecībā uz apvienošanās noteikumu projektu, par vadības ziņojumu un ekspertu ziņojumu un par kreditoru aizsardzību. Padomes Direktīvā 82/891/EEK <sup>(3)</sup> ir iekļauti līdzīgi noteikumi par akciju sabiedrību sadalīšanu. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2005/56/EK <sup>(4)</sup> paredzēti atbilstoši noteikumi par kapitālsabiedrību pārrobežu apvienošanu. Lai noregulējuma iestādes varētu ātri rīkoties, būtu jāparedz atbilstošas atkāpes no minētajām direktīvām.
- (123) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/25/EK <sup>(5)</sup> noteikts pienākums nākt klajā ar obligātu pārņemšanas piedāvājumu attiecībā uz visām uzņēmuma akcijām par objektīvu cenu, kā noteikts minētajā direktīvā, ja kāds akcionārs tieši vai netieši, viens pats vai, rīkojoties kopīgi ar citiem, iegādājas noteiktu daļu no minētā uzņēmuma akcijām, kas tam nodrošina kontroli pār šo uzņēmumu un kas ir noteikts valsts tiesību aktos. Obligātā piedāvājuma noteikuma mērķis ir aizsargāt mazākuma akcionārus gadījumā, ja mainās kontrole pār uzņēmumu. Tomēr šāda ar lielām izmaksām saistīta pienākuma iespējama noteikšana varētu atturēt potenciālos ieguldītājus veikt ieguldījumus skartajā iestādē, tādējādi apgrūtinot noregulējuma iestādes izmantot visas savas noregulējuma pilnvaras. Būtu jāparedz atbilstošas atkāpes no obligātā piedāvājuma noteikuma, ciktāl tas nepieciešams noregulējuma pilnvaru izmantošanai, savukārt pēc noregulēšanas perioda beigām obligātais piedāvājuma pienākums būtu jāpiemēro ikvienam akcionāram, kas iegādājas kontrolpaketi skartajā iestādē.
- (124) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/36/EK <sup>(6)</sup> paredz akcionāru procesuālās tiesības, kas saistītas ar pilnsapulcēm. Direktīva 2007/36/EK paredz arī minimālo laikposmu, kādā ir jāpaziņo par pilnsapulci, un šāda paziņojuma saturu. Minētie noteikumi var apgrūtināt noregulējuma iestāžu ātru rīcību, un tāpēc būtu jāparedz atbilstošas atkāpes no direktīvas. Pirms noregulējuma sākšanas var būt nepieciešams ātri palielināt kapitālu, ja iestāde nepilda vai, iespējams, nepildīs Direktīvās 2006/48/EK un 2006/49/EK paredzētās prasības un ja kapitāla palielināšana, iespējams, atjaunos agrāko finansiālo stāvokli un novērsīs situāciju, kad ir izpildīti sliekšņa nosacījumi noregulējuma uzsākšanai. Šādās situācijās būtu jāparedz iespēja nekavējoties sasaukt akcionāru pilnsapulci. Tomēr akcionāriem būtu jāsauglabā pilnvaras pieņemt lēmumu par paziņojuma par pilnsapulci izsludināšanas laikposma pagarināšanu vai saīsināšanu. Lai izveidotu minēto mehānismu, būtu jāparedz atbilstošas atkāpes no Direktīvas 2007/36/EK.
- (125) Lai nodrošinātu, ka noregulējuma iestādes ir pārstāvētas ar Regulu (ES) Nr. 1092/2010, Regulu (ES) Nr. 1093/2010, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010 <sup>(7)</sup> un Eiropas Parlamenta un Padomes

<sup>(1)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/30/ES (2012. gada 25. oktobris) par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko saistībā ar akciju sabiedrību veidošanu un to kapitāla saglabāšanu un mainīšanu dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma par Eiropas Savienības darbību 54. panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses (OV L 315, 14.11.2012., 74. lpp.).

<sup>(2)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/35/ES (2011. gada 5. aprīlis) par akciju sabiedrību apvienošanu (OV L 110, 29.4.2011., 1. lpp.).

<sup>(3)</sup> Padomes Sestā direktīva 82/891/EEK (1982. gada 17. decembris), kas pamatojas uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz akciju sabiedrību sadalīšanu (OV L 378, 31.12.1982., 47. lpp.).

<sup>(4)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/56/EK (2005. gada 26. oktobris) par kapitālsabiedrību pārrobežu apvienošanu (OV L 310, 25.11.2005., 1. lpp.).

<sup>(5)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/25/EK (2004. gada 21. aprīlis) par pārņemšanas piedāvājumiem (OV L 142, 30.4.2004., 12. lpp.).

<sup>(6)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/36/EK (2007. gada 11. jūlijs) par biržu sarakstos iekļautu sabiedrību akcionāru konkrētu tiesību izmantošanu (OV L 184, 14.7.2007., 17. lpp.).

<sup>(7)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1094/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK (OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.).

Regulu (ES) Nr. 1095/2010<sup>(1)</sup> izveidotajā Eiropas finanšu uzraudzības sistēmā un ka EBI rīcībā ir specializētās zināšanas, kas nepieciešamas šajā direktīvā paredzēto uzdevumu veikšanai, būtu jāgroza Regula (ES) Nr. 1093/2010, iekļaujot ar minēto regulu izveidotajā kompetento iestāžu jēdzienā šajā direktīvā definētās dalībvalstu noregulējuma iestādes. Šāda noregulējuma iestāžu un kompetento iestāžu asimilācija atbilstoši Regulai (ES) Nr. 1093/2010 ir saderīga ar EBI uzdevumiem – kas tai noteikti saskaņā ar Regulas Nr. 1093/2010 25. pantu – proti, sniegt ieguldījumu un aktīvi piedalīties atveseļošanas un noregulējuma plānu izstrādē un censties atvieglot par maksātnespējīgām kļūstošu iestāžu, jo īpaši pārrobežu grupu, noregulēšanu.

- (126) Lai nodrošinātu, ka iestādes, tie, kas faktiski kontrolē šo iestāžu darbību, un šo iestāžu vadība pilda no šīs direktīvas izrietošos pienākumus, un lai nodrošinātu, ka tiem visā Savienībā piemēro vienādu režīmu, būtu jāprasa, lai dalībvalstis paredz iedarbīgus, samērīgus un atturošus administratīvos sodus un citus administratīvus pasākumus. Tādēļ dalībvalstu noteiktajiem administratīvajiem sodiem un citiem administratīviem pasākumiem būtu jāatbilst konkrētām pamatprasībām attiecībā uz tiem, kam tie paredzēti, kritērijiem, kuri jāņem vērā, piemērojot sodu vai citu administratīvu pasākumu, sodu vai citu administratīvu pasākumu publicēšanu, sodu piemērošanas pamatpilonarām un administratīvā naudas soda apmēru. Stingri ievērojot dienesta noslēpumu, EBI uztur centralizētu datubāzi par visiem administratīvajiem sodiem un informāciju par pārsūdzībām, par kurām tai ziņojušas kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes.
- (127) Šajā direktīvā ir paredzēti gan administratīvie sodi, gan citi administratīvi pasākumi, lai aptvertu visas darbības, kuras veic pēc tam, kad izdarīts pārkāpums, un kuru mērķis ir novērst turpmākus pārkāpumus, neatkarīgi no tā, vai valsts tiesību aktos tie ir kvalificēti kā sods vai kā cits administratīvs pasākums.
- (128) Lai gan nekas neliedz dalībvalstīm paredzēt noteikumus par administratīvo sodu un kriminālsodu piemērošanu par tiem pašiem pārkāpumiem, nebūtu jāprasa dalībvalstīm paredzēt noteikumus par administratīviem sodiem par tiem šīs direktīvas pārkāpumiem, uz kuriem attiecas valsts krimināltiesības. Saskaņā ar valsts tiesību aktiem dalībvalstīm nav pienākums par to pašu nodarījumu piemērot gan administratīvos sodus, gan kriminālsodus, taču tās to var darīt, ja šo valstu tiesību akti to pieļauj. Tomēr kriminālsodu saglabāšanai administratīvo sodu vai citu administratīvu pasākumu vietā par šīs direktīvas pārkāpumiem nevajadzētu mazināt vai kā citādi ietekmēt noregulējuma iestāžu un kompetento iestāžu spēju savlaicīgi sadarboties, piekļūt informācijai un veikt informācijas apmaiņu ar noregulējuma iestādēm un kompetentajām iestādēm citās dalībvalstīs šīs direktīvas piemērošanas nolūkā, tostarp pēc ikviena attiecīgā pārkāpuma nodošanas kompetentajām tiesu iestādēm kriminālvajāšanai.
- (129) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem<sup>(2)</sup> dalībvalstis ir apņēmušās paziņojumam par transponēšanas pasākumiem pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus ar skaidrojumu par direktīvas komponentu saistību ar dalībvalsts transponēšanas instrumentu attiecīgajām daļām. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs šādu dokumentu nosūtīšanu uzskata par pamatotu.
- (130) Šajā direktīvā ir ievērotas pamattiesības un jo īpaši Hartā atzītās tiesības, brīvības un pamatprincipi, jo īpaši tiesības uz īpašumu, tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību un taisnīgu tiesas prāvu un tiesības uz aizstāvību.
- (131) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, saskaņot iestāžu noregulējuma noteikumus un procesus, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka jebkuras Savienībā darbojošās iestādes maksātnespējas ietekmes dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

(2) OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

- (132) Pieņemot lēmumus vai veicot darbības saskaņā ar šo direktīvu, kompetentajām iestādēm un noregulējuma iestādēm vienmēr būtu pienācīgi jāņem vērā šo lēmumu un darbību ietekme uz finanšu stabilitāti un uz ekonomisko situāciju citās dalībvalstīs un jāapsver ikviena meitasuzņēmuma vai filiāles nozīme tās dalībvalsts finanšu sektorā un visā ekonomikā, kurā šāds meitasuzņēmums vai filiāle darbojas, pat gadījumos, kad attiecīgais meitasuzņēmums vai filiāle nav tik nozīmīgi attiecīgajai konsolidētajai grupai.
- (133) Komisija pārskatīs šīs direktīvas vispārējo piemērošanu un, ņemot vērā pasākumus, kas veikti saskaņā ar jebkuru Savienības tiesību aktu, ar kuru izveido noregulējuma mehānismu, kas attiecas uz vairāk nekā vienu dalībvalsti, jo īpaši apsvērs to, kā EBI īsteno šajā direktīvā paredzētās pilnvaras veikt starpniecību starp noregulējuma iestādi dalībvalstī, kura piedalās konkrētajā mehānismā, un noregulējuma iestādi dalībvalstī, kura tajā nepiedalās,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

## I SADAĻA

### DARBĪBAS JOMA, DEFINĪCIJAS UN IESTĀDES

#### 1. pants

##### Priekšmets un darbības joma

1. Šajā direktīvā izklāstīti atvēršanas un noregulējuma noteikumi un procedūras attiecībā uz šādām vienībām:
  - a) iestādēm, kuras veic uzņēmējdarbību Savienībā;
  - b) finanšu iestādēm, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, gadījumos, kad finanšu iestāde ir kredītiestādes, ieguldījumu brokeru sabiedrības vai c) un d) apakšpunktā minētas sabiedrības meitasuzņēmums un kad uz šādiem meitasuzņēmumiem attiecas mātesuzņēmuma konsolidēta uzraudzība saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 6. līdz 17. pantu;
  - c) finanšu pārvaldītājsabiedrībām, jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām un jauktas darbības pārvaldītājsabiedrībām, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā;
  - d) dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrībām, Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrībām, dalībvalsts mātes jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām un Savienības mātes jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām;
  - e) tādu iestāžu filiālēm, kuras veic uzņēmējdarbību ārpus Savienības, saskaņā ar šajā direktīvā noteiktajiem īpašajiem nosacījumiem.

Nosakot un piemērojot prasības atbilstoši šai direktīvai un izmantojot dažādos instrumentus un pilnvaras, kas ir noregulējuma iestāžu un kompetento iestāžu rīcībā attiecībā uz šā panta pirmajā daļā minēto vienību, tās ņem vērā šīs vienības uzņēmējdarbības raksturu, akciju portfeļa struktūru, juridisko formu, riska profilu, vienības lielumu un juridisko statusu, tās savstarpējo saikni ar citām iestādēm vai finanšu sistēmu kopumā, tās darbības jomu un sarežģītību, līdzdalību institucionālā aizsardzības shēmā, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 113. panta 7. punkta prasībām, vai citās kooperatīvās savstarpējās solidaritātes sistēmās, kuras paredzētas minētās regulas 113. panta 6. punktā, un to, vai attiecīgā vienība veic jebkādu ieguldījumu pakalpojumu vai darbību, kas definēti Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 1. punkta 2. apakšpunktā.

2. Dalībvalstis var pieņemt vai saglabāt noteikumus, kas ir stingrāki par tiem, kurus paredz šī direktīva un uz tās pamata pieņemtie deleģētie un īstenošanas akti, vai kuri papildina tos, ar noteikumu, ka tie ir vispārēji piemērojami un nav pretrunā šai direktīvai un uz tās pamata pieņemtiem deleģētajiem un īstenošanas aktiem.

## 2. pants

**Definīcijas**

1. Šīs direktīvas piemērošanas nolūkā izmanto šādas definīcijas:

- 1) "noregulējums" ir noregulējuma instrumenta vai 37. panta 9. punktā minēta instrumenta piemērošana, lai sasniegtu vienu vai vairākus 31. panta 2. punktā minētos noregulējuma mērķus;
- 2) "kredītiestāde" ir kredītiestāde saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā minēto definīciju, izņemot Direktīvas 2013/36/ES 2. panta 5. punktā minētās vienības;
- 3) "ieguldījumu brokeru sabiedrība" ir ieguldījumu brokeru sabiedrība saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 2. apakšpunkta minēto definīciju, uz kuru attiecas Direktīvas 2013/36/ES 28. panta 2. punktā noteiktā sākotnējā kapitāla prasība;
- 4) "finanšu iestāde" ir finanšu iestāde saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 26. apakšpunktā minēto definīciju;
- 5) "meitasuzņēmums" ir meitasuzņēmums saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 16. apakšpunktā minēto definīciju;
- 6) "mātesuzņēmums" ir mātesuzņēmums saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 15. apakšpunkta a) punktā minēto definīciju;
- 7) "konsolidēti" nozīmē pamatojoties uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 47. apakšpunktā definēto konsolidēto finanšu stāvokli;
- 8) institucionālā aizsardzības shēma jeb "IAS" ir mehānisms, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 113. panta 7. punktā noteiktajām prasībām;
- 9) "finanšu pārvaldītājsabiedrība" ir finanšu pārvaldītājsabiedrība saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 20. apakšpunktā minēto definīciju;
- 10) "jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība" ir jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 21. apakšpunktā minēto definīciju;
- 11) "jauktas darbības pārvaldītājsabiedrība" ir jauktas darbības pārvaldītājsabiedrība saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 22. apakšpunktā minēto definīciju;
- 12) "dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība" ir dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 30. apakšpunktā minēto definīciju;
- 13) "Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība" ir ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 31. apakšpunktā minēto definīciju;
- 14) "dalībvalsts mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība" ir dalībvalsts mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 32. apakšpunktā minēto definīciju;
- 15) "Savienības mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība" ir ES mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 33. apakšpunktā minēto definīciju;
- 16) "noregulējuma mērķi" ir noregulējuma mērķi, kas minēti 31. panta 2. punktā;
- 17) "filiāle" ir filiāle saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 17. apakšpunktā minēto definīciju;

- 18) "noregulējuma iestāde" ir iestāde, ko dalībvalsts izraudzījusies saskaņā ar 3. pantu;
- 19) "noregulējuma instruments" ir noregulējuma instruments, kas minēts 37. panta 3. punktā;
- 20) "noregulējuma pilnvaras" ir pilnvaras, kas minētas 63. līdz 72. pantā;
- 21) "kompetentā iestāde" ir kompetentā iestāde saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 40. apakšpunktā minēto definīciju, tostarp Eiropas Centrālā banka attiecībā uz konkrētiem uzdevumiem, kas tai uzticēti ar Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2013 <sup>(1)</sup>;
- 22) "kompetentās ministrijas" ir dalībvalstu finanšu ministrijas vai citas ministrijas, kuras atbild par ekonomikas, finanšu un budžeta lēmumu pieņemšanu valsts līmenī saskaņā ar nacionālajām kompetences jomām un kuras ir izraudzītas atbilstoši 3. panta 5. punktam;
- 23) "iestāde" ir kredītiestāde vai ieguldījumu brokeru sabiedrība;
- 24) "vadības struktūra" ir vadības struktūra saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 3. panta 1. punkta 7. apakšpunktā minēto definīciju;
- 25) "augstākā vadība" ir augstākā vadība saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 3. panta 1. punkta 9. apakšpunktā minēto definīciju;
- 26) "grupa" ir mātesuzņēmums un tā meitasuzņēmumi;
- 27) "pārrobežu grupa" ir grupa, kurai ir grupas vienības, kas veic uzņēmējdarbību vairāk nekā vienā dalībvalstī;
- 28) "ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem" ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta nozīmē vai jebkāds cits finansiāls atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem pārnacionālā līmenī – kas, ja tiktu sniegts valsts līmenī, tiktu uzskatīts par valsts atbalstu –, kuru sniedz, lai saglabātu vai atjaunotu iestādes, 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētas vienības vai grupas, kuras sastāvā ietilpst šāda iestāde vai vienība, dzīvotspēju, likviditāti vai maksātspēju;
- 29) "ārkārtas likviditātes palīdzība" ir centrālās bankas sniegta centrālās bankas nauda vai cita veida palīdzība, kā rezultātā var palielināties centrālās bankas nauda, maksātspējīgai finanšu iestādei vai maksātspējīgu finanšu iestāžu grupai, kurām ir īslaicīgas problēmas likviditātes jomā, turklāt šāda operācija nav daļa no monetārās politikas;
- 30) "sistēmiska krīze" ir finanšu sistēmas darbības traucējumi, kam var būt nopietna negatīva ietekme uz iekšējo tirgu un reālo ekonomiku. Visu veidu finanšu starpnieki, tirgi un infrastruktūra zināmā mērā var būt potenciāli sistēmiski nozīmīgi;
- 31) "grupas vienība" ir juridiska persona, kas ir daļa no grupas;
- 32) "atveseļošanas plāns" ir atveseļošanas plāns, ko iestāde ir izstrādājusi un uztur saskaņā ar 5. pantu;
- 33) "grupas atveseļošanas plāns" ir grupas atveseļošanas plāns, ko izstrādā un uztur saskaņā ar 7. pantu;
- 34) "nozīmīga filiāle" ir filiāle, kura tiktu uzskatīta par nozīmīgu uzņēmējā dalībvalstī saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 51. panta 1. punktu;

<sup>(1)</sup> Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV L 287, 29.10.2013., 63. lpp.).



- 35) "kritiski svarīgas funkcijas" ir darbības, pakalpojumi vai operācijas, kuru pārtraukšana, iespējams, vienā vai vairākās dalībvalstīs izraisīs reālajai ekonomikai būtisku pakalpojumu sniegšanas traucējumus vai izjauks finanšu stabilitāti kādas iestādes vai grupas lieluma, tirgus daļas, ārējās un iekšējās savstarpējās saiknes, sarežģītības vai pārrobežu darbību dēļ, īpaši ņemot vērā šo darbību, pakalpojumu un operāciju aizstājamību;
- 36) "galvenās darbības jomas" ir darbības jomas un saistītie pakalpojumi, kas ir svarīgs iestādes vai grupas, kuras sastāvā ietilpst iestāde, ienākumu, peļņas vai franšīzes vērtības avots;
- 37) "konsolidētās uzraudzības iestāde" ir konsolidētās uzraudzības iestāde saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 41. apakšpunktā minēto definīciju;
- 38) "pašu kapitāls" ir pašu kapitāls saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 118. apakšpunktā minēto definīciju;
- 39) "noregulējuma nosacījumi" ir 32. panta 1. punktā minētie nosacījumi;
- 40) "noregulējuma darbība" ir lēmums uzsākt iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētas vienības noregulējuma procedūru saskaņā ar 32. vai 33. pantu, noregulējuma instrumenta piemērošana vai vienu vai vairāku noregulējuma pilnvaru īstenošana;
- 41) "noregulējuma plāns" ir noregulējuma plāns, kas iestādei izstrādāts saskaņā ar 10. pantu;
- 42) "grupas noregulējums" ir viena no šādām darbībām:
- a) noregulējuma darbības veikšana mātesuzņēmuma vai konsolidētai uzraudzībai pakļautas iestādes līmenī vai
  - b) noregulējuma iestāžu veiktas noregulējuma instrumentu piemērošanas un noregulējuma pilnvaru īstenošanas koordinēšana attiecībā uz grupas vienībām, kas atbilst noregulējuma nosacījumiem;
- 43) "grupas noregulējuma plāns" ir plāns, kas grupas noregulēšanai izstrādāts saskaņā ar 12. un 13. pantu;
- 44) "grupas līmeņa noregulējuma iestāde" ir noregulējuma iestāde dalībvalstī, kurā atrodas konsolidētās uzraudzības iestāde;
- 45) "grupas noregulējuma shēma" ir plāns, kas saskaņā ar 91. pantu izstrādāts grupas noregulēšanas nolūkā;
- 46) "noregulējuma kolēģija" ir kolēģija, kas izveidota saskaņā ar 88. pantu, lai veiktu 88. panta 1. punktā minētos uzdevumus;
- 47) "parastā maksātnespējas procedūra" ir kolektīva maksātnespējas procedūra, kuru paredz daļēju vai pilnīgu debitora mantas atsavināšanu un likvidatora vai administratora iecelšanu, kuru iestādēm parasti piemēro saskaņā ar valsts tiesību aktiem un kura ir vai nu specifiska šīm iestādēm, vai arī vispārēji piemērojama jebkurai fiziskai vai juridiskai personai;
- 48) "parāda instrumenti", kas minēti 63. panta 1. punkta g) un j) apakšpunktā, ir obligācijas un citi pārvedama parāda veidi, instrumenti, ar ko rada vai atzīst parādu, un instrumenti, kuri dod tiesības iegādāties parāda instrumentus;
- 49) "dalībvalsts mātes iestāde" ir dalībvalsts mātes iestāde saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 28. apakšpunktā minēto definīciju;

- 50) "Savienības mātes iestāde" ir ES mātes iestāde saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 29. apakšpunktā minēto definīciju;
- 51) "pašu kapitāla prasības" ir prasības, kas noteiktas Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. līdz 98. pantā;
- 52) "uzraudzības kolēģija" ir uzraudzības iestāžu kolēģija, kas izveidota saskaņā ar Direktīvas 2013/36/EK 116. pantu;
- 53) "Savienības valsts atbalsta regulējums" ir regulējums, kas noteikts saskaņā ar LESD 107., 108. un 109. pantu, kā arī noteikumiem un visiem Savienības aktiem, tostarp pamatnostādņiem un paziņojumiem, kuri izstrādāti vai pieņemti atbilstoši LESD 108. panta 4. punktam vai 109. pantam;
- 54) "likvidācija" ir iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētas vienības aktīvu realizācija;
- 55) "aktīvu nodalīšanas instruments" ir mehānisms, ar kura palīdzību noregulējuma iestāde saskaņā ar 42. pantu pārved noregulējamās iestādes aktīvus, tiesības un saistības aktīvu pārvaldības struktūrai;
- 56) "aktīvu pārvaldības struktūra" ir juridiska persona, ka atbilst 42. panta 2. punktā noteiktajām prasībām;
- 57) "iekšējās rekapitalizācijas instruments" ir mehānisms, ar kura palīdzību noregulējuma iestāde saskaņā ar 43. pantu īsteno norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras attiecībā uz noregulējamās iestādes saistībām;
- 58) "uzņēmuma pārdošanas instruments" ir mehānisms, ar kura palīdzību noregulējuma iestāde saskaņā ar 38. pantu pārved noregulējamās iestādes emitētas akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus vai noregulējamās iestādes aktīvus, tiesības vai saistības pircējam, kas nav pagaidu iestāde;
- 59) "pagaidu iestāde" ir juridiska persona, kas atbilst 40. panta 2. punktā noteiktajām prasībām;
- 60) "pagaidu iestādes instruments" ir mehānisms, ar kura palīdzību saskaņā ar 40. pantu noregulējamās iestādes emitētas akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus vai noregulējamās iestādes aktīvus, tiesības vai saistības pārved pagaidu iestādei;
- 61) "īpašumtiesību instrumenti" ir akcijas, citi instrumenti, ar ko piešķir īpašumtiesības, instrumenti, kurus var konvertēt akcijās vai īpašumtiesību instrumentos vai kuri dod tiesības iegādāties akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus, un instrumenti, kas apliecina līdzdalības daļas akcijās vai citos īpašumtiesību instrumentos;
- 62) "akcionāri" ir akcionāri vai citu īpašumtiesību instrumentu turētāji;
- 63) "pārveduma pilnvaras" ir 63. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā noteiktās pilnvaras pārvest noregulējamās iestādes akcijas, citus īpašumtiesību instrumentus, parāda instrumentus, aktīvus, tiesības vai saistības, vai jebkādu to kombināciju saņēmējam;
- 64) "centrālais darījumu partneris" ir centrālais darījumu partneris (CCP) saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 2. panta 1. punktā minēto definīciju;
- 65) "atvasinātais instruments" ir atvasinātais instruments saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 2. panta 5. punktā minēto definīciju;
- 66) "norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras" ir 59. panta -2. punktā un 63. panta 1. punkta e) līdz j) apakšpunktā paredzētās pilnvaras;

- 67) "nodrošinātas saistības" ir saistības, kuru gadījumā kreditora tiesības uz maksājumu vai cita veida izpildi ir nodrošinātas ar prasību, ar ķīlu vai apgrūtinājumu vai ar nodrošinājuma līgumu, tostarp saistības, kas izriet no repo darījumiem un citiem īpašumtiesību nodošanas nodrošinājuma līgumiem;
- 68) "pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumenti" ir kapitāla instrumenti, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 28. panta 1. līdz 4. punktā, 29. panta 1. līdz 5. punktā vai 31. panta 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem;
- 69) "pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumenti" ir kapitāla instrumenti, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 52. panta 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem;
- 70) "kopsumma" ir kopsumma, par kādu atbilstoši 46. panta 1. punktam saskaņā ar noregulējuma iestādes novērtējumu ir jānoraksta vai jākonvertē atbilstīgās saistības;
- 71) "atbilstīgās saistības" ir iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētas vienības saistības un kapitāla instrumenti, kas nav kvalificējami kā pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumenti, pirmā līmeņa papildu kapitāla vai otrā līmeņa instrumenti, kas nav izslēgtas no iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas jomas, pamatojoties uz 44. panta 2. punktu;
- 72) "noguldījumu garantiju sistēma" ir noguldījumu garantiju sistēma, ko kāda no dalībvalstīm ieviesusi un oficiāli atzinusi saskaņā ar Direktīvas 2014/49/ES 4. pantu;
- 73) "otrā līmeņa kapitāla instrumenti" ir kapitāla instrumenti vai subordinētie aizdevumi, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 63. pantā izklāstītajiem nosacījumiem;
- 74) "attiecīgie kapitāla instrumenti" IV sadaļas IV nodaļas 5. iedaļas un IV sadaļas V nodaļas piemērošanas nolūkā ir pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumenti un otrā līmeņa kapitāla instrumenti;
- 75) "konvertācijas koeficients" ir faktors, kas nosaka to akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu skaitu, kuros tiks konvertētas noteiktas kategorijas saistības, pamatojoties uz vienu attiecīgās kategorijas instrumentu vai precizētu parāda prasījuma vērtības vienību;
- 76) "skartais kreditors" ir kreditors, kura prasījums attiecas uz saistībām, kas ir samazinātas vai konvertētas akcijās citos īpašumtiesību instrumentos, istenojot norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras saskaņā ar iekšējā rekapitalizācijas instrumenta izmantošanu;
- 77) "skartais turētājs" ir īpašumtiesību instrumentu turētājs, kura īpašumtiesību instrumenti ir anulēti, izmantojot 63. panta 1. punkta h) apakšpunktā minētās pilnvaras;
- 78) "pilnvarotā iestāde" ir saskaņā ar 61. pantu noteiktā dalībvalsts iestāde, kas atbilstoši attiecīgās valsts tiesību aktiem atbild par 59. panta 3. punktā minēto konstatējumu izdarīšanu;
- 79) "attiecīgā mātes iestāde" ir dalībvalsts mātes iestāde, Savienības mātes iestāde, finanšu pārvaldītājsabiedrība, jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, jauktas darbības finanšu pārvaldītājsabiedrība, dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība, Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība, dalībvalsts mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība vai Savienības mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, kurai piemēro iekšējās rekapitalizācijas instrumentu;
- 80) "saņēmējs" ir vienība, uz kuru no noregulējamās iestādes tiek pārvestas akcijas, citi īpašumtiesību instrumenti, parāda instrumenti, aktīvi, tiesības vai saistības, vai jebkāda to kombinācija;
- 81) "darba diena" ir diena, kas nav sestdiena, svētdiena vai valsts svētku diena attiecīgajā dalībvalstī;

- 82) "izbeigšanas tiesības" ir tiesības izbeigt līgumu, tiesības paātrināt saistību izpildi, likvidēt, savstarpēji dzēst vai savstarpēji ieskaitīt saistības vai jebkurš līdzīgs noteikums, ar ko aptur, maina vai dzēš līgumslēdzējas puses saistības, vai noteikums, kurš novērš saistību rašanos saskaņā ar līgumu, kas citādi rastos;
- 83) "neregulējamā iestāde" ir iestāde, finanšu iestāde, finanšu pārvaldītājsabiedrība, jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, jauktas darbības finanšu pārvaldītājsabiedrība, dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība, Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība, dalībvalsts mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība vai Savienības mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, attiecībā uz kuru tiek veikta neregulējuma darbība;
- 84) "Savienības meitasuzņēmums" ir iestāde, kas veic uzņēmējdarbību kādā no dalībvalstīm un kas ir meitasuzņēmums trešās valsts iestādei vai trešās valsts finanšu mātesuzņēmumam;
- 85) "Savienības mātesuzņēmums" ir Savienības mātes iestāde, Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība vai Savienības mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība;
- 86) "trešās valsts iestāde" ir vienība, kuras galvenais birojs atrodas trešā valstī un kuru, ja tā veiktu uzņēmējdarbību Savienībā, aptvertu iestādes definīcija;
- 87) "trešās valsts mātesuzņēmums" ir mātesuzņēmums, mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība vai mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī;
- 88) "trešās valsts neregulējuma procedūra" ir darbība, ko veic saskaņā ar trešās valsts tiesību aktiem, lai pārvaldītu trešās valsts iestādes vai trešās valsts mātesuzņēmuma maksātspēju, un kas mērķu un sagaidāmo rezultātu ziņā ir pielīdzināma neregulējuma darbībām, kuras veic atbilstoši šai direktīvai;
- 89) "Savienības filiāle" ir trešās valsts iestādes filiāle, kas atrodas kādā no dalībvalstīm;
- 90) "attiecīgā trešās valsts iestāde" ir trešās valsts iestāde, kas atbild par tādu funkciju veikšanu, kuras ir pielīdzināmas funkcijām, ko neregulējuma iestādes vai kompetentās iestādes veic saskaņā ar šo direktīvu;
- 91) "grupas finansēšanas mehānisms" ir grupas līmeņa neregulējuma iestādes dalībvalsts finansēšanas mehānisms vai mehānismi;
- 92) "kompensējošais darījums" ir darījums starp divām grupas vienībām, lai pilnībā vai daļēji nodotu risku, ko radījis cits darījums starp vienu no minētajām grupas vienībām un trešo pusi;
- 93) "grupas iekšējā garantija" ir līgums, ar ko viena grupas vienība garantē citas grupas vienības saistības pret trešo pusi;
- 94) "segtie noguldījumi" ir noguldījumi saskaņā ar Direktīvas 2014/49/ES 2. panta 1. punkta 5. apakšpunktā minēto definīciju;
- 95) "atbilstīgie noguldījumi" ir atbilstīgie noguldījumi saskaņā ar Direktīvas 2014/49/ES 2. panta 1. punkta 4. apakšpunktā minēto definīciju;
- 96) "segtā obligācija" ir instruments, kas minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/65/EK <sup>(1)</sup> 52. panta 4. punktā;

(<sup>1</sup>) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.).

- 97) "līgums par finanšu nodrošinājumu īpašumtiesību nodošanas veidā" ir līgums par finanšu nodrošinājumu īpašumtiesību nodošanas veidā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/47/EK (<sup>1</sup>) 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto definīciju;
- 98) "savstarpējā ieskaita līgums" ir līgums, saskaņā ar kuru vairākus prasījumus vai saistības var konvertēt vienā neto prasījumā, tostarp noslēguma ieskaita līgumus, saskaņā ar kuru (jebkādi un jebkur noteikta) izpildes notikuma gadījumā tiek paātrināta līgumslēdzēju pušu saistību izpilde, lai tās kļūtu nekavējoties izpildāmas, vai arī tās tiek izbeigtas, un jebkurā no gadījumiem attiecīgie prasījumi vai saistības tiek konvertēti vienā neto prasījumā vai aizstāti ar to. Šī definīcija ietver arī Direktīvas 2002/47/EK 2. panta 1. punkta n) apakšpunkta i) punktā definētos "noslēguma ieskaita noteikumus" un Direktīvas 98/26/EK 2. panta k) apakšpunktā definēto "ieskaitu";
- 99) "savstarpējās dzēšanas līgums" ir līgums, saskaņā ar kuru divus vai vairākus prasījumus vai saistības starp noregulējamo iestādi un partneri var savstarpēji dzēst;
- 100) "finanšu līgumi" ir šādi līgumi:
- a) vērtspapīru līgumi, tostarp:
    - i) līgumi par vērtspapīra, vērtspapīru grupas vai vērtspapīru indeksa pirkšanu, pārdošanu vai aizdošanu;
    - ii) iespējas līgums attiecībā uz vērtspapīru vai vērtspapīru grupu vai indeksu;
    - iii) pārdošanas darījumi ar atpirkšanu vai pirkšanas darījumi ar pārdošanu ar kādu no šādiem vērtspapīriem, vērtspapīru grupām vai indeksiem;
  - b) preču līgumi, tostarp:
    - i) līgumi par preču vai preču grupas vai indeksa pirkšanu, pārdošanu vai aizdošanu ar piegādi nākotnē;
    - ii) iespējas līgums attiecībā uz precī vai preču grupu vai indeksu;
    - iii) pārdošanas darījumi ar atpirkšanu vai pirkšanas darījumi ar pārdošanu ar kādu no šādām precēm, preču veidiem vai indeksiem;
  - c) regulētā tirgū tirgoti nākotnes līgumi un regulētā tirgū netirgoti nākotnes līgumi, tostarp līgumi (izņemot preču līgumus) par jebkādas citādas preces vai īpašuma, pakalpojuma, tiesību vai līdzdalības pirkšanu, pārdošanu vai nodošanu par noteiktu cenu kādā datumā nākotnē;
  - d) mijmaiņas līgumi, tostarp:
    - i) mijmaiņas līgumi un iespējas līgumi attiecībā uz procentu likmēm; tūlītējie vai citi ārvalstu valūtas maiņas līgumi; valūta; pašu kapitāla indekss vai pašu kapitāls; parāda indekss vai parāds; preču indekss vai preces; laikapstākļi; emisijas vai inflācija;
    - ii) kopējie ienākumi, kredītriska starpība vai kredīta mijmaiņas līgumi;
    - iii) jebkurš šā apakšpunkta i) vai ii) apakšpunktā minētajam līgumam līdzīgs līgums vai darījums, ar ko tiek veiktas atkārtotas operācijas mijmaiņas darījumos vai atvasināto instrumentu tirgos;
  - e) starpbanku aizņemšanās līgumi, kuros aizņemšanās termiņš ir trīs mēneši vai mazāk;
  - f) jumta līgumi līgumiem, kas minēti a) līdz e) punktā;

(<sup>1</sup>) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/47/EK (2002. gada 6. jūnijs) par finanšu nodrošinājuma līgumiem (OV L 168, 27.6.2002., 43. lpp.).

- 101) "krīzes novēršanas pasākums" ir pilnvaru īstenošana, lai novērstu trūkumus vai šķēršļus noregulējamībai saskaņā ar 6. panta 6. punktu, pilnvaru īstenošana, lai pārvarētu vai novērstu šķēršļus noregulējamībai saskaņā ar 17. vai 18. punktu, agrīnas intervences pasākuma piemērošana saskaņā ar 27. pantu, pagaidu administratora iecelšana saskaņā ar 29. pantu vai norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru īstenošana saskaņā ar 59. pantu;
- 102) "krīzes vadības pasākums" ir noregulējuma darbība vai īpaša pārvaldītāja iecelšana saskaņā ar 35. pantu vai īpašas personas iecelšana saskaņā ar 51. panta 2. punktu vai 72. panta 1. punktu;
- 103) "atvēršanas spēja" ir iestādes spēja atjaunot savu finanšu stāvokli pēc tā ievērojamas pasliktināšanās;
- 104) "noguldītājs" ir noguldītājs saskaņā ar Direktīvas 2014/49/ES 2. panta 1. punkta 6. apakšpunktā minēto definīciju;
- 105) "ieguldītājs" ir ieguldītājs Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/9/EK <sup>(1)</sup> 1. panta 4. punkta nozīmē;
- 106) "izraudzītā valsts makroprudenciālās uzraudzības iestāde" ir iestāde, kurai uzticēts īstenot makroprudenciālās uzraudzības politiku, kas minēta Eiropas Sistēmiskā riska kolēģijas 2011. gada 22. decembra Ieteikuma attiecībā uz valsts iestāžu makroprudenciālās uzraudzības pilnvarām (ESRB/2011/3) B1. ieteikumā;
- 107) "mikrouzņēmumi, mazie un vidējie uzņēmumi" ir mikrouzņēmumi, mazie un vidējie uzņēmumi saskaņā ar definīciju saistībā ar Komisijas Ieteikuma 2003/361/EK <sup>(2)</sup> 2. panta 1. punktā minēto gada apgrozījuma kritēriju;
- 108) "regulēts tirgus" ir regulēts tirgus saskaņā ar Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 1. punkta 21. apakšpunktā minēto definīciju.

2. Komisiju pilnvaro pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 115. pantu, lai precizētu pirmās daļas 35. apakšpunktā minēto darbību, pakalpojumu un operāciju noteikšanas kritērijus attiecībā uz "kritiski svarīgu funkciju" definīciju un pirmās daļas 36. apakšpunktā minēto darbības jomu un saistīto pakalpojumu noteikšanas kritērijus attiecībā uz "galveno darbības jomu" definīciju.

### 3. pants

#### Par noregulējuma atbildīgo iestāžu izraudzīšanās

1. Ikviens dalībvalsts izraugās vienu vai izņēmuma kārtā vairākas noregulējuma iestādes, kas ir pilnvarotas piemērot noregulējuma instrumentus un īstenot noregulējuma pilnvaras.
2. Noregulējuma iestāde ir publiska pārvaldes iestāde vai iestādes, kurām uzticētas publiskas pārvaldes pilnvaras.
3. Noregulējuma iestādes var būt valstu centrālās bankas, kompetentās ministrijas vai citas publiskas pārvaldes iestādes vai iestādes, kurām uzticētas publiskas pārvaldes pilnvaras. Dalībvalstis izņēmuma kārtā var noteikt, ka noregulējuma iestāde var būt kompetentā uzraudzības iestāde Regulas (ES) Nr. 575/2013 un Direktīvas 2013/36/ES piemērošanas nolūkā. Lai nodrošinātu operacionālu neatkarību un novērstu interešu konfliktus starp Regulā (ES) Nr. 575/2013 un Direktīvā 2013/36/ES paredzētajām uzraudzības funkcijām vai pārējām attiecīgās iestādes funkcijām un šajā direktīvā paredzētajām noregulējuma iestāžu funkcijām, tiek pieņemti atbilstoši strukturāli pasākumi, neskarot 4. punktā noteiktos informācijas apmaiņas un sadarbības pienākumus. Dalībvalstis jo īpaši nodrošina, ka kompetentajās iestādēs, valstu centrālajās bankās, kompetentajās ministrijās vai citās iestādēs noregulējuma funkcija ir operacionāli neatkarīga no citām attiecīgās iestādes funkcijām.

<sup>(1)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 97/9/EK (1997. gada 3. marts) par ieguldītāju kompensācijas sistēmām (OV L 84, 26.3.1997., 22. lpp.).

<sup>(2)</sup> Komisijas Ieteikums 2003/361/EK (2003. gada 6. maijs) par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).

Personāls, kas ir iesaistīts noregulējuma iestādes funkciju veikšanā saskaņā ar šo direktīvu, tiek strukturāli nodalīts no personāla, kas ir iesaistīts Regulā (ES) Nr. 575/2013 un Direktīvā 2013/36/ES noteikto uzdevumu veikšanā, – un uz to attiecas atsevišķi ziņošanas noteikumi – vai pārējo attiecīgās iestādes funkcijas veikšanā.

Šā punkta piemērošanas nolūkā dalībvalstis vai noregulējuma iestāde pieņem un publisko visus nepieciešamos attiecīgos iekšējos noteikumus, tostarp noteikumus par dienesta noslēpumu un informācijas apmaiņu starp dažādajām darbības jomām.

4. Dalībvalstis pieprasa, lai iestādes, kas veic uzraudzības un noregulējuma funkcijas, un personas, kas minētās funkcijas veic savā vārdā, cieši sadarbotos noregulējuma lēmumu sagatavošanā, plānošanā un piemērošanā gan gadījumos, kad noregulējuma iestāde un kompetentā iestāde ir atsevišķas vienības, gan gadījumos, kad attiecīgās funkcijas veic tā pati vienība.

5. Ikviens dalībvalsts izraugās vienu ministriju, kas atbild par kompetentās ministrijas funkciju veikšanu saskaņā ar šo direktīvu.

6. Ja noregulējuma iestāde dalībvalstī nav kompetentā ministrija, tā informē kompetento ministriju par lēmumiem, ko pieņem saskaņā ar šo direktīvu, un, ja vien valsts tiesību aktos nav noteikts citādi, saņem tās apstiprinājumu pirms tādu lēmumu īstenošanas, kuriem ir tieša fiskāla ietekme vai sistēmiskas sekas.

7. Lēmumos, ko kompetentās iestādes, noregulējuma iestādes un EBI pieņem saskaņā ar šo direktīvu, ņem vērā šādu lēmumu iespējamo ietekmi visās dalībvalstīs, kurās darbojas attiecīgā iestāde vai grupa, un līdz minimumam samazina negatīvo ietekmi uz šo valstu finanšu stabilitāti, kā arī negatīvo ekonomisko un sociālo ietekmi šajās valstīs. EBI lēmumiem piemēro Regulas (ES) Nr. 1093/2010 38. pantu.

8. Dalībvalstis nodrošina, ka visām noregulējuma iestādēm ir noregulējuma darbību piemērošanai nepieciešamā kompetence, resursi un operacionālā veikspēja un ka tās spēj īstenot savas pilnvaras tik ātri un elastīgi, cik nepieciešams noregulējuma mērķu sasniegšanai.

9. EBI, sadarbojoties ar kompetentajām iestādēm un noregulējuma iestādēm, pilnveido prasīto kompetenci, resursus un operacionālo veikspēju un uzrauga 8. punkta īstenošanu, tostarp veicot periodisku salīdzinošo izvērtēšanu.

10. Ja saskaņā ar 1. punktu dalībvalsts noregulējuma instrumentu piemērošanai un noregulējuma pilnvaru īstenošanai izraugās vairāk nekā vienu iestādi, tā sniedz EBI un Komisijai pilnībā pamatotu paziņojumu par šādu lēmumu un skaidri sadala funkcijas un atbildību starp minētajām iestādēm, nodrošina atbilstošu to darba koordinēšanu un izraugās vienu kontaktiestādi sadarbībai un koordinācijai ar citu dalībvalstu attiecīgajām iestādēm.

11. Dalībvalstis informē EBI par to valsts iestādi vai iestādēm, kas izraudzīta(-as) par noregulējuma iestādi(-ēm) un par kontaktiestādi, kā arī attiecīgā gadījumā par to īpašajām funkcijām un pienākumiem. EBI publicē minēto noregulējuma iestāžu un kontaktiestāžu sarakstu.

12. Neskarot 85. pantu, dalībvalstis saskaņā ar valsts tiesību aktiem var ierobežot noregulējuma iestādes, kompetentās iestādes un to attiecīgo darbinieku atbildību par darbību vai bezdarbību, tiem veicot savus uzdevumus saskaņā ar šo direktīvu.

II SADAĻA  
SAGATAVOŠANĀS

I NODAĻA

*Atveseļošanas un noregulējuma plānošana*

1. iedaļa

**Vispārīgi noteikumi**

4. pants

**Vienkāršoti pienākumi atsevišķām iestādēm**

1. Ņemot vērā ietekmi, kādu uz finanšu tirgiem, citām iestādēm, finansēšanas nosacījumiem vai uz ekonomiku plašākā mērogā varētu radīt iestādes uzņēmējdarbības rakstura, akcionāru struktūras, juridiskās formas, riska profila, lieluma un juridiskā statusa, tās savstarpējās saiknes ar citām iestādēm vai finanšu sistēmu kopumā, tās darbības jomas un sarežģītības, līdzdalības institucionālā aizsardzības shēmā vai citās kooperatīvās savstarpējās solidaritātes shēmās, kas minētas Regulas (ES) Nr. 575/2013 113. panta 7. punktā, dēļ vai tāpēc, ka tā izpilda Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 1. punkta 2. apakšpunktā definētus ieguldījumu pakalpojumus vai darbības, un ņemot vērā to, vai iestādes maksātspēja un tai sekojoša iestādes likvidācija saskaņā ar parasto maksātspējas procedūru neatstātu būtisku negatīvu ietekmi uz finanšu tirgiem, citām iestādēm, finansēšanas nosacījumiem vai ekonomiku plašākā mērogā, dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes nosaka:

- a) šīs direktīvas 5. līdz 12. pantā paredzēto atveseļošanas un noregulējuma plānu saturu un sīkāku izklāstu;
  - b) datumu, līdz kuram izstrādā pirmos atveseļošanas un noregulējuma plānus, un to, cik bieži šos plānus atjaunina, kas var būt retāk nekā noteikts 5. panta 2. punktā, 7. panta 5. punktā, 10. panta 6. punktā un 13. panta 3. punktā;
  - c) no iestādēm pieprasītās informācijas saturu un sīkāku izklāstu, kā noteikts 5. panta 5. punkta 5. pantā, 11. panta 1. punktā, 12. panta 2. punktā un pielikuma A. un B. iedaļā;
  - d) šīs direktīvas 15. un 16. pantā un pielikuma C iedaļā paredzētās noregulējamības izvērtēšanas detalizācijas pakāpi.
2. Kompetentās iestādes un attiecīgā gadījumā noregulējuma iestādes veic 1. punktā minēto izvērtēšanu, attiecīgā gadījumā pirms tam apspriežoties ar valsts makroprudenciālās uzraudzības iestādi.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka vienkāršotu pienākumu piemērošanas gadījumos kompetentās iestādes un attiecīgā gadījumā noregulējuma iestādes var jebkurā laikā noteikt pilnus, nevienkāršotus, pienākumus.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka vienkāršotu pienākumu piemērošana vien neskar kompetentās iestādes un attiecīgā gadījumā noregulējuma iestādes pilnvaras veikt krīzes novēršanas pasākumu vai krīzes vadības pasākumu.
5. EBI līdz 2015. gada 3. jūlijam saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu izdod pamatnostādnes, lai precizētu 1. punktā minētos kritērijus, ko izmanto, lai saskaņā ar minēto punktu novērtētu iestādes iespējamās maksātspējas ietekmi uz finanšu tirgiem, citām iestādēm un finansēšanas nosacījumiem.
6. Attiecīgos gadījumos ņemot vērā pieredzi, kas gūta, piemērojot 5. punktā minētās pamatnostādnes, EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai precizētu 1. punktā minētos kritērijus, kurus izmanto, lai saskaņā ar minēto punktu novērtētu iestādes iespējamās maksātspējas ietekmi uz finanšu tirgiem, citām iestādēm un finansēšanas nosacījumiem.

EBI iesniedz minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2017. gada 3. jūlijam.



Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

7. Kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes informē EBI par veidu, kādā tās 1., 8., 9. un 10. punktu piemērojušas to jurisdikcijā esošām iestādēm. EBI līdz 2017. gada 31. decembrim iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai par 1., 8., 9. un 10. punkta īstenošanu. Minētajā ziņojumā jo īpaši konstatē, vai valstu līmenī pastāv atšķirības 1., 8., 9. un 10. punkta īstenošanā.

8. Ievērojot 9. un 10. punktu, dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes un attiecīgā gadījumā noregulējuma iestādes var atļaut neievērot šādas prasības:

a) šīs nodaļas 2. un 3. iedaļas prasības iestādēm, kas ir radniecīgas centrālajai iestādei un ir pilnībā vai daļēji atbrīvotas no prudenciālajām prasībām valsts tiesību aktos saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 10. pantu;

b) šīs nodaļas 2. iedaļas prasības iestādēm, kas ir IAS dalībnieces.

9. Ja ir piešķirts atbrīvojums saskaņā ar 8. punktu, dalībvalstis:

a) konsolidēti piemēro šīs nodaļas 2. iedaļas prasības centrālajai iestādei un tai radniecīgām iestādēm Regulas (ES) Nr. 575/2013 10. panta nozīmē;

b) prasa IAS izpildīt 2. iedaļas prasības, sadarbojoties ar ikvienu no tās dalībniecēm, kurām piemēro minēto atbrīvojumu.

Šajā nolūkā jebkāda atsauce uz grupu šīs nodaļas 2. un 3. iedaļā ietver centrālo iestādi un tai radniecīgas iestādes Regulas (ES) Nr. 575/2013 10. panta nozīmē un to meitasuzņēmumus, un jebkāda atsauce uz mātesuzņēmumiem vai iestādēm, kam piemēro konsolidētu uzraudzību saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 111. pantu, ietver centrālo iestādi.

10. Iestādes, kas pakļautas tiešai Eiropas Centrālās bankas uzraudzībai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1024/2013 6. panta 4. punktu vai kas veido būtisku daļu no dalībvalsts finanšu sistēmas, izstrādā pašas savus atveseļošanas plānus saskaņā ar šīs nodaļas 2. iedaļu, un tām piemēro individuālus noregulējuma plānus saskaņā ar 3. iedaļu.

Šā punkta piemērošanas nolūkā iestādes veiktās operācijas uzskata par būtisku daļu no attiecīgās dalībvalsts finanšu sistēmas, ja tiek izpildīts kāds no šādiem nosacījumiem:

a) iestādes aktīvu kopējā vērtība pārsniedz EUR 30 000 000 000; vai

b) iestādes aktīvu kopējās vērtības attiecība pret tās dalībvalsts IKP, kurā šī iestāde veic uzņēmējdarbību, pārsniedz 20 %, ja vien tās aktīvu kopējā vērtība nav mazāka par EUR 5 000 000 000.

11. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus nolūkā precizēt vienotus formātus, paraugus un definīcijas, kas nepieciešami, lai kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes identificētu un nosūtītu EBI informāciju 7. punkta piemērošanas nolūkā, ievērojot proporcionalitātes principu.

EBI minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus iesniedz Komisijai līdz 2015. gada 3. jūlijam.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

## 2. iedaļa

**Atvесеļоšanas plānošana**

## 5. pants

**Atvесеļоšanas plāni**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ikviena iestāde, kas nav daļa no grupas, kurai piemēro konsolidētu uzraudzību saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 111. un 112. pantu, izstrādā un uztur atvесеļоšanas plānu, kurā noteikti pasākumi, kas iestādei jāveic, lai atjaunotu savu finansiālo stāvokli pēc tā ievērojamas pasliktināšanās. Atvесеļоšanas plānus uzskata par pārvaldības pasākumu Direktīvas 2013/36/ES 74. panta nozīmē.

2. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes atjaunina savus atvесеļоšanas plānus vismaz reizi gadā vai pēc izmaiņām attiecīgās iestādes juridiskajā vai organizatoriskajā struktūrā vai uzņēmējdarbības vai finanšu stāvoklī, kuras varētu būtiski ietekmēt atvесеļоšanas plānu vai rada nepieciešamību izdarīt grozījumus atvесеļоšanas plānā. Kompetentās iestādes var pieprasīt iestādēm atjaunināt to atvесеļоšanas plānus biežāk.

3. Atvесеļоšanas plānos neparedz piekļuvi ārkārtas finansiālajam atbalstam no publiskā sektora līdzekļiem vai tā saņemšanu.

4. Atvесеļоšanas plānos attiecīgā gadījumā iekļauj analīzi par to, kā un kad iestāde plānā aprakstītajos apstākļos var pieteikties centrālās bankas mehānismu izmantošanai, un identificē tos aktīvus, attiecībā uz kuriem tiek sagaidīts, kā tie tiks kvalificēti kā nodrošinājums.

5. Neskarot 4. pantu, dalībvalstis nodrošina, ka atvесеļоšanas plāni ietver pielikuma A. iedaļā uzskaitīto informāciju. Dalībvalstis var prasīt, lai atvесеļоšanas plānos tiktu iekļauta papildu informācija.

Atvесеļоšanas plānos iekļauj arī iespējamus pasākumus, ko iestāde varētu veikt gadījumā, ja tiktu izpildīti 27. pantā minētie agrīnas intervences nosacījumi.

6. Dalībvalstis prasa, lai atvесеļоšanas plānos tiktu iekļauti atbilstoši nosacījumi un procedūras, lai nodrošinātu atvесеļоšanas darbību savlaicīgu īstenošanu, kā arī plašu iespējamo atvесеļоšanas variantu klāstu. Dalībvalstis prasa, lai atvесеļоšanas plānos tiktu aplūkoti dažādi makroekonomiskās un finanšu spriedzes scenāriji, kas saistīti ar attiecīgās iestādes specifiskajiem apstākļiem, tostarp sistēmas mēroga notikumi un spriedze, kas ir specifiska atsevišķām juridiskām personām un grupām.

7. EBI, cieši sadarbojoties ar Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju (ESRK), saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu līdz 2015. gada 3. jūlijam izdod pamatnostādnes, kurās sīkāk precīzē dažādos scenārijus, kas jāizmanto šā panta 6. punkta piemērošanas nolūkā.

8. Dalībvalstis var paredzēt, ka kompetentajām iestādēm ir pilnvaras prasīt iestādei uzturēt detalizētus ierakstus par finanšu līgumiem, kuros attiecīgā iestāde ir līgumslēdzēja puse.

9. Šī panta 1. punktā minētās iestādes vadības struktūra izvērtē un apstiprina atvесеļоšanas plānu pirms tā iesniegšanas kompetentajai iestādei.

10. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, kuros, neskarot 4. pantu, sīkāk precīzē informāciju, kas jāiekļauj šā panta 5. punktā minētajā atvесеļоšanas plānā.

EBI minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus iesniedz Komisijai līdz 2015. gada 3. jūlijam.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

## 6. pants

**Atvaseļošanas plānu vērtēšana**

1. Dalībvalstis pieprasa iestādēm, kurām ir jāizstrādā atvaseļošanas plāni saskaņā ar 5. panta 1. punktu un 7. panta 1. punktu, iesniegt tos kompetentajai iestādei izskatīšanai. Dalībvalstis prasa iestādēm uzskatāmi parādīt kompetentajai iestādei, ka minētie plāni atbilst 2. punkta kritērijiem.

2. Kompetentās iestādes sešu mēnešu laikā pēc katra plāna iesniegšanas, apspriežoties ar to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kurās atrodas nozīmīgas filiāles, – ciktāl tas attiecas uz minēto filiāli –, izskata to un izvērtē, cik lielā mērā tas atbilst 5. pantā izklāstītajām prasībām un šādiem kritērijiem:

- a) plānā ierosināto pasākumu īstenošana, iespējams, saglabātu vai atjaunotu attiecīgās iestādes vai grupas dzīvotspēju un finansiālo stāvokli, ņemot vērā iestādes veiktos vai plānotos sagatavošanas pasākumus;
- b) plāns un tajā paredzētie specifiskie risinājumi, iespējams, tiks ātri un efektīvi īstenoti finanšu spriedzes situācijās, ciktāl iespējams, novēršot būtisku negatīvu ietekmi uz finanšu sistēmu, tostarp scenārijos, kuru rezultātā citām iestādēm nāktos īstenot atvaseļošanas plānus tajā pašā laikposmā.

3. Izvērtējot atvaseļošanas plānu atbilstību, kompetentā iestāde ņem vērā iestādes kapitāla un finansējuma struktūras atbilstību iestādes organizatoriskās struktūras un riska profila sarežģītības pakāpei.

4. Kompetentā iestāde atvaseļošanas plānu iesniedz noregulējuma iestādei. Noregulējuma iestāde var izskatīt atvaseļošanas plānu, lai tajā identificētu visas tās darbības, kas var negatīvi ietekmēt iestādes noregulējamību, un par minētajiem jautājumiem sniegt ieteikumus kompetentajai iestādei.

5. Ja kompetentā iestāde, izvērtējot atvaseļošanas plānu, konstatē, ka tajā ir būtiski trūkumi vai ka pastāv būtiski šķēršļi tā ieviešanai, tā par savu konstatējumu informē attiecīgo iestādi vai attiecīgās grupas mātesuzņēmumu un pieprasa iestādei divu mēnešu laikā (ar attiecīgo iestāžu piekrišanu šo termiņu var pagarināt par vienu mēnesi) iesniegt pārskatītu plānu, kurā uzskatāmi parādīts, kā šie trūkumi vai šķēršļi novērsti.

Pirms pieprasīt iestādei atkārtoti iesniegt atvaseļošanas plānu, kompetentā iestāde nodrošina tai iespēju izteikt savu viedokli par šo prasību.

Ja kompetentā iestāde neuzskata, ka pārskatītajā plānā konstatētie trūkumi un šķēršļi ir pienācīgi novērsti, tā var uzdot iestādei plānā izdarīt konkrētas izmaiņas.

6. Ja iestāde neiesniedz pārskatītu atvaseļošanas plānu vai ja kompetentā iestāde konstatē, ka ar pārskatīto atvaseļošanas plānu netiek pienācīgi novērsti tās sākotnējā vērtējumā norādītie trūkumi vai iespējamie šķēršļi, un ka, dodot norādījumu veikt plānā konkrētas izmaiņas, nav iespējams pienācīgi novērst konstatētos trūkumus vai šķēršļus, kompetentā iestāde pieprasa iestādei pieņemamā laikposmā identificēt izmaiņas ko tā var veikt savā uzņēmējdarbībā, lai novērstu atvaseļošanas plāna trūkumus vai šķēršļus tā īstenošanai.

Ja attiecīgā iestāde neidentificē šādas izmaiņas kompetentās iestādes noteiktajā termiņā vai ja kompetentā iestāde, veicot vērtēšanu, konstatē, ka iestādes ierosinātās darbības pienācīgi nenovērstu konstatētos trūkumus vai šķēršļus, kompetentā iestāde var uzdot tai veikt jebkādus pasākumus, ko tā uzskata par vajadzīgiem un samērīgiem, ņemot vērā attiecīgo trūkumu un šķēršļu nopietnību un šo pasākumu ietekmi uz iestādes uzņēmējdarbību.

Kompetentā iestāde, neskarot Direktīvas 2013/36/ES 104. pantu, var uzdot iestādei:

- a) samazināt iestādes riska profilu, tostarp likviditātes risku;
- b) nodrošināt iespēju savlaicīgi īstenot rekapitalizācijas pasākumus;
- c) pārskatīt iestādes stratēģiju un struktūru;
- d) izdarīt grozījumus finansēšanas stratēģijā, lai uzlabotu galveno darbības jomu un kritiski svarīgo funkciju noturību;
- e) veikt izmaiņas iestādes pārvaldības struktūrā.

Šajā punktā iekļautais pasākumu saraksts neliedz dalībvalstīm atļaut kompetentajām iestādēm veikt papildu pasākumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

7. Ja kompetentā iestāde prasa iestādei veikt pasākumus saskaņā ar 6. punktu, tās lēmums par šiem pasākumiem ir pamatots un samērīgs.

Par minēto lēmumu rakstiski paziņo attiecīgajai iestādei, un to var pārsūdzēt.

8. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, precizējot minimālos kritērijus, kas kompetentajai iestādei ir jāizvērtē šā panta 2. punktā un 8. panta 1. punktā minētās vērtēšanas nolūkā.

EBI minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus iesniedz Komisijai līdz 2015. gada 3. jūlijam.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

## 7. pants

### Grupās atveseļošanas plāni

1. Dalībvalstis nodrošina, ka Savienības mātesuzņēmumi izstrādā un iesniedz konsolidētās uzraudzības iestādei grupas atveseļošanas plānu. Grupas atveseļošanas plāns ietver atveseļošanas plānu visai Savienības mātesuzņēmuma vadītajai grupai kopumā. Grupas atveseļošanas plānā nosaka pasākumus, ko var pieprasīt īstenot Savienības mātesuzņēmuma un katra atsevišķā meitasuzņēmuma līmenī.

2. Saskaņā ar 8. pantu kompetentās iestādes var pieprasīt meitasuzņēmumiem izstrādāt un iesniegt individuālus atveseļošanas plānus.

3. Konsolidētās uzraudzības iestāde, ievērojot šajā direktīvā paredzētās konfidencialitātes prasības, nosūta grupas atveseļošanas plānus:

- a) attiecīgajām kompetentajām iestādēm, kas minētas Direktīvas 2013/36/ES 115. un 116. pantā;
- b) to dalībvalstu, kur atrodas nozīmīgas filiāles, kompetentajām iestādēm tiktāl, cik tas attiecas uz minēto filiāli;
- c) grupas līmeņa noregulējuma iestādei; un
- d) meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm.

4. Grupas atveseļošanas plāna mērķis ir panākt visas grupas vai jebkuras grupas iestādes situācijas nostabilizēšanos, ja tā ir nonākusi grūtībās, lai tādējādi novērstu vai likvidētu spriedzes cēloņus un atjaunotu grupas vai attiecīgās iestādes finanšu stāvokli, vienlaikus ņemot vērā citu grupas vienību finanšu stāvokli.

Grupas atveseļošanas plānā ietver mehānismus, lai nodrošinātu to pasākumu koordinēšanu un saskaņotību, kas jāveic Savienības mātesuzņēmuma līmenī, 1. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā minēto vienību līmenī, kā arī pasākumus, kas jāveic meitasuzņēmumu un attiecīgā gadījumā saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES – nozīmīgu filiāļu līmenī.

5. Grupas atveseļošanas plāns un meitasuzņēmumu individuālie plāni ietver 5. pantā noteiktos elementus. Attiecīgā gadījumā minētie plāni ietver mehānismus grupas iekšējam finansiālajam atbalstam, kas pieņemti saskaņā ar nolīgumu par grupas iekšējo finansiālo atbalstu, kurš noslēgts atbilstoši III nodaļai.

6. Grupas atveseļošanas plāni ietver vairākus atveseļošanas variantus, izklāstot pasākumus dažādiem scenārijiem, kā paredzēts 5. panta 6. punktā.

Attiecībā uz katru scenāriju grupas atveseļošanas plānā nosaka, vai pastāv šķēršļi atveseļošanas pasākumu īstenošanai grupas ietvaros, tostarp plāna aptverto atsevišķo vienību līmenī, un vai pastāv būtiski praktiski vai juridiski šķēršļi tūlītējam pašu kapitāla pārvedumam vai saistību vai aktīvu atmaksāšanai grupas ietvaros.

7. Vienības, kura saskaņā ar 1. punktu izstrādā grupas atveseļošanas plānu, vadības struktūra novērtē un apstiprina grupas atveseļošanas plānu, pirms to iesniedz konsolidētās uzraudzības iestādei.

#### 8. pants

##### Grupas atveseļošanas plānu novērtēšana

1. Konsolidētās uzraudzības iestāde kopā ar meitasuzņēmumu kompetentajām iestādēm pēc apspriešanās ar Direktīvas 2013/36/ES 116. pantā minētajām kompetentajām iestādēm un ar nozīmīgu filiāļu kompetentajām iestādēm, ciktāl tas attiecas uz attiecīgo nozīmīgo filiāli, pārbauda grupas atveseļošanas plānu un novērtē, cik lielā mērā tas atbilst 6. un 7. pantā izklāstītajām prasībām un kritērijiem. Šo novērtējumu veic saskaņā ar 6. pantā noteikto procedūru un šo pantu, ņemot vērā atveseļošanas pasākumu iespējamo ietekmi uz finanšu stabilitāti visās dalībvalstīs, kurās grupa darbojas.

2. Konsolidētās uzraudzības iestāde un meitasuzņēmumu kompetentās iestādes cenšas pieņemt kopīgu lēmumu par:

a) grupas atveseļošanas plāna pārbaudi un novērtējumu;

b) individuālu atveseļošanas plānu izstrādes nepieciešamību iestādēm, kas ir grupas sastāvā; un

c) 6. panta 5. un 6. punktā minēto pasākumu piemērošanu.

Puses cenšas pieņemt kopīgu lēmumu četru mēnešu laikā no dienas, kad konsolidētās uzraudzības iestāde nosūtījusi grupas atveseļošanas plānu saskaņā ar 7. panta 3. punktu.

EBI pēc kādas kompetentās iestādes pieprasījuma var palīdzēt kompetentajām iestādēm pieņemt kopīgu lēmumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 31. panta c) punktu.

3. Ja kompetentās iestādes četru mēnešu laikā no nosūtīšanas dienas nepieņem kopīgu lēmumu attiecībā uz grupas atveseļošanas plāna pārbaudi un novērtējumu vai par jebkādiem pasākumiem, ko Savienības mātesuzņēmumam prasīts veikt saskaņā ar 6. panta 5. un 6. punktu, lēmumu par minētajiem jautājumiem pieņem konsolidētās uzraudzības iestāde. Konsolidētās uzraudzības iestāde pieņem lēmumu, ņemusi vērā pārējo kompetento iestāžu uzskatus un iebildumus, kuri pausti minēto četru mēnešu laikā. Konsolidētās uzraudzības iestāde paziņo lēmumu Savienības mātesuzņēmumam un pārējām kompetentajām iestādēm.

Ja minētā četru mēnešu laikposma beigās kāda no 2. punktā minētajām kompetentajām iestādēm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu ir vērsusies pie EBI ar 7. punktā minētu jautājumu, konsolidētās uzraudzības iestāde atliek lēmuma pieņemšanu, gaidot lēmumu, ko EBI var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un pieņem lēmumu saskaņā ar EBI lēmumu. Četru mēnešu laikposmu uzskata par samierināšanas laikposmu minētās regulas nozīmē. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod EBI pēc četru mēnešu laikposma beigām vai pēc kopīga lēmuma pieņemšanas. Ja EBI nepieņem lēmumu viena mēneša laikā, piemēro konsolidētās uzraudzības iestādes lēmumu.

4. Ja kompetentās iestādes četru mēnešu laikā no nosūtīšanas dienas nepieņem kopīgu lēmumu par:

a) to, vai jāizstrādā individuāls atveseļošanas plāns iestādēm, kas atrodas tās jurisdikcijā, un

b) 6. panta 5. un 6. punktā minēto pasākumu piemērošanu meitasuzņēmumu līmenī.

katra kompetentā iestāde pati pieņem lēmumu par minēto jautājumu.

Ja, apritot minētajiem četriem mēnešiem, kāda no iesaistītajām kompetentajām iestādēm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu ir vērsusies pie EBI ar 7. punktā minētu jautājumu, meitasuzņēmuma kompetentā iestāde atliek lēmuma pieņemšanu, gaidot lēmumu, ko EBI var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un pieņem lēmumu saskaņā ar EBI lēmumu. Četru mēnešu laikposmu uzskata par samierināšanas laikposmu minētās regulas nozīmē. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod EBI pēc četru mēnešu laikposma beigām vai pēc kopīga lēmuma pieņemšanas. Ja EBI nepieņem lēmumu viena mēneša laikā, piemēro par meitasuzņēmumu atbildīgās kompetentās iestādes atsevišķo lēmumu.

5. Pārējās kompetentās iestādes, kurām nav domstarpību saskaņā ar 4. punktu, var pieņemt kopīgu lēmumu par grupas atveseļošanas plānu, aptverot grupas vienības, kas ir to jurisdikcijā.

6. Šā panta 2. vai 5. punktā minētais kopīgais lēmums un lēmumi, kurus kompetentās iestādes pieņem gadījumos, kad nav pieņemts kopīgs lēmums, kā minēts 3. un 4. punktā, tiek uzskatīti par galīgiem, un tos piemēro kompetentās iestādes attiecīgajās dalībvalstīs.

7. Pēc kompetentās iestādes pieprasījuma saskaņā ar 3. vai 4. punktu EBI var tikai palīdzēt kompetentajām iestādēm panākt vienošanos atbilstoši Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. panta 3. punktam attiecībā uz atveseļošanas plānu novērtējumu un 6. panta 6. punkta a), b) un d) apakšpunktā noteikto pasākumu īstenošanu.

#### 9. pants

#### Atveseļošanas plāna rādītāji

1. Šis direktīvas 5. līdz 8. panta mērķiem kompetentās iestādes pieprasa, lai visos atveseļošanas plānos būtu iekļauta iestādes izstrādāta rādītāju sistēma, kurā noteiktas situācijas, kad var veikt plānā minētās atbilstošās darbības. Par šādiem rādītājiem kompetentās iestādes vienojas, veicot atveseļošanas plānu novērtējumu saskaņā ar 6. un 8. pantu. Rādītāji var būt kvalitatīvi vai kvantitatīvi saistībā ar iestādes finanšu stāvokli, un tos ir iespējams vienkārši uzraudzīt. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes ievieš atbilstīgus pasākumus regulārai rādītāju uzraudzībai.

Neatkarīgi no šā punkta pirmās daļas iestāde drīkst:

- a) rīkoties atbilstoši tās atvēršanas plānam, ja attiecīgais rādītājs vēl nav izpildīts, taču iestādes vadības struktūra uzskata, ka, ņemot vērā apstākļus, šāda rīcība ir pamatota, vai
- b) atturēties no šādas rīcības, ja iestādes vadības struktūra, ņemot vērā situācijas apstākļus, neuzskata to par pamatotu.

Lēmumu veikt atvēršanas plānā minētu pasākumu vai lēmumu atturēties no šādas rīcības nekavējoties paziņo kompetentajai iestādei.

2. EBI līdz 2015. gada 3. jūlijam saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu izdod pamatnostādnes, lai noteiktu 1. punktā minēto kvalitatīvo un kvantitatīvo rādītāju minimālo sarakstu.

### 3. i e d a ļ a

## Noregulējuma plānošana

### 10. pants

#### Noregulējuma plāni

1. Noregulējuma iestāde, apspriedusies ar kompetento iestādi un ar noregulējuma iestādēm jurisdikcijās, kurās atrodas nozīmīgas filiāles, ciktāl tas attiecas uz attiecīgo nozīmīgo filiāli, izstrādā noregulējuma plānu katrai iestādei, kura nav daļa no grupas un uz kuru attiecas konsolidētā uzraudzība saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 111. un 112. pantu. Noregulējuma plānā tiek paredzētas noregulējuma darbības, kuras noregulējuma iestāde var veikt, ja iestāde atbilst noregulējuma veikšanas nosacījumiem. Attiecīgajai iestādei dara zināmu 7. punkta a) apakšpunktā minēto informāciju.
2. Izstrādājot noregulējuma plānu, noregulējuma iestāde identificē jebkādus būtiskus šķēršļus noregulējamībai un – ja tas ir nepieciešams un samērīgi – galvenajos virzienos izklāsta attiecīgās darbības šo šķēršļu risināšanai saskaņā ar šīs sadaļas II nodaļu.
3. Noregulējuma plānā ņem vērā attiecīgus scenārijus, tostarp to, ka maksātnespējas gadījums var būt ļoti specifisks vai ka tas var notikt plašāka mēroga finansiālās nestabilitātes vai sistēmas mēroga atgadījumu laikā. Noregulējuma plānā netiek paredzēti šādi atbalsta veidi:
  - a) jebkāds ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem papildus saskaņā ar 100. pantu izveidoto finansēšanas mehānismu izmantošanai;
  - b) centrālās bankas ārkārtas likviditātes palīdzība; vai
  - c) centrālās bankas likviditātes palīdzība ar nestandarta nosacījumiem attiecībā uz nodrošinājumu, termiņu un procentu likmi.
4. Noregulējuma plānā ietver analīzi par to, kā un kad iestāde, iestājoties plānā aplūkotajiem apstākļiem, var pieteikties centrālās bankas mehānismu izmantošanai, un nosaka aktīvus, kuri būtu jākvalificē kā nodrošinājums.
5. Noregulējuma iestādes var prasīt, lai iestādes tām palīdzētu izstrādāt un atjaunināt plānus.
6. Noregulējuma plānus pārskata un vajadzības gadījumā atjaunina vismaz reizi gadā un ikreiz, kad iestādes juridiskajā vai organizatoriskajā struktūrā, darbībā, vai finanšu stāvoklī notikušas būtiskas izmaiņas, kuras varētu būtiski ietekmēt plāna efektivitāti vai kuru dēļ noregulējuma plānā nepieciešamas izmaiņas.

Šā punkta pirmajā daļā minētās noregulējuma plānu pārskatīšanas vai atjaunināšanas nolūkā iestādes un kompetentās iestādes nekavējoties informē noregulējuma iestādes par jebkādam izmaiņām, kas rada nepieciešamību pēc šādas pārskatīšanas vai atjaunināšanas.

7. Neskarot 4. pantu, noregulējuma plānā tiek paredzēti dažādi varianti IV sadaļā minēto noregulējuma instrumentu un noregulējuma pilnvaru piemērošanai attiecībā uz iestādi. Noregulējuma plānā attiecīgā gadījumā un, ja iespējams, kvantitatīvā izteiksmē iekļauj:

- a) plāna galveno elementu kopsavilkumu;
- b) kopsavilkumu par būtiskām izmaiņām, kas iestādi skārušas pēc tam, kad iesniegta jaunākā ar noregulējumu saistītā informācija;
- c) to, kādā veidā būtu iespējams nepieciešamajā apmērā juridiski un ekonomiski nodalīt kritiski svarīgās funkcijas un galvenās darbības jomas no citām funkcijām, lai nodrošinātu to nepārtrauktību iestādes maksātspējas gadījumā;
- d) visu būtisko plāna aspektu izpildes paredzamo termiņu;
- e) saskaņā ar šā panta 2. punktu un 15. pantu veiktā noregulējamības novērtējuma detalizētu aprakstu;
- f) aprakstu par pasākumiem, kas veicami saskaņā ar 17. pantu, lai pārvarētu vai novērstu šķēršļus noregulējumam, kuri konstatēti saskaņā ar 15. pantu veiktā novērtējuma rezultātā;
- g) aprakstu par iestādes kritiski svarīgo funkciju, galveno darbības jomu un aktīvu vērtības un tirgspējas noteikšanas procedūrām;
- h) detalizētu aprakstu par mehānismiem, ar ko tiks nodrošināts, ka 11. pantā prasītā informācija ir atjaunināta un vienmēr ir noregulējuma iestāžu rīcībā;
- i) noregulējuma iestādes skaidrojumu par noregulējuma variantu finansēšanas iespējām, neparedzot šādus finansējuma veidus:
  - i) jebkādu ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem papildus saskaņā ar 100. pantu izveidoto finansēšanas mehānismu izmantošanai;
  - ii) centrālās bankas ārkārtas likviditātes palīdzību; vai
  - iii) centrālās bankas likviditātes palīdzību ar nestandarta nosacījumiem attiecībā uz nodrošinājumu, termiņu un procentu likmi;
- j) detalizētu aprakstu par dažādām noregulējuma stratēģijām, ko varētu piemērot dažādu iespējamo scenāriju gadījumos, un piemērojamos izpildes grafikus;
- k) aprakstu par kritiski svarīgām savstarpējām saistībām ar citām iestādēm;
- l) aprakstu par iespējām saglabāt piekļuvi maksājumiem un tūrvērtes pakalpojumiem, un citām infrastruktūrām, un klientu pozīciju pārnēsāmības novērtējumu;
- m) analīzi par plāna ietekmi uz iestādes darbiniekiem, tostarp jebkādu saistīto izmaksu novērtējumu, un aprakstu par procedūrām, kas paredzētas apspriedēm ar personālu noregulējuma gaitā, attiecīgā gadījumā ņemot vērā valstu sistēmas dialoga risināšanai ar sociālajiem partneriem;
- n) plānu saziņai ar plašsaziņas līdzekļiem un sabiedrību;



- o) minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām saskaņā ar 45. panta 1. punktu un attiecīgā gadījumā termiņu minētā līmeņa sasniegšanai;
- p) attiecīgā gadījumā – minimuma prasību pašu kapitālam un līgumiskiem iekšējās rekapitalizācijas instrumentiem saskaņā ar 45. panta 1. punktu, un attiecīgā gadījumā termiņu minētā līmeņa sasniegšanai;
- q) aprakstu par būtiskām operācijām un sistēmām iestādes operacionālo procesu nepārtrauktas darbības nodrošināšanai;
- r) attiecīgā gadījumā – jebkādu iestādes pausto viedokli par noregulējuma plānu.

8. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras prasīt iestādei un vienībai, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, uzturēt detalizētu lietvedību par finanšu līgumiem, kuros tā ir puse. Noregulējuma iestāde var noteikt termiņu, kurā iestādei vai vienībai, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, ir jāspēj uzrādīt minētos lietvedības pārskatus. To pašu termiņu piemēro visām tās jurisdikcijā esošām iestādēm un vienībām, kas minētas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā. Noregulējuma iestāde var nolemt noteikt atšķirīgus termiņus dažādiem finanšu līgumu veidiem, kā minēts 2. panta 100. punktā. Šis punkts neietekmē kompetentās iestādes informācijas vākšanas pilnvaras.

9. EBI, apspriedusies ar ESRK, izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, sīkāk precizējot noregulējuma plāna saturu.

EBI līdz 2015. gada 3. jūlijam iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

#### 11. pants

##### **Informācija noregulējuma plānu vajadzībām un iestādes sadarbība**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes ir pilnvarotas pieprasīt iestādēm:

- a) cik vien nepieciešams, sadarboties noregulējuma plānu izstrādes gaitā;
- b) sniegt – vai nu tieši, vai ar kompetentās iestādes starpniecību – visu informāciju, kas nepieciešama noregulējuma plānu izstrādāšanai un īstenošanai.

Jo īpaši noregulējuma iestādes ir pilnvarotas papildus citai informācijai pieprasīt pielikuma B iedaļā paredzēto informāciju un analīzi.

2. Attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes sadarbojas ar noregulējuma iestādēm, lai pārbaudītu, vai jau ir daļēji vai pilnībā pieejama visa 1. punktā minētā informācija. Ja minētā informācija ir pieejama, kompetentās iestādes to sniedz noregulējuma iestādēm.

3. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, lai precizētu procedūras un standarta veidlapu un paraugu komplekta minimumu informācijas sniegšanai saskaņā ar šo pantu.

EBI līdz 2015. gada 3. jūlijam iesniedz šo īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantā izklāstīto procedūru pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus.

## 12. pants

**Grupās noregulējuma plāni**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka grupas līmeņa noregulējuma iestādes kopā ar meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm un, iepriekš konsultējoties ar nozīmīgo filiāļu noregulējuma iestādēm, ciktāl tas attiecas uz attiecīgo nozīmīgo filiāli, izstrādā grupas noregulējuma plānus. Grupas noregulējuma plāni ietver noregulējuma plānu visai Savienības mātesuzņēmuma vadītajai grupai kopumā, paredzot vai nu noregulējumu Savienības mātesuzņēmuma līmenī, vai grupas sadalīšanu un meitasuzņēmumu noregulējumu. Grupas noregulējuma plānā nosaka noregulējuma pasākumus:

- a) Savienības mātesuzņēmumam;
  - b) grupas sastāvā esošiem meitasuzņēmumiem, kas atrodas Savienībā;
  - c) vienībām, kas minētas 1. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā; un
  - d) ievērojot VI sadaļu – grupas sastāvā esošiem meitasuzņēmumiem, kas atrodas ārpus Savienības.
2. Grupas noregulējuma plānu izstrādā, pamatojoties uz informāciju, kas sniegta saskaņā ar 11. pantu.
3. Grupas noregulējuma plānā:
- a) ir izklāstītas noregulējuma darbības, kas jāveic attiecībā uz grupas vienībām, gan noregulējuma darbības attiecībā uz 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētajām vienībām, mātesuzņēmumu un meitasiestādēm, gan saskaņotas noregulējuma darbības attiecībā uz meitasiestādēm dažādos scenārijos, kā paredzēts 10. panta 3. punktā;
  - b) ir izvērtēts, cik lielā mērā noregulējuma instrumentus un pilnvaras varētu piemērot un saskaņotā veidā izmantot grupas vienībām, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, tostarp pasākumus, kas ļautu trešai personai iegādāties visu grupu vai atsevišķas tās darbības jomas vai darbības, ko veic vairākas grupas vienības vai konkrētas grupas vienības, un konstatēti iespējamie saskaņota noregulējuma šķēršļi;
  - c) ja grupā ietilpst trešās valstīs reģistrētas vienības, ir noteikti piemēroti mehānismi sadarbībai un koordinācijai ar šo trešo valstu attiecīgajām varas iestādēm un noregulējuma ietekme Savienībā;
  - d) ir noteikti pasākumi, tostarp konkrētu funkciju vai darbības jomu juridiska un ekonomiska nodalīšana, kas nepieciešami, lai atvieglotu grupas noregulēšanu, ja ir konstatēta atbilstība noregulējuma veikšanas nosacījumiem;
  - e) ir izklāstīti jebkādi šajā direktīvā neminēti papildu pasākumi, kurus grupas līmeņa noregulējuma iestāde plāno veikt grupas noregulēšanai;
  - f) ir noteiktas grupas noregulējuma darbību finansēšanas iespējas un – gadījumiem, kad būtu nepieciešama vienošanās par finansēšanas kārtību, – principi atbildības sadalei starp dažādās dalībvalstīs esošiem finansējuma avotiem attiecībā uz šo finansējumu. Plānā neparedz šādus atbalsta veidus:
    - i) jebkādu ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem papildus saskaņā ar 100. pantu izveidoto finansēšanas mehānismu izmantošanai;
    - ii) jebkādu centrālās bankas ārkārtas likviditātes palīdzību; vai

iii) jebkādu centrālās bankas likviditātes palīdzība ar nestandarta nosacījumiem attiecībā uz nodrošinājumu, termiņu un procentu likmi.

Minētos principus nosaka, pamatojoties uz taisnīgiem un līdzsvarotiem kritērijiem un ņemot vērā jo īpaši 107. panta 5. punktu un ietekmi uz finanšu stabilitāti visās attiecīgajās dalībvalstīs.

4. Grupas noregulējamības novērtējums saskaņā ar 16. pantu tiek izstrādāts tajā pašā laikā, kad tiek izstrādāts un atjaunināts grupas noregulējuma plāns saskaņā ar šo pantu. Grupas noregulējuma plānā iekļauj sīki izstrādātu aprakstu par noregulējamības novērtējumu, kas veikts saskaņā ar 16. pantu.

5. Grupas noregulējuma plānam nedrīkst būt nesamērīga ietekme nevienā dalībvalstī.

6. EBI pēc apspriešanās ar ESRK izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai precizētu grupas noregulējuma plānu saturu, ņemot vērā grupu uzņēmējdarbības modeļu dažādību iekšējā tirgū.

EBI līdz 2015. gada 3. jūlijam iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

### 13. pants

#### Grupas noregulējuma plānu prasības un procedūra

1. Savienības mātesuzņēmumi sniedz grupas līmeņa noregulējuma iestādei informāciju, ko var pieprasīt saskaņā ar 11. pantu. Minētā informācija attiecas uz Savienības mātesuzņēmumu un, ciktāl nepieciešams, uz katru no grupas vienībām, tostarp arī 1. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā minētajām vienībām.

Grupas līmeņa noregulējuma iestāde, ievērojot šajā direktīvā paredzētās konfidencialitātes prasības, nosūta saskaņā ar šo punktu sniegto informāciju:

a) EBI;

b) meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm;

c) to jurisdikciju noregulējuma iestādēm, kurās atrodas nozīmīgas filiāles, ciktāl tas attiecas uz nozīmīgo filiāli;

d) attiecīgajām kompetentajām iestādēm, kas minētas Direktīvas 2013/36/ES 115. un 116. pantā; un

e) to dalībvalstu noregulējuma iestādēm, kurās 1. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā minētās vienības veic uzņēmējdarbību.

Informācijā, ko grupas līmeņa noregulējuma iestāde sniedz meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm un kompetentajām iestādēm, tās jurisdikcijas noregulējuma iestādēm, kurās atrodas nozīmīgas filiāles, un attiecīgajām kompetentajām iestādēm, kas minētas Direktīvas 2013/36/ES 115. un 116. pantā, ietver vismaz visu informāciju, kas attiecas uz meitasuzņēmumu vai nozīmīgo filiāli. Informācijā, kas tiek sniegta EBI, ietver visu informāciju, kas attiecas uz EBI lomu saistībā ar grupas līmeņa noregulējuma plāniem. Grupas noregulējuma iestādei nav pienākuma nosūtīt informāciju, kas attiecas uz trešās valsts meitasuzņēmumiem, bez attiecīgās trešās valsts uzraudzības iestādes vai noregulējuma iestādes piekrišanas.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka grupas līmeņa noregulējuma iestādes, sadarbojoties noregulējuma kolēģijās ar šī panta 1. punkta otrajā daļā minētajām noregulējuma iestādēm un pēc konsultēšanās ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm, tostarp kompetentajām iestādēm to dalībvalstu jurisdikcijās, kurās atrodas nozīmīgas filiāles, izstrādā un uztur grupas noregulējuma plānus. Grupas līmeņa noregulējuma iestādes pēc saviem ieskatiem un ievērojot šīs direktīvas 98. pantā izklāstītās konfidencialitātes prasības, grupas noregulējuma plānu izstrādē un uzturēšanā var iesaistīt trešo valstu noregulējuma iestādes, kuru jurisdikcijā grupa ir reģistrējusi meitasuzņēmumus vai finanšu pārvaldītājsabiedrības, vai nozīmīgas filiāles, kā minēts Direktīvas 2013/36/ES 51. pantā.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka grupas noregulējuma plānus pārskata un attiecīgā gadījumā atjaunina vismaz reizi gadā un ikreiz, kad grupas, tostarp kādas grupas vienības, juridiskajā vai organizatoriskajā struktūrā, darbībā vai finanšu stāvoklī notikušas izmaiņas, kas varētu būtiski ietekmēt plānu vai prasīt tajā izmaiņas.

4. Grupas noregulējuma plānu pieņem, grupas līmeņa noregulējuma iestādei pieņemot kopīgu lēmumu ar meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm.

Minētās noregulējuma iestādes pieņem kopīgu lēmumu četru mēnešu laikā no dienas, kad grupas līmeņa noregulējuma iestāde ir nosūtījusi 1. punkta otrajā daļā minēto informāciju.

EBI pēc kādas noregulējuma iestādes pieprasījuma var palīdzēt noregulējuma iestādēm pieņemt kopīgu lēmumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 31. panta c) punktu.

5. Ja noregulējuma iestādes nepieņem kopīgu lēmumu četru mēnešu laikā, lēmumu par grupas noregulējuma plānu pieņem grupas līmeņa noregulējuma iestāde. Lēmums ir pilnībā pamatots, un tajā ir ņemti vērā citu noregulējuma iestāžu viedokļi un atrunas. Šo lēmumu grupas līmeņa noregulējuma iestāde iesniedz Savienības mātesuzņēmumam.

Ievērojot šā panta 9. punktu, ja, apritot minētajiem četriem mēnešiem, kāda no noregulējuma iestādēm minētajā jautājumā ir vērsusies pie EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu, grupas līmeņa noregulējuma iestāde atliek lēmuma pieņemšanu, gaidot lēmumu, ko EBI var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un pieņem lēmumu saskaņā ar EBI lēmumu. Četru mēnešu laikposmu uzskata par samierināšanas laikposmu minētās regulas nozīmē. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod EBI pēc četru mēnešu termiņa beigām vai pēc kopīga lēmuma pieņemšanas. Ja EBI nepieņem lēmumu viena mēneša laikā, piemēro grupas līmeņa noregulējuma iestādes lēmumu.

6. Ja noregulējuma iestādes nepieņem kopīgu lēmumu četru mēnešu laikā, katra par meitasuzņēmumu atbildīgā noregulējuma iestāde pati pieņem lēmumu un izstrādā un uztur katras savā jurisdikcijā esošas vienības noregulējuma plānu. Katrs atsevišķais lēmums ir pilnībā pamatots, tajā izklāsta pamatojumus iebildumiem pret ierosināto grupas noregulējuma plānu un ņem vērā pārējo kompetento iestāžu un noregulējuma iestāžu viedokļus un atrunas. Katra noregulējuma iestāde paziņo savu lēmumu pārējiem noregulējuma kolēģijas locekļiem.

Ievērojot šā panta 9. punktu, ja, apritot minētajiem četriem mēnešiem, kāda no noregulējuma iestādēm minētajā jautājumā ir vērsusies pie EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu, attiecīgā noregulējuma iestāde atliek lēmuma pieņemšanu, gaidot lēmumu, ko EBI var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un pieņem lēmumu saskaņā ar EBI lēmumu. Četru mēnešu laikposmu uzskata par samierināšanas laikposmu minētās regulas nozīmē. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod EBI pēc četru mēnešu termiņa beigām vai pēc kopīga lēmuma pieņemšanas. Ja EBI nepieņem lēmumu viena mēneša laikā, piemēro meitasuzņēmuma noregulējuma iestādes lēmumu.

7. Pārējās noregulējuma iestādes, kurām nav domstarpību saskaņā ar 6. punktu, var pieņemt kopīgu lēmumu par grupas noregulējuma plānu, aptverot grupas vienības, kas ir to jurisdikcijā.

8. Šā panta 4. un 7. punktā minētie kopīgie lēmumi un lēmumi, kurus noregulējuma iestādes pieņem gadījumos, kad nav pieņemts kopīgs lēmums, kā minēts 5. un 6. punktā, tiek uzskatīti par galīgiem, un tos piemēro pārējās attiecīgās noregulējuma iestādes.

9. Saskaņā ar šā panta 5. un 6. punktu EBI pēc kādas noregulējuma iestādes pieprasījuma var palīdzēt noregulējuma iestādēm panākt vienošanos saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. panta 3. punktu, izņemot gadījumu, ja kāda no attiecīgajām noregulējuma iestādēm vērtē, ka jautājums, par ko nav panākta vienošanās, var jebkādā veidā apdraudēt tās dalībvalstu fiskālo atbildību.

10. Gadījumā, ja saskaņā ar 4. un 7. punktu ir pieņemti kopīgi lēmumi un ja kāda noregulējuma iestāde saskaņā ar 9. punktu vērtē, ka ar grupas noregulējuma plānu saistītais jautājums, par ko nav panākta vienošanās, var apdraudēt minētās noregulējuma iestādes dalībvalsts fiskālo atbildību, grupas līmeņa noregulējuma iestāde uzsāk grupas noregulējuma plāna atkārtotu novērtēšanu, tostarp novērtējot minimālās pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasības.

#### 14. pants

##### **Noregulējuma plānu nosūtīšana kompetentajām iestādēm**

1. Noregulējuma iestāde nosūta noregulējuma plānus un jebkādas tajos veiktās izmaiņas attiecīgajām kompetentajām iestādēm.

2. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde nosūta grupas noregulējuma plānus un jebkādas tajos veiktās izmaiņas attiecīgajām kompetentajām iestādēm.

#### II NODAĻA

##### **Noregulējamība**

#### 15. pants

##### **Iestāžu noregulējamības novērtējums**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar kompetento iestādi un noregulējuma iestādēm jurisdikcijās, kurās atrodas nozīmīgas filiāles, ciktāl tas attiecas uz nozīmīgo filiāli, novērtē, kādā mērā iestādi, kura neietilpst grupā, ir iespējams noregulēt, nerēķinoties ar turpmāk minētajiem atbalsta veidiem:

- a) jebkādu ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem papildus finansēšanas mehānismiem, kas izveidoti saskaņā ar 100. pantu;
- b) jebkādu centrālās bankas ārkārtas likviditātes palīdzību;
- c) jebkādu centrālās bankas likviditātes palīdzību ar nestandarta nosacījumiem attiecībā uz nodrošinājumu, termiņu un procentu likmi.

Iestādi uzskata par noregulējamu, ja noregulējuma iestādei tas ir paveicams un ja ir ticams, ka to var vai nu likvidēt saskaņā ar parasto maksātspējas procedūru, vai noregulēt, piemērojot iestādei dažādus noregulējuma instrumentus un pilnvaras tā, lai maksimāli izvairītos no jebkādas ievērojami negatīvas ietekmes uz tās dalībvalsti, kurā iestāde atrodas, vai citu dalībvalsti, vai Savienības finanšu sistēmu, tostarp plašākas finansiālās nestabilitātes vai sistēmiska notikuma apstākļos, un ar mērķi nodrošināt iestādes kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību. Ikreiz, kad tiek uzskatīts, ka iestādes noregulējums nav iespējams, noregulējuma iestādes par to laikus informē EBI.

2. Šā panta 1. punktā minētā noregulējamības novērtējuma vajadzībām noregulējuma iestāde pārbauda vismaz pielikuma C iedaļā norādītos jautājumus.

3. Noregulējamības novērtējumu atbilstoši šim pantam noregulējuma iestāde veic vienlaicīgi ar noregulējuma plāna sagatavošanu un atjaunināšanu saskaņā ar 10. pantu un minētā plāna sagatavošanas un atjaunināšanas vajadzībām.

4. EBI pēc apspriešanās ar ESRK izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu jautājumus un kritērijus, kas jāpārbauda, lai novērtētu iestāžu vai grupu noregulējamību, kā paredzēts šā panta 2. punktā un 16. pantā.

EBI līdz 2015. gada 3. jūlijam iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

#### 16. pants

##### Grupu noregulējamības novērtējums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka grupas līmeņa noregulējuma iestādes kopā ar meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm pēc apspriešanās ar konsolidētās uzraudzības iestādi un šādu meitasuzņēmumu kompetentajām iestādēm, un noregulējuma iestādēm jurisdikcijās, kurās atrodas nozīmīgas filiāles, ciktāl tas attiecas uz attiecīgo nozīmīgo filiāli, novērtē, kādā mērā grupu ir iespējams noregulēt, nerēķinoties ar turpmāk minētajiem atbalsta veidiem:

a) ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem papildus finansēšanas mehānismiem, kas izveidoti saskaņā ar 100. pantu;

b) centrālās bankas ārkārtas likviditātes palīdzību;

c) centrālās bankas likviditātes palīdzība ar nestandarta nosacījumiem attiecībā uz nodrošinājumu, termiņu un procentu likmi.

Grupu uzskata par noregulējamu, ja noregulējuma iestādēm tas ir paveicams un ja ir ticams, ka grupas vienības ir iespējams vai nu likvidēt saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, vai noregulēt, piemērojot grupas vienībām noregulējuma instrumentus un pilnvaras tā, lai maksimāli izvairītos no būtiskas negatīvas ietekmes uz to dalībvalstu, kurās grupas vienības veic uzņēmējdarbību, vai citu dalībvalstu, vai Savienības finanšu sistēmām, tostarp plašākas finansiālās nestabilitātes vai sistēmiska notikuma apstākļos, un ar mērķi nodrošināt grupas vienību kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību, ja ir viegli tās laikus nodalīt vai ar citiem līdzekļiem. Ikreiz, kad tiek uzskatīts, ka grupu nav iespējams noregulēt, grupas līmeņa noregulējuma iestādes par to laikus informē EBI.

Grupas noregulējamības novērtējumu izskata 88. pantā minētās noregulējuma kolēģijas.

2. Grupas noregulējamības novērtējuma vajadzībām noregulējuma iestādes pārbauda vismaz pielikuma C iedaļā norādītos aspektus.

3. Grupas noregulējamības novērtējumu atbilstoši šim pantam veic vienlaicīgi ar grupas noregulējuma plānu sagatavošanu un atjaunināšanu, kā noteikts 12. pantā, un minēto plānu sagatavošanas un atjaunināšanas vajadzībām. Novērtējumu veic saskaņā ar 13. pantā paredzēto lēmumu pieņemšanas procedūru.

## 17. pants

**Pilnvaras pārvarēt vai novērst šķēršļus noregulējamībai**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja saskaņā ar 15. un 16. pantu veiktajā iestādes noregulējamības novērtējumā noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar kompetento iestādi secina, ka pastāv būtiski šķēršļi attiecīgās iestādes noregulējumam, noregulējuma iestāde rakstiski paziņo šo konstatējumu attiecīgajai iestādei, kompetentajai iestādei un noregulējuma iestādēm jurisdikcijās, kurās atrodas nozīmīgas filiāles.

2. Šīs direktīvas 10. panta 1. punktā un attiecīgi 13. panta 4. punktā noteikto prasību noregulējuma iestādēm izstrādāt noregulējuma plānus un attiecīgajām noregulējuma iestādēm pieņemt kopīgu lēmumu par grupas noregulējuma plāniem pēc šā panta 1. punktā minētā paziņojuma aptur līdz brīdim, kamēr noregulējuma iestāde saskaņā ar šā panta 3. punktu apstiprinājusi pasākumus būtisko noregulējamības šķēršļu novēršanai vai pieņēmusi lēmumu saskaņā ar šā panta 4. punktu.

3. Četru mēnešu laikā pēc dienas, kad iestāde ir saņēmusi saskaņā ar 1. punktu sniegto paziņojumu, tā ierosina noregulējuma iestādei iespējamus pasākumus paziņojumā minēto būtisko šķēršļu pārvarēšanai vai novēršanai. Noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar kompetento iestādi novērtē, vai ar minētajiem pasākumiem iespējams efektīvi pārvarēt vai novērst attiecīgos būtiskos šķēršļus.

4. Ja noregulējuma iestāde vērtē, ka ar pasākumiem, ko iestāde ierosinājusi saskaņā ar 3. punktu, attiecīgos šķēršļus nav iespējams efektīvi samazināt vai novērst, tā vai nu tieši, vai netieši ar kompetentās iestādes starpniecību pieprasa iestādei veikt alternatīvus pasākumus, ar kuriem varētu panākt šo mērķi, un rakstveidā informē par tiem iestādi, kura viena mēneša laikā ierosina plānu to izpildei.

Nosakot alternatīvus pasākumus, kompetentā iestāde uzskatāmi izklāsta, kāpēc noregulējamības šķēršļus nebija iespējams novērst ar iestādes ierosinātajiem pasākumiem un kāpēc ierosinātie alternatīvie pasākumi ir samērīgi to novēršanai. Noregulējuma iestāde ņem vērā minēto noregulējamības šķēršļu radītos draudus finanšu stabilitātei un pasākumu ietekmi uz iestādes darbību, stabilitāti un spēju dot ieguldījumu tautsaimniecībā.

5. Šā panta 4. punkta nolūkā noregulējuma iestādes ir pilnvarotas veikt jebkuru no šādiem pasākumiem:

- a) prasīt iestādei pārskatīt grupas iekšējos finansēšanas mehānismus vai izskatīt to neesamību, vai sagatavot pakalpojumu līgumus vai nu grupas iekšienē, vai ar trešām pusēm, lai nodrošinātu kritiski svarīgo funkciju sniegšanu;
- b) prasīt iestādei ierobežot tās individuālo vai kopīgo riska darījumu maksimālo apmēru;
- c) prasīt specifisku vai regulāru papildu informāciju noregulējuma mērķiem;
- d) prasīt iestādei atbrīvoties no konkrētiem aktīviem;
- e) prasīt iestādei ierobežot vai izbeigt konkrētas esošās vai ierosinātās darbības;
- f) ierobežot vai novērst jaunu vai esošu darbības jomu attīstību vai jaunu vai esošu produktu pārdošanu;
- g) vienkāršošanas labad prasīt veikt izmaiņas iestādes vai jebkuras grupas vienības, kas tieši vai netieši ir tās kontrolē, juridiskajās vai operacionālajās struktūrās, tādējādi nodrošinot, ka kritiski svarīgās funkcijas var juridiski un operacionāli nodalīt no citām funkcijām, piemērojot noregulējuma instrumentus;

- h) prasīt iestādei vai mātesuzņēmumam izveidot dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrību vai Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrību;
- i) prasīt iestādei vai vienībai, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, emitēt atbilstīgās saistības, lai izpildītu 45. panta prasības;
- j) prasīt iestādei vai vienībai, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, veikt citus pasākumus, lai atbilstu minimālajām pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasībām, kā noteikts 45. pantā, tostarp jo īpaši censties uzsākt atkārtotas sarunas par jebkādam atbilstīgām saistībām, pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem vai otrā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem, ko tā emitējusi, lai nodrošinātu, ka ikviens noregulējuma iestādes lēmums norakstīt vai konvertēt minētās saistības vai instrumentu tiktu realizēts saskaņā ar tās jurisdikcijas tiesību aktiem, kas attiecas uz minētajām saistībām vai instrumentu; un
- k) ja iestāde ir jauktas darbības pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmums, prasīt, lai attiecīgā jauktas darbības pārvaldītājsabiedrība izveido atsevišķu finanšu pārvaldītājsabiedrību, kas kontrolētu iestādi, ja tas ir nepieciešams, lai sekmētu iestādes noregulējumu un lai novērstu, ka IV sadaļā noteikto noregulējuma instrumentu un pilnvaru piemērošana negatīvi ietekmē grupas nefinanšu daļu.

6. Saskaņā ar šā panta 1. vai 4. punktu pieņemts lēmums atbilst šādām prasībām:

- a) to pamato ar attiecīgā novērtējuma vai konstatējuma iemesliem;
- b) tajā norāda, kā novērtējums vai konstatējums atbilst 4. punktā izklāstītajām samērīgas piemērošanas prasībām; un
- c) uz to attiecas apelācijas tiesības.

7. Pirms jebkāda 4. punktā minēta pasākuma noteikšanas noregulējuma iestāde, apspriedusies ar kompetento iestādi un attiecīgā gadījumā ar izraudzīto valsts makroprudenciālo iestādi, pienācīgi apsver šo pasākumu potenciālo ietekmi uz konkrēto iestādi, finanšu pakalpojumu iekšējo tirgu, finanšu stabilitāti citās dalībvalstīs un Savienībā kopumā.

8. EBI līdz 2015. gada 3. jūlijam saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu izdod pamatnostādnes, lai sīkāk precizētu 5. punktā paredzētos pasākumus un apstākļus, kādos var piemērot katru pasākumu.

#### 18. pants

##### **Pilnvaras pārvarēt vai novērst šķēršļus grupas noregulējamībai**

1. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde kopā ar meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm pēc apspriešanās ar uzraudzības kolēģiju un noregulējuma iestādēm jurisdikcijās, kurās atrodas nozīmīgas filiāles, ciktāl tas attiecas uz attiecīgo nozīmīgo filiāli, izskata 16. pantā prasīto novērtējumu noregulējuma kolēģijā un dara visu praktiski iespējamo, lai pieņemtu kopīgu lēmumu par 17. panta 4. punktā noteikto pasākumu piemērošanu attiecībā uz visām iestādēm, kas ir grupas sastāvā.

2. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde, sadarbojoties ar konsolidētās uzraudzības iestādi un EBI, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 25. panta 1. punktu sagatavo un iesniedz ziņojumu Savienības mātesuzņēmumam, meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm, kuras nodod to savā pakļautībā esošajiem meitasuzņēmumiem, un noregulējuma iestādēm jurisdikcijās, kurās atrodas nozīmīgas filiāles. Ziņojumu sagatavo pēc apspriešanās ar kompetentajām iestādēm, un tajā analizē būtiskos šķēršļus noregulējuma instrumentu efektīvai piemērošanai un noregulējuma pilnvaru izmantošanai attiecībā uz grupu. Turklāt ziņojumā aplūko ietekmi uz iestādes darbības modeli un iesaka samērīgus un mērķtiecīgus pasākumus, ko grupas līmeņa noregulējuma iestāde uzskata par nepieciešamiem vai piemērotiem minēto šķēršļu novēršanai.



3. Četru mēnešu laikā no ziņojuma saņemšanas dienas Savienības mātesuzņēmums var iesniegt savus apsvērumus un ierosināt grupas līmeņa noregulējuma iestādei alternatīvus pasākumus ziņojumā norādīto šķēršļu novēršanai.

4. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde paziņo konsolidētās uzraudzības iestādei, EBI, meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm un noregulējuma iestādēm jurisdikcijās, kurās atrodas nozīmīgas filiāles, ciktāl tas attiecas uz attiecīgo nozīmīgo filiāli, par visiem Savienības mātesuzņēmuma ierosinātajiem pasākumiem. Grupas līmeņa noregulējuma iestādes un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes pēc apspriešanās ar kompetentajām iestādēm un noregulējuma iestādēm jurisdikcijās, kurās atrodas nozīmīgas filiāles, dara visu, kas ir to kompetencē, lai noregulējuma kolēģijā tiktu panākts kopīgs lēmums attiecībā uz būtisko šķēršļu konstatēšanu un – vajadzības gadījumā – lai novērtētu Savienības mātesuzņēmuma ierosinātos pasākumus un noregulējuma iestāžu pieprasītos pasākumus šķēršļu pārvarēšanai vai novēršanai, ņemot vērā šo pasākumu potenciālo ietekmi visās dalībvalstīs, kurās grupa darbojas.

5. Kopīgo lēmumu pieņem četru mēnešu laikā pēc tam, kad Savienības mātesuzņēmums iesniedzis jebkādu apsvērumus, vai 3. punktā minētā četru mēnešu laikposma beigās, atkarībā no tā, kas iestājas ātrāk. Tas ir pamatots un izklāstīts dokumentā, ko grupas līmeņa noregulējuma iestāde iesniedz Savienības mātesuzņēmumam.

EBI pēc kādas noregulējuma iestādes pieprasījuma var palīdzēt noregulējuma iestādēm pieņemt kopīgu lēmumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 31. panta c) punktu.

6. Ja 5. punktā minētajā četru mēnešu laikā nav pieņemts kopīgs lēmums, grupas līmeņa noregulējuma iestāde pati pieņem lēmumu par atbilstošu pasākumu veikšanu grupas līmenī saskaņā ar 17. panta 4. punktu.

Lēmums ir pilnībā pamatots, un tajā ir ņemti vērā citu noregulējuma iestāžu viedokļi un atrunas. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde šo lēmumu iesniedz Savienības mātesuzņēmumam.

Ja minētā četru mēnešu laikposma beigās kāda no noregulējuma iestādēm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu ir vērsusies pie EBI ar šā panta 9. punktā minētu jautājumu, grupas līmeņa noregulējuma iestāde atliek lēmuma pieņemšanu, gaidot lēmumu, ko EBI var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un pieņem lēmumu saskaņā ar EBI lēmumu. Četru mēnešu laikposmu uzskata par samierināšanas laikposmu minētās regulas nozīmē. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod EBI pēc četru mēnešu laikposma beigām vai pēc kopīga lēmuma pieņemšanas. Ja EBI nepieņem lēmumu viena mēneša laikā, piemēro grupas līmeņa noregulējuma iestādes lēmumu.

7. Ja kopīgs lēmums nav pieņemts, meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes pašas pieņem lēmumus par atbilstošiem pasākumiem, ko meitasuzņēmumi veic individuāli saskaņā ar 17. panta 4. punktu. Lēmums ir pilnībā pamatots, un tajā ir ņemti vērā citu noregulējuma iestāžu viedokļi un atrunas. Lēmumu iesniedz attiecīgajam meitasuzņēmumam un grupas līmeņa noregulējuma iestādei.

Ja minētā četru mēnešu laikposma beigās kāda no noregulējuma iestādēm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu ir vērsusies pie EBI ar šā panta 9. punktā minētu jautājumu, meitasuzņēmuma noregulējuma iestāde atliek lēmuma pieņemšanu, gaidot lēmumu, ko EBI var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un pieņem lēmumu saskaņā ar EBI lēmumu. Četru mēnešu laikposmu uzskata par samierināšanas laikposmu minētās regulas nozīmē. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod EBI pēc četru mēnešu termiņa beigām vai pēc kopīga lēmuma pieņemšanas. Ja EBI nepieņem lēmumu viena mēneša laikā, piemēro meitasuzņēmuma noregulējuma iestādes lēmumu.

8. Šā panta 5. punktā minētais kopīgais lēmums un lēmumi, kurus noregulējuma iestādes pieņem gadījumos, kad nav pieņemts 6. punktā minētais kopīgais lēmums, tiek atzīti par galīgiem, un tos piemēro citas attiecīgās noregulējuma iestādes.

9. Ja nav pieņemts kopīgs lēmums par 17. panta 5. punkta g), h) vai k) apakšpunktā noteikto pasākumu veikšanu, EBI pēc noregulējuma iestādes pieprasījuma saskaņā ar šā panta 6. vai 7. punktu var palīdzēt noregulējuma iestādēm panākt vienošanos saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. panta 3. punktu.

### III NODAĻA

#### **Grupās iekšējais finansiālais atbalsts**

##### 19. pants

#### **Nolīgums par grupas finansiālo atbalstu**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka dalībvalsts mātes iestāde, Savienības mātes iestāde vai kāda no 1. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā minētajām vienībām un tās meitasuzņēmumi citās dalībvalstīs vai trešās valstīs, kuri ir iestādes vai finanšu iestādes, uz ko attiecas mātesuzņēmuma konsolidētā uzraudzība, var slēgt nolīgumu par finansiāla atbalsta sniegšanu jebkurai citai nolīguma pusei, kas atbilst 27. pantā minētajiem agrīnas intervences nosacījumiem, ar noteikumu, ka ir arī izpildīti šajā nodaļā izklāstītie nosacījumi.

2. Šo nodaļu nepiemēro grupas iekšējiem finanšu mehānismiem, tostarp finansēšanas mehānismiem un centralizētas finansēšanas mehānismu darbībai, ar noteikumu, ka neviens no šādu mehānismu dalībniekiem neatbilst agrīnas intervences nosacījumiem.

3. Nolīgums par grupas finansiālo atbalstu nav priekšnosacījums tam, lai:

a) sniegtu grupas finansiālo atbalstu jebkurai grupas vienībai, kas nonākusi finansiālās grūtībās, ja iestāde nolemj to sniegt, pamatojoties uz katru atsevišķo gadījumu un saskaņā ar grupas politiku, un ja tas nerada risku visai grupai kopumā; vai

b) darbotos dalībvalstī.

4. Dalībvalstis valsts tiesību aktos novērš visus tiesiskos šķēršļus saskaņā ar šo nodaļu veiktiem grupas iekšējā finansiālā atbalsta darījumiem, ar noteikumu, ka nekas šajā nodaļā neliedz dalībvalstīm valstu tiesību aktos, ar kuriem īsteno Regulā (ES) Nr. 575/3013 paredzētās iespējas, transponē Direktīvu 2013/36/ES, noteikt ierobežojumus grupas iekšējiem darījumiem vai prasīt nošķirt grupas daļas vai darbības, kas tiek veiktas grupas iekšienē, finanšu stabilitātes apsvērumu dēļ.

5. Grupas finansiālā atbalsta nolīgums var:

a) attiekties uz vienu vai vairākiem grupas meitasuzņēmumiem un paredzēt mātesuzņēmuma finansiālo atbalstu meitasuzņēmumiem, meitasuzņēmumu finansiālo atbalstu mātesuzņēmumam, finansiālo atbalstu starp grupas meitasuzņēmumiem, kas ir nolīguma puses, vai uz minēto vienību jebkuru kombināciju;

b) paredzēt finansiālo atbalstu, sniedzot aizdevumu, garantijas, aktīvus to izmantošanai par nodrošinājumu vai jebkādu minēto finansiālā atbalsta veidu kombināciju vienā vai vairākos darījumos, tostarp darījumos starp atbalsta saņēmēju un trešo pusi.

6. Ja saskaņā ar grupas finansiālā atbalsta nolīguma nosacījumiem grupas vienība piekrīt sniegt finansiālu atbalstu citai grupas vienībai, nolīgumā var paredzēt, ka atbalstu saņemošā grupas vienība savukārt piekrīt sniegt finansiālu atbalstu grupas vienībai, kura sniedz atbalstu.

7. Grupas finansiālā atbalsta nolīgumā nosaka atlīdzības aprēķina principus attiecībā uz visiem darījumiem, kas veikti saskaņā ar šo nolīgumu. Minētie principi ietver prasību noteikt atlīdzību finansiālā atbalsta sniegšanas laikā. Nolīgums, tostarp atlīdzības aprēķina principi attiecībā uz finansiālā atbalsta sniegšanu un pārējie nolīguma nosacījumi, atbilst šādiem principiem:

- a) ikvienai pusei nolīgums jānoslēdz labprātīgi;
- b) noslēdzot nolīgumu un nosakot atlīdzību par finansiālā atbalsta sniegšanu, ikvienai pusei jārikojas veidā, kas vislabāk atbilst tās interesēm, kurās var ņemt vērā jebkādu tiešu vai netiešu labumu, ko puse var gūt finansiālā atbalsta sniegšanas rezultātā;
- c) pirms tiek noteikta atlīdzība par finansiālā atbalsta sniegšanu un pirms tiek pieņemts lēmums par finansiālā atbalsta sniegšanu, katrai finansiālo atbalstu sniedošajai pusei ir pilnībā jāsaņem attiecīgā informācija no finansiālo atbalstu saņemošās puses;
- d) nosakot atlīdzību par finansiālā atbalsta sniegšanu, var ņemt vērā tirgū nepieejamu informāciju, kas ir finansiālo atbalstu sniedošās puses rīcībā tādēļ, ka tā ir vienā un tajā pašā grupā ar finansiālo atbalstu saņemošo pusi; un
- e) atlīdzības par finansiālā atbalsta sniegšanu aprēķina principos nav obligāti jāņem vērā jebkāda paredzama pagaidu ietekme uz tirgus cenām, ko izraisa notikumi ārpus grupas.

8. Grupas finansiālā atbalsta nolīgumu var noslēgt tikai tad, ja laikā, kad ir sagatavots ierosinātais nolīgums, saskaņā ar attiecīgo pušu kompetento iestāžu atzinumu neviena no pusēm neatbilst agrīnas intervences nosacījumiem.

9. Dalībvalstis nodrošina, ka jebkuras tiesības, prasījumu vai darbību, kas izriet no grupas finansiālā atbalsta nolīguma, var īstenot tikai nolīguma puses, izslēdzot trešās personas.

## 20. pants

### Ierosinātā nolīguma izskatīšana, ko veic kompetentās iestādes un starpnieki

1. Savienības mātes iestāde iesniedz konsolidētās uzraudzības iestādei pieteikumu atļaujas saņemšanai saskaņā ar 19. pantu ierosinātam nolīgumam par grupas finansiālo atbalstu. Pieteikumā izklāsta ierosinātā nolīguma tekstu un norāda grupas vienības, kas pieteikušās kļūt par nolīguma pusēm.

2. Konsolidētās uzraudzības iestāde nekavējoties pārsūta pieteikumu katra meitasuzņēmuma, kas pieteicies kļūt par nolīguma pusi, kompetentajai iestādei, lai panāktu kopīgu lēmumu.

3. Konsolidētās uzraudzības iestāde saskaņā ar šā panta 5. un 6. punktā izklāstīto procedūru piešķir atļauju, ja ierosinātā nolīguma noteikumi atbilst 23. pantā izklāstītajiem finansiālā atbalsta nosacījumiem.

4. Konsolidētās uzraudzības iestāde var saskaņā ar šā panta 5. un 6. punktā izklāstīto procedūru aizliegt slēgt ierosināto nolīgumu, ja tā uzskata, ka nolīgums neatbilst 23. pantā izklāstītajiem finansiālā atbalsta nosacījumiem.

5. Kompetentās iestādes dara visu, kas ir to kompetencē, lai, ņemot vērā nolīguma izpildes potenciālo ietekmi, tostarp fiskālās sekas, visās dalībvalstīs, kurās grupa darbojas, četru mēnešu laikā no dienas, kad konsolidētās uzraudzības iestāde ir saņēmusi pieteikumu, pieņemtu kopīgu lēmumu par to, vai ierosinātā nolīguma nosacījumi atbilst 23. pantā izklāstītajiem finansiālā atbalsta nosacījumiem. Kopīgo lēmumu izklāsta dokumentā, kurš ietver pilnībā pamatotu lēmumu, un konsolidētās uzraudzības iestāde to izsniedz pieteikuma iesniedzējam.

EBI pēc kādas kompetentās iestādes pieprasījuma var palīdzēt kompetentajām iestādēm panākt vienošanos saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 31. pantu.

6. Ja kompetentās iestādes nepieņem kopīgu lēmumu četru mēnešu laikā, lēmumu par pieteikumu pieņem konsolidētās uzraudzības iestāde. Lēmumu izklāsta dokumentā, kas ietver pilnīgu lēmuma pamatojumu, un lēmumā ņem vērā citu kompetento iestāžu viedokļus un atrunas, kuri pausti minēto četru mēnešu laikā. Konsolidētās uzraudzības iestāde paziņo savu lēmumu pieteikuma iesniedzējam un citām kompetentajām iestādēm.

7. Ja, apritot minētajiem četriem mēnešiem, kāda no attiecīgajām kompetentajām iestādēm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu šajā lietā ir vērsusies pie EBI, konsolidētās uzraudzības iestāde atliek lēmuma pieņemšanu, gaidot lēmumu, ko EBI var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un pieņem lēmumu saskaņā ar EBI lēmumu. Četru mēnešu laikposmu uzskata par samierināšanas laikposmu minētās regulas nozīmē. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod EBI pēc četru mēnešu perioda beigām vai pēc kopīga lēmuma pieņemšanas.

#### 21. pants

##### **Akcionāru apstiprinājums attiecībā uz ierosināto nolīgumu**

1. Dalībvalstis pieprasa, lai jebkuru ierosināto nolīgumu, kuru ir atļāvušas kompetentās iestādes, iesniedz apstiprināšanai katras tās grupas vienības akcionāriem, kura pieteikusies kļūt par nolīguma pusi. Šajā gadījumā nolīgums ir spēkā tikai attiecībā uz tām pusēm, kuru akcionāri ir apstiprinājuši nolīgumu saskaņā ar 2. punktu.

2. Nolīgums par grupas finansiālo atbalstu ir spēkā attiecībā uz kādu grupas vienību vienīgi tad, ja minētās grupas vienības akcionāri ir pilnvarojuši tās vadības struktūru pieņemt lēmumu par to, ka šī grupas vienība sniegs vai saņems finansiālu atbalstu saskaņā ar nolīguma nosacījumiem un saskaņā ar šajā nodaļā izklāstītajiem nosacījumiem un ka akcionāru pilnvarojums nav atsaukts.

3. Katras vienības, kas ir nolīguma puse, vadības struktūra ik gadu ziņo akcionāriem par nolīguma izpildi un saistībā ar nolīgumu pieņemtu lēmumu īstenošanu.

#### 22. pants

##### **Nolīgumu par grupas finansiālo atbalstu nosūtīšana noregulējuma iestādēm**

Kompetentās iestādes nosūta attiecīgajām noregulējuma iestādēm nolīgumus par grupas finansiālo atbalstu, kurus tās atļāvušas noslēgt, un visus tajos izdarītos grozījumus.

#### 23. pants

##### **Grupas finansiālā atbalsta nosacījumi**

1. Finansiālo atbalstu saskaņā ar nolīgumu par grupas finansiālo atbalstu saskaņā ar 19. pantu grupas vienība var sniegt tikai tad, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

- a) pastāv pamatotas izredzes, ka sniegtais atbalsts būtiski novērsīs finansiālās grūtības grupas vienībai, kas saņems šo atbalstu;
- b) finansiālā atbalsta sniegšanas mērķis ir saglabāt vai atjaunot visas grupas vai jebkuras grupas vienības finanšu stabilitāti, un atbalsta sniegšana ir atbalstu sniedzošās grupas vienības interesēs;
- c) finansiālo atbalstu piešķir ar noteikumiem, tostarp pret atlīdzību saskaņā ar 19. panta 7. punktu;

- d) pastāv pamatotas izredzes, ka, pamatojoties uz finansiālo atbalstu sniedzošās grupas vienības vadības struktūrai pieejamo informāciju brīdī, kad tiek pieņemts lēmums par finansiālā atbalsta sniegšanu, grupas vienība, kas saņem atbalstu, samaksās atlīdzību par atbalstu un, ja atbalsts tiek sniegts aizdevuma veidā, atmaksās aizdevumu. Ja atbalsts tiek sniegts garantijas veidā vai jebkāda nodrošinājuma veidā, šo pašu nosacījumu piemēro saistībām, kas saņēmējam rodas, ja garantija vai nodrošinājums tiek izmantots;
- e) finansiālā atbalsta sniegšana neapdraudētu tās grupas vienības, kura sniedz atbalstu, likviditāti vai maksātspēju;
- f) finansiālā atbalsta sniegšana neapdraudētu finanšu stabilitāti, it sevišķi dalībvalstī, kurā atrodas grupas vienība, kas sniedz atbalstu;
- g) grupas vienība, kas sniedz atbalstu, atbalsta sniegšanas brīdī izpilda Direktīvā 2013/36/ES noteiktās kapitāla vai likviditātes prasības un visas prasības, kas uzliktas saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 104. panta 2. punktu, un finansiālā atbalsta sniegšana nav par iemeslu tam, lai attiecīgā grupas vienība pārkāptu šīs prasības, ja vien to nav ļāvusi kompetentā iestāde, kas ir atbildīga par atbalstu sniedzošās vienības individuālu uzraudzību;
- h) grupas vienība, kas sniedz atbalstu, atbalsta sniegšanas brīdī izpilda Regulas (ES) Nr. 575/2013 un Direktīvas 2013/36/ES prasības attiecībā uz lielajiem riska darījumiem, tostarp jebkādu valsts tiesību aktus, ar kuriem tiek īstenotas direktīvā paredzētās iespējas, un finansiālā atbalsta sniegšana nav par iemeslu tam, lai attiecīgā grupas vienība pārkāptu šīs prasības, ja vien to nav ļāvusi kompetentā iestāde, kas ir atbildīga par atbalstu sniedzošās grupas vienības individuālu uzraudzību;
- i) finansiālā atbalsta sniegšana neapdraudētu atbalstu sniedzošās grupas vienības noregulējamību.

2. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, precizējot 1. punkta a), c), e) un i) apakšpunktā izklāstītos nosacījumus.

EBI līdz 2015. gada 3. jūlijam iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

3. EBI līdz 2016. gada 3. janvārim saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu izdod pamatnostādnes, lai veicinātu prakses konvergenci, precizējot šā panta 1. punkta b), d), f), g) un h) apakšpunktā izklāstītos nosacījumus.

#### 24. pants

##### Lēmums par finansiālā atbalsta sniegšanu

Lēmumu par grupas finansiālā atbalsta sniegšanu saskaņā ar nolīgumu pieņem grupas vienības, kas sniegs finansiālo atbalstu, vadības struktūra. Šo lēmumu pamato, un tajā norāda ierosinātā finansiālā atbalsta mērķi. Jo īpaši šajā lēmumā norāda, kā finansiālā atbalsta sniegšana atbilst 23. panta 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem. Lēmumu par grupas finansiālā atbalsta pieņemšanu saskaņā ar nolīgumu pieņem grupas vienības, kas saņems finansiālo atbalstu, vadības struktūra.

#### 25. pants

##### Kompetento iestāžu tiesības iebilst

1. Pirms atbalsta sniegšanas saskaņā ar nolīgumu par grupas finansiālo atbalstu tās grupas vienības, kura ir paredzējusi sniegt finansiālo atbalstu, vadības struktūra paziņo par to:

- a) savai kompetentajai iestādei;

- b) attiecīgā gadījumā – konsolidētās uzraudzības iestādei, ja tā nav kāda no a) un c) apakšpunktā minētajām iestādēm;
- c) grupas vienības, kura saņems finansiālo atbalstu, kompetentajai iestādei, ja tā nav kāda no a) un b) apakšpunktā minētajām iestādēm; un
- d) EBI.

Paziņojumā ietver vadības struktūras pamatoto lēmumu saskaņā ar 24. pantu un sīku informāciju par ierosināto finansiālo atbalstu, tostarp nolīguma par grupas finansiālo atbalstu kopiju.

2. Grupas vienības, kas sniedz finansiālo atbalstu, kompetentā iestāde piecu darba dienu laikā no pilnīga paziņojuma saņemšanas dienas var piekrist finansiālā atbalsta sniegšanai vai to aizliegt vai ierobežot, ja tā vērtē, ka nav izpildīti 23. pantā izklāstītie grupas finansiālā atbalsta nosacījumi. Kompetentā iestāde pamato savu lēmumu par finansiālā atbalsta aizliegšanu vai ierobežošanu.

3. Kompetentās iestādes lēmumu apstiprināt, aizliegt vai ierobežot finansiālo atbalstu nekavējoties dara zināmu:

- a) konsolidētās uzraudzības iestādei;
- b) atbalstu saņemošās grupas vienības kompetentajai iestādei; un
- c) EBI.

Konsolidētās uzraudzības iestāde nekavējoties informē pārējos uzraudzības kolēģijas un noregulējuma kolēģijas locekļus.

4. Ja konsolidētās uzraudzības iestādei vai kompetentajai iestādei, kas atbild par atbalstu saņemošo grupas vienību, ir iebildumi pret lēmumu aizliegt vai ierobežot finansiālo atbalstu, tās var divu dienu laikā iesniegt šo jautājumu izskatīšanai EBI un lūgt tās palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 31. pantu.

5. Ja kompetentā iestāde 2. punktā norādītajā termiņā neaizliedz vai neierobežo finansiālo atbalstu, vai pirms minētā termiņa beigām sniedz piekrišanu šim atbalstam, finansiālo atbalstu var sniegt saskaņā ar kompetentajai iestādei iesniegtajiem noteikumiem.

6. Iestādes vadības struktūras lēmumu par finansiālā atbalsta sniegšanu nosūta:

- a) kompetentajai iestādei;
- b) attiecīgā gadījumā – konsolidētās uzraudzības iestādei, ja tā nav kāda no a) un c) apakšpunktā minētajām iestādēm;
- c) grupas vienības, kura saņems finansiālo atbalstu, kompetentajai iestādei, ja tā nav kāda no a) un b) apakšpunktā minētajām iestādēm; un
- d) EBI.

Konsolidētās uzraudzības iestāde nekavējoties informē pārējos uzraudzības kolēģijas un noregulējuma kolēģijas locekļus.

7. Ja kompetentā iestāde saskaņā ar šā panta 2. punktu ierobežo vai aizliedz grupas finansiālo atbalstu un ja grupas atvēršanas plānā saskaņā ar 7. panta 5. punktu ir minēta atsauce uz grupas iekšējo finansiālo atbalstu, tās grupas vienības, kam atbalsts ir ierobežots vai aizliegts, kompetentā iestāde var pieprasīt konsolidētās uzraudzības iestādei atkārtoti novērtēt grupas atvēršanas plānu saskaņā ar 8. pantu, vai ja atvēršanas plāns izstrādāts individuāli, prasīt grupas vienībai iesniegt pārskatītu atvēršanas plānu.

## 26. pants

**Informācijas atklāšana**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka grupas vienības publisko informāciju par to, vai tās ir vai nav iesaistījušās nolīgumā par grupas finansiālo atbalstu saskaņā ar 19. pantu, un publisko aprakstu par šāda nolīguma vispārējiem nosacījumiem un nolīgumā iesaistījušos grupas vienību nosaukumus, un vismaz reizi gadā atjaunina minēto informāciju.

Piemēro Regulas (ES) Nr. 575/2013 431. līdz 434. pantu.

2. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, lai precizētu 1. punktā paredzētā apraksta formu un saturu.

EBI līdz 2015. gada 3. jūlijam iesniedz šo īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minēto īstenošanas tehnisko standartu projektu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

## III SADAĻA

**AGRĪNA INTERVENČE**

## 27. pants

**Agrīnas intervences pasākumi**

1. Gadījumos, kad iestāde pārkāpj vai tuvākajā laikā varētu pārkāpt Regulā (ES) Nr. 575/2013, Direktīvā 2013/36/ES, Direktīvas 2014/65/ES II sadaļā vai jebkādas Regulas (ES) Nr. 600/2014 3. līdz 7., 14. līdz 17. un 24., 25. un 26. pantā paredzētās prasības par atļauju – cita starpā tādēļ, ka strauji pasliktinās finanšu stāvoklis, tostarp pasliktinās likviditātes situācija, pieaug piesaistīto līdzekļu, ienākumus nenesošu aizdevumu vai riska darījumu koncentrācijas līmenis, šim novērtējumam pamatojoties uz izraisītāju faktoru kopumu, starp kuriem var būt iestādes pašu kapitāla prasības plus 1,5 procentpunkti –, dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes, attiecīgā gadījumā neskarot Direktīvas 2013/36/ES 104. pantā minētos pasākumus, var veikt vismaz šādus pasākumus:

- a) pieprasīt iestādes vadības struktūrai īstenot vienu vai vairākus atveseļošanas plānā paredzētos mehānismus vai pasākumus vai saskaņā ar 5. panta 2. punktu atjaunināt atveseļošanas plānu, ja apstākļi, kas radīja agrīnas intervences nepieciešamību, atšķiras no sākotnējā atveseļošanas plānā izklāstītajiem pieņēmumiem, un noteiktā termiņā īstenot vienu vai vairākus atjauninātajā plānā paredzētos mehānismus vai pasākumus, lai nodrošinātu, ka ievadfrāzē minētie nosacījumi vairs nav piemērojami;
- b) pieprasīt iestādes vadības struktūrai pārbaudīt situāciju, noteikt pasākumus jebkādu konstatēto problēmu atrisināšanai un sagatavot rīcības programmu minēto problēmu atrisināšanai un tās īstenošanas grafiku;
- c) pieprasīt iestādes vadības struktūrai sasaukt iestādes akcionāru sapulci vai tad, ja vadības struktūra neizpilda minēto prasību, sasaukt to tieši, abos gadījumos nosakot darba kārtību un prasot, lai akcionāri apsvērtu iespēju pieņemt atsevišķus lēmumus;
- d) pieprasīt atcelt vai nomainīt vienu vai vairākus vadības struktūras vai augstākās vadības locekļus, ja minētās personas tiek uzskatītas par nepiemērotām savu uzdevumu veikšanai saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 13. pantu vai Direktīvas 2014/65/ES 9. pantu;
- e) attiecīgā gadījumā pieprasīt iestādes vadības struktūrai sagatavot plānu sarunām ar dažiem vai visiem tās kreditoriem par parāda pārstrukturēšanu saskaņā ar atveseļošanas plānu;

- f) pieprasīt veikt izmaiņas iestādes darbības stratēģijā;
- g) pieprasīt veikt izmaiņas iestādes juridiskajās vai operacionālajās struktūrās; un
- h) iegūt visu iestādes noregulējuma plāna atjaunināšanai, iespējamā noregulējuma sagatavošanai un iestādes aktīvu un saistību vērtējumam nepieciešamo informāciju saskaņā ar 36. pantu, tostarp arī veicot pārbaudes uz vietas, un iesniegt šo informāciju noregulējuma iestādei;

2. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes nekavējoties informē noregulējuma iestādes, tiklīdz ir konstatēts, ka attiecībā uz iestādi izpildīti 1. punktā norādītie nosacījumi un ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras pieprasīt iestādei sazināties ar potenciālajiem pircējiem, lai sagatavotos iestādes noregulējumam, ievērojot 39. panta 2. punktā paredzētos nosacījumus un 84. pantā paredzētos konfidencialitātes noteikumus.

3. Kompetentās iestādes nosaka piemērotu termiņu katra 1. punktā minētā pasākuma izpildei, tā ļaujot kompetentajai iestādei novērtēt pasākuma efektivitāti.

4. EBI līdz 2015. gada 3. jūlijam saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu izdod pamatnostādnes, lai sekmētu to, ka konsekventi tiek piemēroti faktori šā panta 1. punktā paredzēto pasākumu izmantošanai.

5. Attiecīgā gadījumā, ņemot vērā 4. punktā minēto pamatnostādņu piemērošanā gūto pieredzi, EBI var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai noteiktu minimālo kopumu faktoriem, no kuriem atkarīga 1. punktā paredzēto pasākumu izmantošana.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

#### 28. pants

##### **Augstākās vadības un vadības struktūras atcelšana**

Ja ir ievērojami pasliktinājusies iestādes finansiālā situācija vai ir konstatēti nopietni normatīvo aktu vai iestādes statūtu pārkāpumi vai nopietni administratīvie pārkāpumi, un ja citi saskaņā ar 27. pantu veiktie pasākumi nav pietiekami šīs situācijas uzlabošanai, dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes var pieprasīt atcelt iestādes augstāko vadību un/vai vadības struktūru kopumā, vai arī atsevišķus tās/to locekļus. Jaunu augstāko vadību un/vai vadības struktūru ieceļ saskaņā ar valsts un Savienības tiesību aktiem, un šādam iecelšanai nepieciešams kompetentās iestādes apstiprinājums vai piekrišana.

#### 29. pants

##### **Pagaidu administrators**

1. Ja kompetentā iestāde uzskata, ka augstākās vadības vai vadības struktūras nomaiņa, kā minēts 28. pantā, nav pietiekams situācijas risinājums, dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes var iestādei iecelt vienu vai vairākus pagaidu administratorus. Kompetentās iestādes var samērīgi pastāvošajiem apstākļiem iecelt pagaidu administratoru, kurš vai nu uz laiku nomaina iestādes vadības struktūru, vai arī uz laiku strādā ar iestādes vadības struktūru un kompetentā iestāde savu lēmumu nosaka iecelšanas brīdī. Ja kompetentā iestāde ieceļ pagaidu administratoru, kurš strādās ar iestādes vadības struktūru, kompetentā iestāde šādas iecelšanas brīdī sīkāk precizē pagaidu administratora uzdevumus, pienākumus un pilnvaras, un prasības iestādes vadības struktūrai apspriesties ar pagaidu administratoru vai saņemt tā piekrišanu pirms konkrētu lēmumu pieņemšanas vai darbību veikšanas. Kompetentajai iestādei piemēro prasību publiskot informāciju par pagaidu administratora iecelšanu, izņemot gadījumus, kad pagaidu administratoram nav pilnvaru pārstāvēt iestādi. Turklāt dalībvalstis nodrošina, ka pagaidu administratoram ir savu funkciju īstenošanai nepieciešamā kvalifikācija, prasmes un zināšanas un viņš neatrodas interešu konflikta situācijā.



2. Kompetentā iestāde pagaidu administratora iecelšanas brīdī nosaka pagaidu administratora pilnvaras samērīgi pastāvošajiem apstākļiem. Šādas pilnvaras var ietvert dažas vai visas iestādes vadības struktūras pilnvaras, ko paredz iestādes statūti un valsts tiesību akti, tostarp pilnvaras īstenot dažas vai visas iestādes vadības struktūras administratīvās funkcijas. Pagaidu administratora pilnvaras attiecībā uz iestādi atbilst piemērojamiem uzņēmējdarbības tiesību aktiem.

3. Kompetentā iestāde pagaidu administratora iecelšanas brīdī nosaka pagaidu administratora uzdevumus un funkcijas, kas var ietvert iestādes finanšu stāvokļa noskaidrošanu, iestādes darbības vai darbības daļas vadīšanu, lai saglabātu vai atjaunotu iestādes finansiālo stāvokli un veiktu pasākumus pārdomātas un piesardzīgas iestādes darbības vadīšanas atjaunošanai. Kompetentā iestāde iecelšanas brīdī nosaka pagaidu administratora uzdevumu un funkciju ierobežojumus.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentajām iestādēm ir ekskluzīvas pilnvaras iecelt un atcelt pagaidu administratoru. Kompetentā iestāde var atcelt pagaidu administratoru jebkurā laikā un jebkura iemesla dēļ. Kompetentā iestāde var jebkurā laikā grozīt pagaidu administratora iecelšanas noteikumus, ievērojot šo pantu.

5. Kompetentā iestāde var noteikt, ka konkrētām pagaidu administratora darbībām nepieciešama kompetentās iestādes iepriekšēja piekrišana. Kompetentā iestāde šādas prasības nosaka pagaidu administratora iecelšanas brīdī vai brīdī, kad tiek izdarīti grozījumi pagaidu administratora iecelšanas noteikumos.

Pilnvaras sasaukt iestādes akcionāru pilnsapulci un noteikt šādas sapulces darba kārtību pagaidu administrators jebkurā gadījumā var īstenot tikai ar kompetentās iestādes iepriekšēju piekrišanu.

6. Kompetentā iestāde var pieprasīt, lai pagaidu administrators kompetentās iestādes noteiktos intervālos un savu pilnvaru termiņa beigās sagatavo ziņojumus par iestādes finanšu stāvokli un par pilnvaru laikā īstenotajām darbībām.

7. Pagaidu administratoru ieceļ uz laikposmu, kas nepārsniedz vienu gadu. Izņēmuma kārtā minēto termiņu var pagarināt, ja joprojām pastāv pagaidu administratora iecelšanai nepieciešamie nosacījumi. Kompetentās iestādes ziņā ir noteikt, vai ir izpildīti atbilstīgie nosacījumi pagaidu administratora darba turpināšanai, un pamatot akcionāriem šādu lēmumu.

8. Ievērojot šo pantu, pagaidu administratora iecelšana neskar akcionāru tiesības saskaņā ar Savienības vai valstu tiesību aktiem par uzņēmējdarbību.

9. Dalībvalstis var saskaņā ar valsts tiesību aktiem ierobežot pagaidu administratora atbildību par darbību un bezdarbību, pagaidu administratoram veicot savus pienākumus saskaņā ar 3. punktu.

10. Saskaņā ar šo pantu ieceltu pagaidu administratoru neuzskata par "ēnu" direktoru vai *de facto* direktoru atbilstoši valsts tiesību aktiem.

### 30. pants

#### **Agrīnas intervences pasākumu koordinācija un pagaidu administratora iecelšana attiecībā uz grupām**

1. Ja attiecībā uz Savienības mātesuzņēmumu ir izpildīti nosacījumi prasību noteikšanai saskaņā ar 27. pantu vai pagaidu administratora iecelšanai saskaņā ar 29. pantu, konsolidētās uzraudzības iestāde to paziņo EBI un uzraudzības kolēģijas darba ietvaros apspriežas ar pārējām kompetentajām iestādēm.

2. Pēc minētā paziņojuma un apspriešanās konsolidētās uzraudzības iestāde nolemj, vai attiecīgajam Savienības mātesuzņēmumam piemērot kādu no 27. pantā minētajiem pasākumiem vai iecelt pagaidu administratoru saskaņā ar 29. pantu, ņemot vērā šo pasākumu ietekmi uz grupas vienībām citās dalībvalstīs. Konsolidētās uzraudzības iestāde informē par šo lēmumu pārējās uzraudzības kolēģijas kompetentās iestādes un EBI.

3. Ja nosacījumi prasību noteikšanai saskaņā ar 27. pantu vai pagaidu administratora iecelšanai saskaņā ar 29. pantu ir izpildīti attiecībā uz Savienības mātesuzņēmuma meitasuzņēmumu, par individuālo uzraudzību atbildīgā kompetentā iestāde, kas iecerējusi veikt pasākumu saskaņā ar minētajiem pantiem, to paziņo EBI un apspriežas ar konsolidētās uzraudzības iestādi.

Saņemot minēto paziņojumu, konsolidētās uzraudzības iestāde var novērtēt iespējamo ietekmi, kāda uz attiecīgo iestādi, grupu vai grupas vienībām citās dalībvalstīs var būt 27. pantā minēto prasību noteikšanai vai pagaidu administratora iecelšanai saskaņā ar 29. pantu. Tā minēto novērtējumu dara zināmu kompetentajai iestādei trīs dienu laikā.

Pēc minētās paziņošanas un apspriešanās kompetentā iestāde nolemj, vai piemērot kādu no 27. pantā minētajiem pasākumiem, vai iecelt pagaidu administratoru saskaņā ar 29. pantu. Lēmumā pienācīgi ņem vērā konsolidētās uzraudzības iestādes novērtējumu. Kompetentā iestāde par šo lēmumu paziņo konsolidētās uzraudzības iestādei, pārējām uzraudzības kolēģijas kompetentajām iestādēm un EBI.

4. Ja vairāk nekā viena kompetentā iestāde plāno iecelt pagaidu administratoru vai piemērot kādu no 27. pantā minētajiem pasākumiem vairākām iestādēm vienā un tajā pašā grupā, konsolidētās uzraudzības iestāde un pārējās attiecīgās kompetentās iestādes apsver, vai ir lietderīgāk iecelt vienu un to pašu pagaidu administratoru visām iesaistītajām vienībām vai koordinēt jebkura 27. pantā minētā pasākuma piemērošanu vairākām iestādēm, lai sekmētu risinājumus attiecīgās iestādes finansiālā stāvokļa atjaunošanai. Šo novērtējumu veic, konsolidētās uzraudzības iestādei pieņemot kopīgu lēmumu ar pārējām attiecīgajām kompetentajām iestādēm. Kopīgo lēmumu pieņem piecu dienu laikā no 1. punktā minētā paziņojuma dienas. Kopīgo lēmumu pamato un izklāsta dokumentā, un konsolidētās uzraudzības iestāde to iesniedz Savienības mātesuzņēmumam.

EBI pēc kādas kompetentās iestādes pieprasījuma var palīdzēt kompetentajām iestādēm panākt vienošanos saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 31. pantu.

Ja piecu dienu laikā nav pieņemts kopīgs lēmums, konsolidētās uzraudzības iestāde un meitasuzņēmumu kompetentās iestādes var pieņemt atsevišķus lēmumus par pagaidu administratora iecelšanu to atbildībā esošajām iestādēm un par jebkura 27. pantā minētā pasākuma piemērošanu.

5. Ja attiecīgā kompetentā iestāde nepiekrīt lēmumam, kas tai paziņots saskaņā ar 1. vai 3. punktu, vai ja nav pieņemts kopīgs lēmums saskaņā ar 4. punktu, šī kompetentā iestāde saskaņā ar 6. punktu var šajā jautājumā vērsties pie EBI.

6. EBI pēc jebkuras kompetentās iestādes pieprasījuma var saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. panta 3. punktu palīdzēt panākt vienošanos kompetentajām iestādēm, kas ir iecerējušas piemērot vienu vai vairākus pasākumus, kuri minēti šīs direktīvas 27. panta 1. punkta a) apakšpunktā attiecībā uz šīs direktīvas pielikuma A iedaļas 4., 10., 11. un 19. punktu, šīs direktīvas 27. panta 1. punkta e) apakšpunktā vai šīs direktīvas 27. panta 1. punkta g) apakšpunktā.

7. Katras kompetentās iestādes lēmumam sniedz pamatojumu. Lēmumā ņem vērā citu kompetento iestāžu viedokļus un atrunas, ko tās pādušas 1. vai 3. punktā minētā apspriešanās periodā vai 4. punktā minētajā piecu dienu periodā, kā arī šā lēmuma iespējamo ietekmi uz finanšu stabilitāti attiecīgajās dalībvalstīs. Konsolidētās uzraudzības iestāde iesniedz šos lēmumus Savienības mātesuzņēmumam, un attiecīgās kompetentās iestādes tos iesniedz meitasuzņēmumiem.

Šā panta 6. punktā minētajos gadījumos, ja pirms šā panta 1. un 3. punktā minētā apspriešanās perioda beigām vai šā panta 4. punktā minētā piecu dienu perioda beigās kāda no attiecīgajām kompetentajām iestādēm ir vērsusies pie EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. panta 3. punktu, konsolidētās uzraudzības iestāde un pārējās kompetentās iestādes atliek lēmuma pieņemšanu, gaidot lēmumu, ko EBI var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un pieņem lēmumu saskaņā ar EBI lēmumu. Piecu dienu laikposmu uzskata par samierināšanas laikposmu minētās regulas nozīmē. EBI pieņem lēmumu trīs dienu laikā. Jautājumu nenodod EBI pēc piecu dienu laikposma beigām vai pēc kopīga lēmuma pieņemšanas.

8. Ja trīs dienu laikā EBI nav pieņēmusi lēmumu, piemēro atsevišķos lēmumus, kas pieņemti saskaņā ar 1. vai 3. punktu vai 4. punkta trešo daļu.

#### IV SADAĻA

#### NOREGULĒJUMS

##### I NODAĻA

#### **Mērķi, nosacījumi un vispārēji principi**

##### 31. pants

#### **Noregulējuma mērķi**

1. Piemērojot noregulējuma instrumentus un īstenojot noregulējuma pilnvaras, noregulējuma iestādes ņem vērā noregulējuma mērķus un izvēlas tos instrumentus un pilnvaras, ar ko vislabāk sasniedzami mērķi, kuri ir būtiski konkrētajos apstākļos.

2. Šā panta 1. punktā minētie noregulējuma mērķi ir šādi:

- a) garantēt kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību;
- b) izvairīties no būtiskas negatīvas ietekmes uz finanšu sistēmas stabilitāti, jo īpaši novērst kaitīgas ietekmes izplatīšanos, tostarp tirgus infrastruktūrās, un uzturēt tirgus disciplīnu;
- c) aizsargāt publiskā sektora līdzekļus, samazinot paļaušanos uz ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem;
- d) aizsargāt noguldītājus, uz kuriem attiecas Direktīva 2014/49/ES, un ieguldītājus, uz kuriem attiecas Direktīva 97/9/EK;
- e) aizsargāt klientu finanšu līdzekļus un klientu aktīvus.

Tiecoties panākt minētos mērķus, noregulējuma iestāde cenšas līdz minimumam samazināt noregulējuma izmaksas un neiznīcināt vērtību, ja vien tas nav nepieciešams noregulējuma mērķu sasniegšanai.

3. Ievērojot dažādus šīs direktīvas noteikumus, noregulējuma mērķi ir vienlīdz nozīmīgi un noregulējuma iestādes tos līdzsvaru atbilstoši katra konkrētā gadījuma būtībai un apstākļiem.

### 32. pants

#### Noregulējuma nosacījumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes veic noregulējuma darbību attiecībā uz 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētu iestādi tikai tad, ja noregulējuma iestāde uzskata, ka ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

- a) kompetentā iestāde, iepriekš konsultējoties ar noregulējuma iestādi, vai, ievērojot 2. punktā izklāstītos nosacījumus, noregulējuma iestāde, iepriekš konsultējoties ar kompetento iestādi, ir konstatējusi, ka iestāde kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga;
- b) ņemot vērā laika resursus un citus būtiskus apstākļus, nepastāv pamatotas izredzes, ka alternatīvi privātā sektora pasākumi, kas īstenoti attiecībā uz iestādi, tostarp IPS pasākumi, vai uzraudzītāja darbība, tostarp agrīnas intervences pasākumi vai attiecīgu kapitāla instrumentu norakstīšana vai konvertācija saskaņā ar 59. panta 2. punktu, saprātīgā termiņā novērstu iestādes maksātnespēju;
- c) noregulējuma darbība ir vajadzīga sabiedrības interesēs saskaņā ar šā panta 5. punktu.

2. Dalībvalstis var paredzēt, ka līdzās kompetentajai iestādei arī noregulējuma iestāde, iepriekš konsultējoties ar kompetento iestādi, saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu var konstatēt to, ka iestāde kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, ja noregulējuma iestāžu rīcībā saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir nepieciešamie instrumenti šāda konstatējuma izdarīšanai, jo īpaši adekvāta piekļuve būtiskajai informācijai. Kompetentā iestāde sniedz noregulējuma iestādei visu attiecīgo informāciju, ko tā pieprasa, lai nekavējoties varētu veikt novērtējumu.

3. Iepriekšēja agrīnas intervences pasākuma pieņemšana saskaņā ar 27. pantu nav nosacījums noregulējuma darbības veikšanai.

4. Piemērojot šā panta 1. punkta a) apakšpunktu, tiek uzskatīts, ka iestāde kļūst maksātnespējīga vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, ja tā atbilst vismaz vienam no turpmāk minētajiem nosacījumiem:

- a) iestāde pārkāpj prasības atļaujas atjaunošanai vai pastāv objektīvi fakti, kas apstiprina konstatējumu, ka iestāde tuvākajā laikā pārkāps prasības atļaujas atjaunošanai tā, ka tas attaisnotu kompetentās iestādes lēmumu atsaukt atļauju, piemēram, tāpēc, ka iestādei ir radušies vai var rasties zaudējumi, kuru rezultātā tiks iztērēts viss tās pašu kapitāls vai ievērojama tā daļa;
- b) iestādes aktīvi ir mazāki par tās saistībām, vai pastāv objektīvi fakti, kas apstiprina konstatējumu, ka iestādes aktīvi tuvākajā laikā būs mazāki par tās saistībām;
- c) iestāde nespēj samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā, vai pastāv objektīvi fakti, kas apstiprina konstatējumu, ka iestāde tuvākajā laikā nespēs samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā;
- d) ir nepieciešams ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem – izņemot gadījumus, kad, lai nepieļautu vai novērstu nopietnus traucējumus kādas dalībvalsts ekonomikā un saglabātu finanšu stabilitāti, ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem izpaužas kādā no turpmāk minētajiem veidiem:

- i) valsts garantija likviditātes mehānismiem, ko nodrošina centrālās bankas saskaņā ar saviem nosacījumiem;

ii) valsts garantija no jauna emitētām saistībām; vai

iii) pašu kapitāla iepludināšana vai kapitāla instrumentu pirkšana par cenām un ar noteikumiem, kas iestādei nepiešķir priekšrocības, ja brīdī, kad tiek piešķirts publiskā sektora atbalsts, nepastāv nedz šā punkta a), b) vai c) apakšpunktā izklāstītie nosacījumi, nedz 59. panta 3. punktā izklāstītie nosacījumi.

Katrā no pirmās daļas d) apakšpunkta i), ii) un iii) punktā minētajiem gadījumiem garantiju vai līdzvērtīgus pasākumus, kas minēti šajos punktos, piešķir tikai maksātspējīgām iestādēm, un tiem nepieciešams galīgais apstiprinājums saskaņā ar Savienības valsts atbalsta regulējumu. Minētajiem pasākumiem ir piesardzības un pagaidu raksturs, un tie ir samērīgi, lai novērstu nopietnu traucējumu sekas, un netiek izmantoti, lai kompensētu zaudējumus, kas iestādei radušies vai varētu rasties tuvākajā laikā.

Atbalsta pasākumus, kas minēti pirmās daļas d) apakšpunkta iii) punktā, ierobežo līdz līdzekļu iepludināšanai tādā apmērā, kas nepieciešams, lai novērstu kapitāla deficītu, kas konstatēts valsts, Savienības vai vienotā uzraudzības mehānisma (SSM) spriedzes testos, aktīvu kvalitātes pārbaudēs vai līdzvērtīgās Eiropas Centrālās bankas, EBI vai valstu iestāžu veiktās procedūrās, attiecīgā gadījumā ar kompetentās iestādes apstiprinājumu.

EBI līdz 2015. gada 3. janvārim saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu pieņem pamatnostādnes par minēto testu, pārbaudi un procedūru veidiem, kuru iznākumā var tikt piešķirts šāds atbalsts.

Komisija līdz 2015. gada 31. decembrim izvērtē, vai joprojām pastāv nepieciešamība atļaut pirmās daļas d) punkta iii) apakšpunktā minētos atbalsta pasākumus un ar kādiem nosacījumiem to var turpināt piešķirt, un sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei. Attiecīgā gadījumā minētajam ziņojumam pievieno tiesību akta priekšlikumu.

5. Piemērojot šā panta 1. punkta c) apakšpunktu, uzskatāms, ka noregulējuma darbība ir sabiedrības interesēs, ja tā ir vajadzīga, lai sasniegtu vienu vai vairākus 31. pantā noteiktos noregulējuma mērķus un ir samērīga ar šiem mērķiem, un ja, veicot iestādes likvidāciju saskaņā ar parasto maksātspējas procedūru, šie noregulējuma mērķi netiktu sasniegti tādā pašā mērā.

6. EBI līdz 2015. gada 3. jūlijam saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu pieņem pamatnostādnes, lai veicinātu uzraudzības un noregulējuma prakses konvergenci attiecībā uz to apstākļu interpretāciju, kādos iestāde uzskatāma par iestādi, kas kļūst vai, iespējams, kļūs maksātspējīga.

### 33. pants

#### **Noregulējuma nosacījumi attiecībā uz finanšu iestādēm un pārvaldītājsabiedrībām**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes var veikt noregulējuma darbību attiecībā uz finanšu iestādi, kas minēta 1. panta 1. punkta b) apakšpunktā, ja gan attiecībā uz šo finanšu iestādi, gan attiecībā uz mātesuzņēmumu, uz ko attiecas konsolidētā uzraudzība, ir izpildīti 32. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes var veikt noregulējuma darbību attiecībā uz vienību, kas minēta 1. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā, ja 32. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi ir izpildīti gan attiecībā uz 1. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā minēto vienību, gan attiecībā uz vienu vai vairākiem meitasuzņēmumiem, kas ir iestādes, vai ja situācijā, kad meitasuzņēmums neveic uzņēmējdarbību Savienībā, trešās valsts iestāde ir konstatējusi, ka tas atbilst noregulējuma nosacījumiem attiecīgās trešās valsts tiesību aktos.

3. Ja jauktas darbības pārvaldītājsabiedrības meitas iestādes ir tiešā vai netiešā starpniecības finanšu pārvaldītājsabiedrības turējumā, dalībvalstis nodrošina, ka grupas noregulējumam nepieciešamās noregulējuma darbības tiek veiktas attiecībā uz starpniecības finanšu pārvaldītājsabiedrību, un neveic grupas noregulējumam nepieciešamās noregulējuma darbības attiecībā uz jauktas darbības pārvaldītājsabiedrību.

4. Ievērojot šā panta 3. punktu, neatkarīgi no tā, ka 1. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā minēta vienība neatbilst 32. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, noregulējuma iestādes var veikt noregulējuma darbību attiecībā uz 1. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā minētu vienību, ja viens vai vairāki meitasuzņēmumi, kas ir iestādes, atbilst 32. panta 1., 4. un 5. punktā paredzētajiem nosacījumiem un to aktīvi un saistības ir tādi, ka šo meitasuzņēmumu maksātspēja apdraud iestādi vai grupu kopumā, vai ja dalībvalsts maksātspējas tiesību aktos ir prasīts pret grupām attiekties kā pret vienotu veselumu un noregulējuma darbība attiecībā uz 1. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā minēto vienību ir nepieciešama, lai noregulētu šādus meitasuzņēmumus, kas ir iestādes, vai visu grupu kopumā.

Piemērojot šā panta 2. punktu un šā punkta pirmo daļu novērtējot, vai attiecībā uz vienu vai vairākiem meitasuzņēmumiem, kas ir iestādes, ir izpildīti 32. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi, iestādes noregulējuma iestāde un 1. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā minētās vienības noregulējuma iestāde var kopīgi vienoties neņemt vērā grupas iekšienē īstenotu kapitāla vai zaudējumu pārvešanu, tostarp norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru īstenošanu.

#### 34. pants

##### Vispārējie noregulējuma principi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, piemērojot noregulējuma instrumentus un īstenojot noregulējuma pilnvaras, noregulējuma iestādes veic visus piemērotos pasākumus, lai garantētu, ka noregulējuma darbība ir īstenota saskaņā ar turpmāk minētajiem principiem:

- a) zaudējumus pirmie sedz noregulējamās iestādes akcionāri;
- b) pēc akcionāriem zaudējumus sedz noregulējamās iestādes kreditori atbilstoši savu prasījumu prioritātes secībai saskaņā ar parasto maksātspējas procedūru, izņemot gadījumus, kad šajā direktīvā nepārprotami noteikts citādi;
- c) tiek nomainīta noregulējamās iestādes vadības struktūra un augstākā vadība, izņemot gadījumus, kad vadības struktūras un augstākās vadības pilnīga vai daļēja saglabāšana atbilstoši konkrētajiem apstākļiem tiek uzskatīta par nepieciešamu noregulējuma mērķu sasniegšanai;
- d) noregulējamās iestādes vadības struktūra un augstākā vadība sniedz visu nepieciešamo palīdzību noregulējuma mērķu sasniegšanai;
- e) fiziskajām un juridiskajām personām saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem ir krimināltiesiskā vai civiltiesiskā atbildība par iestādes maksātspēju;
- f) vienas un tās pašas kategorijas kreditoriem piemēro vienlīdzīgu attieksmi, izņemot gadījumus, kad šajā direktīvā noteikts citādi;
- g) neviens kreditors necieš lielākus zaudējumus nekā tos, kas viņam būtu radušies, ja iestāde vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā vienība būtu likvidēta atbilstoši parastajai maksātspējas procedūrai saskaņā ar 73. līdz 75. pantā minētajiem aizsardzības pasākumiem;
- h) segtie noguldījumi ir pilnībā aizsargāti; un
- i) noregulējuma darbība tiek veikta saskaņā ar šajā direktīvā noteiktajiem aizsardzības pasākumiem.

2. Ja iestāde ir grupas vienība, noregulējuma iestādes, neskarot 31. pantu, piemēro noregulējuma instrumentus un īsteno noregulējuma pilnvaras tā, lai līdz minimumam samazinātu ietekmi uz citām grupas vienībām un uz grupu kopumā un līdz minimumam samazinātu nefatīvo ietekmi uz finanšu stabilitāti Savienībā un tās dalībvalstīs, jo īpaši valstīs, kurās grupa darbojas.

3. Piemērojot noregulējuma instrumentus un īstenojot noregulējuma pilnvaras, dalībvalstis nodrošina, ka attiecīgos gadījumos tiek nodrošināta atbilstība Savienības valsts atbalsta regulējumam.
4. Ja iestādei vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai vienībai piemēro uzņēmuma pārdošanas instrumentu, pagaidu iestādes instrumentu vai aktīvu nodalīšanas instrumentu, uzskata, ka pret minēto iestādi vai vienību ir uzsākta bankrota procedūra vai analoga maksātnespējas procedūra Padomes Direktīvas 2001/23/EK <sup>(1)</sup> 5. panta 1. punkta nolūkiem.
5. Piemērojot noregulējuma instrumentus un īstenojot noregulējuma pilnvaras, noregulējuma iestādes attiecīgā gadījumā informē darba ņēmēju pārstāvjus un apspriežas ar tiem.
6. Noregulējuma iestādes piemēro noregulējuma instrumentus un īsteno noregulējuma pilnvaras, neskarot valsts tiesību aktos vai praksē paredzētos noteikumus par darba ņēmēju pārstāvību vadības struktūrās.

## II NODAĻA

### Īpašā vadība

#### 35. pants

### Īpašā vadība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes var iecelt īpašu vadītāju, nomainot noregulējamās iestādes vadības struktūru. Noregulējuma iestādes publisko informāciju par īpašā vadītāja iecelšanu. Dalībvalstis nodrošina, ka īpašajam vadītājam ir viņa funkciju īstenošanai nepieciešamā kvalifikācija, spējas un zināšanas.
2. Īpašajam vadītājam ir visas akcionāru un iestādes vadības struktūras pilnvaras. Tomēr īpašais vadītājs šādas pilnvaras var īstenot tikai noregulējuma iestādes kontrolē.
3. Īpašajam vadītājam ir ar likumu noteikts pienākums veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai veicinātu 31. pantā minēto noregulējuma mērķu sasniegšanu un īstenotu noregulējuma darbības saskaņā ar noregulējuma iestādes lēmumu. Vajadzības gadījumā, veicot šo pienākumu, netiek ņemti vērā citi iestādes statūtos vai valsts tiesību aktos paredzētie vadības pienākumi tiktāl, cik tie ir pretrunīgi. Minētie pasākumi saskaņā ar IV nodaļā minētajiem noregulējuma instrumentiem var būt kapitāla palielināšana, iestādes īpašumtiesību struktūras reorganizēšana vai iestādes pārņemšana, ko veic finansiāli un organizatoriski stabilas iestādes.
4. Noregulējuma iestādes var ierobežot īpašā vadītāja darbības jomu vai noteikt, ka konkrētām īpašajam vadītāja darbībām ir nepieciešama noregulējuma iestādes iepriekšēja piekrišana. Noregulējuma iestādes jebkurā laikā var īpašo vadītāju atcelt.
5. Dalībvalstis pieprasa, lai īpašais vadītājs savu pilnvaru sākumā un beigās, kā arī regulāros intervālos, ko nosaka noregulējuma iestāde, sagatavotu noregulējuma iestādei, kura to iecēlusi, ziņojumus par iestādes ekonomisko un finansiālo situāciju un par darbībām, kuras tas īstenojis, pildot savus pienākumus.
6. Īpašo vadītāju ieceļ uz laikposmu, kas nepārsniedz vienu gadu. Izņēmuma kārtā šo termiņu var pagarināt, ja noregulējuma iestāde uzskata, ka joprojām pastāv nosacījumi īpašā vadītāja iecelšanai.
7. Ja vairāk nekā viena noregulējuma iestāde plāno iecelt īpašo vadītāju grupas sastāvā esošai vienībai, noregulējuma iestādes apsver, vai nebūtu lietderīgāk visām attiecīgajām vienībām iecelt vienu un to pašu īpašo vadītāju, lai atvieglotu risinājumu rašanu visu attiecīgo vienību finanšu stabilitātes atjaunošanai.

<sup>(1)</sup> Padomes Direktīva 2001/23/EK (2001. gada 12. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmējiesabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmējiesabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā (OV L 82, 22.3.2001., 16. lpp.).

8. Ja iestājas maksātnespēja un attiecīgās valsts tiesību akti paredz iecelt maksātnespējas administratoru, šāds administrators var būt īpašā vadība šā panta izpratnē.

### III NODAĻA

#### Vērtēšana

##### 36. pants

#### Vērtēšana noregulējuma vajadzībām

1. Pirms noregulējuma darbības veikšanas vai attiecīgu kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru īstenošanas noregulējuma iestādes nodrošina, ka no publiskā sektora iestādēm, tostarp no noregulējuma iestādes, kā arī no iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības neatkarīga persona veic objektīvu, piesardzīgu un reālistisku iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības aktīvu un saistību vērtējumu. Ievērojot šā panta 13. punktu un 85. pantu, vērtējumu uzskata par galīgu, ja ir izpildītas visas šajā pantā noteiktās prasības.

2. Ja neatkarīgs vērtējums atbilstoši šā panta 1. punktam nav iespējams, iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības aktīvu un saistību provizorisku vērtējumu saskaņā ar šā panta 9. punktu var veikt noregulējuma iestādes.

3. Vērtēšanas mērķis ir noteikt iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības, kas atbilst 32. un 33. pantā minētajiem noregulējuma nosacījumiem, aktīvu un saistību vērtību.

4. Vērtēšanas nolūki ir:

- a) gūt informāciju, lai konstatētu, vai ir izpildīti noregulējuma nosacījumi vai kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertācijas nosacījumi;
- b) ja noregulējuma nosacījumi ir izpildīti, gūt informāciju, lai pieņemtu lēmumu par piemēroto noregulējuma darbību, ko veikt attiecībā uz iestādi vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto vienību;
- c) ja tiek piemērotas pilnvaras norakstīt vai konvertēt attiecīgos kapitāla instrumentus, gūt informāciju, lai pieņemtu lēmumu par akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu anulēšanas vai struktūras izmaiņu apmēru un par attiecīgo kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertācijas apmēru;
- d) ja tiek piemērots iekšējās rekapitalizācijas instruments, gūt informāciju, lai pieņemtu lēmumu par atbilstīgu saistību norakstīšanas vai konvertācijas apmēru;
- e) ja tiek piemērots pagaidu iestādes instruments vai aktīvu nodalīšanas instruments, gūt informāciju, lai pieņemtu lēmumu par pārvedamiem aktīviem, tiesībām, saistībām vai akcijām vai citiem īpašumtiesību instrumentiem un lēmumu par atlīdzības apmēru, kuru paredzēts izmaksāt noregulējamajai iestādei, vai attiecīgā gadījumā akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu īpašniekiem;
- f) ja tiek piemērots uzņēmuma pārdošanas instruments, gūt informāciju, lai pieņemtu lēmumu par pārvedamiem aktīviem, tiesībām, saistībām vai akcijām vai citiem īpašumtiesību instrumentiem un vairotu noregulējuma iestādes izpratni par to, ko 38. panta nolūkos nozīmē komerciāli nosacījumi;
- g) visos gadījumos nodrošināt to, lai brīdī, kad tiek piemēroti noregulējuma instrumenti vai īstenotas pilnvaras norakstīt vai konvertēt attiecīgos kapitāla instrumentus, tiktu pilnībā atzīti visi iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības aktīvu zaudējumi.



5. Neskarot Savienības valsts atbalsta regulējumu, vērtējums attiecīgā gadījumā pamatojas uz piesardzīgiem pieņēmumiem, tostarp attiecībā uz saistību neizpildes rādītājiem un zaudējumu līmeni. Vērtējumā netiek izdarīts pieņēmums, ka iestādei vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai vienībai nākotnē varētu tikt sniegts ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem vai centrālās bankas ārkārtas likviditātes palīdzība, vai centrālās bankas likviditātes palīdzība ar nestandarta nosacījumiem attiecībā uz nodrošinājumu, termiņu un procentu likmi, sākot no brīža, kad veikta neregulējuma darbība vai īstenotas pilnvaras norakstīt vai konvertēt attiecīgos kapitāla instrumentus. Turklāt vērtējumā ņem vērā to, ka tad, ja tiek piemērots jebkāds neregulējuma instruments:

- a) neregulējuma iestāde un jebkurš finansēšanas mehānisms, kas rīkojas saskaņā ar 101. pantu, saskaņā ar 37. panta 7. punktu var no neregulējamās iestādes saņemt atlīdzinājumu par visiem saprātīgiem un pienācīgi izdarītiem izdevumiem;
- b) neregulējuma finansēšanas mehānisms saskaņā ar 101. pantu var iekasēt procentu maksājumus vai maksu par aizdevumiem vai garantijām, kas sniegti attiecīgajai iestādei, kam tiek piemērots neregulējums.

6. Vērtējumu papildina ar šādu informāciju, kas reģistrēta iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības grāmatvedības datu uzskaitē un dokumentācijā:

- a) atjaunināta bilance un pārskats par iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības finansiālo stāvokli;
- b) aktīvu analīze un aktīvu grāmatvedības vērtības novērtējums;
- c) saraksts ar nenokārtotajām bilances un ārpusbilances saistībām, kas uzrādītas iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības grāmatvedības datu uzskaitē un dokumentācijā, ar norādi uz attiecīgajiem kredītiem un prioritātes līmeņiem saskaņā ar piemērojamiem maksātnespējas tiesību aktiem;

7. Attiecīgā gadījumā, lai gūtu informāciju 4. punkta e) un f) apakšpunktā minēto lēmumu pieņemšanas vajadzībām, 6. punkta b) apakšpunktā minēto informāciju var papildināt ar iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības aktīvu un saistību analīzi un vērtības aplēsi, pamatojoties uz tirgus vērtību.

8. Vērtējumā norāda kreditoru apakšiedalījumu kategorijās atbilstoši viņu prioritātes līmeņiem saskaņā ar piemērojamiem maksātnespējas tiesību aktiem un novērtē, kādu attieksmi katra akcionāru un kreditoru kategorija varētu saņemt, ja iestādi vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto vienību likvidētu saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru.

Minētais novērtējums neskar principa “neviens kreditors nav sliktākā situācijā” piemērošanu saskaņā ar 74. pantu.

9. Ja situācijas steidzamības dēļ vai nu nav iespējams izpildīt 6. un 8. punkta prasības, vai ja piemēro 2. punktu, veic provizorisku vērtējumu. Provizoriskais vērtējums atbilst 3. punkta prasībām, un, ciktāl tas konkrētajos apstākļos ir praktiski iespējams, 1., 6. un 8. punkta prasībām.

Šajā punktā minētajā provizoriskajā vērtējumā ar atbilstīgu pamatojumu iekļauj rezerves papildu zaudējumiem.

10. Vērtējumu, kas neatbilst visām šajā pantā izklāstītajām prasībām, uzskata par provizorisku vērtējumu līdz brīdim, kamēr neatkarīga persona ir veikusi novērtējumu, kas pilnībā atbilst visām šajā pantā noteiktajām prasībām. Šo *ex post* galīgo vērtējumu veic, cik drīz vien iespējams. To var veikt atsevišķi no 74. pantā minētā vērtējuma vai vienlaikus ar to, un abus vērtējumus var veikt viena un tā pati neatkarīgā persona, taču tie ir divi atsevišķi vērtējumi.

*Ex post* galīgā vērtējuma nolūki ir:

- a) nodrošināt to, ka iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības grāmatvedības dokumentos tiek pilnībā atzīti visi iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības aktīvu zaudējumi;
- b) gūt informāciju lēmuma pieņemšanas vajadzībām saskaņā ar 11. punktu par kreditoru prasījumu atjaunošanu vai par izmaksātās atlīdzības vērtības palielināšanu.

11. Ja *ex post* galīgajā vērtējumā iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības neto aktīvu vērtības aplēse ir augstāka nekā iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības neto aktīvu vērtības aplēse provizorisks vērtējumā, tad noregulējuma iestāde var:

- a) īstenot pilnvaras palielināt saskaņā ar iekšējās rekapitalizācijas instrumentu norakstīto kreditoru vai attiecīgo kapitāla instrumentu īpašnieku prasījumu vērtību;
- b) dot norādījumus pagaidu iestādei vai aktīvu pārvaldības struktūrai veikt turpmākus atlīdzības maksājumus noregulējamai iestādei attiecībā uz aktīviem, tiesībām, saistībām, vai attiecīgā gadījumā akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu īpašniekiem attiecībā uz akcijām vai īpašumtiesību instrumentiem.

12. Neatkarīgi no šā panta 1. punkta provizorisks vērtējums, kas izdarīts saskaņā ar 9. un 10. punktu, der par pamatu tam, lai noregulējuma iestādes veiktu noregulējuma darbības, tostarp pārņemtu kontroli pār par maksātnespējīgu kļūstošu iestādi vai vienību, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, vai īstenotu pilnvaras norakstīt vai konvertēt kapitāla instrumentus.

13. Vērtējums ir neatņemama daļa no lēmuma piemērot noregulējuma instrumentu vai īstenot noregulējuma pilnvaras vai lēmuma īstenot kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertēšanas pilnvaras. Uz pašu vērtējumu neattiecas atsevišķas pārsūdzības tiesības tiesā, bet to var pārsūdzēt kopā ar lēmumu saskaņā ar 85. pantu.

14. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai šā panta 1. punkta un 74. panta piemērošanas nolūkos precizētu apstākļus, kādos persona ir neatkarīga gan no noregulējuma iestādes, gan no iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības.

15. EBI var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai šā panta 1., 3. un 9. punkta un 74. panta piemērošanas nolūkā precizētu šādus kritērijus:

- a) metodoloģija iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības aktīvu un saistību vērtības noteikšanai;
- b) direktīvas 36. un 74. pantā paredzēto vērtējumu nošķiršana;
- c) metodoloģija, kā aprēķināt rezerves papildu zaudējumiem un iekļaut tās provizorisks vērtējumā.

16. EBI līdz 2015. gada 3. jūlijam iesniedz 14. punktā minēto tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt 14. un 15. punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

## IV NODAĻA

**Noregulējuma instrumenti**

## 1 iedaļa

**Vispārēji principi**

## 37. pants

**Noregulējuma instrumentu vispārējie principi**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir vajadzīgās pilnvaras piemērot noregulējuma instrumentus iestādēm un 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētām vienībām, kas atbilst piemērojamiem noregulējuma nosacījumiem.

2. Ja noregulējuma iestāde nolemj iestādei vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētai vienībai piemērot noregulējuma instrumentu un šī noregulējuma darbība radītu zaudējumus kreditoriem vai tās rezultātā tiktu konvertētas kreditoru prasības, noregulējuma iestāde tieši pirms noregulējuma instrumenta piemērošanas vai vienlaikus ar tā piemērošanu īsteno kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertēšanas pilnvaras saskaņā ar 59. pantu.

3. Šā panta 1. punktā minētie noregulējuma instrumenti ir šādi:

a) uzņēmuma pārdošanas instruments;

b) pagaidu iestādes instruments;

c) aktīvu nodalīšanas instruments;

d) iekšējās rekapitalizācijas instruments.

4. Ievērojot šā panta 5. punkta nosacījumus, noregulējuma iestādes var piemērot noregulējuma instrumentus atsevišķi vai jebkādā kombinācijā.

5. Noregulējuma iestādes var piemērot aktīvu nodalīšanas instrumentu tikai kopā ar kādu citu noregulējuma instrumentu.

6. Ja izmanto tikai šā panta 3. punkta a) vai b) apakšpunktā minētos noregulējuma instrumentus, un tos izmanto, lai pārvestu tikai daļu no noregulējamās iestādes aktīviem, tiesībām vai saistībām, tad atlikušo iestādi vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto vienību, kuras aktīvi, tiesības vai saistības ir pārvesti, likvidē saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru. Šādu likvidāciju izdara saprātīgā termiņā, ņemot vērā jebkādu nepieciešamību, lai šī iestāde vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā vienība sniegtu pakalpojumus vai atbalstu saskaņā ar 65. pantu, kas ļautu saņēmējam turpināt veikt darbības vai sniegt pakalpojumus, ko tas pārņēmis uz šāda pārveduma pamata, un jebkuru citu iemeslu, kādēļ atlikušajai iestādei vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai vienībai jāturpina pastāvēt, lai sasniegtu noregulējuma mērķus vai atbilstu 34. pantā izklāstītajiem principiem.

7. Noregulējuma iestāde un ikviens finansēšanas mehānisms, kas darbojas saskaņā ar 101. punktu, var saņemt atlīdzību par visiem saprātīgiem un saistībā ar noregulējuma instrumentu vai pilnvaru vai valdības finanšu stabilizācijas instrumentu izmantošanu pienācīgi izdarītiem izdevumiem vienā vai vairākos no šādiem veidiem:

a) kā atskaitījumu no atlīdzības, ko saņēmējs izmaksājis noregulējamajai iestādei vai attiecīgā gadījumā akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu īpašniekiem;



2. Pārvedumu saskaņā ar 1. punktu veic saskaņā ar komerciāliem nosacījumiem, ņemot vērā apstākļus, un saskaņā ar Savienības valsts atbalsta regulējumu.

3. Saskaņā ar šā panta 2. punktu noregulējuma iestādes veic visus vajadzīgos pasākumus, lai pārvedumu varētu veikt saskaņā ar komerciāliem nosacījumiem atbilstoši vērtējumam, kas izdarīts saskaņā ar 36. pantu, ņemot vērā lietas apstākļus.

4. Ievērojot 37. panta 7. punktu, atlīdzība, ko samaksā pircējs, pienākas:

a) akciju vai īpašumtiesību instrumentu īpašniekiem, ja uzņēmuma pārdošana ir veikta, pārvedot pircējam noregulējamās iestādes emitētās akcijas vai īpašumtiesību instrumentus no minēto akciju vai instrumentu turētājiem;

b) noregulējamajai iestādei, ja uzņēmuma pārdošana ir veikta, pārvedot pircējam dažus vai visus noregulējamās iestādes aktīvus vai saistības.

5. Piemērojot uzņēmuma pārdošanas instrumentu, noregulējuma iestāde var īstenot pārveduma pilnvaras vairākas reizes, lai veiktu noregulējamās iestādes emitētu akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu papildu pārvedumu vai attiecīgā gadījumā noregulējamās iestādes aktīvu, tiesību vai saistību papildu pārvedumu.

6. Pēc uzņēmuma pārdošanas instrumenta piemērošanas noregulējuma iestādes ar pircēja piekrišanu var īstenot pārveduma pilnvaras attiecībā uz pircējam pārvestajiem aktīviem, tiesībām vai saistībām, lai pārvestu aktīvus, tiesības vai saistības atpakaļ noregulējamajai iestādei vai pārvestu akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus atpakaļ to sākotnējiem īpašniekiem, un noregulējamajai iestādei vai sākotnējiem īpašniekiem ir pienākums pieņemt atpakaļ visus šādus aktīvus, tiesības vai saistības, vai akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus.

7. Pircējam jābūt atbilstīgai atļaujai turpināt iegādātā uzņēmuma darbību, kad saskaņā ar šā panta 1. punktu tiek veikts pārvedums. Kompetentās iestādes nodrošina saistībā ar minēto pārvedumu iesniegta atļaujas pieteikuma savlaicīgu izskatīšanu.

8. Atkāpjoties no Direktīvas 2013/36/ES 22. līdz 25. panta, no Direktīvas 2013/36/ES 26. pantā minētās prasības informēt kompetentās iestādes, no Direktīvas 2014/65/ES 10. panta 3. punkta, 11. panta 1. un 2. punkta, 12. un 13. panta, ka arī no minētās direktīvas 11. panta 3. punkta prasības par paziņošanu, ja akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu pārveduma rezultātā, piemērojot uzņēmuma pārdošanas instrumentu, tiktu iegūta vai palielināta būtiska līdzdalība iestādē, kā minēts Direktīvas 2013/36/ES 22. panta 1. punktā vai Direktīvas 2014/65/ES 11. panta 1. punktā, minētās iestādes kompetentā iestāde savlaicīgi veic minētajos pantos paredzēto novērtējumu, neaizkavējot uzņēmuma pārdošanas instrumenta piemērošanu un neradot šķēršļus noregulējuma darbības būtisko noregulējuma mērķu sasniegšanai.

9. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja attiecīgās iestādes kompetentā iestāde nav pabeigusi 8. punktā minēto novērtējumu dienā, kad noregulējuma iestāde, piemērojot uzņēmuma pārdošanas instrumentu, pārved akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus, tiek piemēroti šādi noteikumi:

a) šādam akciju vai citu īpašumtiesību pārvedumam par labu ieguvējam ir tūlītējs juridiskais spēks;

b) novērtējuma perioda un f) apakšpunktā paredzētā pārdošanas perioda laikā tiek apturētas ieguvēja balsstiesības, kas saistītas ar šādām akcijām vai citiem īpašumtiesību instrumentiem, un tās var īstenot tikai noregulējuma iestāde, kurai nav pienākuma šādas balsstiesības izmantot un kura nav atbildīga par to, ka ir izmantojusi vai atturējusies izmantot šādas balsstiesības;

- c) novērtējuma perioda un f) apakšpunktā paredzētā pārdošanas perioda laikā šādiem akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu pārvedumiem nepiemēro Direktīvas 2013/36/ES 66., 67. un 68. pantā paredzētos sodus un citus pasākumus par būtiskas līdzdalības iegādes vai atsavināšanas prasību pārkāpumiem;
- d) kad kompetentā iestāde ir pabeigusi novērtējumu, tā nekavējoties rakstiski paziņo noregulējuma iestādei un ieguvējam, vai tā apstiprina šādus akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu pārvedumus par labu ieguvējam vai saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 22. panta 5. punktu iebilst pret tiem;
- e) ja kompetentā iestāde apstiprina šādus akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu pārvedumus par labu ieguvējam, tad tiek uzskatīts, ka no brīža, kad noregulējuma iestāde un ieguvējs no kompetentās iestādes saņēmuši šādu apstiprinājuma paziņojumu, balsstiesības, kas saistītas ar šādām akcijām vai citiem īpašumtiesību instrumentiem, ir tikai ieguvējam;
- f) ja kompetentā iestāde iebilst pret šādiem akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu pārvedumiem par labu ieguvējam, tad:
- i) pilnībā spēkā paliek b) apakšpunktā paredzētās balsstiesības, kas saistītas ar šādām akcijām vai īpašumtiesību instrumentiem;
  - ii) noregulējuma iestāde var prasīt ieguvējam atbrīvoties no šādām akcijām vai citiem īpašumtiesību instrumentiem pārdošanas perioda laikā, ko nosaka noregulējuma iestāde, ņemot vērā dominējošos tirgus apstākļus; un
  - iii) ja ieguvējs noregulējuma iestādes noteiktā pārdošanas perioda laikā nav atbrīvojies no šādām akcijas vai citiem īpašumtiesību instrumentiem, tad kompetentā iestāde ar noregulējuma iestādes piekrišanu var ieguvējam piemērot sodus un citus pasākumus par Direktīvas 2013/36/ES 66., 67. un 68. pantā paredzēto būtiskas līdzdalības iegādes vai atsavināšanas prasību pārkāpumiem.

10. Uz pārvedumiem, ko veic, piemērojot uzņēmuma pārdošanas instrumentu, attiecas IV sadaļas VII nodaļā paredzētie aizsardzības pasākumi.

11. Tiesību sniegt pakalpojumus vai reģistrēties citā dalībvalstī saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES vai Direktīvu 2014/65/ES piemērošanas nolūkā pircējs uzskatāms par noregulējamās iestādes turpinājumu un var turpināt īstenot jebkuras tiesības, kuras īstenojusi noregulējamā iestāde saistībā ar nodotajiem aktīviem, tiesībām un saistībām.

12. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētais pircējs var turpināt izmantot dalības tiesības un piekļuvi noregulējamās iestādes maksājumu, tīrvērtes un norēķinu sistēmām, fondu biržām, ieguldītāju kompensācijas sistēmām un noguldījumu garantiju sistēmām, ja pircējs atbilst dalības un līdzdalības kritērijiem šādās sistēmās.

Neatkarīgi no pirmās daļas dalībvalstis nodrošina, ka:

- a) piekļuvi netiek liegta, pamatojoties uz to, ka pircējam nav reitinga no kredītreitingu aģentūras vai minētais reitings neatbilst reitinga līmenim, kāds tiek prasīts, lai piešķirtu piekļuvi pirmajā daļā minētajām sistēmām;
- b) ja pircējs neatbilst dalības vai līdzdalības kritērijiem attiecīgajā maksājumu, tīrvērtes vai norēķinu sistēmā, fondu biržā, ieguldītāju kompensācijas sistēmā vai noguldījumu garantiju sistēmā, šā punkta pirmajā daļā minētās tiesības izmanto laikposmā, kura ilgumu var noteikt noregulējuma iestāde un kas nepārsniedz 24 mēnešus, un noregulējuma iestāde pēc pircēja pieprasījuma to var pagarināt.

13. Neskarot IV sadaļas VII nodaļu, noregulējamās iestādes akcionāriem vai kreditoriem un citām trešām personām, kuru aktīvi, tiesības vai saistības nav pārvestas, nav nekādu tiesību uz pārvestajiem aktīviem, tiesībām vai saistībām vai ar tiem saistītu tiesību.

### 39. pants

#### Uzņēmuma pārdošanas instruments – procedūras prasības

1. Ievērojot šā panta 3. punktu, noregulējuma iestāde, piemērojot kādai iestādei vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētai vienībai uzņēmuma pārdošanas instrumentu, tirgo vai veic nepieciešamos pasākumus minētās iestādes aktīvu, tiesību, saistību, akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu tirgošanai, kurus noregulējuma iestāde ir iecerējusi pārvest. Portfeļos apvienotas tiesības, aktīvus un saistības var tirgot atsevišķi.

2. Neskarot Savienības valsts atbalsta regulējumu, 1. punktā minēto tirgošanu attiecīgā gadījumā veic saskaņā ar šādiem kritērijiem:

- a) tā ir iespējami pārredzama un nerada maldinošu priekšstatu par iestādes aktīviem, tiesībām, saistībām, akcijām vai citiem īpašumtiesību instrumentiem, ko noregulējuma iestāde iecerējusi pārvest, tajā ņem vērā konkrētos apstākļus un jo īpaši nepieciešamību saglabāt finanšu stabilitāti;
- b) to veicot, nedrīkst piemērot nepamatoti labvēlīgu vai diskriminējošu attieksmi pret iespējamiem pircējiem;
- c) tajā nav interešu konfliktu;
- d) tajā nepiešķir netaisnīgas priekšrocības iespējamam pircējam;
- e) tajā ņem vērā nepieciešamību ātri veikt noregulējumu;
- f) tās mērķis ir panākt maksimālu pārdošanas cenu attiecīgajām akcijām vai citiem īpašumtiesību instrumentiem, aktīviem, tiesībām vai saistībām.

Ievērojot pirmās daļas b) apakšpunktu, šajā punktā noteiktie principi nekavē noregulējuma iestādi izteikt piedāvājumus iespējamiem pircējiem.

Ar iestādes vai šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības tirgošanu saistītās informācijas nodošanu atklātībā, kas citos apstākļos būtu jānodrošina atbilstoši Regulas (ES) Nr. 596/2014 17. panta 1. punktam, var atlikt saskaņā ar minētās regulas 17. panta 4. vai 5. punktu.

3. Noregulējuma iestāde var piemērot uzņēmuma pārdošanas instrumentu, neievērojot 1. punktā izklāstītās tirgošanas prasības, ja tā konstatē, ka šo prasību ievērošana varētu apdraudētu viena vai vairāku noregulējuma mērķu sasniegšanu, un jo īpaši tad, ja pastāv šādi nosacījumi:

- a) tā uzskata, ka noregulējamās iestādes maksātnespēja vai iespējamā maksātnespēja rada vai palielina būtiskus draudus finanšu stabilitātei; un
- b) tā uzskata, ka prasību ievērošana varētu mazināt uzņēmuma pārdošanas instrumenta efektivitāti šo draudu pārvarēšanā vai 31. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētā noregulējuma mērķa sasniegšanā.

4. EBI līdz 2015. gada 3. jūlijam saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu izdod pamatnostādnes, precizējot faktiskos apstākļus, kas veido būtiskus draudus, un elementus, kas saistīti ar uzņēmuma pārdošanas instrumenta efektivitāti, kā noteikts 3. punkta a) un b) apakšpunktā.

### 3. iedaļa

## Pagaidu iestādes instruments

### 40. pants

#### Pagaidu iestādes instruments

1. Lai īstenotu pagaidu iestādes instrumentu, ņemot vērā vajadzību saglabāt pagaidu iestādes kritiski svarīgās funkcijas, dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras pārvest pagaidu iestādei:

- a) vienas vai vairāku noregulējamo iestāžu emitētas akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus;
- b) visus vai jebkādu vienas vai vairāku noregulējamo iestāžu aktīvus, tiesības vai saistības.

Ievērojot 85. pantu, šā punkta pirmajā daļā minētais pārvedums var notikt bez noregulējamo iestāžu akcionāru vai trešās personas, kas nav pagaidu iestāde, piekrišanas, un tā veikšanai nav nepieciešams ievērot procedūras prasības, ko paredz uzņēmējdarbību vai vērtspapīru jomu reglamentējošie tiesību akti.

2. Pagaidu iestāde ir juridiska persona, kas atbilst visām turpmāk minētajām prasībām:

- a) tā pilnībā vai daļēji pieder vienai vai vairākām publiskā sektora iestādēm, kuru vidū var būt arī noregulējuma iestāde vai noregulējuma finansēšanas mehānisms, un tā atrodas noregulējuma iestādes kontrolē;
- b) tā ir izveidota, lai saņemtu un turētu dažas vai visas noregulējamās iestādes emitētas akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus vai dažus vai visus vienas vai vairāku noregulējamo iestāžu aktīvus, tiesības vai saistības, lai uzturētu piekļuvi kritiski svarīgām funkcijām un pārdotu iestādi vai vienību, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā.

Iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošana 43. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētajam mērķim nedrīkst kavēt noregulējuma iestādi kontrolēt pagaidu iestādi.

3. Piemērojot pagaidu iestādes instrumentu, noregulējuma iestāde nodrošina, ka pagaidu iestādei pārvesto saistību kopējā vērtība nepārsniedz no noregulējamās iestādes pārvesto vai no citiem avotiem iegūto tiesību un aktīvu kopējo vērtību.

4. Ievērojot 37. panta 7. punktu, atlīdzība, ko samaksā pagaidu iestāde, pienākas:

- a) akciju vai īpašumtiesību instrumentu īpašniekiem, ja pārvedums pagaidu iestādei ir veikts, pārvedot tai noregulējamās iestādes emitētās akcijas vai īpašumtiesību instrumentus no minēto akciju vai instrumentu turētājiem;
- b) noregulējamajai iestādei, ja pārvedums pagaidu iestādei ir veikts, pārvedot tai dažus vai visus noregulējamās iestādes aktīvus vai saistības.



5. Piemērojot pagaidu iestādes instrumentu, noregulējuma iestāde var īstenot pārveduma pilnvaras vairākas reizes, lai veiktu noregulējamās iestādes emitētu akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu papildu pārvedumu vai attiecīgā gadījumā noregulējamās iestādes aktīvu, tiesību vai saistību papildu pārvedumu.

6. Pēc pagaidu iestādes instrumenta piemērošanas noregulējuma iestāde var:

a) ja ir izpildīti šā panta 7. punktā paredzētie nosacījumi, pārvest tiesības, aktīvus vai saistības no pagaidu iestādes atpakaļ noregulējamajai iestādei vai pārvest akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus atpakaļ to sākotnējiem īpašniekiem, un noregulējamajai iestādei vai sākotnējiem īpašniekiem ir pienākums pieņemt atpakaļ visus šādus aktīvus, tiesības vai saistības, vai akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus;

b) pārvest akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus, vai aktīvus, tiesības vai saistības no pagaidu iestādes trešai personai.

7. Noregulējuma iestādes var pārvest atpakaļ no pagaidu iestādes akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus, vai aktīvus, tiesības vai saistības kādā no šiem gadījumiem:

a) iespēja, ka konkrētās akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus, aktīvus, tiesības vai saistības var pārvest atpakaļ, ir skaidri norādīta instrumentā, ar kuru ir īstenots pārvedums;

b) konkrētās akcijas vai citi īpašumtiesību instrumenti, aktīvi, tiesības vai saistības faktiski neietilpst to akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu, aktīvu, tiesību vai saistību kategorijās, kas norādītas instrumentā, ar kuru īstenots pārvedums.

Šādu atpakaļpārvedumu var veikt jebkurā laikposmā un ievērojot visus citus nosacījumus, kas attiecīgajam mērķim norādīti minētajā instrumentā.

8. Uz pārvedumiem starp noregulējamo iestādi vai akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu sākotnējo īpašnieku, no vienas puses, un pagaidu iestādi, no otras puses, attiecas IV sadaļas VII nodaļā paredzētie aizsardzības pasākumi.

9. Tiesību sniegt pakalpojumus vai reģistrēties citā dalībvalstī saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES vai Direktīvu 2014/65/ES piemērošanas nolūkā pagaidu iestāde uzskatāma par noregulējamās iestādes turpinājumu un var turpināt īstenot jebkuras tiesības, kuras īstenojusi noregulējamā iestāde saistībā ar nodotajiem aktīviem, tiesībām un saistībām.

Attiecībā uz citiem mērķiem noregulējuma iestādes var pieprasīt, lai tiktu apsvērta iespēja uzskatīt pagaidu iestādi par noregulējamās iestādes turpinājumu un ļaut tai turpināt īstenot noregulējamās iestādes iepriekš īstenotās tiesības attiecībā uz pārvestajiem aktīviem, tiesībām un saistībām.

10. Dalībvalstis nodrošina, ka pagaidu iestāde var turpināt izmantot dalības tiesības un piekļuvi noregulējamās iestādes maksājumu, tīrvērtes un norēķinu sistēmām, fondu biržām, ieguldītāju kompensācijas sistēmām un noguldījumu garantiju sistēmām, ja pagaidu iestāde atbilst dalības un līdzdalības kritērijiem šādās sistēmās.

Neatkarīgi no pirmās daļas dalībvalstis nodrošina, ka:

a) piekļuve netiek liegta, pamatojoties uz to, ka pagaidu iestādei nav reitinga no kredītreitingu aģentūras vai minētais reitings neatbilst reitinga līmenim, kāds tiek prasīts, lai piešķirtu piekļuvi pirmajā daļā minētajām sistēmām;

b) ja pagaidu iestāde neatbilst dalības vai līdzdalības kritērijiem attiecīgajā maksājumu, tūrvērtes vai norēķinu sistēmā, fondu biržā, ieguldītāju kompensācijas sistēmā vai noguldījumu garantiju sistēmā, šā punkta pirmajā daļā minētās tiesības izmanto laikposmā, kura ilgumu var noteikt noregulējuma iestāde un kas nepārsniedz 24 mēnešus, un noregulējuma iestāde pēc pagaidu iestādes pieprasījuma to var pagarināt.

11. Neskarot IV sadaļas VII nodaļu, noregulējamās iestādes akcionāriem vai kreditoriem un citām trešām personām, kuru aktīvi, tiesības vai saistības nav pārvestas pagaidu iestādei, nav nekādu tiesību uz ar pagaidu iestādei, tās vadības struktūrai vai augstākajai vadībai pārvestajiem aktīviem, tiesībām vai saistībām vai ar tiem saistītu tiesību.

12. Pagaidu iestādes mērķi neietver pienākumus vai atbildību pret noregulējamās iestādes akcionāriem vai kreditoriem, un vadības struktūra vai augstākā vadība nav atbildīga pret šādiem akcionāriem vai kreditoriem par darbību vai bezdarbību, veicot savus pienākumus, izņemot gadījumus, kad saskaņā ar valsts tiesību aktiem šāda darbība vai bezdarbība ir rupja nolaidība vai nopietns pārkāpums, kas tieši skar šādu akcionāru vai kreditoru tiesības.

Dalībvalstis var saskaņā ar valsts tiesību aktiem noteikt turpmākus ierobežojumus pagaidu iestādes un tās vadības struktūras vai augstākās vadības atbildībai par darbību un bezdarbību savu pienākumu izpildē.

#### 41. pants

#### Pagaidu iestādes darbība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pagaidu iestādes darbībā tiek ievērotas šādas prasības:

a) pagaidu iestādes dibināšanas dokumentu saturu apstiprina noregulējuma iestāde;

b) atbilstoši pagaidu iestādes īpašuma struktūrai noregulējuma iestāde ieceļ vai apstiprina pagaidu iestādes vadības struktūru;

c) noregulējuma iestāde apstiprina vadības struktūras locekļu atalgojumu un nosaka to attiecīgos pienākumus;

d) noregulējuma iestāde apstiprina pagaidu iestādes stratēģiju un riska profilu;

e) pagaidu iestādei piešķir atļauju attiecīgi saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES vai Direktīvu 2014/65/ES, un tai saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem ir nepieciešamā atļauja turpināt darbības vai sniegt pakalpojumus, ko tā pārņem šīs direktīvas 63. pantā minētā pārveduma rezultātā;

f) pagaidu iestāde atbilst un tās uzraudzība attiecīgi norisinās atbilstoši Regulas (ES) Nr. 575/2013, Direktīvas 2013/36/ES un Direktīvas 2014/65/ES prasībām;

g) pagaidu iestādes darbība ir saskaņā ar Savienības valsts atbalsta regulējumu, un noregulējuma iestāde tai var noteikt atbilstošus darbības ierobežojumus.

Neatkarīgi no e) un f) apakšpunktā minētajiem noteikumiem un ja tas nepieciešams noregulējuma mērķu īstenošanai, pagaidu iestādi var izveidot un piešķirt tai atļauju, darbības sākumā īslaicīgi neievērojot Direktīvu 2013/36/ES vai Direktīvu 2014/65/ES. Šajā nolūkā noregulējuma iestāde iesniedz attiecīgu lūgumu kompetentajai iestādei. Ja kompetentā iestāde nolemj piešķirt šādu atļauju, tā norāda, uz kādu laikposmu pagaidu iestāde tiek atbrīvota no minēto direktīvu prasību ievērošanas.

2. Ievērojot ierobežojumus, kas noteikti atbilstoši Savienības vai valstu konkurences noteikumiem, pagaidu iestādes vadība vada pagaidu iestādi, cenšoties saglabāt piekļuvi kritiski svarīgām funkcijām un pārdot iestādi vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto vienību, tās aktīvus, tiesības vai saistības vienam vai vairākiem privātā sektora pircējiem ar piemērotiem nosacījumiem un šā panta 4. punktā vai attiecīgā gadījumā šā panta 6. punktā noteiktajā termiņā.

3. Noregulējuma iestāde nolemj, ka pagaidu iestāde vairs nav pagaidu iestāde 40. panta 2. punkta nozīmē, tiklīdz iestājas jebkurš no turpmāk minētajiem gadījumiem:

- a) pagaidu iestāde apvienojas ar citu vienību;
- b) pagaidu iestāde vairs neatbilst 40. panta 2. punktā minētajām prasībām;
- c) visi vai praktiski visi pagaidu iestādes aktīvi, tiesības vai saistības ir pārdoti trešai personai;
- d) beidzas 5. punktā vai attiecīgā gadījumā 6. punktā noteiktais termiņš;
- e) pagaidu iestādes aktīvi ir pilnībā likvidēti, un tās saistības ir pilnībā izpildītas.

4. Gadījumos, kad noregulējuma iestāde cenšas pārdot pagaidu iestādi vai tās aktīvus, tiesības vai saistības, dalībvalstis nodrošina, ka pagaidu iestādi vai attiecīgos aktīvus vai saistības tirgo atklātā un pārredzamā veidā un ka tirgojot par tiem netiek radīts maldinošs priekšstats un pret iespējamiem pircējiem netiek piemērota nepamatoti labvēlīga vai diskriminējoša attieksme.

Šādu pārdošanu veic saskaņā ar komerciāliem nosacījumiem, ņemot vērā apstākļus, un saskaņā ar Savienības valsts atbalsta regulējumu.

5. Ja neiestājas neviena no 3. punkta a), b), c), un e) apakšpunktā minētajām situācijām, noregulējuma iestāde izbeidz pagaidu iestādes darbību iespējami drīz un katrā ziņā ne vēlāk kā divus gadus pēc dienas, kad veikts pēdējais pārvedums no noregulējamās iestādes, izmantojot pagaidu iestādes instrumentu.

6. Noregulējuma iestāde var vienu vai vairākas reizes pagarināt šā panta 5. punktā minēto termiņu par vienu gadu, ja:

- a) ar šādu pagarinājumu tiek atbalstīta 3. punkta a), b), c), vai e) apakšpunktā minēta iznākuma panākšana; vai
- b) šāds pagarinājums ir nepieciešams, lai nodrošinātu svarīgāko bankas vai finanšu pakalpojumu nepārtrauktību.

7. Ikviens noregulējuma iestādes lēmums pagarināt 5. punktā minēto laikposmu ir pamatots un ietver situācijas, tostarp tirgus apstākļu un prognožu, detalizētu novērtējumu, ar kuru pagarinājums tiek pamatots.

8. Ja pagaidu iestādes darbību izbeidz 3. punkta c) vai d) apakšpunktā minētajos apstākļos, pagaidu iestādi likvidē saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru.

Ievērojot 37. panta 7. punktu, visi ieņēmumi, kas gūti pagaidu iestādes darbības izbeigšanas rezultātā, pienākas pagaidu iestādes akcionāriem.

9. Ja pagaidu iestādi izmanto vairāk nekā vienas noregulējamās iestādes aktīvu un saistību pārvešanai, šā panta 8. punktā minētais pienākums attiecas uz tiem aktīviem un saistībām, kas pārvesti no katras noregulējamās iestādes, nevis uz pašu pagaidu iestādi.

#### 4. i e d a ļ a

### **Aktīvu nodalīšanas instruments**

#### 42. pants

#### **Aktīvu nodalīšanas instruments**

1. Lai īstenotu aktīvu nodalīšanas instrumentu, dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras pārvest noregulējamās iestādes vai pagaidu iestādes aktīvus, tiesības vai saistības vienai vai vairākām aktīvu pārvaldības struktūrām.

Ievērojot 85. pantu, šā punkta pirmajā daļā minētais pārvedums var notikt bez noregulējamo iestāžu akcionāru vai trešās personas, kas nav pagaidu iestāde, piekrišanas, un tā veikšanai nav nepieciešams ievērot procedūras prasības, ko paredz uzņēmējdarbību vai vērtspapīru jomu reglamentējošie tiesību akti.

2. Aktīvu nodalīšanas instrumenta vajadzībām aktīvu pārvaldības struktūra ir juridiska persona, kas atbilst visām turpmāk minētajām prasībām:

a) tā pilnībā vai daļēji pieder vienai vai vairākām publiskā sektora iestādēm, kuru vidū var būt arī noregulējuma iestāde vai noregulējuma finansēšanas mehānisms, un tā atrodas šo noregulējuma iestādes kontrolē;

b) tā ir izveidota, lai pārņemtu dažus vai visus vienas vai vairāku noregulējamo iestāžu vai pagaidu iestādes aktīvus, tiesības un saistības.

3. Aktīvu pārvaldības struktūra pārvalda tai pārvestos aktīvus ar nolūku palielināt to vērtību ar iespējamās pārdošanas vai organizētas likvidācijas palīdzību.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka aktīvu pārvaldības struktūras darbībā tiek ievēroti šādi noteikumi:

a) aktīvu pārvaldības struktūras dibināšanas dokumentu saturu apstiprina noregulējuma iestāde;

b) atkarībā no aktīvu pārvaldības struktūras īpašumtiesību struktūras noregulējuma iestāde ieceļ vai apstiprina aktīvu pārvaldības struktūras vadības struktūru;

c) noregulējuma iestāde apstiprina vadības struktūras locekļu atalgojumu un nosaka to attiecīgos pienākumus;

d) noregulējuma iestāde apstiprina aktīvu pārvaldības struktūras stratēģiju un riska profilu.

5. Noregulējuma iestādes var īstenot šā panta 1. punktā minētās pilnvaras pārvest aktīvus, tiesības vai saistības tikai tad, ja:

a) šo aktīvu tirgus stāvoklis ir tāds, ka to likvidācijai saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru varētu būt negatīva ietekme uz vienu vai vairākiem finanšu tirgiem;

b) šāds pārvedums ir nepieciešams, lai nodrošinātu noregulējamās iestādes vai pagaidu iestādes pienācīgu darbību; vai

c) šāds pārvedums ir nepieciešams, lai maksimāli palielinātu likvidācijas ieņēmumus.

6. Piemērojot aktīvu nodalīšanas instrumentu, noregulējuma iestādes atbilstoši 36. pantā paredzētajiem principiem un saskaņā ar Savienības valsts atbalsta regulējumu nosaka atlīdzību, pret kādu aktīvus, tiesības un saistības pārved aktīvu pārvaldības struktūrai. Šis punkts neliedz pastāvēt iespējai, ka atlīdzībai ir nominālvērtība vai negatīva vērtība.

7. Ievērojot 37. panta 7. punktu, aktīvu pārvaldības struktūras izmaksātā atlīdzība par tiešā veidā no noregulējamās iestādes iegūtajiem aktīviem, tiesībām vai saistībām pienākas noregulējamajai iestādei. Atlīdzību var izmaksāt aktīvu pārvaldības struktūras emitētu parāda vērtspapīru veidā.

8. Ja ticis piemērots pagaidu iestādes instruments, aktīvu pārvaldības struktūra pēc pagaidu iestādes instrumenta piemērošanas var no pagaidu iestādes pārņemt aktīvus, tiesības vai saistības.

9. Noregulējuma iestādes var pārvest noregulējamās iestādes aktīvus, tiesības un saistības vienai vai vairākām aktīvu pārvaldības struktūrām vairāk nekā vienu reizi un pārvest aktīvus, tiesības un saistības no vienas vai vairākām aktīvu pārvaldības struktūrām atpakaļ noregulējamajai iestādei, ievērojot šā panta 10. punkta nosacījumus.

Noregulējamajai iestādei ir pienākums pieņemt atpakaļ šos aktīvus, tiesības vai saistības.

10. Noregulējuma iestādes var pārvest tiesības, aktīvus vai saistības no aktīvu pārvaldības sabiedrības atpakaļ noregulējamajai iestādei kādā no turpmāk minētajiem gadījumiem:

- a) iespēja, ka konkrētās tiesības, aktīvus vai saistības var pārvest atpakaļ, ir skaidri norādīta instrumentā, ar kuru ir īstenots pārvedums;
- b) konkrētās tiesības, aktīvi vai saistības faktiski neietilpst to tiesību, aktīvu vai saistību kategorijās, kas norādītas instrumentā, ar kuru īstenots pārvedums, vai neatbilst to pārvešanas nosacījumiem.

Abos šā punkta a) un b) apakšpunktā minētajos gadījumos atpakaļpārvedumu var veikt jebkurā laikposmā un ievērojot visus citus nosacījumus, kas attiecīgajam mērķim norādīti minētajā instrumentā.

11. Uz pārvedumiem starp noregulējamo iestādi un aktīvu pārvaldības struktūru attiecas IV sadaļas VII nodaļā noteiktie aizsardzības pasākumi īpašuma daļējai pārvešanai.

12. Neskarot IV sadaļas VII nodaļu, noregulējamās iestādes akcionāriem vai kreditoriem un citām trešām personām, kuru aktīvi, tiesības vai saistības nav pārvestas aktīvu pārvaldības struktūrai, nav nekādu tiesību uz aktīvu pārvaldības struktūrai, tās vadības struktūrai vai augstākajai vadībai pārvestajiem aktīviem, tiesībām vai saistībām vai ar tiem saistītu tiesību.

13. Aktīvu pārvaldības struktūras mērķi neietver pienākumus vai atbildību pret noregulējamās iestādes akcionāriem vai kreditoriem, un vadības struktūra vai augstākā vadība nav atbildīga pret šādiem akcionāriem vai kreditoriem par darbību vai bezdarbību, veicot savus pienākumus, izņemot gadījumus, kad saskaņā ar valsts tiesību aktiem šāda darbība vai bezdarbība ir rupja nolaidība vai nopietns pārkāpums, kas tieši skar šādu akcionāru vai kreditoru tiesības.

Dalībvalstis var saskaņā ar valsts tiesību aktiem noteikt turpmākus ierobežojumus aktīvu pārvaldības struktūras un tās vadības struktūras vai augstākās vadības atbildībai par darbību un bezdarbību savu pienākumu izpildē.

14. EBI līdz 2015. gada 3. jūlijam saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu izdod pamatnostādnes, lai veicinātu uzraudzības un noregulējuma prakses konvergenci attiecībā uz to gadījumu noteikšanu, kad saskaņā ar šā panta 5. punktu aktīvu vai saistību likvidācija saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru varētu negatīvi ietekmēt vienu vai vairākus finanšu tirgus.

## 5. iedaļa

### Iekšējās rekapitalizācijas instruments

#### 1. apakšiedaļa

#### Iekšējās rekapitalizācijas instrumenta mērķis un piemērošanas joma

#### 43. pants

#### Iekšējās rekapitalizācijas instruments

1. Lai piemērotu iekšējās rekapitalizācijas instrumentu, dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir 63. panta 1. punktā noteiktās noregulējuma pilnvaras.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka 31. pantā minēto noregulējuma mērķu izpildes nolūkā noregulējuma iestādes iekšējās rekapitalizācijas instrumentu saskaņā ar 34. pantā minētajiem noregulējuma principiem var piemērot kādam no šādiem mērķiem:

a) lai rekapitalizētu noregulējuma nosacījumiem atbilstošu iestādi vai šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto vienību tādā apmērā, kas ir pietiekams, lai atjaunotu tās spēju atbilst atļaujas izsniegšanas nosacījumiem (ciktāl minētos nosacījumus piemēro vienībai) un turpināt darbības, kurām tai ir izsniegta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES vai Direktīvu 2014/65/ES, ja vienībai ir izsniegta atļauja saskaņā ar minētajām direktīvām, un uzturētu pietiekamu tirgus uzticēšanos iestādei vai vienībai;

b) lai konvertētu kapitālā vai samazinātu to prasījumu vai parāda instrumentu pamatsummu, kas pārvesti:

i) pagaidu iestādei ar mērķi nodrošināt minētās pagaidu iestādes kapitālu; vai

ii) izmantojot uzņēmuma pārdošanas instrumentu vai aktīvu nodalīšanas instrumentu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes var piemērot iekšējās rekapitalizācijas instrumentu šā panta 2. punkta a) apakšpunktā minētajos nolūkos tikai tad, ja ir pamatotas izredzes, ka minētā instrumenta piemērošana kopā ar citiem attiecīgiem pasākumiem, tostarp pasākumiem, ko īsteno saskaņā ar 52. pantā paredzēto uzņēmējdarbības reorganizācijas plānu, ne tikai palīdzēs sasniegt attiecīgos noregulējuma mērķus, bet arī atjaunos attiecīgās iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības finanšu stabilitāti un ilgtermiņa dzīvotspēju.

Ja pirmajā daļā izklāstītie nosacījumi nav izpildīti, dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes var piemērot attiecīgi kādu no 37. panta 3. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajiem noregulējuma instrumentiem vai šā panta 2. punkta b) apakšpunktā minēto iekšējās rekapitalizācijas instrumentu.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes iekšējās rekapitalizācijas instrumentu var piemērot visām iestādēm vai vienībām, kas minētas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, katrā gadījumā ievērojot attiecīgās iestādes vai vienības juridisko formu vai var mainīt juridisko formu.

#### 44. pants

#### Iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas joma

1. Dalībvalstis nodrošina, ka iekšējās rekapitalizācijas instrumentu var piemērot visām iestādēm vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības saistībām, kuras nav izslēgtas no minētā instrumenta piemērošanas jomas saskaņā ar šā panta 2. līdz 3. punktu.

2. Noregulējuma iestādes neīsteno norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras attiecībā uz šādām saistībām neatkarīgi no tā, vai uz tām attiecas kādas dalībvalsts vai trešās valsts tiesību akti:

- a) segtie noguldījumi;
- b) nodrošinātās saistības, tostarp segtas obligācijas un saistības tādu finanšu instrumentu veidā, ko izmanto riska ierobežošanas nolūkā, kas veido nodrošinājuma portfeļa neatņemamu daļu un kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem tiek nodrošinātas līdzīgā veidā kā segtas obligācijas;
- c) jebkuras saistības, ko rada iestādes vai šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības turējumā esoši klienta aktīvi vai nauda, tostarp klienta aktīvi vai nauda, kas ir tās turējumā Direktīvas 2009/65/EK 1. panta 2. punktā definēto PVKIU vārdā vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/61/ES <sup>(1)</sup> 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā definēto AIF vārdā, ar nosacījumu, ka šāds klients ir aizsargāts saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem maksātspējas jomā;
- d) jebkuras saistības, kas rodas no fiduciārām attiecībām starp iestādi vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto vienību (kā fiduciāru) un citu personu (kā labuma guvēju), ar nosacījumu, ka šāds labuma guvējs ir aizsargāts saskaņā ar piemērojamajām maksātspējas tiesībām vai civiltiesībām;
- e) saistības pret iestādēm, izņemot vienībām, kas ir tajā pašā grupā, kuru sākotnējais termiņš ir mazāks par septiņām dienām;
- f) tādas saistības pret sistēmām, kas noteiktas saskaņā ar Direktīvu 98/26/EK, vai šādu sistēmu operatoriem, vai to dalībniekiem, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par septiņām dienām un kuras rodas no dalības šādā sistēmā;
- g) saistības pret kādu no turpmāk minētajiem:
  - i) darbinieku saistībā ar uzkrāto algu, pensijas pabalstu vai citu fiksētu atalgojumu, izņemot atalgojuma mainīgo daļu, ko neregulē darba koplīgums;
  - ii) komerckreditoru vai tirdzniecības kreditoru, ja saistības rodas no iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības ikdienas darba nodrošināšanai kritiski vajadzīgo preču vai pakalpojumu, tostarp IT pakalpojumu, sabiedrisko pakalpojumu un telpu īres, apkalpošanas un uzturēšanas pakalpojumu, sniegšanas;
  - iii) nodokļu un sociālā nodrošinājuma iestādēm ar nosacījumu, ka minētajām saistībām ir prioritāte saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem;
  - iv) noguldījumu garantiju sistēmas, kas rodas no maksājamajām iemaksām saskaņā ar Direktīvu 2014/49/ES.

Pirmās daļas g) apakšpunkta i) punktu nepiemēro tādu personu atalgojuma mainīgajai daļai, kuras uzņemas būtisku risku un kuras ir noteiktas Direktīvas 2013/36/ES 92. panta 2. punktā.

Dalībvalstis nodrošina, ka visi nodrošinātie aktīvi, kas saistīti ar segto obligāciju portfeli, paliek neskarti un nošķirti un ka tiem ir pietiekams finansējums. Ne minētā prasība, ne pirmās daļas b) apakšpunkta noteikumi nekavē noregulējuma iestādes attiecīgos gadījumos īstenot minētās pilnvaras saistībā ar nodrošinātu saistību daļu vai saistībām, kas nodrošinātas ar garantiju, kuras vērtība pārsniedz ar to nodrošināto aktīvu, garantijas, ķīlas vai nodrošinājuma vērtību.

<sup>(1)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/61/ES (2011. gada 8. jūnijs) par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem un par grozījumiem Direktīvā 2003/41/EK, Direktīvā 2009/65/EK, Regulā (EK) Nr. 1060/2009 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010 (OV L 174, 1.7.2011., 1. lpp.).

Pirmās daļas a) apakšpunkts neliedz noregulējuma iestādēm attiecīgā gadījumā īstenot minētās pilnvaras attiecībā uz jebkuru noguldījuma summu, kas pārsniedz Direktīvas 2014/49/ES 6. pantā noteikto seguma līmeni.

Neskarot noteikumus par lielu risku, kas paredzēti Regulā (ES) Nr. 575/2013 un Direktīvā 2013/36/ES, dalībvalstis nodrošina, ka nolūkā nodrošināt iestāžu un grupu noregulējamību noregulējuma iestādes saskaņā ar šīs direktīvas 17. panta 5. punkta b) apakšpunktu ierobežo apmēru, kādā citas iestādes var turēt saistības, kas atbilst iekšējās rekapitalizācijas instrumenta nosacījumiem, izņemot saistības, kuras tur vienības, kas ir daļa no vienas un tās pašas grupas.

3. Izņēmuma gadījumos, kad tiek piemērots iekšējās rekapitalizācijas instruments, noregulējuma iestāde var izslēgt vai daļēji izslēgt no norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru piemērošanas dažas saistības, ja:

- a) neatkarīgi no noregulējuma iestādes labticīgiem centieniem, minētās saistības nav iespējams iekšēji rekapitalizēt pieņemamā laikā;
- b) izslēgšana ir noteikti vajadzīga un ir samērīga, lai kritiski svarīgo funkciju un galveno darbības jomu nepārtrauktību nodrošinātu tādā veidā, kas saglabā noregulējamās iestādes spēju turpināt galvenās darbības, pakalpojumus un darījumus;
- c) izslēgšana ir noteikti vajadzīga un ir samērīga, lai nepieļautu kaitīgas ietekmes izplatību, tostarp attiecībā uz fizisko personu un mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu atbilstīgajiem noguldījumiem, jo tas nopietni apgrūtinātu finanšu tirgu, arī finanšu tirgus infrastruktūras, darbību tā, ka tas radītu nopietnus traucējumus kādas dalībvalsts vai Savienības ekonomikā; vai
- d) ja iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošana minētajām saistībām izraisītu tādu vērtības iznīcināšanu, ka zaudējumi, ko segtu citi kreditori, būtu lielāki nekā tad, ja minētās saistības izslēgtu no iekšējās rekapitalizācijas.

Ja noregulējuma iestāde nolemj izslēgt vai daļēji izslēgt atbilstīgas saistības vai atbilstīgu saistību kategoriju saskaņā ar šo punktu, citām saistībām piemērojamo norakstīšanas vai konvertācijas līmeni var palielināt, lai ņemtu vērā šādas izslēgšanas, ar nosacījumu, ka, īstenojot citām atbilstīgām saistībām piemērojamo norakstīšanas vai konvertācijas līmeni, tiek ievērots 34. panta 1. punkta g) apakšpunktā minētais princips.

4. Ja noregulējuma iestāde nolemj izslēgt vai daļēji izslēgt atbilstīgas saistības vai atbilstīgu saistību kategoriju saskaņā ar šo punktu un zaudējumi, ko segtu no šīm saistībām, nav pilnībā nodoti citiem kreditoriem, noregulējuma finansēšanas mehānisms var veikt iemaksu noregulējamajā iestādē, lai veiktu vienu vai abus turpmāk minētos pasākumus:

- a) segtu visus zaudējumus, kurus atbilstīgas saistības nav absorbējušas, un atjaunotu noregulējamās iestādes neto aktīvu vērtību līdz nullei saskaņā ar 46. panta 1. punkta a) apakšpunktu;
- b) pirktu akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus, vai kapitāla instrumentus noregulējamā iestādē nolūkā rekapitalizēt iestādi saskaņā ar 46. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

5. Noregulējuma finansēšanas mehānisms var veikt 4. punktā minēto iemaksu vienīgi tad, ja:

- a) akcionāri un citu īpašumtiesību instrumentu turētāji un attiecīgo kapitāla instrumentu un atbilstīgo saistību turētāji, izmantojot norakstīšanu vai konvertēšanu, vai citu metodi, ir veikuši iemaksu zaudējumu absorbēšanai un rekapitalizācijai, kas ir vienāda ar summu, kura nav mazāka par 8 % no noregulējamās iestādes kopējām saistībām, tostarp pašu kapitāla, kas mērīts noregulējuma darbības laikā saskaņā ar 36. pantā paredzēto vērtēšanu, un



b) noregulējuma finansēšanas mehānisma iemaksa nepārsniedz 5 % no noregulējamās iestādes kopējām saistībām, tostarp pašu kapitāla, kas mērīts noregulējuma darbības laikā saskaņā ar 36. pantā paredzēto vērtēšanu.

6. Noregulējuma finansēšanas mehānisma, kas minēts 4. punktā, iemaksu var finansēt no:

a) noregulējuma finansēšanas mehānismam pieejamās summas, kas iegūta no iestāžu un Savienības filiāļu iemaksām saskaņā ar 100. panta 6. punktu un 103. pantu;

b) summas, ko var iegūt no *ex post* iemaksām saskaņā ar 104. pantu trīs gadu laikposmā, un

c) ja šī punkta a) un b) apakšpunktā minētās summas ir nepietiekamas, no summas, ko iegūst no alternatīviem finansēšanas avotiem saskaņā ar 105. pantu.

7. Ārkārtas gadījumos noregulējuma iestāde var mēģināt saņemt papildu finansējumu no alternatīviem finansēšanas avotiem pēc tam, kad:

a) ir sasniegts 5 % limits, kas noteikts 5. punkta b) apakšpunktā, un

b) visas nenodrošinātās saistības, kurām netiek dota priekšroka un kas nav atbilstīgi noguldījumi, ir pilnībā norakstīti vai konvertēti.

Kā alternatīvs vai papildu pasākums, ja ir izpildīti pirmās daļas a) un b) apakšpunktā paredzētie nosacījumi, noregulējuma finansēšanas mehānisms var veikt iemaksu no līdzekļiem, kas gūti no *ex ante* iemaksām saskaņā ar 100. panta 6. punktu un 103. pantu un kas līdz šim vēl nav izmantoti.

8. Atkāpjoties no 5. punkta a) apakšpunkta, noregulējuma finansēšanas mehānisms var veikt arī 4. punktā minēto iemaksu, ar noteikumu, ka:

a) iemaksa zaudējumu absorbēšanai un rekapitalizācijai, kas minēta 5. punkta a) apakšpunktā, ir vienāda ar summu, kura nav mazāka par 20 % no attiecīgās iestādes riska svērtajiem aktīviem;

b) attiecīgās dalībvalsts noregulējuma finansēšanas mehānisma rīcībā, izmantojot *ex ante* iemaksas (neietverot iemaksas noguldījumu garantiju sistēmā), kas iegūtas saskaņā ar 100. panta 6. punktu un 103. pantu, ir summa, kas ir vienāda ar vismaz 3 % no visu kredītiestāžu, kurām piešķirta darbības atļauja attiecīgajā dalībvalstī, segto noguldījumu apjoma; un

c) attiecīgās iestādes konsolidēto aktīvu apjoms ir mazāks par EUR 900 miljardiem.

9. Izmantojot 3. punktā minēto rīcības brīvību, noregulējuma iestādes pienācīgi ņem vērā:

a) principu, ka zaudējumi vispirms būtu jāsedz akcionāriem un pēc tam kopumā – noregulējamās iestādes kreditoriem prioritārā secībā;

b) zaudējumu absorbcijas spējas līmeni, kāds noregulējamajā iestādē turpmāk būtu, ja saistības vai saistību kategorija tiktu izslēgta; un

c) nepieciešamību saglabāt pietiekamus resursus noregulējuma finansēšanai.

10. Izslēgšanu saskaņā ar 3. punktu var piemērot vai nu, lai pilnībā izslēgtu saistības no norakstīšanas, vai lai ierobežotu minētajām saistībām piemērotās norakstīšanas apmēru.

11. Komisijai ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 115. pantu, lai turpmāk precizētu, kādos gadījumos ir vajadzīga izslēgšana, lai sasniegtu šā panta 3. punktā noteiktos mērķus.

12. Pirms izmantot rīcības brīvību, lai izslēgtu saistības saskaņā ar 3. punktu, noregulējuma iestāde informē Komisiju. Ja izslēgšanai ir vajadzīga iemaksa no noregulējuma finansēšanas mehānisma vai alternatīva finansējuma avota saskaņā ar 4. līdz 8. punktu, Komisija 24 stundu laikā pēc šāda paziņojuma saņemšanas vai ilgākā laikposmā ar noregulējuma iestādes piekrišanu var aizliegt ierosināto izslēgšanu vai pieprasīt grozījumus tajā, ja nav ievērotas šajā pantā un deleģētajos aktos minētās prasības, lai aizsargātu iekšējā tirgus integritāti. Tas neskar to, ka Komisija piemēro Savienības valsts atbalsta regulējumu.

## 2. apakšiedaļa

### Minimuma prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām

#### 45. pants

#### Minimuma prasības piemērošana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka iestādes vienmēr izpilda minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām. Minimuma prasību aprēķina kā pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summu, kas izteikta kā procentuālā daļa no iestādes kopējām saistībām un pašu kapitāla.

Pirmās daļas piemērošanas nolūkā atvasināto instrumentu saistības iekļauj kopējās saistībās, pamatojoties uz to, ka darījuma partnera ieskaita tiesības ir pilnībā atzītas.

2. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai sīkāk precizētu 6. punkta a) līdz f) apakšpunktā minētos novērtēšanas kritērijus, uz kuru pamata katrai iestādei ir jānosaka minimuma prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, tostarp subordinētajam parādam un nenodrošinātajam pirmās kārtas parādam, līdz kura dzēšanas termiņa beigām palikuši vismaz 12 mēneši, kuram piemēro iekšējās rekapitalizācijas pilnvaras un kurš atbilst pašu kapitāla kritērijiem.

EBI līdz 2015. gada 3. jūlijam iesniedz minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

Dalībvalstis var paredzēt papildu kritērijus, pamatojoties uz kuriem nosaka minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām.

3. Neatkarīgi no 1. punkta noregulējuma iestādes atbrīvo tādas hipotekāro kredītu iestādes, kas tiek finansētas ar segtām obligācijām un kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem nav atļauts pieņemt noguldījumus, no pienākuma vienmēr ievērot minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām hipotekārā kredīta iestādēm, ja:

- a) minētās iestādes tiks likvidētas ar valsts maksātnespējas procedūrām vai cita veida procedūrām, kas īstenotas saskaņā ar šīs direktīvas 38., 40. vai 42. pantu un kas ir īpaši paredzētas minētajām iestādēm; un
- b) šādas valsts maksātnespējas procedūras vai cita veida procedūras nodrošinās, ka minēto iestāžu kreditori, tostarp attiecīgajā gadījumā segto obligāciju turētāji, sedz zaudējumus tādā veidā, kas atbilst noregulējuma mērķiem.

4. Atbilstīgās saistības iekļauj 1. punktā minētajā pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summā tikai tad, ja tie atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) instrumenti ir emitēti un pilnībā apmaksāti;
- b) saistības nav pret iestādi pašu, iestāde pati tās nenodrošina vai negarantē;
- c) iestāde nav tieši vai netieši finansējusi instrumenta iegādi;
- d) saistību atlikušais termiņš ir vismaz viens gads;
- e) saistības neizriet no atvasināta instrumenta;
- f) saistības neizriet no noguldījuma, kuram paredzēta prioritāte valsts maksātspējas hierarhijā saskaņā ar 108. pantu.

Šā punkta d) apakšpunkta piemērošanas nolūkā gadījumos, kad saistības dod to īpašniekam tiesības uz pirmstermiņa atmaksu, minēto saistību termiņš ir pirmā diena, kad šādas tiesības rodas.

5. Ja uz saistībām attiecas trešās valsts tiesību akti, noregulējuma iestādes var pieprasīt iestādei pierādīt, ka ikviens noregulējuma iestādes lēmums norakstīt vai konvertēt minētās saistības būtu spēkā saskaņā ar minētās trešās valsts tiesību aktiem, ņemot vērā līguma noteikumus, kas regulē saistības, starptautiskos nolīgumus par noregulējuma procedūru atzīšanu un citus attiecīgus jautājumus. Ja noregulējuma iestāde nav pārliecināta par to, ka ikviens lēmums būtu spēkā saskaņā ar minētās trešās valsts tiesību aktiem, saistības neieskaita minimuma prasībā pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām.

6. Minimuma prasību katras iestādes pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām saskaņā ar 1. punktu nosaka noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar kompetento iestādi, pamatojoties vismaz uz šādiem kritērijiem:

- a) nepieciešamība nodrošināt, ka iestādi iespējams noregulēt, piemērojot noregulējuma instrumentus, tostarp attiecīgā gadījumā iekšējās rekapitalizācijas instrumentu, tā, lai tiktu sasniegti noregulējuma mērķi;
- b) nepieciešamība attiecīgos gadījumos nodrošināt, ka iestādei ir pietiekams apjoms atbilstīgo saistību, lai garantētu to, ka – ja tiktu piemērots iekšējās rekapitalizācijas instruments – zaudējumus būtu iespējams absorbēt un iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla rādītāju būtu iespējams atjaunot tādā līmenī, kāds ir vajadzīgs, lai iestāde saglabātu atbilstību atļaujas izsniegšanas nosacījumiem un turpinātu darbības, kurām tai ir izsniegta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES vai Direktīvu 2014/65/ES, un uzturēt pietiekamu tirgus uzticēšanos iestādei vai vienībai;
- c) nepieciešamība nodrošināt, lai gadījumos, kad noregulējuma plāns paredz, ka dažas atbilstīgo saistību kategorijas varētu tikt izslēgtas no iekšējās rekapitalizācijas saskaņā ar 44. panta 3. punktu vai ka dažas atbilstīgo saistību kategorijas var tikt pilnībā pārvestas saņēmējam, izmantojot daļēju pārvedumu, ka iestādei ir pietiekamas citas atbilstīgas saistības, lai nodrošinātu, ka šādus zaudējumus ir iespējams absorbēt un ka iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla rādītāju ir iespējams atjaunot tādā līmenī, kāds ir vajadzīgs, lai iestāde saglabātu atbilstību atļaujas izsniegšanas nosacījumiem un turpinātu darbības, kurām tai ir izsniegta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES vai Direktīvu 2014/65/ES;
- d) iestādes lielums, uzņēmējdarbības modelis, finansēšanas modelis un riska profils;
- e) apmērs, kādā noguldījumu garantiju sistēma varētu līdzfinansēt noregulējumu saskaņā ar 109. pantu;

f) cik lielā mērā iestādes maksātspēja negatīvi ietekmētu finanšu stabilitāti, cita starpā izraisot kaitīgu ietekmi uz citām iestādēm, ņemot vērā tās savstarpējo saistību ar citām iestādēm vai pārējo finanšu sistēmu.

7. Iestādes individuāli ievēro šajā pantā noteiktās minimuma prasības.

Noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar kompetento iestādi var pieņemt lēmumu piemērot šajā pantā noteikto minimuma prasību 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai vienībai.

8. Papildus 7. punktam Savienības mātesuzņēmumi konsolidēti ievēro šajā pantā noteiktās minimuma prasības.

Minimālo prasību par pašu kapitālu un atbilstīgajām saistībām Savienības mātesuzņēmuma konsolidētā līmenī saskaņā ar 9. punktu nosaka grupas līmeņa noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar konsolidētās uzraudzības iestādi, pamatojoties vismaz uz 6. punktā izklāstītajiem kritērijiem un to, vai saskaņā ar noregulējuma plānu grupas trešo valstu meitasuzņēmumus ir paredzēts noregulēt atsevišķi.

9. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde un noregulējuma iestādes, kas ir individuāli atbildīgas par meitasuzņēmumiem, veic visus savā kompetencē esošos pasākumus, lai pieņemtu kopīgu lēmumu par minimuma prasības līmeni, ko piemēro konsolidētā līmenī.

Kopīgais lēmums ir pilnībā pamatots, un grupas līmeņa noregulējuma iestāde to iesniedz Savienības mātesuzņēmumam.

Ja četru mēnešu laikā šāds kopīgs lēmums nav pieņemts, grupas līmeņa noregulējuma iestāde pēc tam, kad tā ir pienācīgi ņēmusi vērā meitasuzņēmumu novērtējumus, kurus veikušas attiecīgās noregulējuma iestādes, pieņem lēmumu par konsolidēto minimuma prasību. Ja četru mēnešu termiņa beigās kāda no attiecīgajām noregulējuma iestādēm ir nodevusi jautājumu EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu, grupas līmeņa noregulējuma iestāde atliek savu lēmumu un gaida jebkādu lēmumu, ko EBI var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un pieņem lēmumu saskaņā ar EBI lēmumu. Četru mēnešu termiņu uzskata par samierināšanas termiņu minētās regulas nozīmē. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod EBI pēc četru mēnešu termiņa beigām vai pēc kopīga lēmuma pieņemšanas. Ja viena mēneša laikā EBI nav pieņēmusi lēmumu, piemēro grupas līmeņa noregulējuma iestādes lēmumu.

Kopīgais lēmums un lēmums, ko pieņēmusi grupas līmeņa noregulējuma iestāde, ja nav pieņemts kopīgs lēmums, ir saistoši noregulējuma iestādēm attiecīgajā dalībvalstī.

Kopīgo lēmumu un jebkuru lēmumu, kas pieņemts gadījumos, kad nav kopīga lēmuma, regulāri pārskata un attiecīgos gadījumos atjaunina.

10. Noregulējuma iestādes nosaka minimuma prasību, kas piemērojama katram grupas meitasuzņēmumam individuāli. Minētās minimuma prasības nosaka meitasuzņēmumam atbilstošā līmenī, ņemot vērā:

a) šā panta 6. punktā uzskaitītos kritērijus, jo īpaši meitasuzņēmuma lielumu, uzņēmējdarbības modeli un riska profilu, tostarp pašu kapitālu, un

b) konsolidēto prasību, kas grupai noteikta saskaņā ar 9. punktu.

Grupas līmeņa noregulējuma iestāde un noregulējuma iestādes, kas ir individuāli atbildīgas par meitasuzņēmumiem, veic visus to kompetencē esošos pasākumus, lai pieņemtu kopīgu lēmumu par minimuma prasības līmeni, kas piemērojams katram attiecīgajam meitasuzņēmumam individuālā līmenī.

Kopīgais lēmums ir pilnībā pamatots, un meitasuzņēmumu noregulējuma iestāde un grupas līmeņa noregulējuma iestāde to iesniedz attiecīgi meitasuzņēmumiem un Savienības mātes iestādei.

Ja noregulējuma iestādes četru mēnešu laikā nepieņem šādu kopīgu lēmumu, lēmumu pieņem meitasuzņēmumu attiecīgās noregulējumu iestādes, pienācīgi ņemot vērā grupas līmeņa noregulējuma iestādes pausto viedokli un atrunas.

Ja četru mēnešu termiņa beigās grupas līmeņa noregulējuma iestāde ir nodevusi jautājumu EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu, noregulējuma iestādes, kas ir atbildīgas par meitasuzņēmumiem individuāli, atliek savus lēmumus un gaida jebkādu lēmumu, ko EBI var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un pieņem lēmumus saskaņā ar EBI lēmumu. Četru mēnešu termiņu uzskata par samierināšanas termiņu minētās regulas nozīmē. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod EBI pēc četru mēnešu termiņa beigām vai pēc kopīga lēmuma pieņemšanas. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde nenodod jautājumu EBI saistošai starpniecībai, ja meitasuzņēmuma noregulējuma iestādes noteiktais līmenis ir viena procentpunkta robežās no konsolidētā līmeņa, kas noteikts saskaņā ar šā panta 9. punktu.

Ja viena mēneša laikā EBI nav pieņēmusi lēmumu, piemēro meitasuzņēmumu noregulējuma iestāžu lēmumus.

Kopīgais lēmums un jebkurš lēmums, ko pieņēmusi meitasuzņēmumu noregulējuma iestāde, ja nav pieņemts kopīgs lēmums, ir saistošs attiecīgajai noregulējuma iestādei.

Kopīgo lēmumu un jebkurus lēmumus, kas pieņemti gadījumos, kad nav kopīga lēmuma, regulāri pārskata un attiecīgos gadījumos atjaunina.

11. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde var pilnībā atbrīvot Savienības mātes iestādi no individuālās minimuma prasības piemērošanas, ja:

- a) Savienības mātes iestāde konsolidēti ievēro 8. punktā noteikto minimuma prasību un
- b) Savienības mātes iestādes kompetentā iestāde ir pilnībā atbrīvojusi iestādi no individuālo kapitāla prasību piemērošanas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 7. panta 3. punktu.

12. Meitasuzņēmuma noregulējuma iestāde var pilnībā atbrīvot minēto meitasuzņēmumu no 7. punkta piemērošanas, ja:

- a) gan meitasuzņēmumam, gan tā mātesuzņēmumam atļauju izsniedz un tos uzrauga viena un tās pati dalībvalsts;
- b) meitasuzņēmums ir iekļauts tās iestādes konsolidētajā uzraudzībā, kura ir mātesuzņēmums;
- c) augstākā līmeņa grupas iestāde meitasuzņēmuma dalībvalstī, ja tā nav Savienības mātes iestāde, konsolidēti ievēro 7. punktā noteiktās minimuma prasības;

- d) nepastāv un nav paredzami nekādi būtiski praktiski vai juridiski šķēršļi, kas varētu kavēt mātesuzņēmumu veikt tūlītēju pašu kapitāla pārvešanu vai saistību atmaksāšanu meitasuzņēmumam;
- e) vai nu mātesuzņēmums izpilda kompetentās iestādes prasības attiecībā uz meitasuzņēmuma prudenciālu pārvaldību un ar kompetentās iestādes piekrišanu ir paziņojis, ka garantē meitasuzņēmuma saistības, vai arī meitasuzņēmuma riski ir nebūtiski;
- f) mātesuzņēmuma riska novērtēšanas, mērīšanas un kontroles procedūras attiecas arī uz meitasuzņēmumu;
- g) mātesuzņēmumam ir vairāk nekā 50 % balsstiesību, kas saistītas ar meitasuzņēmuma akcijām, vai mātesuzņēmumam ir tiesības iecelt vai atcelt lielāko daļu meitasuzņēmuma vadības struktūras locekļu, un
- h) meitasuzņēmuma kompetentā iestāde ir pilnībā atbrīvojusi meitasuzņēmumu no individuālo kapitāla prasību piemērošanas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 7. panta 1. punktu.

13. Lēmumi, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu, var paredzēt, ka minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām daļēji izpilda konsolidētā vai individuālā līmenī, izmantojot līgumiskus iekšējās rekapitalizācijas instrumentus.

14. Lai instruments būtu kvalificējams kā līgumisks iekšējās rekapitalizācijas instruments saskaņā ar 13. punktu, noregulējuma iestāde pārliecinās, ka instruments:

- a) ietver līguma noteikumu, kas paredz, ka gadījumos, kad noregulējuma iestāde pieņem lēmumu piemērot attiecīgajai iestādei iekšējās rekapitalizācijas instrumentu, instrumentu noraksta vai konvertē tādā apmērā, kādā tas ir nepieciešams, pirms tiek norakstītas vai konvertētas citas atbilstīgas saistības; un
- b) uz to attiecas saistošs pakārtotības nolīgums, pasākums vai noteikums, saskaņā ar kuru parastās maksātnespējas procedūras gadījumā tas ir ierindojams zem citām atbilstīgām saistībām un to nevar atmaksāt, kamēr šajā laikā nav nokārtotas citas atbilstīgās saistības.

15. Noregulējuma iestādes saziņā ar kompetentajām iestādēm pieprasa iestādēm izpildīt 1. punktā noteikto minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām un attiecīgā gadījumā arī 13. punktā noteikto prasību, pārbauda to un pieņem lēmumus saskaņā ar šo pantu, līdztekus izstrādājot un uzturot noregulējuma plānus.

16. Noregulējuma iestādes saziņā ar kompetentajām iestādēm informē EBI par minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām un attiecīgā gadījumā arī par 13. punktā paredzēto prasību, kas ir noteiktas katrai to jurisdikcijā esošai iestādei.

17. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai noteiktu vienotus formātus, veidnes un definīcijas informācijai, ko noregulējuma iestādes saziņā ar kompetentajām iestādēm 16. punkta piemērošanas nolūkā nosaka un nosūta EBI.

EBI līdz 2015. gada 3. jūlijam iesniedz šo īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

18. Pamatojoties uz 19. punktā minētā ziņojuma rezultātiem, Komisija attiecīgā gadījumā līdz 2016. gada 31. decembrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei leģislatīvā akta priekšlikumu par saskaņotu piemērošanu attiecībā uz minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām. Minētajā priekšlikumā attiecīgā gadījumā ietver priekšlikumus ar mērķi ieviest minimuma prasības minimālo līmeņu pienācīgu skaitu, ņemot vērā iestāžu un grupu dažādos uzņēmējdarbības modeļus. Priekšlikums ietver arī jebkuras atbilstīgas korekcijas minimuma prasības parametru un vajadzības gadījumā pienācīgus grozījumus minimuma prasības piemērošanā grupām.

19. EBI līdz 2016. gada 31. oktobrim iesniedz Komisijai ziņojumu vismaz par:

- a) kā minimuma prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām ir īstenota valstu līmenī, un jo īpaši, vai ir pastāvējušas atšķirības līmeņos, kas noteikti līdzvērtīgām iestādēm dalībvalstīs;
- b) kā pilnvaras prasīt no iestādēm ievērot minimuma prasību, izmantojot līgumiskus iekšējās rekapitalizācijas instrumentus, ir piemērotas dalībvalstīs, un vai minētajās pieejās ir bijušas atšķirības;
- c) to uzņēmējdarbības modeļu apzināšana, kas atspoguļo iestādes vispārējos riska profilus;
- d) pienācīgais minimuma prasības līmenis katram uzņēmējdarbības modelim, kas apzināts saskaņā ar c) apakšpunktu;
- e) vai būtu jānosaka minimuma prasību līmeņa diapazons katram uzņēmējdarbības modelim;
- f) pienācīgais pārejas laiks, kurā iestādēm ir jāpanāk atbilstība ar visiem noteiktajiem saskaņotajiem minimālajiem līmeņiem;
- g) vai 45. pantā noteiktās prasības ir pietiekamas, lai nodrošinātu, ka katrai iestādei ir atbilstīga zaudējumu absorbcijas spēja, un, ja nav, kādi turpmāki uzlabojumi vajadzīgi, lai nodrošinātu minētā mērķa īstenošanu;
- h) vai šajā pantā paredzētajā aprēķina metodikā ir jāveic izmaiņas, lai nodrošinātu, ka minimuma prasību var izmantot kā pienācīgu rādītāju par iestādes zaudējumu absorbcijas spēju;
- i) vai ir piemēroti balstīt prasību uz kopējām saistībām un pašu kapitālu un jo īpaši vai ir piemērotāk izmantot iestādes riska svērtos aktīvus kā prasības matemātisko saucēju;
- j) vai šā panta pieeja par minimuma prasības piemērošanu grupām ir piemērota, un jo īpaši, vai pieeja pietiekami nodrošina, ka zaudējumu absorbcijas spēja grupā atrodas tajās vienībās vai ir pieejama tām vienībām, kurās varētu rasties zaudējumi;
- k) vai nosacījumi atbrīvojumiem no minimuma prasības ir piemēroti, un jo īpaši, vai tādiem atbrīvojumiem vajadzētu būt pieejamiem meitasuzņēmumiem uz pārrobežu pamata;
- l) vai ir piemēroti, ka neregulējuma iestādes var prasīt, lai minimuma prasība tiktu ievērota, izmantojot līgumiskus iekšējās rekapitalizācijas instrumentus, un vai ir piemēroti veikt turpmāku saskaņošanu pieejā līgumiskiem iekšējās rekapitalizācijas instrumentiem;
- m) vai līgumisku iekšējās rekapitalizācijas instrumentu prasības, kas noteiktas 14. punktā, ir piemērotas, un
- n) vai ir piemēroti prasīt no iestādēm un grupām atklāt, kāda ir to minimuma prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām vai kāds ir to pašu kapitāla un atbilstošo saistību līmenis, un ja tā, tad tādas atklāšanas biežumu un formātu.

20. Ziņojums, kas minēts 19. punktā, attiecas vismaz uz laikposmu no 2014. gada 2. jūlija līdz 2016. gada 30. jūnijam, un tajā ņem vērā vismaz šādu informāciju:

- a) ietekme, ko radījusi minimuma prasība un jebkuri ierosinātie minimuma prasības saskaņotie līmeņi uz:
- i) finanšu tirgiem kopumā un jo īpaši uz nenodrošinātu parāda vērtspapīru un atvasinātu instrumentu tirgiem;
  - ii) iestāžu uzņēmējdarbības modeļiem un bilances struktūrām, jo īpaši iestāžu finansējuma profilu un finansējuma stratēģiju, un grupu juridisko un darbības struktūru;
  - iii) iestāžu rentabilitāti, jo īpaši to finansējuma izmaksas;
  - iv) riska darījumu migrāciju uz vienībām, kurām nepiemēro prudenciālo uzraudzību;
  - v) finanšu inovācijām;
  - vi) līgumisku iekšējās rekapitalizācijas instrumentu īpatsvaru un uz šādu instrumentu būtību un tirgojamību;
  - vii) iestāžu rīcību, uzņemoties risku;
  - viii) iestāžu aktīvu apgrūtinājumiem;
  - ix) darbībām, ko iestādes veikušas, lai ievērotu minimuma prasības, un jo īpaši apjomu, kādā minimuma prasības ir ievērotas, izmantojot aktīvu īpatsvara samazināšanu, ilgtermiņa parāda emisiju un kapitāla piesaistīšanu, un
  - x) kredītiestāžu veikto aizdevumu līmeni, īpaši koncentrējoties uz aizdevumiem mikrouzņēmumiem, maziem un vidējiem uzņēmumiem, vietējām pašpārvaldēm, reģionālām pašvaldībām un publiskā sektora struktūrām un uz tirdzniecības finansēšanu, tostarp aizdevumiem saskaņā ar oficiālām eksporta kredītu apdrošināšanas shēmām;
- b) minimuma prasību mijiedarbību ar pašu kapitāla prasībām, sviras rādītāju un likviditātes prasībām, kas noteiktas Regulā (ES) Nr. 575/2013 un Direktīvā 2013/36/ES;
- c) iestāžu spēju neatkarīgi piesaistīt kapitālu vai finansējumu no tirgiem, lai izpildītu jebkuras ierosinātās saskaņotās minimuma prasības;
- d) minimālo prasību ievērošanu saistībā ar jebkādiem starptautiskiem standartiem, kurus izstrādājuši starptautiski forumi.

### 3. apakšiedaļa

#### Iekšējās rekapitalizācijas instrumenta īstenošana

##### 46. pants

#### Iekšējās rekapitalizācijas summas novērtējums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, piemērojot iekšējās rekapitalizācijas instrumentu, noregulējuma iestādes, pamatojoties uz vērtējumu atbilstoši 36. pantam, novērtētu kopā:

- a) attiecīgos gadījumos summu, par kādu ir jāveic atbilstīgo saistību norakstīšana, lai nodrošinātu to, ka noregulējamās iestādes neto aktīvu vērtība ir vienāda ar nulli, un



b) attiecīgos gadījumos summu, par kādu atbilstīgās saistības ir jākonvertē akcijās vai cita veida kapitāla instrumentos, lai atjaunotu pirmā līmeņa pamata kapitāla rādītāju vai nu:

i) noregulējamajai iestādei; vai

ii) pagaidu iestādei.

2. Šā panta 1. punktā minētajā novērtējumā nosaka summu, par kādu ir jānoraksta vai jākonvertē atbilstīgās saistības, lai atjaunotu noregulējamās iestādes vai attiecīgā gadījumā pagaidu iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla rādītāju, ņemot vērā kapitāla ieguldījumu, ko veic noregulējuma finansēšanas mehānisms saskaņā ar šīs direktīvas 101. panta 1. punkta d) apakšpunktu, un lai uzturētu pietiekamu tirgus uzticēšanos noregulējamajai iestādei vai pagaidu iestādei, kā arī lai vismaz gadu nodrošinātu tās atbilstību atļaujas izsniegšanas kritērijiem un turpinātu darbības, kurām tai ir izsniegta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES vai Direktīvu 2014/65/ES.

Ja noregulējuma iestādes plāno izmantot 42. pantā minēto aktīvu nodalīšanas instrumentu, summā, par kādu ir jāsamazina atbilstīgās saistības, attiecīgi ņem vērā aktīvu pārvaldības struktūrai nepieciešamā kapitāla piesardzīgas aplēses.

3. Ja kapitāls ir ticis norakstīts saskaņā ar 59 līdz 62. pantu un ja ir tikusi piemērota iekšējā rekapitalizācija saskaņā ar 43. panta 2. punktu, un ja, pamatojoties uz sākotnējo vērtējumu atbilstoši 36. pantam, ticis konstatēts, ka norakstīšanas pakāpe pārsniedz prasības, kas novērtētas salīdzinājumā ar galīgo vērtējumu saskaņā ar 36. panta 10. punktu, var piemērot vērtības mākslīgas palielināšanas mehānismu, lai vajadzīgajā apmērā atlīdzinātu kreditoriem un pēc tam akcionāriem.

4. Noregulējuma iestādes nosaka un uztur pasākumus, lai nodrošinātu, ka novērtējums un vērtējums pamatojas uz iespējami atjauninātu un pilnīgu informāciju par noregulējamās iestādes aktīviem un saistībām.

#### 47. pants

### **Režims, ko piemēro akcionāriem iekšējās rekapitalizācijas vai kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertācijas gadījumā**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, piemērojot 43. panta 2. punktā minēto iekšējās rekapitalizācijas instrumentu vai 59. pantā minēto kapitāla instrumentu norakstīšanu vai konvertāciju, noregulējuma iestādes attiecībā uz akcionāriem un citu īpašumtiesību instrumentu turētājiem veic vienu vai abas šādas darbības:

a) anulē esošās akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus vai arī pārnes tos rekapitalizētiem kreditoriem;

b) ar noteikumu, ka atbilstoši vērtējumam, kas veikts saskaņā ar 36. pantu, noregulējamajai iestādei ir pozitīva neto vērtība – maina esošo akcionāru un citu īpašumtiesību instrumentu turētāju struktūru, konvertējot akcijās vai citos īpašumtiesību instrumentos:

i) attiecīgos kapitāla instrumentus, kurus iestāde emitējusi saskaņā ar 59. panta 2. punktā minētajām pilnvarām, vai

ii) atbilstīgās saistībās, ko emitējusi noregulējamā iestāde saskaņā ar 63. panta 1. punkta f) apakšpunktā minētajām pilnvarām.

Attiecībā uz pirmās daļas b) punktu konvertāciju veic, izmantojot konvertācijas koeficientu, ar kuru būtiski maina esošā akciju kapitāla un citu īpašumtiesību instrumentu struktūru.

2. Šā panta 1. punktā minētās darbības veic arī attiecībā uz akcionāriem un citu īpašumtiesību instrumentu turētājiem, kuru attiecīgās akcijas vai citi īpašumtiesību instrumenti ir emitēti vai iegūti šādos apstākļos:

- a) pēc parāda instrumentu konvertēšanas akcijās vai citos īpašumtiesību instrumentos saskaņā ar sākotnējo parāda instrumentu līguma noteikumiem, notikumam iestājoties pirms vai vienlaikus ar noregulējuma iestādes novērtējumu par to, ka iestāde vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā vienība atbilst noregulējuma nosacījumiem;
- b) pēc attiecīgo kapitāla instrumentu konvertēšanas pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos saskaņā ar 60. pantu.

3. Apsverot, kuru no šā panta 1. punktā minētajām darbībām veikt, noregulējuma iestādes ņem vērā:

- a) novērtējumu, kas veikts saskaņā ar 36. pantu;
- b) summu, par kādu noregulējuma iestāde novērtējusi, ka jāsamazina pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņi un saskaņā ar 60. panta 1. punktu jākonvertē attiecīgie kapitāla instrumenti; un
- c) kopsummu, kādu noregulējuma iestāde novērtējusi saskaņā ar 46. pantu.

4. Atkāpjoties no Direktīvas 2013/36/ES 22. līdz 25. panta, Direktīvas 2013/36/ES 26. pantā, Direktīvas 2014/65/ES 10. panta 3. punktā, 11. panta 1. un 2. punktā un 12. un 13. pantā minētās prasības par paziņošanu un Direktīvas 2014/65/ES 11. panta 3. punktā minētās prasības par paziņošanu, ja iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas vai kapitāla instrumentu konvertācijas rezultātā tiku iegūta vai palielināta tāda būtiska līdzdalība iestādē, kas minēta Direktīvas 2013/36/ES 22. panta 1. punktā vai Direktīvas 2014/65/ES 11. panta 1. punktā, kompetentās iestādes laikus veic minētajos pantos paredzēto novērtējumu, neaizkavējot iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanu vai kapitāla instrumentu konvertāciju vai neradot šķēršļus noregulējuma darbības attiecīgo noregulējuma mērķu sasniegšanai.

5. Ja minētās iestādes kompetentā iestāde nav pabeigusi 4. punktā paredzēto novērtējumu dienā, kad tiek piemērots iekšējās rekapitalizācijas instruments vai konvertēti kapitāla instrumenti, 38. panta 9. punktā izklāstītos noteikumus piemēro jebkurai ieguvēja iegūtai vai palielinātai būtiskai līdzdalībai, kas izriet no iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas vai kapitāla instrumentu konvertācijas.

6. EBI līdz 2016. gada 3. jūlijam saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu izdod pamatnostādnes par to, kādos apstākļos būtu piemēroti veikt šā panta 1. punktā minētās darbības, ņemot vērā šā panta 3. punktā noteiktos faktorus.

#### 48. pants

#### Norakstīšanas un konvertācijas secība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, piemērojot iekšējās rekapitalizācijas instrumentu, noregulējuma iestādes īsteno norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras, ņemot vērā visus 44. panta 2. un 3. punktā minētos izslēgšanas gadījumus un ievērojot šādas prasības:

- a) pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņi tiek samazināti saskaņā ar 60. panta 1. punkta a) apakšpunktu;
- b) vienīgi tad, ja saskaņā ar a) apakšpunktu kopējais samazinājums ir mazāks nekā 47. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktā minēto summu kopsumma, iestādes samazina pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentu pamatsummu vajadzīgajā apmērā un to absorbācijas spējas apmērā;

- c) vienīgi tad, ja saskaņā ar a) un b) apakšpunktu kopējais samazinājums ir mazāks nekā 47. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktā minēto summu kopsumma, iestādes samazina otrā līmeņa instrumentu pamatsummu vajadzīgajā apmērā un to absorbcijas spējas apmērā;
- d) vienīgi tad, ja kopējais akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu un attiecīgo kapitāla instrumentu samazinājums atbilstoši a), b) un c) apakšpunktam ir mazāks nekā 47. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktā minēto summu kopsumma, iestādes vajadzīgajā apmērā samazina pamatsummu pakārtotajam parādam, kas nav pirmā līmeņa papildu vai otrā līmeņa kapitāls, saskaņā ar prasījumu hierarhiju parastas maksātnespējas procedūras gadījumā saistībā ar norakstīšanu atbilstoši a), b) un c) apakšpunktam), lai radītu 47. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktā minēto summu kopsummu;
- e) vienīgi tad, ja kopējais akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu, attiecīgo kapitāla instrumentu un atbilstīgo saistību samazinājums atbilstoši šā punkta a) līdz d) apakšpunktam ir mazāks nekā 47. panta 3. punkta b) un d) apakšpunktā minēto summu kopsumma, iestādes vajadzīgajā apmērā samazina pamatsummu vai neatmaksāto summu attiecībā uz pārējām atbilstīgajām saistībām saskaņā ar prasījumu hierarhiju parastas maksātnespējas procedūras gadījumā (tostarp 108. pantā paredzēto noguldījumu vietu hierarhijā) atbilstoši 44. pantam saistībā ar norakstīšanu atbilstoši šā punkta a), b), c) un d) apakšpunktam, lai radītu 47. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktā minēto summu kopsummu.

2. Īstenojot norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras, zaudējumus, ko atspoguļo 47. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktā minēto summu kopsumma, noregulējuma iestādes sadala vienādi starp tādas pašas hierarhijas pakāpes akcijām vai citiem īpašumtiesību instrumentiem un atbilstīgām saistībām, vienādā mērā samazinot šo akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu un atbilstīgu saistību pamatsummu vai neatmaksāto summu proporcionāli to vērtībai, izņemot gadījumus, kad diferencēts zaudējumu sadalījums starp viena un tā paša ranga saistībām ir atļauts 44. panta 3. punktā minētajos gadījumos.

Šis punkts neliedz piemērot saistībām, kas ir izslēgtas no iekšējās rekapitalizācijas saskaņā ar 44. panta 2. un 3. punktu, labvēlīgāku režīmu par to, kādu piemēro atbilstīgām saistībām, kuras parastas maksātnespējas procedūras gadījumā ir tādas pašas hierarhijas pakāpes saistības.

3. Pirms 1. punkta e) apakšpunktā minētās norakstīšanas vai konvertācijas piemērošanas noregulējuma iestādes konvertē vai samazina pamatsummu 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētajiem instrumentiem, ja minētie instrumenti ietver šādus noteikumus un vēl nav konvertēti:

- a) noteikumi, kas paredz instrumenta pamatsumma samazināšanu, iestājoties jebkuram gadījumam, kas attiecas uz iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības finansiālo situāciju, maksātspeju vai pašu kapitāla līmeni;
- b) noteikumi, kas paredz instrumentu konvertāciju akcijās vai citos īpašumtiesību instrumentos, iestājoties jebkuram šādam gadījumam.

4. Ja saskaņā ar noteikumiem, kas līdzīgi šā panta 3. punkta a) apakšpunktā minētajiem, pirms iekšējās rekapitalizācijas piemērošanas saskaņā ar šā panta 1. punktu instrumenta pamatsumma ir samazināta, bet ne līdz nullei, noregulējuma iestādes saskaņā ar šā panta 1. punktu īsteno norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras attiecībā uz šīs pamatsummas atlikušo apjomu.

5. Lemjot par to, vai saistības norakstāmas vai konvertējamas pašu kapitālā, noregulējuma iestādes nekonvertē vienu saistību kategoriju, ja tajā pašā laikā šai saistību kategorijai subordinētas saistību kategorijas lielākā daļa netiek konvertēta pašu kapitālā vai netiek norakstīta, izņemot ja tas ir atļauts saskaņā ar 44. panta 2. un 3. punktu.

6. Šā panta piemērošanas nolūkā EBI līdz 2016. gada 3. janvārim izdod pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu par jebkādu interpretāciju attiecībā uz savstarpējo saistību starp šīs direktīvas noteikumiem un Regulas (ES) Nr. 575/2013 un Direktīvas 2013/36/ES noteikumiem.

#### 49. pants

##### Atvasinātie instrumenti

1. Dalībvalstis nodrošina, ka šis pants tiek ievērots, noregulējuma iestādēm īstenojot norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras attiecībā uz saistībām, kas izriet no atvasinātajiem instrumentiem.

2. Noregulējuma iestādes īsteno norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras attiecībā uz saistībām, kas izriet no atvasināta instrumenta, tikai slēdzot atvasināto instrumentu pozīcijas vai pēc to slēgšanas. Īstenojot noregulējumu, noregulējuma iestādes ir pilnvarotas izbeigt un slēgt visus atvasināto instrumentu līgumus minētajā nolūkā.

Ja atvasināts instruments ir izslēgts no iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas jomas saskaņā ar 44. panta 3. punktu, noregulējuma iestādēm ir pienākums izbeigt vai slēgt atvasinātā instrumenta līgumu.

3. Ja uz atvasināto instrumentu darījumiem attiecas savstarpējā ieskaita līgums, noregulējuma iestāde vai neatkarīgs vērtētājs saskaņā ar līguma noteikumiem nosaka no šiem darījumiem izrietošās saistības neto vērtībā, kas ir daļa no 36. pantā paredzētās vērtēšanas.

4. Noregulējuma iestādes nosaka to saistību vērtību, kuras rada atvasinātie instrumenti, saskaņā ar:

a) atbilstošām metodēm atvasināto instrumentu kategoriju, tostarp darījumu, uz kuriem attiecas savstarpējā ieskaita līgumi, vērtības noteikšanai;

b) principus, lai konstatētu atbilstošo brīdi, kad būtu jānosaka atvasināto instrumentu pozīcijas vērtība; un

c) atbilstošām metodēm, lai vērtības iznīcināšanu, ko izraisītu atvasināto instrumentu pozīciju slēgšana un iekšēja rekapitalizācija, salīdzinātu ar to zaudējumu summu, ko iekšējās rekapitalizācijas gadījumā segtu ar atvasinātajiem instrumentiem.

5. EBI pēc apspriešanās ar Eiropas uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi) (EVTI), kas izveidota ar Regulu (ES) Nr. 1095/2010, izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, precizējot 4. punkta a), b un c) apakšpunktā minētās metodes un principus atvasināto instrumentu radīto saistību vērtēšanai.

Attiecībā uz atvasināto instrumentu darījumiem, uz kuriem attiecas savstarpējā ieskaita līgums, EBI ņem vērā savstarpējā ieskaita līgumā izklāstītās slēgšanas metodes.

EBI līdz 2016. gada 3. janvārim iesniedz minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

## 50. pants

**Konvertācijas koeficients parāda konvertācijai pašu kapitālā**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad noregulējuma iestādes īsteno 59. panta 3. punktā un 63. panta 1. punkta f) apakšpunktā minētās pilnvaras, tās dažādām kapitāla instrumentu un saistību kategorijām var piemērot dažādus konvertācijas koeficientus saskaņā ar vienu vai vairākiem šā panta 2. un 3. punktā minētajiem principiem.
2. Konvertācijas koeficients ietver atbilstošu kompensāciju skartajam kreditoram par jebkādiem zaudējumiem, kas radušies norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru īstenošanas rezultātā.
3. Gadījumos, kad saskaņā ar 1. punktu tiek piemēroti dažādi konvertācijas koeficienti, konvertācijas koeficients, ko piemēro saistībām, kuras atbilstoši piemērojamām maksātnespējas tiesībām uzskata par augstākas kārtas saistībām, ir lielāks nekā tas, ko piemēro pakārtotajām saistībām.
4. EBI līdz 2016. gada 3. janvārim saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu izdod pamatnostādnes par konvertācijas koeficientu noteikšanu.

Minētajās pamatnostādnēs jo īpaši norāda, kā skartajiem kreditoriem var nodrošināt pienācīgu kompensāciju, izmantojot konvertācijas koeficientu, kā arī salīdzināmos konvertācijas koeficientus, kas saskaņā ar piemērojamajiem maksātnespējas tiesību aktiem var tikt piemēroti, lai atspoguļotu pirmās kārtas saistību prioritāro raksturu.

## 51. pants

**Atvēršanās un reorganizācijas pasākumi, ko piemēro papildus iekšējai rekapitalizācijai**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad noregulējuma iestādes piemēro iekšējās rekapitalizācijas instrumentu, lai rekapitalizētu iestādi vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto vienību saskaņā ar 43. panta 2. punkta a) apakšpunktu, ir pieņemti pasākumi, lai nodrošinātu, ka iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības uzņēmējdarbības reorganizācijas plānu izstrādā un īsteno saskaņā ar 52. pantu.
2. Šā panta 1. punktā minētie pasākumi var ietvert kādas personas vai personu iecelšanu, ko veic noregulējuma iestāde saskaņā ar 72. panta 1. punktu, ar mērķi izstrādāt un īstenot uzņēmējdarbības reorganizācijas plānu, kas paredzēts 52. pantā.

## 52. pants

**Uzņēmējdarbības reorganizācijas plāns**

1. Dalībvalstis nosaka prasību, ka viena mēneša laikā pēc iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas iestādei vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai vienībai saskaņā ar 43. panta 2. punkta a) apakšpunktu vadības struktūra vai saskaņā ar 72. panta 1. punktu iecelta persona vai personas izstrādā un iesniedz noregulējuma iestādei uzņēmējdarbības reorganizācijas plānu, kas atbilst šā panta 4. un 5. punkta prasībām. Ja ir piemērojams Savienības valsts atbalsta regulējums, dalībvalstis nodrošina, ka šāds plāns ir saderīgs ar pārstrukturēšanas plānu, kas iestādei vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai vienībai ir jāiesniedz Komisijai saskaņā ar minēto regulējumu.
2. Ja 43. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto iekšējās rekapitalizācijas instrumentu piemēro divām vai vairākām grupas vienībām, uzņēmējdarbības reorganizācijas plānu sagatavo Savienības mātes iestāde, tas ietver visas grupas iestādes saskaņā ar 7. un 8. pantā noteikto procedūru un to iesniedz grupas līmeņa noregulējuma iestādei. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde plānu paziņo citām attiecīgajām noregulējuma iestādēm un EBI.
3. Izņēmuma gadījumos un ja tas ir vajadzīgs, lai sasniegtu noregulējuma mērķus, noregulējuma iestāde var pagarināt 1. punktā minēto laikposmu par ne vairāk kā diviem mēnešiem kopš iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas.

Ja par uzņēmējdarbības reorganizācijas plānu ir jāpaziņo arī saistībā ar Savienības valsts atbalsta regulējumu, noregulējuma iestāde var pagarināt 1. punktā minēto laikposmu par ne vairāk kā diviem mēnešiem kopš iekšējas rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas vai līdz termiņa, kas paredzēts Savienības valsts atbalsta regulējuma, beigām - atkarībā no tā, kurš termiņš ir agrāk.

4. Uzņēmējdarbības reorganizācijas plānā izklāsta pasākumus, kas vērsti uz iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības, vai tās uzņēmējdarbības daļu ilgtermiņa dzīvotspējas atjaunošanu saprātīgā termiņā. Šie pasākumi ir balstīti uz reālistiskiem pieņēmumiem attiecībā uz ekonomikas un finanšu tirgus situāciju, kurā iestāde vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā vienība darbosies.

Uzņēmējdarbības reorganizācijas plānā cita starpā ņem vērā finanšu tirgu pašreizējo situāciju un nākotnes prognozes, atspoguļojot pieņēmumus par iespējamo vislabvēlīgāko un visnelabvēlīgāko notikumu attīstību, tostarp notikumu pārklāšanās, kas ļautu noteiktu iestādes galvenos vājos punktus. Pieņēmumus salīdzina ar atbilstīgiem nozares etaloniem.

5. Uzņēmējdarbības reorganizācijas plānā ir vismaz šādi elementi:

- a) detalizēta analīze par faktoriem un problēmām, kas izraisīja to, ka iestāde vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā vienība kļuva maksātnespējīga, vai šādu iespēju kļūt maksātnespējīgai, kā arī analīze par apstākļiem, kas radīja minētās grūtības;
- b) to pasākumu apraksts, kurus paredzēts pieņemt iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības ilgtermiņa dzīvotspējas atjaunošanai;
- c) grafiks minēto pasākumu īstenošanai.

6. Pasākumi, kas paredzēti iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības ilgtermiņa dzīvotspējas atjaunošanai, var ietvert:

- a) iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības darbību reorganizāciju;
- b) izmaiņas iestādes darbības sistēmās un infrastruktūrā;
- c) tādu darbību izbeigšanu, kas rada zaudējumus;
- d) tādu pašreizējo darbību pārstrukturēšanu, kuras iespējams padarīt konkurētspējīgas;
- e) aktīvu vai darbības jomu pārdošanu.

7. Viena mēneša laikā no dienas, kad iesniegts uzņēmējdarbības reorganizācijas plāns, attiecīgā noregulējuma iestāde novērtē, kāda ir iespēja šā plāna īstenošanas gadījumā atjaunot iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības ilgtermiņa dzīvotspēju. Novērtējumu pabeidz, vienojoties ar attiecīgo kompetento iestādi.

Ja noregulējuma iestāde un kompetentā iestāde ir pārliecinātas, ka ar plāna palīdzību ir iespējams sasniegt attiecīgo mērķi, noregulējuma iestāde plānu apstiprina.

8. Ja noregulējuma iestāde nav pārliecināta, ka ar plāna palīdzību ir iespējams sasniegt 7. punktā minēto mērķi, noregulējuma iestāde, vienojoties ar kompetento iestādi, par savām bažām informē vadības struktūru vai saskaņā ar 72. panta 1. punktu ieceltu personu vai personas un prasa plānu grozīt tā, lai risinātu problemātiskos jautājumus.

9. Divu nedēļu laikā no 8. punktā minētā paziņojuma saņemšanas dienas vadības struktūra vai saskaņā ar 72. panta 1. punktu iecelta persona vai personas iesniedz noregulējuma iestādei apstiprināšanai grozītu plānu. Noregulējuma iestāde novērtē grozīto plānu un vienas nedēļas laikā informē vadības struktūru vai saskaņā ar 72. panta 1. punktu ieceltu personu vai personas par to, vai tā ir pārliccināta, ka grozītajā plānā tiek risināti paziņojumā minētie problemātiskie jautājumi, vai arī ir vajadzīgi papildu grozījumi.

10. Vadības struktūra vai saskaņā ar 72. panta 1. punktu iecelta persona vai personas īsteno reorganizācijas plānu, ko apstiprinājusi noregulējuma iestāde un kompetentā iestāde, un vismaz reizi sešos mēnešos iesniedz noregulējuma iestādei ziņojumu par progresu plāna īstenošanā.

11. Vadības struktūra vai saskaņā ar 72. panta 1. punktu iecelta persona vai personas plānu pārskata, ja noregulējuma iestāde uzskata un kompetentā iestāde tai piekrīt, ka tas ir nepieciešams, lai sasniegtu šā panta 4. punktā noteikto mērķi, un visas šādas izmaiņas iesniedz noregulējuma iestādei apstiprināšanai.

12. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai sīkāk precizētu:

a) minimuma elementus, kas saskaņā ar šā panta 5. punktu būtu jāiekļauj uzņēmējdarbības reorganizācijas plānā; un

b) šā panta 10. punktā paredzēto ziņojumu minimālo saturu.

EBI līdz 2016. gada 3. janvārim iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

13. EBI līdz 2016. gada 3. janvārim saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu izdod pamatnostādnes nolūkā sīkāk precizēt minimālos kritērijus, kuriem jāatbilst uzņēmējdarbības reorganizācijas plānam, lai noregulējuma iestāde to apstiprinātu saskaņā ar 7. punktu.

14. Attiecīgā gadījumā ņemot vērā pieredzi, kas gūta, piemērojot 13. punktā minētās pamatnostādnes, EBI var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektus nolūkā sīkāk precizēt minimālos kritērijus, kuriem jāatbilst uzņēmējdarbības reorganizācijas plānam, lai noregulējuma iestāde to apstiprinātu saskaņā ar 7. punktu.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

#### 4. apakšiedaļa

### Iekšējās rekapitalizācijas instruments – papildu noteikumi

#### 53. pants

#### Iekšējās rekapitalizācijas ietekme

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja noregulējuma iestāde īsteno 59. panta 2. punkta e) līdz i) apakšpunktā un 63. panta 1. punktā minētās pilnvaras, pamatsummas vai neatmaksātās summas samazinājums, konvertācija vai anulēšana stājas spēkā un ir nekavējoties saistoša noregulējamajai iestādei un skartajiem kreditoriem un akcionāriem.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai noregulējuma iestādei būtu pilnvaras pabeigt vai prasīt pabeigt visus administratīvos un procedūras uzdevumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu 59. panta 2. punkta e) līdz i) apakšpunktā un 63. panta 1. punktā minētās pilnvaras, tostarp:

- a) izmaiņas visos attiecīgajos reģistros;
- b) akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu, vai parāda instrumentu svītrosānu no sarakstiem vai izņemšanu no tirdzniecības;
- c) jaunu akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu iekļaušanu sarakstos vai pielaidi tirdzniecībai;
- d) jebkura norakstīta parāda instrumenta atkārtotu iekļaušanu sarakstos vai atkārtotu pielaidi tirdzniecībai, nepieprasot publicēt prospektu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/71/EK <sup>(1)</sup>.

3. Ja noregulējuma iestāde ar 63. panta 1. punkta e) apakšpunktā minēto pilnvaru palīdzību līdz nullei samazina saistību pamatsummu vai neatmaksāto summu, attiecīgās saistības un jebkuri pienākumi vai prasījumi, kas rodas saistībā ar tām un nav uzkrāti brīdī, kad pilnvaras tiek īstenotas, ir visiem nolūkiem uzskatāmi par izpildītiem un nav jāpierāda turpmākajās procedūrās saistībā ar noregulējamo iestādi vai jebkādu saistību pārņēmēju vienību turpmākajās likvidācijas procedūrās.

4. Ja noregulējuma iestāde, izmantojot 63. panta 1. punkta e) apakšpunktā noteiktās pilnvaras, saistību pamatsummu vai to nesamaksāto summu samazina daļēji, nevis pilnībā:

- a) saistības izpilda samazinātās summas apmērā;
- b) attiecīgo instrumentu vai līgumu, kas radījis sākotnējās saistības, turpina piemērot saistību atlikušajai pamatsummai vai nesamaksātajai summai, un uz to attiecas jebkādas izmaksājamās procentu summas izmaiņas, lai atspoguļotu pamatsummas samazinājumu, un jebkuras turpmākas noteikumu izmaiņas, kuras noregulējuma iestāde var veikt, izmantojot 63. panta 1. punkta j) apakšpunktā noteiktās pilnvaras.

#### 54. pants

##### Procedurālo šķēršļu novēršana iekšējai rekapitalizācijai

1. Neskarot 63. panta 1. punkta i) apakšpunktu, dalībvalstis attiecīgā gadījumā iestādēm un 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētajām vienībām nosaka prasību vienmēr nodrošināt pietiekamu reģistrētā pamatkapitāla vai citu pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentu apmēru, lai tad, ja noregulējuma iestāde īsteno 63. panta 1. punkta e) un f) apakšpunktā minētās pilnvaras attiecībā uz iestādi vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto vienību, vai kādu no tās meitasuzņēmumiem, iestādei vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai vienībai nebūtu šķēršļu emitēt pietiekamu skaitu jaunu akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu nolūkā nodrošināt, ka ir iespējams efektīvi īstenot saistību konvertāciju akcijās vai citos īpašumtiesību instrumentos.

2. Noregulējuma iestādes novērtē, vai konkrētas iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības gadījumā ir piemēroti izvirzīt šā panta 1. punktā noteikto prasību attiecīgās iestādes vai grupas noregulējuma plāna izstrādes un uzturēšanas kontekstā, ņemot vērā jo īpaši šajā plānā apsvērtās noregulējuma darbības. Ja noregulējuma plānā paredzēta iespēja piemērot iekšējās rekapitalizācijas instrumentu, noregulējuma iestādes pārbauda, vai reģistrētā pamatkapitāls vai citi pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumenti ir pietiekami, lai segtu 47. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktā minēto summu kopsummu.

<sup>(1)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/71/EK (2003. gada 4. novembris) par prospektu, kurš jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapīrus vai atļaujot to tirdzniecību, un par Direktīvas 2001/34/EK grozījumiem (OV L 345, 31.12.2003., 64. lpp.).



3. Dalībvalstis nodrošina, ka saistību konvertācijai akcijās vai citos īpašumtiesību instrumentos, kas pastāv, pamatojoties uz to dibināšanas dokumentiem vai statūtiem, nav ar procedūru saistītu šķēršļu, tostarp akcionāru pirkuma tiesību un prasības, ka kapitāla palielināšanai vajadzīga akcionāru atļauja.

4. Šis pants neskar šīs direktīvas X sadaļā izklāstītos grozījumus Direktīvās 82/891/EEK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES un Direktīvā 2012/30/ES.

#### 55. pants

##### Iekšējās rekapitalizācijas atzīšana līgumos

1. Dalībvalstis nosaka prasību iestādēm un vienībām, kas minētas 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā, iekļaut līguma noteikumu, kas regulē saistības un kas paredz, ka kreditors vai tāda līguma līgumslēdzēja puse, kurš rada saistības, atzīst, ka attiecīgajām saistībām var piemērot norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras, un piekrīt, ka tam ir saistoša jebkura pamatsummas vai nesamaksātās summas samazināšana, konvertācija vai anulēšana, kas notiek, noregulējuma iestādei īstenojot minētās pilnvaras, ar noteikumu, ka šādas saistības:

a) nav izslēgtas atbilstoši 44. panta 2. punktam;

b) nav 108. panta a) apakšpunktā minētais noguldījums;

c) reglamentē trešo valstu tiesību akti; un

d) ir emitētas vai uzņemtas pēc dienas, kurā dalībvalsts piemēro noteikumus, kuri pieņemti, lai transponētu šo direktīvu.

Pirmo daļu nepiemēro, ja dalībvalsts noregulējuma iestāde konstatē, ka dalībvalsts noregulējuma iestāde atbilstoši trešās valsts tiesību aktiem vai saistošam nolīgumam, kas noslēgts ar attiecīgo trešo valsti, pirmajā daļā minētajām saistībām vai instrumentiem var īstenot norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras.

Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes ir pilnvarotas pieprasīt iestādēm un 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētajām vienībām sniegt tām juridisku atzinumu par šāda noteikuma juridisko izpildāmību un efektivitāti.

2. Ja iestāde vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā vienība līguma noteikumos, kas reglamentē attiecīgās saistības, neiekļauj šā panta 1. punktā paredzēto noteikumu, tas noregulējuma iestādei neliedz attiecībā uz šīm saistībām īstenot norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras.

3. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai noteiktu sarakstu ar saistībām, uz kurām attiecas 1. punktā minētais izņēmums, un saturu minētajā punktā prasītajam noteikumam, ņemot vērā banku dažādos uzņēmējdarbības modeļus.

EBI līdz 2015. gada 3. jūlijam iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

## 56. pants

**Valdības finanšu stabilizācijas instrumenti**

1. Dalībvalstis var sniegt ārkārtas finansiālu atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem saskaņā ar šā panta 3. punktu, 37. panta 10. punktu un Savienības valsts atbalsta regulējumu, izmantojot papildu finanšu stabilizācijas instrumentus, lai piedalītos iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības noregulēšanā, tostarp veicot tiešu intervenci nolūkā novērst iestādes vai vienības likvidāciju, lai sasniegtu 31. panta 2. punktā minētos noregulējuma mērķus attiecībā uz konkrēto dalībvalsti vai Savienību kopumā. Šādu darbību veic kompetentās ministrijas vai valdības vadībā un ciešā sadarbībā ar noregulējuma iestādi.

2. Lai varētu piemērot valdības finanšu stabilizācijas instrumentus, dalībvalstis nodrošina, ka to kompetentajām ministrijām vai valdībām ir attiecīgās 63. līdz 72. pantā minētās noregulējuma pilnvaras un ka tiek piemēroti 66., 68., 83. un 117. pants.

3. Valdības finanšu stabilizācijas instrumentus izmanto kā pēdējo līdzekli pēc tam, kad ir novērtēti un maksimāli iespējamā apjomā izmantoti pārējie noregulējuma instrumenti, vienlaikus saglabājot finanšu stabilitāti, kā to noteikusi kompetentā ministrija vai valdība pēc apspriešanās ar noregulējuma iestādi.

4. Piemērojot valdības finanšu stabilizācijas instrumentus, dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās ministrijas vai valdības un noregulējuma iestāde minētos instrumentus piemēro tikai tad, ja ir izpildīti visi 32. panta 1. punktā minētie, ka arī viens no turpmāk minētajiem nosacījumiem:

- a) kompetentā ministrija vai valdība un noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar centrālo banku un kompetento iestādi konstatē, ka citu noregulējuma instrumentu piemērošana nebūtu pietiekama, lai novērstu būtisku negatīvu ietekmi uz finanšu stabilitāti;
- b) kompetentā ministrija vai valdība un noregulējuma iestāde konstatē, ka noregulējuma instrumentu piemērošana nebūtu pietiekama, lai aizsargātu sabiedrības intereses, ja iepriekš attiecīgā iestāde ir saņēmusi centrālās bankas ārkārtas atbalstu likviditātes nodrošināšanai;
- c) attiecībā uz pagaidu publiskā īpašuma instrumentu kompetentā ministrija vai valdība pēc apspriešanās ar kompetento iestādi un noregulējuma iestādi konstatē, ka citu noregulējuma instrumentu piemērošana nebūtu pietiekama, lai aizsargātu sabiedrības intereses, ja iepriekš attiecīgā publiskā iestāde ar kapitāla atbalsta instrumentu ir saņēmusi kapitāla atbalstu.

5. Finanšu stabilizācijas instrumenti ir šādi:

- a) publiskā kapitāla atbalsta instruments, kā minēts 57. pantā;
- b) pagaidu publiskā īpašuma instruments, kā minēts 58. pantā.

## 57. pants

**Publiskā kapitāla atbalsta instruments**

1. Dalībvalstis, ievērojot attiecīgās valsts uzņēmējdarbības tiesību aktu noteikumus un Regulas (ES) Nr. 575/2013 prasības, var piedalīties iestādes vai šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) punktā minētās vienības rekapitalizācijā, nodrošinot tai kapitālu apmaiņā pret šādiem instrumentiem:

- a) pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem;
- b) pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem vai otrā līmeņa kapitāla instrumentiem.

2. Dalībvalstis tādā apmērā, kādā to atļauj to turējumā esošās iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības akcijas, nodrošina, ka šādas iestādes vai vienības, kurām piemēro publiskā kapitāla atbalsta instrumentu saskaņā ar šo pantu, tiek pārvaldītas, pamatojoties uz komerciāliem un profesionāliem apsvērumiem.

3. Ja dalībvalsts izmanto publiskā kapitāla atbalsta instrumentu saskaņā ar šo pantu, tā nodrošina, ka tās turējums attiecīgajā iestādē vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajā vienībā tiek nodots privātajam sektoram, tiklīdz to ļauj komerciālie un finanšu apstākļi.

#### 58. pants

##### **Pagaidu publiskā īpašuma instruments**

1. Dalībvalstis var uz laiku pārņemt iestādi vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto vienību publiskā īpašumā.

2. Šim nolūkam dalībvalsts var izdot vienu vai vairākus akciju pārvešanas rīkojumus, kuros akciju pārņēmējs ir:

a) attiecīgās dalībvalsts izraudzīta persona vai

b) attiecīgajai dalībvalstij pilnībā piederoša sabiedrība.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības, kurām saskaņā ar šo pantu ir piemērots pagaidu publiskā īpašuma instruments, tiek pārvaldītas, pamatojoties uz komerciāliem un profesionāliem apsvērumiem, un ka tās tiek nodotas privātajam sektoram, tiklīdz to ļauj komerciālie un finanšu apstākļi.

#### V NODAĻA

##### **Kapitāla instrumentu norakstīšana**

#### 59. pants

##### **Prasība norakstīt vai konvertēt kapitāla instrumentus**

1. Pilnvaras norakstīt vai konvertēt attiecīgus kapitāla instrumentus var izmantot vai nu:

a) neatkarīgi no noregulējuma darbības, vai

b) kopā ar noregulējuma darbību, ja ir izpildīti 32. un 33. pantā minētie noregulējuma nosacījumi.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras norakstīt vai konvertēt attiecīgos kapitāla instrumentus par iestāžu un 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minēto vienību akcijām vai citiem īpašumtiesību instrumentiem.

3. Dalībvalstis pieprasa, lai noregulējuma iestādes īsteno norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras saskaņā ar 60. pantu un nekavējoties attiecībā uz attiecīgiem kapitāla instrumentiem, ko emitējusi iestāde vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā vienība, ja pastāv viens vai vairāki no šādiem apstākļiem:

a) ja pirms noregulējuma darbības ir konstatēts, ka ir atbilstība 32. un 33. pantā minētajiem noregulējuma nosacījumiem;

b) atbilstīgā pilnvarotā iestāde konstatē, ka, ja vien attiecībā uz attiecīgajiem kapitāla instrumentiem netiks īstenotas minētās pilnvaras, iestāde vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā vienība vairs nebūs dzīvotspējīga;

- c) attiecībā uz attiecīgiem kapitāla instrumentiem, kurus ir emitējis meitasuzņēmums, un, ja minētie kapitāla instrumenti ir atzīti pašu kapitāla prasību izpildei individuāli un konsolidēti, konsolidētās uzraudzības iestādes dalībvalsts atbilstīgā iestāde un meitasuzņēmuma dalībvalsts atbilstīgā pilnvarotā iestāde kopīga lēmuma veidā saskaņā ar 92. panta 3. un 4. punktu kopīgi konstatē, ka bez norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru īstenošanas attiecībā uz minētajiem instrumentiem grupa vairs nebūs dzīvotspējīga;
- d) attiecībā uz attiecīgiem kapitāla instrumentiem, kas emitēti mātesuzņēmuma līmenī, un, ja minētie kapitāla instrumenti ir atzīti pašu kapitāla prasību izpildei individuāli mātesuzņēmuma līmenī vai konsolidēti, un konsolidētās uzraudzības iestādes dalībvalsts atbilstīgā pilnvarotā iestāde konstatē, ka bez norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru īstenošanas attiecībā uz minētajiem instrumentiem grupa vairs nebūs dzīvotspējīga;
- e) ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem lūdz iestāde vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā vienība, izņemot jebkurā no apstākļiem, kas izklāstīti 32. panta 4. punkta d) apakšpunkta iii) punktā.
4. Šā panta 3. punkta piemērošanas nolūkā iestāde vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā vienība vai grupa vairs nav dzīvotspējīga tikai tad, ja ir izpildīti abi no šādiem nosacījumiem:
- a) iestāde vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā vienība vai grupa kļūst maksātnespējīga vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga;
- b) ņemot vērā konkrētā brīža situāciju un citus būtiskus apstākļus, nav pamatoti sagaidāms, ka jebkāda darbība, tostarp alternatīvi privātā sektora pasākumi vai uzraudzītāja rīcība (tostarp agrīnas intervences pasākumi), kas nav kapitāla instrumentu norakstīšana vai konvertācija, ne atsevišķi, ne kopā ar noregulējuma darbību, novērstu tādas iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības vai grupas maksātnespēju pieņemamā laikposmā.
5. Šā panta 4. punkta a) apakšpunkta piemērošanas nolūkā iestāde vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā vienība kļūst maksātnespējīga vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, ja izpildās viens vai vairāki 32. panta 4. punktā minētie apstākļi.
6. Šā panta 4. punkta a) apakšpunkta piemērošanas nolūkā uzskata, ka grupa ir maksātnespējīga vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, ja grupa pārkāpj tai noteiktās konsolidētās prudenciālās prasības vai pastāv objektīvi apstākļi, kas apstiprina konstatējumu, ka grupa tuvākajā nākotnē pārkāps tai noteiktās konsolidētās prudenciālās prasības tā, ka tas attaisnotu kompetentās iestādes rīcību, tostarp, bet ne tikai tādēļ, ka grupai ir radušies vai, iespējams, radīsies zaudējumi, kuru rezultātā tiks iztērēts viss pašu kapitāls vai būtiska pašu kapitāla daļa.
7. Attiecīgo meitasuzņēmuma emitētu kapitāla instrumentu atbilstīgi 3. punkta c) apakšpunktam nenoraksta lielākā apjomā vai nekonvertē ar sliktākiem nosacījumiem nekā norakstītu vai konvertētu tāda paša ranga kapitāla instrumentus mātesuzņēmuma līmenī.
8. Ja atbilstīga pilnvarotā iestāde izdara šā panta 3. punktā minēto konstatāciju, tā nekavējoties paziņo noregulējuma iestādei, kura ir atbildīga par konkrēto iestādi vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto vienību, ja tās atšķiras.
9. Pirms konstatācijas, kas minēta šā panta 3. punkta c) apakšpunktā, attiecībā uz meitasuzņēmumu, kurš emitē attiecīgus kapitāla instrumentus, kas tiek atzīti individuāli un konsolidēti pašu kapitāla prasību izpildes vajadzībām, atbilstīgā pilnvarotā iestāde ievēro 62. pantā noteiktās prasības par paziņošanu un apspriešanos.

10. Pirms tiek īstenotas kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras, noregulējuma iestādes nodrošina, ka iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības aktīvu un saistību vērtēšana notiek saskaņā ar 36. pantu. Minētā vērtēšana veido pamatu norakstīšanas aprēķinam, kas jāpiemēro attiecīgajiem kapitāla instrumentiem, lai segtu zaudējumus, un konvertācijas līmenim, kāds jāpiemēro attiecīgajiem kapitāla instrumentiem, lai rekapitalizētu iestādi vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto vienību.

#### 60. pants

##### **Noteikumi, kas reglamentē kapitāla instrumentu norakstīšanu vai konvertāciju**

1. Izpildot 59. pantā noteikto prasību, noregulējuma iestādes īsteno norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras saskaņā ar prasījumu prioritātes kārtību parastas maksātspējas procedūras gadījumā tā, lai sasniegtu šādus rezultātus:

- a) vispirms tiek samazināti pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņi proporcionāli zaudējumiem un to absorbcijas spējas apmērā, un noregulējuma iestāde piemēro vienu vai abas 47. panta 1. punktā minētās darbības attiecībā uz pirmā līmeņa pamata kapitāla turētājiem;
- b) pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentu pamatsummu noraksta vai konvertē, vai gan noraksta, gan konvertē, pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos, lai sasniegtu 31. pantā minētos noregulējuma mērķus vai attiecīgo kapitāla instrumentu absorbcijas spējas apmērā, atkarībā no tā, kura vērtība ir mazāka;
- c) otrā līmeņa kapitāla instrumentu pamatsummu noraksta vai konvertē, vai gan noraksta, gan konvertē, pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos, lai sasniegtu 31. pantā minētos noregulējuma mērķus vai attiecīgo kapitāla instrumentu absorbcijas spējas apmērā, atkarībā no tā, kura vērtība ir mazāka.

2. Kad ir norakstīta attiecīgā kapitāla instrumenta pamatsumma:

- a) minētās pamatsummas samazinājums ir paliekošs, ievērojot jebkādu norakstīšanu saskaņā ar 46. panta 3. pantā paredzēto atlīdzināšanas mehānismu;
- b) vairs nepaliek nekādu saistību pret atbilstošā kapitāla instrumenta turētāju saskaņā vai saistībā ar šāda instrumenta summu, kas ir tikusi norakstīta, izņemot jau uzkrātās saistības un saistības attiecībā uz atbildību par zaudējumiem, kāda varētu iestāties, ja ar pārsūdzības spriedumu tiek konstatēta norakstīšanas pilnvaru nelikumīga īstenošana;
- c) attiecīgo kapitāla instrumentu turētājiem kompensācija tiek izmaksāta tikai saskaņā ar 3. punktu.

Šā punkta b) apakšpunkts neliedz pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentus piešķirt attiecīgo kapitāla instrumentu turētājam saskaņā ar 3. punktu.

3. Lai veiktu attiecīgā kapitāla instrumenta konvertāciju saskaņā ar šī panta 1. punkta b) apakšpunktu, noregulējuma iestādes var prasīt, lai iestādes un 1. panta b), c) un d) punktā minētās vienības emitētu pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentus to attiecīgo kapitāla instrumentu turētājiem. Attiecīgos kapitāla instrumentus var konvertēt tikai tad, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:

- a) minētos pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentus emitē iestāde vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā vienība, vai iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības mātesuzņēmums ar iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētās vienības noregulējuma iestādes vai attiecīgā gadījumā – ar mātesuzņēmuma noregulējuma iestādes piekrišanu;

b) minētie pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumenti ir emitēti pirms minētās iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības akciju vai īpašumtiesību instrumentu emisijas, lai valsts vai valdības struktūra sniegtu pašu kapitālu;

c) minētos pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentus piešķir un pārved tūlīt pēc konvertācijas pilnvaru īstenošanas;

d) konvertācijas likme, kas nosaka pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentu skaitu, kuri tiek sniegti attiecībā uz katru attiecīgo kapitāla instrumentu, atbilst 50. panta 4. punktā noteiktajiem principiem un jebkādam pamatnostādnēm, ko izstrādā EBI atbilstīgi 50. panta 4. punktam.

4. Pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentu sniegšanai saskaņā ar 3. punktu noregulējuma iestādes var pieprasīt, lai iestādes un 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētās vienības visu laiku saglabātu nepieciešamo iepriekšējo atļauju emitēt attiecīgu skaitu pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentus.

5. Ja iestāde atbilst noregulējuma nosacījumiem un noregulējuma iestāde nolemj tai piemērot noregulējuma instrumentu, noregulējuma iestāde pirms noregulējuma instrumenta piemērošanas izpilda 59. panta 3. punktā noteikto prasību.

#### 61. pants

##### Par konstatāciju atbildīgās iestādes

1. Dalībvalstis nodrošina, ka iestādes, kas ir atbildīgas par 59. panta 3. punktā norādīto konstatāciju, ir šajā pantā noteiktās iestādes.

2. Katra dalībvalsts savos tiesību aktos nosaka atbilstīgu pilnvaroto iestādi, kas ir atbildīga par 59. pantā minēto konstatāciju. Atbilstīgā pilnvarotā iestāde var būt u kompetentā iestāde vai noregulējuma iestāde saskaņā ar 32. pantu.

3. Ja atbilstošos kapitāla instrumentus atzīst, lai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. pantu nodrošinātu individuālu atbilstību pašu kapitāla prasībām, iestāde, kas ir atbildīga par 59. panta 3. punktā noteikto konstatāciju, ir tās dalībvalsts atbilstīgā pilnvarotā iestāde, kurā iestādei vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai vienībai izsniegta atļauja saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES III sadaļu.

4. Ja attiecīgos kapitāla instrumentus emitē iestāde vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā vienība, kas ir meitasuzņēmums, un tie tiek atzīti, lai nodrošinātu individuālu vai konsolidētu atbilstību pašu kapitāla prasībām, iestāde, kas ir atbildīga par 59. panta 3. punktā norādīto konstatāciju, ir šāda:

a) tās dalībvalsts atbilstīgā pilnvarotā iestāde, kurā iestāde vai šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā vienība, kas emitējusi minētos instrumentus, veic uzņēmējdarbību saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES III sadaļu, ir atbildīga par konstatāciju, kas norādīta šīs direktīvas 59. panta 3. punkta b) vai c) apakšpunktā;

- b) konsolidētās uzraudzības iestādes dalībvalsts atbilstīgā iestāde un tās dalībvalsts atbilstīgā iestāde, kurā iestāde vai šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā vienība, kas ir emitējusi minētos instrumentus, veic uzņēmējdarbību saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES III sadaļu, ir atbildīga par kopīgu konstatāciju kopīga lēmuma veidā, kā norādīts šīs direktīvas 59. panta 3. punkta c) apakšpunktā.

#### 62. pants

#### Konsolidēta piemērošana – konstatācijas procedūra

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pirms konstatācijas, kas minēta 59. panta 3. punkta b), c), d) vai e) apakšpunktā attiecībā uz meitasuzņēmumu, kurš emitē attiecīgos kapitāla instrumentus, kas tiek atzīti, lai nodrošinātu individuālu vai konsolidētu atbilstību pašu kapitāla prasībām, atbilstīgas pilnvarotās iestādes atbilst šādām prasībām:

- a) atbilstīgā pilnvarotā iestāde, kas apsver, vai veikt konstatāciju, kas minēta 59. panta 3. punkta b), d), d) vai e) apakšpunktā, par to nekavējoties paziņo konsolidētās uzraudzības iestādei un, ja tā nav tā pati, atbilstīgai pilnvarotajai iestādei dalībvalstī, kurā atrodas konsolidētās uzraudzības iestāde;
- b) atbilstīgā pilnvarotā iestāde, kas apsver, vai veikt konstatāciju, kas minēta 59. panta 3. punkta c) apakšpunktā, nekavējoties informē kompetento iestādi, kas ir atbildīga par katru iestādi vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto vienību, kura ir emitējusi attiecīgos kapitāla instrumentus, attiecībā uz kuru ir jāīsteno norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras, ja tiktu veikta minētā konstatācija, un, ja tā nav tā pati, atbilstīgajām pilnvarotajām iestādēm dalībvalstīs, kurās atrodas minētās kompetentās iestādes.

2. Veicot 59. panta 3. punkta c), d) vai e) apakšpunktā minēto konstatāciju, iestādes vai grupas ar pārrobežu darbību noregulējuma gadījumā attiecīgās pilnvarotās iestādes ņem vērā noregulējuma iespējamo ietekmi visās dalībvalstīs, kurās iestāde vai grupa darbojas.

3. Atbilstīgā pilnvarotā iestāde paziņojumam saskaņā ar 1. punktu pievieno paskaidrojumu par iemesliem, kādēļ tā apsver attiecīgo konstatāciju.

4. Ja paziņojums izdarīts saskaņā ar 1. punktu, atbilstīgā pilnvarotā iestāde pēc apspriešanās ar iestādēm, kuras tā attiecīgi informējusi, novērtē šādus jautājumus:

- a) vai ir pieejams alternatīvs pasākums, lai izmantotu norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras saskaņā ar 59. panta 3. punktu;
- b) ja šāds alternatīvs pasākums ir pieejams – vai to var reāli piemērot;
- c) ja tādu alternatīvu pasākumu var reāli piemērot – vai ir reālas izredzes, ka tas atbilstīgā laikposmā ietekmētu apstākļus, kas citādi prasītu konstatāciju, kas minēta 59. panta 3. punktā.

5. Šā panta 4. punkta piemērošanas nolūkā alternatīvi pasākumi ir agrīnas intervences pasākumi, kas minēti šīs direktīvas 27. pantā, pasākumi, kuri minēti Direktīvas 2013/36/ES 104. panta 1. punktā, vai līdzekļu vai kapitāla pārvešana no mātesuzņēmuma.

6. Ja saskaņā ar 4. punktu atbilstīgā pilnvarotā iestāde pēc apspriešanās ar iestādēm, kuras tā attiecīgi informējusi, novērtē, ka ir pieejami viens vai vairāki alternatīvi pasākumi, ka tos var reāli piemērot un tie dotu rezultātu, kas minēts minētā punkta c) apakšpunktā, tā nodrošina, ka šie pasākumi tiek piemēroti.

7. Ja 1. punkta a) apakšpunktā minētajā gadījumā un saskaņā ar 4. punktu atbilstīgā pilnvarotā iestāde pēc apspriešanās ar iestādēm, kuras tā attiecīgi informējusi, novērtē, ka nav pieejami alternatīvi pasākumi, kuri dotu rezultātu, kas minēts 4. punkta c) apakšpunktā, atbilstīgā pilnvarotā iestāde pieņem lēmumu par to, vai 59. panta 3. punktā minētā konstatācija ir piemērojama.

8. Ja atbilstīga pilnvarotā iestāde nolemj veikt konstatāciju, kas minēta 59. panta 3. punkta c) apakšpunktā, tā nekavējoties informē atbilstīgās pilnvarotās iestādes dalībvalstīs, kurās atrodas iesaistītie meitasuzņēmumi, un konstatāciju izdara kopīga lēmuma veidā, kā izklāstīts 92. panta 3. un 4. punktā. Ja kopīgu lēmumu nepieņem, konstatāciju atbilstīgi 59. panta 3. punkta c) apakšpunktam neizdara.

9. To dalībvalstu noregulējuma iestādes, kurās atrodas katrs no iesaistītajiem meitasuzņēmumiem, nekavējoties izpilda saskaņā ar šo pantu pieņemto lēmumu norakstīt vai konvertēt kapitāla instrumentus, pienācīgi ņemot vērā apstākļu steidzamību.

## VI NODAĻA

### **Noregulējuma pilnvaras**

#### 63. pants

#### **Vispārīgās pilnvaras**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir visas pilnvaras, kas nepieciešamas, lai piemērotu noregulējuma instrumentus iestādēm un 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētajām vienībām, kas atbilst piemērojamiem noregulējuma nosacījumiem. Konkrētāk, noregulējuma iestādēm ir šādas noregulējuma pilnvaras, kuras tās var īstenot atsevišķi vai jebkādā kombinācijā:

- a) pilnvaras pieprasīt jebkurai personai jebkādu informāciju, kas nepieciešama, lai noregulējuma iestāde lemtu par noregulējuma darbību un to sagatavotu, tostarp noregulējuma plānos sniegtās informācijas precizējumus un papildinājumus, pieprasot arī informāciju, kas jāsniedz, kad tiek veiktas pārbaudes uz vietas;
- b) pilnvaras ņemt savā kontrolē noregulējamo iestādi un īstenot visas tiesības un pilnvaras, kas piešķirtas noregulējamās iestādes akcionāriem, citiem īpašniekiem un vadības struktūrai;
- c) pilnvaras pārvest akcijas un citus īpašumtiesību instrumentus, ko emitējusi noregulējamā iestāde;
- d) pilnvaras pārvest citai vienībai, ar minētās vienības piekrišanu, noregulējamās iestādes tiesības, aktīvus vai saistības;
- e) pilnvaras samazināt, tostarp līdz nullei, noregulējamās iestādes atbilstīgo saistību pamatsummu vai nesamaksāto summu attiecībā uz tām;
- f) pilnvaras konvertēt noregulējamās iestādes atbilstīgās saistības parastās akcijās vai citos īpašumtiesību instrumentos minētajā iestādē vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajā vienībā, attiecīgā mātes iestādē vai pagaidu iestādē, kurai tiek pārvesti iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības aktīvi, tiesības vai saistības;
- g) pilnvaras anulēt noregulējamās iestādes emitētos parāda instrumentus, izņemot nodrošinātās saistības, uz kurām attiecas 44. panta 2. punkts;
- h) pilnvaras samazināt, tostarp samazināt līdz nullei, noregulējamās iestādes akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu nominālo summu un anulēt šādas akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus;
- i) pilnvaras likt noregulējamai iestādei vai attiecīgai mātes iestādei emitēt jaunas akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus, vai citus kapitāla instrumentus, tostarp priekšrocību akcijas un ar nosacījumiem konvertējamus instrumentus;



- j) pilnvaras grozīt vai mainīt termiņu parāda instrumentiem un citām atbilstīgām saistībām, kuras emitējusi noregulējamā iestāde, vai grozīt procentu summu, kas maksājama saskaņā ar šādiem instrumentiem un citām atbilstīgām saistībām, vai dienu, no kuras jāsāk maksāt procenti, tostarp ar īslaicīgu maksājuma apturēšanu, izņemot nodrošinātās saistības, uz kurām attiecas 44. panta 2. punkts;
- k) pilnvaras slēgt un izbeigt finanšu līgumus vai atvasināto instrumentu līgumus, lai piemērotu 49. pantu;
- l) pilnvaras atcelt vai nomainīt noregulējamās iestādes vadības struktūru un augstāko vadību;
- m) pilnvaras pieprasīt kompetentajai iestādei laikus novērtēt būtiskas līdzdalības pircēju, atkāpjoties no Direktīvas 2013/36/ES 22. pantā un Direktīvas 2014/65/ES 12. pantā noteiktajiem termiņiem.

2. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka, piemērojot noregulējuma instrumentus un īstenojot noregulējuma pilnvaras, noregulējuma iestādes netiek pakļautas kādai no šādām prasībām, kas citādi būtu spēkā atbilstīgi valsts tiesību aktiem, līgumam vai citādi:

- a) ņemot vērā 3. panta 6. punktu un 85. panta 1. punktu, prasība saņemt kādas juridiskas vai fiziskas personas, tostarp noregulējamās iestādes akcionāru vai kreditoru, piekrišanu;
- b) procedūras prasības pirms pilnvaru īstenošanas paziņot kādai personai, tostarp jebkādas prasības publicēt visus paziņojumus vai prospektus vai iesniegt visus dokumentus jebkādai citai iestādei vai tos reģistrēt citā iestādē.

Konkrētāk, dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes var īstenot šajā pantā noteiktās pilnvaras bez jebkādiem ierobežojumiem vai piekrišanas prasības attiecībā uz finanšu instrumentu, tiesību, aktīvu vai saistību pārvešanu, kas varētu būt piemērojami citos apstākļos.

Pirmās daļās b) apakšpunkts neskar 81. un 83. pantā noteiktās prasības un paziņošanas prasības saskaņā ar Savienības valsts atbalsta regulējumu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka tiktāl, ciktāl jebkuras šā panta 1. punktā minētajām pilnvarām nav piemērojamas šīs direktīvas 1. panta 1. punkta piemērošanas jomā esošai vienībai tās specifiskās juridiskās formas dēļ, noregulējuma iestādēm ir pilnvaras, kas ir pēc iespējas līdzīgas, tostarp attiecībā uz to ietekmi.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka, kad noregulējuma iestādes īsteno 3. punktā minētās pilnvaras, skartajām personām, tostarp akcionāriem, kreditoriem un darījumu partneriem, piemēro šajā direktīvā paredzētos aizsardzības pasākumus vai aizsardzības pasākumus, kuriem ir tāda pati ietekme.

#### 64. pants

#### Papildu pilnvaras

- 1. Dalībvalstis nodrošina, ka, īstenojot noregulējuma pilnvaras, noregulējuma iestādēm ir pilnvaras:
  - a) ievērojot 78. pantu, noteikt, ka pārvedums stājas spēkā bez kādām saistībām vai apgrūtinājumiem, kas ietekmē pārvedamos finanšu instrumentus, tiesības, aktīvus vai saistības; šim nolūkam jebkādas tiesības uz kompensāciju atbilstoši šai direktīvai neuzskata par saistībām vai šķērslī;

- b) atcelt tiesības papildus iegādāties akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus;
- c) pieprasīt, lai attiecīgā iestāde pārtrauktu vai apturētu pielaidi tirdzniecībai regulētā tirgū vai finanšu instrumentu iekļaušanu oficiālajā sarakstā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/34/EK <sup>(1)</sup>;
- d) nodrošināt, lai pret saņēmēju attiektos tā, it kā tas būtu noregulējamā iestāde, attiecībā uz tiesībām vai pienākumiem, vai arī darbībām, ko veikusi noregulējamā iestāde, tostarp, ievērojot 38. un 40. pantu, tiesībām vai pienākumiem saistībā ar līdzdalību tirgus infrastruktūrā;
- e) pieprasīt, lai noregulējamā iestāde un saņēmējs sniegtu viens otram informāciju un palīdzību, un
- f) atcelt vai grozīt tāda līguma noteikumus, kurā noregulējamā iestāde ir puse, vai aizstāt saņēmēju, kurš ir puse.

2. Noregulējuma iestādes īsteno pilnvaras, kas noteiktas 1. punktā, ja noregulējuma iestāde uzskata, ka ir vajadzīgs nodrošināt, lai noregulējuma darbība ir efektīva, vai sasniegt vienu vai vairākus noregulējuma mērķus.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka, īstenojot noregulējuma pilnvaras, noregulējuma iestādes ir pilnvarotas noteikt nepārtrauktības pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka noregulējuma darbība ir efektīva un attiecīgā gadījumā – ka saņēmējs var vadīt pārvesto uzņēmumu. Nepārtrauktības pasākumos jo īpaši ietilpst:

- a) to līgumu nepārtrauktība, kurus noslēgusi noregulējamā iestāde, tā, ka saņēmējs uzņemas noregulējamās iestādes tiesības un saistības, kas attiecas uz jebkuriem finanšu instrumentiem, tiesībām, aktīviem vai saistībām, kas ir pārvesti, un (tieši vai netieši) aizstāj noregulējamo iestādi visos attiecīgajos līgumsaistību dokumentos;
- b) tas, ka saņēmējs aizstāj noregulējamo iestādi jebkurā tiesvedībā, kas attiecas uz jebkuriem finanšu instrumentiem, tiesībām, aktīviem vai saistībām, kas ir pārvesti.

4. Pilnvaras 1. punkta d) apakšpunktā un 3. punkta b) apakšpunktā neietekmē:

- a) noregulējamās iestādes darbinieka tiesības izbeigt darba līgumu;
- b) ievērojot 69., 70. un 71. pantu, līguma pušu tiesības izmantot līgumiskās tiesības, tostarp tiesības to izbeigt, ja saskaņā ar līguma noteikumiem ir tiesības to darīt noregulējamās iestādes darbības vai bezdarbības dēļ pirms attiecīgā pārveduma vai saņēmēja darbības vai bezdarbības dēļ pēc attiecīgā pārveduma.

#### 65. pants

##### **Tiesības pieprasīt pakalpojumu sniegšanu un nodrošināšanu**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras pieprasīt, lai noregulējamā iestāde vai jebkura no grupas vienībām sniegtu vai nodrošinātu pakalpojumus, kas ir vajadzīgi, lai saņēmējs varētu efektīvi vadīt tam pārvesto uzņēmumu.

Pirmo daļu piemēro arī tad, ja noregulējamā iestāde vai attiecīgās grupas vienības ir sākusī parasto maksātspējas procedūru.

<sup>(1)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/34/EK (2001. gada 28. maijs) par vērtspapīru iekļaušanu fondu biržas oficiālajā sarakstā un par informāciju, kas jāpublicē par tādiem vērtspapīriem (OV L 184, 6.7.2001., 1. lpp.).

2. Dalībvalstis nodrošina, ka to noregulējuma iestādēm ir pilnvaras panākt to pienākumu izpildi, kuri saskaņā ar 1. punktu uzlikti grupas vienībām, ko to teritorijā izveidojušas citu dalībvalstu noregulējuma iestādes.
3. Pakalpojumi un aprikojums, kas minēti 1. un 2. punktā, ir tikai darbības nodrošināšanas pakalpojumi un aprikojums un neietver nekādu finansiālu atbalstu.
4. Pakalpojumi un aprikojums saskaņā ar 1. un 2. punktu tiek sniegti ar šādiem noteikumiem:
  - a) ja pakalpojumi un aprikojums saskaņā ar līgumu ir sniegti noregulējamajai iestādei tieši pirms noregulējuma darbības veikšanas un līguma darbības laikā – ar tādiem pašiem noteikumiem;
  - b) ja līguma nav vai ja līgums termiņš beidzies – ar saprātīgiem noteikumiem.
5. EBI līdz 2015. gada 3. jūlijam izdod pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu, lai precizētu pakalpojumu vai aprikojumu obligāto sarakstu, kas ir vajadzīgs, lai saņēmējs spētu efektīvi vadīt tam pārvesto uzņēmumu.

#### 66. pants

#### **Citu dalībvalstu pilnvaras piemērot krīzes vadības pasākumus vai krīzes novēršanas pasākumus**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, ja, pārvedot akcijas, citus īpašumtiesību instrumentus vai aktīvus, tiesības vai saistības, pārved arī aktīvus, kas atrodas dalībvalstī, kura nav noregulējuma iestādes dalībvalsts, vai tiesības vai saistības, kuras regulē tādas dalībvalsts tiesību akti, kas nav noregulējuma iestādes dalībvalsts, pārvešana tiek uzskatīta par notikušu šajā citā dalībvalstī vai atbilstīgi šās citas dalībvalsts tiesību aktiem.
2. Noregulējuma iestādei, kas veikusi pārvešanu vai ir paredzējusi to veikt, dalībvalstis nodrošina visu iespējamo palīdzību, lai garantētu, ka akcijas vai citi īpašumtiesību instrumenti vai aktīvi, tiesības vai saistības saņēmējam tiek pārvesti saskaņā ar piemērojamām valsts tiesību aktu prasībām.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka akcionāriem, kreditoriem un trešām personām, ko skar 1. punktā minētais akciju, citu īpašumtiesību instrumentu, vai aktīvu, tiesību vai saistību pārvedums, nav tiesību novērst, apšaubīt vai atlikt pārvešanu saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktu noteikumiem, kurā aktīvi atrodas, vai tiesību aktu noteikumiem, kas reglamentē akcijas, citus īpašumtiesību instrumentus, tiesības vai saistības.
4. Ja kādas dalībvalsts (A dalībvalsts) noregulējuma iestāde īsteno norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras, tostarp attiecībā uz kapitāla instrumentiem saskaņā ar 59. pantu, un noregulējamās iestādes atbilstīgās saistības vai atbilstošie kapitāla instrumenti ietver:
  - a) instrumentus vai saistības, ko reglamentē tādas dalībvalsts tiesību akti, kas nav tās noregulējuma iestādes valsts, kura īstenojusi norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras (B dalībvalsts);
  - b) saistības pret kreditoriem, kas atrodas B dalībvalstī.

B dalībvalsts nodrošina, ka šo saistību vai instrumentu pamatsumma tiek samazināta vai saistības vai instrumenti tiek konvertēti, izmantojot A dalībvalsts noregulējuma iestādes norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka kreditori, kurus skar 4. punktā minēto norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru īstenošana, nav tiesīgi saskaņā ne ar kādiem B dalībvalsts tiesību aktu noteikumiem apstrīdēt instrumenta vai saistības pamatsummas samazināšanu vai attiecīgi konvertāciju.

6. Katra dalībvalsts nodrošina, ka saskaņā ar noregulējuma dalībvalsts tiesību aktiem tiek noteiktas:

- a) akcionāru, kreditoru un trešo personu tiesības saskaņā ar 85. pantu pārsūdzēt šā panta 1. punktā minēto akciju, citu īpašumtiesību instrumentu, aktīvu, tiesību vai saistību pārvedumu, kuras atrodas tās teritorijā vai kuras reglamentē šajā teritorijā spēkā esošie tiesību akti;
- b) kreditoru tiesības saskaņā ar 85. pantu pārsūdzēt šā panta 4. punkta a) vai b) apakšpunktā minēto instrumentu vai saistību pamatsummas samazināšanu vai konvertāciju;
- c) daļējas pārvešanas aizsardzības pasākumi, kā norādīts VII nodaļā, attiecībā uz 1. punktā minētajiem aktīviem, tiesībām vai saistībām.

#### 67. pants

#### **Pilnvaras attiecībā uz aktīviem, tiesībām, saistībām, akcijām un citiem īpašumtiesību instrumentiem, kas atrodas trešās valstīs**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad noregulējuma darbība saistīta ar rīcību attiecībā uz aktīviem, kas atrodas trešā valstī, vai akcijām, citiem īpašumtiesību instrumentiem, tiesībām vai saistībām, ko reglamentē saskaņā ar trešās valsts tiesību aktiem, noregulējuma iestādes var pieprasīt, lai:

- a) administrators, saņēmējs vai cita persona, kas īsteno noregulējamās iestādes kontroli, un saņēmējs veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka pārvedums, norakstīšana, konvertācija vai darbība stājas spēkā;
- b) administratoram, saņēmējam vai citai personai, kas īsteno noregulējamās iestādes kontroli, ir pienākums turēt akcijas, citus īpašumtiesību instrumentus, aktīvus vai tiesības vai uzņemties atbildību par saistībām saņēmēja vārdā līdz brīdim, kad pārvedums, norakstīšana, konvertācija vai darbība stājas spēkā;
- c) pamatotos saņēmēja izdevumus, kas atbilstoši radušies, veicot šī punkta a) un b) apakšpunktā noteiktās darbības, sedz jebkādā 37. panta 7. punktā izklāstītā veidā.

2. Ja noregulējuma iestāde novērtē, ka, neskatoties uz visiem vajadzīgajiem pasākumiem, ko saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu ir veicis administrators, saņēmējs vai cita persona, pastāv ļoti maza iespēja, ka pārvedums, konvertācija vai darbība būs spēkā attiecībā uz konkrētiem aktīviem, kas atrodas trešā valstī, vai konkrētām akcijām, citiem īpašumtiesību instrumentiem, tiesībām vai saistībām, ko reglamentē saskaņā ar trešās valsts tiesību aktiem, noregulējuma iestāde neveic pārvešanu, norakstīšanu, konvertāciju vai darbību. Ja tā jau ir devusi rīkojumu par pārvešanu, norakstīšanu, konvertāciju vai darbību, attiecīgais rīkojums zaudē spēku attiecībā uz attiecīgajiem aktīviem, akcijām, īpašumtiesību instrumentiem, tiesībām vai saistībām.

#### 68. pants

#### **Atsevišķu līguma nosacījumu izslēgšana agrīnas intervences un noregulējuma gadījumā**

1. Krīzes novēršanas pasākums vai krīzes vadības pasākums, kurš ir veikts attiecībā uz vienību saskaņā ar šo direktīvu, tostarp jebkurš notikums, kas ir tieši saistīts ar šāda pasākuma piemērošanu, vien saskaņā ar vienības noslēgtu līgumu nav uzskatāms par izpildes notikumu Direktīvas 2002/47/EK nozīmē vai par maksātnespējas procedūru Direktīvas 98/26/EK nozīmē, ar nosacījumu, ka joprojām tiek pildītas būtiskas saistības saskaņā ar līgumu, tostarp maksājumu un izpildes saistības, kā arī tiek sniegts nodrošinājums.

Turklāt šāds krīzes novēršanas pasākums vai krīzes vadības pasākums vien nav uzskatāms par izpildes notikumu vai par maksātnespējas procedūru saskaņā ar līgumu, ko noslēdzis:

a) meitasuzņēmums, kas ietver saistības, kuras garantē vai kā citādi atbalsta mātesuzņēmums vai jebkura grupas vienība; vai

b) grupas vienība kas ietver noteikumus par saistību savstarpēju neizpildi.

2. Ja trešās valsts noregulējuma procedūras ir atzītas saskaņā ar 94. pantu vai ja tā nolemj noregulējuma iestāde, šādas procedūras šā panta piemērošanas nolūkā uzskata par krīzes vadības pasākumu.

3. Ar noteikumu, ka joprojām tiek pildītas būtiskas saistības saskaņā ar līgumu, tostarp maksājumu un izpildes saistības, kā arī tiek sniegts nodrošinājums, krīzes novēršanas pasākums vai krīzes vadības pasākums, tostarp jebkurš notikums, kas ir tieši saistīts ar šāda pasākuma piemērošanu, vien nav pamats, lai kāds varētu:

a) īstenot jebkādas izbeigšanas, apturēšanas, grozīšanas, savstarpēja ieskaita vai savstarpējas dzēšanas tiesības, tostarp attiecībā uz līgumiem, ko parakstījis:

i) meitasuzņēmums, saistībām, kuras garantē vai kā citādi atbalsta grupas vienība;

ii) grupas vienība, kas ietver noteikumus par saistību savstarpēju neizpildi;

b) iegūt īpašumā, pārņemt kontrolē vai piemērot nodrošinājumu iesaistītās iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības īpašumam;

c) ietekmēt noregulējamās iesaistītās iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības līgumtiesības.

4. Šis pants neskar personas tiesības veikt darbības, kas minētas 3. punktā, ja minētās tiesības rodas sakarā ar notikumu, kas nav krīzes novēršanas pasākums, krīzes vadības pasākums vai jebkurš notikums, kurš ir tieši saistīts ar šāda pasākuma piemērošanu.

5. Apturēšana vai ierobežošana saskaņā ar 69., 70. vai 71. pantu nav uzskatāma par līgumsaistību neizpildi šā panta 1. un 2. punkta nozīmē.

6. Šā panta noteikumus uzskata par prevalējošu imperatīvu normu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 593/2008 9. panta nozīmē<sup>(1)</sup>.

#### 69. pants

##### **Pilnvaras apturēt noteiktas saistības**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes ir pilnvarotas apturēt jebkuras maksājuma vai piegādes saistības saskaņā ar jebkuru līgumu, kurā noregulējamā iestāde ir puse, no paziņojuma par apturēšanu publicēšanas saskaņā ar 83. panta 4. punktu līdz darba dienas pēc minētās publicēšanas pusnaktij dalībvalstī, kurā darbojas noregulējamās iestādes noregulējuma iestāde.

<sup>(1)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I) (OV L 177, 4.7.2008., 6. lpp.).

2. Ja maksājuma vai piegādes saistības izpildes termiņš būtu iestājies apturēšanas periodā, maksājuma vai piegādes saistību izpilda nekavējoties pēc apturēšanas perioda beigām.
3. Ja noregulējamās iestādes maksājuma vai piegādes saistības atbilstoši līgumam ir apturētas saskaņā ar 1. punktu, noregulējamās iestādes darījuma partneru maksājuma vai piegādes saistības atbilstoši minētajam līgumam aptur uz tādu pašu laikposmu.
4. Apturēšanu saskaņā ar 1. punktu nepiemēro:
  - a) atbilstīgiem noguldījumiem;
  - b) maksāšanas un piegādes saistībām pret sistēmām vai sistēmu operatoriem, kas izraudzīti Direktīvas 98/26/EK īstenošanas nolūkā, centrālajiem darījuma partneriem un centrālajām bankām;
  - c) atbilstīgiem prasījumiem Direktīvas 97/9/EK piemērošanas nolūkā.
5. Īstenojot pilnvaras saskaņā ar šo pantu, noregulējuma iestādes ņem vērā iespējamo minēto pilnvaru īstenošanas ietekmi uz finanšu tirgu pienācīgu darbību.

#### 70. pants

##### **Pilnvaras ierobežot nodrošinājuma tiesību īstenošanu**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras ierobežot noregulējamās iestādes nodrošināto kreditoru nodrošinājuma tiesību izpildi attiecībā uz jebkuriem minētās noregulējamās iestādes aktīviem no paziņojuma par apturēšanu publicēšanas saskaņā ar 83. panta 4. punktu līdz darba dienas pēc minētās publicēšanas pusnaktij dalībvalstī, kurā darbojas noregulējamās iestādes noregulējuma iestāde.
2. Noregulējuma iestādes neīsteno 1. punktā izklāstītās pilnvaras attiecībā uz Direktīvas 98/26/EK vajadzībām paredzēto sistēmu vai sistēmu operatoru, centrālo darījuma partneru un centrālo banku nodrošinājuma tiesībām saistībā ar aktīviem, ko noregulējuma iestāde ir ieķīlājusi vai sniegusi ar drošības depozītu vai nodrošinājumu.
3. Ja piemēro 80. pantu, noregulējuma iestādes nodrošina, ka jebkuri ierobežojumi, kas noteikti ar šā panta 1. punktā noteiktajām pilnvarām, ir konsekventi visās grupas vienībās, kurām veic noregulējuma darbību.
4. Īstenojot pilnvaras saskaņā ar šo pantu, noregulējuma iestādes ņem vērā minēto pilnvaru īstenošanas iespējamo ietekmi uz finanšu tirgu pienācīgu darbību.

#### 71. pants

##### **Pilnvaras uz laiku apturēt izbeigšanas tiesības**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras jebkurai pusei, kas ir noslēgusi līgumu ar noregulējamo iestādi, uz laiku apturēt izbeigšanas tiesības no paziņojuma par apturēšanu publicēšanas saskaņā ar 83. panta 4. punktu līdz darba dienas pēc minētās publicēšanas pusnaktij dalībvalstī, kurā darbojas noregulējamās iestādes noregulējuma iestāde, ar noteikumu, ka aizvien tiek izpildītas maksājumu un piegādes saistības un nodrošinājuma sniegšana.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras jebkurai pusei, kas ir noslēgusi līgumu ar noregulējamās iestādes meitasuzņēmumu, uz laiku apturēt izbeigšanas tiesības, ja:
  - a) pienākumus saskaņā ar attiecīgo līgumu ir garantējusi vai kā citādi atbalstījusi noregulējamā iestāde;

- b) izbeigšanas tiesības saskaņā ar attiecīgo līgumu pamatojas vienīgi uz noregulējamās iestādes maksātspēju vai finanšu stāvokli; un
- c) gadījumā, ja attiecībā uz noregulējamo iestādi ir tikušas vai var tikt īstenotas pārvešanas pilnvaras, vai nu
  - i) visi meitasuzņēmuma aktīvi un saistības saistībā ar attiecīgo līgumu ir tikuši vai var tikt pārvesti saņēmējam un viņš tos ir pieņēmis; vai
  - ii) noregulējuma iestāde jebkādā citā veidā nodrošina šādu pienākumu aizsardzību.

Apturēšana uz laiku stājas spēkā no paziņojuma publicēšanas saskaņā ar 83. panta 4. punktu līdz darba dienas pēc minētās publicēšanas pusnaktij dalībvalstī, kurā noregulējamā iestāde veic uzņēmējdarbību.

3. Apturēšanu uz laiku saskaņā ar 1. vai 2. punktu nepiemēro sistēmām vai sistēmu operatoriem, kas paredzēti Direktīvas 98/26/EK vajadzībām, centrālajiem darījuma partneriem vai centrālajām bankām.

4. Persona var īstenot izbeigšanas tiesības saskaņā ar līgumu pirms 1. vai 2. punktā minētā termiņa beigām, ja saņem paziņojumu no noregulējuma iestādes, ka tiesības un saistības, uz kurām attiecas līgums, nav:

- a) pārvedamas citai vienībai vai
- b) norakstāmas, vai konvertējamas, piemērojot iekšējās rekapitalizācijas instrumentu saskaņā ar 43. panta 2. punkta a) apakšpunktu.

5. Ja noregulējuma iestāde īsteno šā panta 1. vai 2. punktā minētās pilnvaras apturēt izbeigšanas tiesības un atbilstoši šā panta 4. punktam nav sniegts nekāds paziņojums, minētās tiesības, beidzoties atlikšanas termiņam, saskaņā ar 68. pantu var īstenot šādi:

- a) ja tiesības un saistības, uz ko attiecas līgums, ir pārvestas citai vienībai, darījuma partneris var izmantot izbeigšanas tiesības saskaņā ar attiecīgā līguma noteikumiem tikai saņēmēja vienības pastāvīgas vai turpmākas izpildes notikuma gadījumā;
- b) ja tiesības un saistības, uz ko attiecas līgums, paliek noregulējamajai iestādei, un noregulējuma iestāde nav piemērojusi iekšējās rekapitalizācijas instrumentu saskaņā ar 43. panta 2. punkta a) apakšpunktu attiecīgajam līgumam, darījuma partneris var īstenot izbeigšanas tiesības saskaņā ar attiecīgā līguma noteikumiem pēc 1. punktā minētās atlikšanas uz laiku termiņa beigām.

6. Īstenojot pilnvaras saskaņā ar šo pantu, noregulējuma iestādes ņem vērā minēto pilnvaru īstenošanas iespējamo ietekmi uz finanšu tirgu pienācīgu darbību.

7. Kompetentās iestādes vai noregulējuma iestādes var prasīt, lai iestāde vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā vienība vestu detalizētu uzskaiti par finanšu līgumiem.

Pēc kompetentās iestādes vai noregulējuma iestādes pieprasījuma darījumu reģistrs nosūta kompetentām iestādēm vai noregulējuma iestādēm nepieciešamo informāciju, lai tās varētu pildīt savus attiecīgos uzdevumus un īstenot pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 81. pantu.

8. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, 7. punkta piemērošanas nolūkā precizējot šādus elementus:
- a) informācijas minimums par finanšu līgumiem, kas būtu jāiekļauj detalizētajā uzskaitē; un
  - b) apstākļi, kuros šī prasība būtu izvirzāma.

EBI līdz 2015. gada 3. jūlijam iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

#### 72. pants

### Noregulējuma pilnvaru īstenošana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, lai veiktu noregulējuma darbību, noregulējuma iestādes spēj noregulējamo iestādi ņemt savā kontrolē tā, lai:
- a) vadītu noregulējamo iestādi veiktu tās darbību un sniegtu pakalpojumus ar visu noregulējamās iestādes akcionāru un vadības struktūras pilnvarām; un
  - b) pārvaldītu un rīkotos ar noregulējamās iestādes aktīviem un mantu.

Pirmajā daļā paredzēto kontroli var īstenot tieši noregulējuma iestāde vai netieši tās iecelta persona vai personas. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulēšanas laikā nevar izmantot balsstiesības, ko piešķir noregulējamās iestādes akcijas vai citi īpašumtiesību instrumenti.

2. Ņemot vērā 85. panta 1. punktu, dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes spēj veikt noregulējuma darbību, izmantojot izpildu rīkojumu saskaņā ar valsts administratīvo kompetenci un procedūrām, neīstenojot kontroli pār noregulējamo iestādi.
3. Noregulējuma iestādes katrā konkrētajā gadījumā pieņem lēmumu, vai ir lietderīgi veikt noregulējuma darbību ar 1. punktā vai 2. punktā noteiktajiem līdzekļiem, ņemot vērā noregulējuma mērķus un vispārējos principus, kas reglamentē noregulējumu, konkrētās noregulējamās iestādes īpašos apstākļos un nepieciešamību veicināt pārrobežu grupu efektīvu noregulējumu.
4. Noregulējuma iestādes neuzskata par "ēnu" direktoriem vai *de facto* direktoriem saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

#### VII NODAĻA

### Aizsardzības pasākumi

#### 73. pants

### Akcionāriem un kreditoriem piemērotais režīms daļējas pārvešanas un iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas gadījumā

Dalībvalstis nodrošina, ka viena vai vairāku noregulējuma instrumentu piemērošanas gadījumā, jo īpaši 75. panta piemērošanas nolūkā:

- a) izņemot gadījumus, kad piemēro b) apakšpunktu, ja noregulējuma iestādes pārved tikai daļu noregulējamās iestādes tiesību, aktīvu un saistību, akcionāri un tie kreditori, kuru prasījumi nav pārvesti, saņem atlīdzībā par saviem prasījumiem vismaz tikpat daudz, cik viņi būtu saņēmuši, ja noregulējamā iestāde būtu likvidēta parastā maksātnespējas procedūrā laikā, kad tika pieņemts 82. pantā minētais lēmums;



- b) ja noregulējuma iestādes piemēro iekšējās rekapitalizācijas instrumentu, akcionāriem un kreditoriem, kuru prasījumi ir norakstīti vai konvertēti kapitālā, tas nerada lielākus zaudējumus kā tad, ja noregulējamā iestāde būtu likvidēta parastā maksātnespējas procedūrā laikā, kad tika pieņemts 82. pantā minētais lēmums.

#### 74. pants

##### Režīmu atšķirību vērtēšana

1. Lai novērtētu, vai akcionāriem un kreditoriem būtu piemērots labāks režīms, ja noregulējamā iestāde būtu sākusi parasto maksātnespējas procedūru, tostarp, bet ne tikai 73. panta piemērošanas nolūkā, dalībvalstis nodrošina, ka cik vien iespējams drīz pēc noregulējuma darbības vai darbību veikšanas neatkarīga persona veic vērtēšanu. Šī vērtēšana ir atšķirīga no vērtēšanas, ko veic saskaņā ar 36. pantu.

2. Šā panta 1. punktā minētajā vērtēšanā nosaka:

a) kāds režīms, tostarp attiecīgās noguldījumu garantiju shēmas, būtu ticis piemērots akcionāriem un kreditoriem, ja noregulējamā iestāde, attiecībā uz kuru veikta noregulējuma darbība vai darbības, būtu sākusi parasto maksātnespējas procedūru laikā, kad tika pieņemts 82. pantā minētais lēmums;

b) kāds režīms faktiski ir ticis piemērots akcionāriem un kreditoriem noregulējamās iestādes noregulēšanā, un

c) vai ir atšķirība starp režīmu, kas minēts a) apakšpunktā, un režīmu, kurš minēts b) apakšpunktā.

3. Vērtēšanā:

a) tiek pieņemts, ka noregulējamā iestāde, attiecībā uz kuru veikta noregulējuma darbība vai darbības, būtu sākusi parasto maksātnespējas procedūru laikā, kad tika pieņemts 82. pantā minētais lēmums;

b) tiek pieņemts, ka noregulējuma darbība vai darbības nav tikušas veiktas;

c) netiek ņemts vērā nekāds ārkārtas finansiāls atbalsts no publiskā sektora noregulējamai iestādei.

4. EBI var izstrādāt normatīvo tehnisko standartu projektu, precizējot metodiku šajā pantā minētajai vērtēšanai, jo īpaši metodiku, lai novērtētu režīmu, kāds akcionāriem un kreditoriem būtu ticis piemērots, ja noregulējamā iestāde būtu sākusi parasto maksātnespējas procedūru laikā, kad tika pieņemts 82. pantā minētais lēmums.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

#### 75. pants

##### Akcionāru un kreditoru aizsardzības pasākumi

Dalībvalstis nodrošina, ka, ja vērtējumā, kas veikts saskaņā ar 74. pantu, ir konstatēts, ka jebkurš akcionārs vai kreditors, kurš minēts 73. pantā, vai noguldījumu garantiju sistēma saskaņā ar 109. panta 1. punktu ir radījusi lielākus zaudējumus nekā tā būtu radījusi likvidācijā parastā maksātnespējas procedūrā, viņam ir tiesības uz starpības izmaksu no noregulējuma finansēšanas mehānismiem.

## 76. pants

**Darījumu partneru aizsardzības pasākumi daļējas pārvešanas gadījumā**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka aizsardzību, kas noteikta 2. punktā, piemēro šādos gadījumos:
  - a) noregulējuma iestāde pārved citai vienībai vai no pagaidu iestādes vai, izmantojot noregulējuma instrumentu, aktīvu pārvaldības struktūras citai personai daļu, bet ne visus noregulējamās iestādes aktīvus, tiesības vai saistības;
  - b) noregulējuma iestāde īsteno pilnvaras, kas noteiktas 64. panta 1. punkta f) apakšpunktā.
2. Dalībvalstis nodrošina atbilstīgu aizsardzību šādiem pasākumiem un darījumu partneriem šādu vienošanos gadījumā:
  - a) nodrošinājums, kur personai uz nodrošinājuma pamata ir faktiskā vai iespējama interese par aktīviem vai tiesībām, uz ko attiecas pārvedums, neatkarīgi no tā, vai šī interese ir nodrošināta ar konkrētiem aktīviem vai tiesībām, vai ar mainīgu maksu vai tamlīdzīgu pasākumu;
  - b) līgumi par finansiālu nodrošinājumu īpašumtiesību nodošanas veidā, ar kuriem nodrošinājums, kas nostiprina vai sedz noteiktu pienākumu izpildi, tiek sniegts ar aktīvu pilnīgu īpašumtiesību pārvešanu no nodrošinājuma devēja nodrošinājuma ņēmējam ar noteikumiem, kas paredz nodrošinājuma ņēmējam pārvest aktīvus, ja tiek izpildīti minētie noteiktie pienākumi;
  - c) savstarpējās dzēšanas līgums, saskaņā ar kuru divus vai vairākus prasījumus vai saistības noregulējamās iestādes un darījuma partnera starpā var savstarpēji dzēst;
  - d) savstarpējā ieskaita līgumi;
  - e) segtās obligācijas;
  - f) strukturētā finansējuma līgumi, tostarp vērtspapīrošana un instrumenti, ko izmanto riska ierobežošanas nolūkā, kuri veido nodrošinājuma portfeļa neatņemamu daļu un kuri saskaņā ar valsts tiesību aktiem tiek nodrošināti līdzīgā veidā kā segtās obligācijas, kas ietver to, ka nodrošinājumu piešķir un uztur līgumslēdzēja puse vai pilnvarotais, pārstāvis vai izvirzīta persona.

Aizsardzības veids, kas ir piemērots šā punkta a) līdz f) apakšpunktā noteiktajām vienošanos kategorijām, ir sīkāk noteikts 77. līdz 80. pantā, un tam piemēro 68. līdz 71. pantā noteiktos ierobežojumus.

3. Prasību saskaņā ar 2. punktu piemēro neatkarīgi no iesaistīto pušu skaita un neatkarīgi no tā, vai vienošanās:
  - a) ir izveidotas ar līgumu, trasiem vai citiem līdzekļiem, vai rodas automātiski, darbojoties likumam;
  - b) tās pilnībā vai daļēji regulē citas dalībvalsts vai trešās valsts tiesību akti vai tās rodas saskaņā ar šiem tiesību aktiem.
4. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 115. pantu, sīkāk precizējot tādu vienošanos kategorijas, kas ietilpst šā panta 2. punkta a) līdz f) apakšpunkta piemērošanas jomā.

## 77. pants

**Finanšu nodrošinājuma līgumu, savstarpējās dzēšanas līgumu un savstarpējā ieskaita līgumu aizsardzība**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ir izveidota piemērota aizsardzība līgumiem par finanšu nodrošinājumu īpašumtiesību nodošanas veidā un savstarpējās dzēšanas līgumiem un savstarpējā ieskaita līgumiem, lai novērstu dažu, bet ne visu tādu tiesību un saistību pārvešanu, kas ir aizsargātas saskaņā ar līgumu par finanšu nodrošinājumu īpašumtiesību nodošanas veidā, savstarpējās dzēšanas līgumu vai savstarpējā ieskaita līgumu starp noregulējamo iestādi un citu personu un tādu tiesību un saistību grozīšanu vai izbeigšanu, kas ir aizsargātas saskaņā ar šādu līgumu par finanšu nodrošinājumu īpašumtiesību nodošanas veidā, savstarpējās dzēšanas līgumu vai savstarpējā ieskaita līgumu, izmantojot papildu pilnvaras.

Piemērojot pirmo daļu, tiesības un saistības uzskata par aizsargātām saskaņā ar šādu vienošanos, ja vienošanās puses ir tiesīgas veikt šo tiesību un saistību savstarpēju dzēšanu vai savstarpēju ieskaitu.

2. Neatkarīgi no 1. punkta noregulējuma iestādes, ja tas nepieciešams, lai nodrošinātu segto noguldījumu pieejamību, var:

- a) pārvest segtos noguldījumus, kas ir daļa no 1. punktā minētajiem pasākumiem, nepārvedot citus aktīvus, tiesības vai saistības, kas ir tā paša pasākuma daļas, un
- b) pārvest, mainīt vai likvidēt šos aktīvus, tiesības vai saistības, nepārvedot segtos noguldījumus.

## 78. pants

**Nodrošinājuma pasākumu aizsardzība**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ir izveidota atbilstoša aizsardzība saistībām, kas nodrošinātas saskaņā ar nodrošinājuma pasākumiem, lai novērstu kādu no šīm darbībām:

- a) tādu aktīvu pārvešana, ar kuriem ir nodrošināta saistība, ja vien nepārved arī minēto saistību un ieguvumu no nodrošinājuma;
- b) nodrošinātas saistības pārvešana, ja vien nepārved arī ieguvumu no nodrošinājuma;
- c) ieguvuma no nodrošinājuma pārvešana, ja vien nepārved arī nodrošināto saistību;
- d) nodrošinājuma līguma grozīšana vai izbeigšana, izmantojot papildu pilnvaras, ja grozīšanas vai izbeigšanas dēļ saistība vairs nebūtu nodrošināta.

2. Neatkarīgi no 1. punkta noregulējuma iestādes, ja tas nepieciešams, lai nodrošinātu segto noguldījumu pieejamību, var:

- a) pārvest segtos noguldījumus, kas ir daļa no 1. punktā minētajiem pasākumiem, nepārvedot citus aktīvus, tiesības vai saistības, kas ir tā paša pasākuma daļas, un
- b) pārvest, mainīt vai likvidēt šos aktīvus, tiesības vai saistības, nepārvedot segtos noguldījumus.

## 79. pants

**Strukturētā finansējuma līgumu un segto obligāciju aizsardzība**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka strukturētā finansējuma līgumiem, tai skaitā 76. panta 2. punkta e) un f) apakšpunktā minētajiem pasākumiem, ir atbilstoša aizsardzība, lai novērstu kādu no šīm darbībām:

- a) tādu aktīvu, tiesību un saistību daļas, bet ne to visu, pārvešana, kas ir strukturētā finansējuma līgumi vai to daļa, tostarp 76. panta 2. punkta e) un f) apakšpunktā minētie pasākumi, kuros noregulējamā iestāde ir viena no pusēm;

b) izbeigšana vai mainīšana, izmantojot papildu pilnvaras, attiecībā uz aktīviem, tiesībām un saistībām, kas ir tādi strukturētā finansējuma līgumi vai to daļa, tostarp 76. panta 2. punkta e) un f) apakšpunktā minētie pasākumi, kuros noregulējamā iestāde ir viena no pusēm.

2. Neatkarīgi no 1. punkta noregulējuma iestāde, ja tas nepieciešams, lai nodrošinātu segto noguldījumu pieejamību, var:

a) pārvest segtos noguldījumus, kas ir daļa no 1. punktā minētajiem pasākumiem, nepārvedot citus aktīvus, tiesības vai saistības, kas ir tā paša pasākuma daļas, un

b) pārvest, mainīt vai atcelt minētos aktīvus, tiesības vai saistības, nepārvedot segtos noguldījumus.

#### 80. pants

##### **Daļēja pārvešana – tirdzniecības, tīrvērtes un norēķinu sistēmu aizsardzība**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma instrumenta piemērošana neietekmē tādu sistēmu darbību un tādu sistēmu noteikumus, uz ko attiecas Direktīva 98/26/EK, ja noregulējuma iestāde:

a) pārved dažus, bet ne visus noregulējamās iestādes aktīvus, tiesības vai saistības citai vienībai;

b) izmanto 64. pantā paredzētās pilnvaras atcelt vai grozīt tāda līguma noteikumus, kurā noregulējamā kredītiestāde ir viena no pusēm, vai aizvietot pusi, kura ir saņēmējs.

2. It īpaši pārvešana, atcelšana vai grozīšana, kā minēts šā panta 1. punktā, neatceļ pārveduma rīkojumu, pārkāpjot Direktīvas 98/26/EK 5. pantu, un nemaina vai netraucē pārveduma rīkojumu un ieskaita izpildāmību, kā noteikts minētās direktīvas 3. un 5. pantā, līdzekļu, vērtspapīru vai kredīta izmantošanu, kā noteikts tās 4. pantā, vai nodrošinājuma aizsardzību, kā noteikts tās 9. pantā.

#### VIII NODAĻA

##### **Procedūras pienākumi**

#### 81. pants

##### **Paziņošanas prasības**

1. Dalībvalstis prasa, lai iestādes vai jebkuras 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības vadības struktūra paziņotu kompetentajai iestādei, ja tā uzskata, ka iestāde vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā vienība ir maksātnespējīga vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga 32. panta 4. punktā precizētajā nozīmē.

2. Kompetentās iestādes informē attiecīgās noregulējuma iestādes par jebkādu šā panta 1. punktā minēto paziņojumu saņemšanu un krīzes novēršanas pasākumiem vai jebkādam Direktīvas 2013/36/ES 104. pantā minētajām darbībām, ko tās liek veikt kādai iestādei vai šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai vienībai.

3. Ja kompetentā iestāde vai noregulējuma iestāde nosaka, ka attiecībā uz iestādi vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto vienību ir izpildīti nosacījumi, kas minēti 32. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, tā nekavējoties dara to zināmu šādām iestādēm, ja tā ir cita iestāde:

a) minētās iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības noregulējuma iestādei;

b) minētās iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības kompetentajai iestādei;

- c) minētās iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības jebkuras filiāles kompetentajai iestādei;
- d) minētās iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības jebkuras filiāles noregulējuma iestādei;
- e) centrālajai bankai;
- f) vajadzības gadījumā – noguldījumu garantiju sistēmai, ar kuru kredītiestāde ir saistīta, lai būtu iespējama noguldījumu garantiju sistēmas funkciju izpilde;
- g) vajadzības gadījumā – struktūrai, kas atbild par noregulējuma finansēšanas mehānismiem, lai būtu iespējama šo noregulējuma finansēšanas mehānismu funkciju izpilde;
- h) attiecīgā gadījumā – grupas līmeņa noregulējuma iestādei;
- i) kompetentajai ministrijai;
- j) ja iestādei vai šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai vienībai tiek veikta konsolidēta uzraudzība saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES VII sadaļas 3. nodaļu, – konsolidētās uzraudzības iestādei, un
- k) ESRK un ieceltajai valsts makroprudenciālās uzraudzības iestādei.

4. Gadījumos, kad, veicot 3. punkta f) un g) apakšpunktā minēto informācijas nodošanu, netiek garantēts atbilstīgs konfidencialitātes līmenis, kompetentā iestāde vai noregulējuma iestāde piemēro alternatīvas saziņas procedūras, ar kurām tiek sasniegti tie paši mērķi, vienlaikus nodrošinot atbilstīgu konfidencialitātes līmeni.

#### 82. pants

#### Noregulējuma iestādes lēmums

1. Saņemot paziņojumu no kompetentās iestādes saskaņā ar 81. panta 3. punktu vai pēc savas iniciatīvas, noregulējuma iestāde atbilstīgi 32. panta 1. punktam un 33. pantam nosaka, vai attiecībā uz konkrēto iestādi vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto vienību ir izpildīti minētā punkta nosacījumi.
2. Lēmumā par to, vai veikt noregulēšanas darbību attiecībā uz iestādi vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto vienību, iekļauj šādu informāciju:
  - a) minētā lēmuma pieņemšanas iemeslus, tostarp lēmumu par to, vai iestāde atbilst noregulējuma nosacījumiem;
  - b) darbību, ko noregulējuma iestāde plāno veikt, tostarp attiecīgā gadījumā lēmuma par likvidācijas pieteikuma iesniegšanu, administratora iecelšanu vai jebkuru citu pasākumu saskaņā ar piemērojamo parasto maksātspējas procedūru vai, ievērojot 37. panta 9. punktu, – saskaņā ar valsts tiesību aktiem.
3. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai konkretizētu procedūras un saturu, kas saistīti ar šādām prasībām:
  - a) paziņojumiem, kas minēti 81. panta 1., 2. un 3. punktā,

b) paziņojumu par apturēšanu, kas minēts 83. pantā.

EBI līdz 2015. gada 3. jūlijam iesniedz minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

### 83. pants

#### Noregulējuma iestāžu procedūras pienākumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, tiklīdz praktiski iespējams, noregulējuma iestādes pēc noregulējuma darbības atbilst prasībām, kas noteiktas šā panta 2., 3. un 4. punktā.

2. Par noregulējuma darbību noregulējuma iestāde paziņo noregulējamajai iestādei un šādām iestādēm, ja tā ir cita iestāde:

- a) minētās noregulējamās iestādes kompetentajai iestādei;
- b) minētās noregulējamās iestādes jebkuras filiāles kompetentajai iestādei;
- c) centrālajai bankai;
- d) noguldījumu garantiju sistēmai, ar kuru minētā kredītiestāde ir saistīta;
- e) struktūrai, kas atbild par noregulējuma finansēšanas mehānismiem;
- f) attiecīgā gadījumā – grupas līmeņa noregulējuma iestādei;
- g) kompetentajai ministrijai;
- h) ja noregulējamajai iestādei tiek veikta konsolidēta uzraudzība saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES VII sadaļas 3. nodaļu, – konsolidētās uzraudzības iestādei;
- i) ieceltajai valsts makroprudenciālās uzraudzības iestādei un ESRK;
- j) Komisijai, Eiropas Centrālajai bankai, EVTI, Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestāde) ("EAAPI"), kas izveidota ar Regulu (ES) Nr. 1094/2010, un EBI;
- k) to sistēmu operatoriem, kurās tā piedalās, ja noregulējamā iestāde atbilst Direktīvas 98/26/EK 2. panta b) punktā noteiktajai definīcijai.

3. Šā panta 2. punktā paredzētajā paziņojumā iekļauj kopijas no tiem rīkojumiem vai aktiem, ar kuriem īsteno atbilstošās pilnvaras, kā arī norāda datumu, no kura noregulējuma darbība vai darbības ir spēkā.

4. Noregulējuma iestāde publicē – vai nodrošina attiecīgu publicēšanu – tā rīkojuma vai akta kopiju, ar kuru tiek veiktas noregulējuma darbības, vai paziņojumu, kurā ir apkopota noregulējuma darbību ietekme, jo īpaši – ietekme uz privātajiem klientiem, un attiecīgā gadījumā 69., 70. un 71. pantā minētās apturēšanas vai ierobežošanas noteikumus un ilgumu, izmantojot šādus līdzekļus:

- a) savu oficiālo tīmekļa vietni;

- b) kompetentās iestādes, ja tā nav tā pati noregulējuma iestāde, tīmekļa vietni un EBI tīmekļa vietni;
- c) noregulējamās iestādes tīmekļa vietni;
- d) ja noregulējamās iestādes akcijas, citus īpašumtiesību instrumentus vai parāda instrumentus ir atļauts tirgot regulētā tirgū – līdzekļus, ko izmanto regulētās informācijas atklāšanai par šo noregulējamo iestādi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/109/EK <sup>(1)</sup> 21. panta 1. punktu.

5. Ja akcijas, īpašumtiesību instrumentus vai parāda instrumentus nav atļauts tirgot regulētā tirgū, noregulējuma iestāde nodrošina, ka 4. punktā minētos instrumentus apliecinošie dokumenti tiek nosūtīti zināmajiem noregulējamās iestādes akcionāriem un kreditoriem, kuri ir iekļauti noregulējuma iestādei pieejamajos noregulējamās iestādes reģistros vai datubāzēs.

#### 84. pants

#### Konfidencialitāte

1. Dienesta noslēpuma prasības ir saistošas šādām personām:
  - a) noregulējuma iestādēm;
  - b) kompetentajām iestādēm un EBI;
  - c) kompetentajām ministrijām;
  - d) īpašajiem vadītājiem vai pagaidu administratoriem, kas iecelti saskaņā ar šo direktīvu;
  - e) potenciālajiem pārņēmējiem, pie kuriem ir vērsušās kompetentās iestādes vai kuriem piedāvājumu izteikušas noregulējuma iestādes, neatkarīgi no tā, vai saziņa vai piedāvājums veikti kā sagatavošanās uzņēmuma pārdošanas instrumenta izmantošanai, un neatkarīgi no tā, vai piedāvājuma rezultāts bijusi iegāde;
  - f) revidentiem, grāmatvežiem, juridiskajiem un profesionālajiem padomniekiem, vērtētājiem un citiem ekspertiem, kurus tieši vai netieši nolīgušas noregulējuma iestādes, kompetentās iestādes, kompetentās ministrijas vai šā punkta e) apakšpunktā minētie potenciālie pārņēmēji;
  - g) struktūrām, kas pārvalda noguldījumu garantiju sistēmas;
  - h) struktūras, kas pārvalda ieguldītāju kompensācijas sistēmas;
  - i) struktūru, kas atbild par noregulējuma finansēšanas mehānismiem;
  - j) centrālajām bankām un citām iestādēm, kas iesaistītas noregulējuma procesā;
  - k) pagaidu iestādi vai aktīvu pārvaldības struktūru;
  - l) citām personām, kas tieši vai netieši pastāvīgi vai atsevišķos gadījumos sniedz vai ir sniegušas pakalpojumus a) līdz k) apakšpunktos minētajām personām;

<sup>(1)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/109/EK (2004. gada 15. decembris) par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapirus atļauts tirgot regulētā tirgū, un par grozījumiem Direktīvā 2001/34/EK (OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.).

m) iepriekšminētajos a) līdz k) apakšpunktos norādīto struktūru vai vienību augstāko vadību, vadības struktūru locekļu un darbiniekiem amata pienākumu pildīšanas laikā un pēc tam.

2. Lai nodrošinātu to, ka tiek ievēroti 1. un 3. punktā minētie konfidencialitātes noteikumi, 1. punkta a), b), c), g), h), j) un k) apakšpunktā minētās personas nodrošina to, lai šajā nolūkā būtu pieņemti iekšējie noteikumi, tostarp noteikumi, ar kuriem tiek garantēta informācijas slepenība un tās pieejamība tikai personām, kas ir tieši iesaistītas noregulējuma procesā.

3. Neskarot 1. punkta noteikumu vispārīgo raksturu, tajā minētajām personām aizliedz izpaust personām vai varas iestādēm tādu konfidencialu informāciju, ko tās saņēmušas vai nu savu profesionālo pienākumu izpildē, vai no kompetentās iestādes vai noregulējuma iestādes saistībā ar tās funkcijām saskaņā ar šo direktīvu, izņemot gadījumus, kad šīs personas to dara, pildot savas šajā direktīvā paredzētās funkcijas, vai informācija ir kopsavilkuma vai apkopojuma formā tā, ka nav iespējams identificēt konkrētas iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības, ar varas iestādes, iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības, kas sniegusi šo informāciju, nepārprotamu iepriekšēju piekrišanu.

Dalībvalstis nodrošina, ka pirms 1. punktā minētās personas izpauž informāciju, tiek izvērtētas iespējamās sekas, ko minētās informācijas izpaušana var radīt sabiedrības interesēm saistībā ar finanšu, monetāro vai ekonomikas politiku, fizisku un juridisku personu komerciālajām interesēm un pārbaudīti mērķi, izmeklēšanām un revīzijām.

Informācijas izpaušanas seku pārbaudes procedūrā ietver īpašu izvērtējumu par sekām, ko radītu 5., 7., 10., 11. un 12. pantā norādīto atveseļošanas un noregulējuma plānu elementu un satura izpaušana un saskaņā ar 6., 8. un 15. pantu veiktas novērtēšanas rezultātu izpaušana.

Šā panta pārkāpumu gadījumā jebkura no 1. punktā minētajām personām vai vienībām uzņemas civiltiesisko atbildību saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

4. Šis pants neliedz:

- a) 1. punkta a) līdz j) apakšpunktā minēto struktūru vai vienību darbiniekiem vai bijušiem darbiniekiem savstarpēji dalīties ar informāciju katras struktūras vai vienības ietvaros, ne arī
- b) noregulējuma iestādēm un kompetentajām iestādēm, tostarp to darbiniekiem un ekspertiem, dalīties informācijā citam ar citu un ar citām Savienības noregulējuma iestādēm, citām Savienības kompetentajām iestādēm, kompetentajām ministrijām, centrālajām bankām, noguldījumu garantiju sistēmām, ieguldītāju kompensācijas sistēmām, iestādēm, kas atbildīgas par parastajām maksātspējas procedūrām, dalībvalstu varas iestādēm, kas atbild par finanšu sistēmas stabilitātes uzturēšanu dalībvalstīs, izmantojot makroprudenciālos noteikumus, personām, kas atbild par likumā noteikto grāmatvedības revīziju veikšanu, EBI vai – atbilstīgi 98. pantam – trešo valstu varas iestādēm, kas veic funkcijas, kuras līdzvērtīgas tām, ko noregulējuma iestādes vai, ievērojot stingras konfidencialitātes prasības - noregulējamās iestādes potenciālais pārņēmējs vai attiecīgā gadījumā jebkura cita persona noregulējuma darbības plānošanas vai īstenošanas mērķiem.

5. Neatkarīgi no citiem šī panta noteikumiem dalībvalstis var atļaut informācijas apmaiņu ar jebkuru no turpmāk minētajiem:

- a) stingri ievērojot konfidencialitātes prasības - ar jebkuru citu personu, ja tas nepieciešams, lai plānotu vai veiktu noregulējuma darbības;
- b) parlamentārajām izmeklēšanas komisijām savā dalībvalstī, valsts kontroli savā dalībvalstī un citām vienībām, kas atbild par izmeklēšanas veikšanu savā dalībvalstī, ievērojot atbilstīgus nosacījumus; un



c) valsts iestādēm, kas atbild par maksājumu sistēmu uzraudzību, pilnvarotās iestādes, kas atbild par parastām maksātspējas procedūrām, pilnvarotās iestādes, kam uzticēts publisks pienākums uzraudzīt citas finanšu sektora vienības, pilnvarotās iestādes, kas atbild par finanšu tirgu un apdrošināšanas sabiedrību uzraudzību, un inspektoriem, kuri darbojas to vārdā, dalībvalstu pilnvarotās iestādes, kas atbild par finanšu sistēmas stabilitātes uzturēšanu dalībvalstīs, izmantojot makroprudenciālos noteikumus, pilnvarotās iestādes, kas atbild par finanšu sistēmas stabilitātes aizsardzību, un personas, kas veic obligātās revīzijas

6. Šā panta noteikumi neskar valsts tiesību normas attiecībā uz informācijas atklāšanu tiesas procesa vajadzībām krimināllietās un civillietās.

7. EBI līdz 2015. gada 3. jūlijam saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu izdod pamatnostādnes, lai precizētu, kā informācija būtu jāsniedz apkopojuma vai kolektīvā veidā 3. punkta piemērošanas nolūkā.

#### IX NODAĻA

### **Apelācijas tiesības un citu darbību izslēgšana**

#### 85. pants

#### **Ex ante tiesas apstiprinājums un tiesības apstrīdēt lēmumus**

1. Dalībvalstis var pieprasīt, lai attiecībā uz lēmumu par krīzes novēršanas pasākuma vai krīzes vadības pasākuma piemērošanu tiktu saņemts *ex ante* tiesas apstiprinājums ar nosacījumu, ka attiecībā uz lēmumu par krīzes vadības pasākuma piemērošanu saskaņā ar valsts tiesību aktiem procedūra, kas saistīta ar apstiprinājuma pieprasījumu, un tiesas izskatīšana notiek paātrināti.

2. Dalībvalstis valsts tiesību aktos nosaka tiesības pārsūdzēt lēmumu par tādu krīzes novēršanas pasākumu piemērošanu vai lēmumu par jebkādu tādu pilnvaru īstenošanu, kas nav krīzes vadības pasākums, saskaņā ar šo direktīvu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka visām personām, kuras skar lēmums par krīzes vadības pasākumu piemērošanu, ir tiesības pārsūdzēt minēto lēmumu. Dalībvalstis nodrošina to, ka pārskatīšana notiek paātrināti un ka valsts tiesu iestādes par pamatu savam novērtējumam izmanto noregulējuma iestādes izstrādātos kompleksos faktu ekonomiskos novērtējumus.

4. Uz tiesībām iesniegt 3. punktā minēto pārsūdzību attiecas šādi noteikumi:

a) pārsūdzība iesniegšana neizraisa apstrīdētā lēmuma ietekmes automātisku apturēšanu;

b) noregulējuma iestādes lēmums ir nekavējoties izpildāms, un tas rada neatspēkojamu prezumpciju, ka tā izpildes apturēšana uz laiku būtu pretrunā sabiedrības interesēm.

Ja nepieciešams aizsargāt tādu trešo personu intereses, kuras labticīgi iegādājušās noregulējamās iestādes akcijas, citus īpašumtiesību instrumentus, aktīvus, tiesības vai saistības, lai izmantotu noregulējuma instrumentus vai pildītu noregulējuma iestāžu noregulējuma pilnvaras, noregulējuma iestādes lēmuma atcelšana neietekmē turpmākos administratīvos aktus vai darījumus, kurus noslēdz attiecīgā noregulējuma iestāde un kuru pamatā bijis atceltais lēmums. Šādā gadījumā aizsardzības līdzekļi pret noregulējuma iestāžu nelikumīgu lēmumu vai aktu var ietvert tikai kompensāciju par pieteikuma iesniedzēja ciestajiem zaudējumiem šāda lēmuma vai akta rezultātā.

#### 86. pants

#### **Citu procedūru ierobežojumi**

1. Neskarot 82. panta 2. punkta b) apakšpunktu, dalībvalstis nodrošina, ka attiecībā uz noregulējamo iestādi vai iestādi vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto vienību, kura saskaņā ar konstatējumiem atbilst noregulējuma nosacījumiem, parasto maksātspējas procedūru neuzsāk citādi, kā vien pēc noregulējuma iestādes ierosinājuma, un lēmums, ar kuru iestādei vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai vienībai piemēro parasto maksātspējas procedūru, tiek pieņemts tikai ar noregulējuma iestādes piekrišanu.

2. Šā panta 1. punkta piemērošanas nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka:
- a) kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes tiek nekavējoties informētas par visiem pieteikumiem par parastās maksātspējas procedūras sākšanu attiecībā uz kādu iestādi vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto vienību, neatkarīgi no tā, vai iestādei vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai vienībai tiek piemērots noregulējums vai ir publiskots lēmums saskaņā ar 83. panta 4. un 5. punktu;
  - b) par pieteikumu nepieņem lēmumu, ja vien nav izteikti paziņojumi, kas minēti a) apakšpunktā, un nenotiek viens no šiem notikumiem:
    - i) noregulējuma iestāde ir paziņojusi iestādēm, kas ir atbildīgas par parasto maksātspējas procedūru, ka neplāno veikt nekādas noregulējuma darbības attiecībā uz iestādi vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto vienību;
    - ii) ir pagājis septiņu dienu laikposms, kas sākas dienā, kad izteikti a) apakšpunktā minētie paziņojumi.
3. Neskarot nekādus ierobežojumus nodrošinājuma tiesību izpildei, kas noteiktas ar 70. pantu, dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja tas vajadzīgs, lai efektīvi piemērotu noregulējuma instrumentus un pilnvaras, noregulējuma iestādes var lūgt tiesai piemērot atlikšanu uz sasniedzamajam mērķim atbilstīgu laikposmu jebkurai tiesvedībai vai procedūrai, kurā kāda noregulējamā iestāde ir vai kļūst par pusi.

#### V SADAĻA

#### PĀRROBEŽU GRUPAS NOREGULĒJUMS

##### 87. pants

##### **Vispārēji principi attiecībā uz lēmumu pieņemšanu, kas skar vairāk nekā vienu dalībvalsti**

Dalībvalstis nodrošina, ka pieņemot lēmumus vai veicot pasākumus saskaņā ar šo direktīvu, kas var ietekmēt vēl vienu vai vairākas citas dalībvalstis, to varas iestādes ievēro šādus vispārējus principus:

- a) tām ir pienākums, veicot noregulējuma darbību, nodrošināt lēmumu pieņemšanas efektivitāti un saglabāt noregulējuma izmaksas pēc iespējas zemākas;
- b) lēmumus pieņem un pasākumus veic laikus un ar atbilstošu steidzamību, ja nepieciešams;
- c) noregulējuma iestādes, kompetentās iestādes un citas iestādes savstarpēji sadarbojas, lai nodrošinātu to, ka lēmumi tiek pieņemti un pasākumi tiek veikti koordinēti un efektīvi;
- d) katras dalībvalsts attiecīgo iestāžu lomas un pienākumi ir skaidri definēti;
- e) pienācīgi ņemtas vērā to dalībvalstu intereses, kurās Savienības mātesuzņēmumi veic uzņēmējdarbību, un jo īpaši jebkura lēmuma vai darbības vai bezdarbības ietekmi uz minēto dalībvalstu finanšu stabilitāti, fiskālajiem resursiem, noregulējuma fondu, noguldījumu garantiju sistēmu vai ieguldītāju kompensācijas sistēmu;
- f) pienācīgi ņemtas vērā katras tās atsevišķās dalībvalsts intereses, kurā meitasuzņēmums veic uzņēmējdarbību, un jo īpaši jebkura lēmuma vai darbības vai bezdarbības ietekmi uz minēto dalībvalstu finanšu stabilitāti, fiskālajiem resursiem, noregulējuma fondu, noguldījumu garantiju sistēmu vai ieguldītāju kompensācijas sistēmu;
- g) pienācīgi ņemtas vērā katras tās dalībvalsts intereses, kurās nozīmīgas filiāles veic uzņēmējdarbību, jo īpaši jebkura lēmuma vai darbības vai bezdarbības ietekmi uz minēto dalībvalstu finanšu stabilitāti;

- h) pienācīgi apsvērts mērķus līdzsvarot dažādu iesaistīto dalībvalstu intereses un izvairīties no neobjektīvas konkrētu dalībvalstu interešu pārkāpšanas vai aizstāvības, tostarp mēģinot izvairīties no negodīga sloga sadalījuma dalībvalstīs;
- i) pienākums saskaņā ar šo direktīvu pirms lēmuma pieņemšanas vai pasākuma īstenošanas apspriesties ar varas iestādi nozīmē vismaz pienākumu apspriesties ar minēto varas iestādi par tādiem ierosinātā lēmuma vai pasākuma elementiem, kuri, iespējams:
  - i) ietekmē vai ietekmētu Savienības mātesuzņēmumu, meitasuzņēmumu vai filiāli, attiecīgā gadījumā, un par tiem ierosinātā lēmuma vai pasākuma elementiem, un
  - ii) ietekme uz tās dalībvalsts stabilitāti, kurā Savienības mātesuzņēmums, meitasuzņēmums vai filiāle (attiecīgā gadījumā) veic uzņēmējdarbību vai ir izvietota;
- j) nepieciešams, ka noregulējuma iestādes, veicot noregulējuma darbības, ņem vērā un izpilda noregulējuma plānus, kas minēti 13. pantā, ja vien noregulējuma iestādes, ņemot vērā lietas apstākļus, neuzskata, ka noregulējuma mērķi tiks sasniegti efektīvāk, veicot darbības, kas nav paredzētas noregulējuma plānos.
- k) pārredzamības prasība, ja ir iespējams, ka ierosinātajam lēmumam vai pasākumam būs ietekme uz jebkādas attiecīgās dalībvalsts finanšu stabilitāti, fiskālajiem resursiem, noregulējuma fondu, noguldījumu garantiju sistēmu vai ieguldītāju kompensāciju sistēmu; un
- l) izpratne, ka sasniegt kopējo noregulējuma izmaksu samazinājumu visvairāk ir iespējams koordinēšanas un sadarbības rezultātā.

#### 88. pants

#### Noregulējuma kolēģijas

1. Grupas līmeņa noregulējuma iestādes nodibina noregulējuma kolēģijas, kam jāveic 11., 12., 13., 16., 18., 45., 91. un 92. pantā minētie uzdevumi un attiecīgā gadījumā jānodrošina sadarbība un koordinācija ar trešo valstu noregulējuma iestādēm.

Konkrēti, noregulējuma kolēģijas grupas līmeņa noregulējuma iestādei, pārējām noregulējuma iestādēm un, attiecīgā gadījumā, kompetentajām iestādēm un attiecīgajām konsolidētās uzraudzības iestādēm nodrošina satvaru, kurā veikt šādus uzdevumus:

- a) apmainīties ar informāciju, kas saistās ar grupu noregulējuma plānu izstrādi, sagatavošanas un preventīvo pilnvaru piemērošanu grupām un grupu noregulējumu;
- b) izstrādāt grupu noregulējuma plānu saskaņā ar 12. un 13. pantu;
- c) novērtēt grupu noregulējamību saskaņā ar 16. pantu;
- d) īstenot pilnvaras pārvarēt vai novērst grupu noregulējamības šķēršļus saskaņā ar 18. pantu;
- e) izlemt par nepieciešamību izveidot grupas noregulējuma shēmu, kā noteikts 91. vai 92. pantā;
- f) panākt piekrišanu grupu noregulējuma shēmai, kas ierosināta saskaņā ar 91. vai 92. pantu;
- g) koordinēt sabiedrības informēšanu par grupu noregulējuma stratēģiju un shēmām;
- h) koordinēt to finansēšanas mehānismu izmantošanu, kas noteikti saskaņā ar VII sadaļu;

i) noteikt prasību minimumu grupām konsolidētā un meitasuzņēmumu līmenī atbilstīgi 45. pantam.

Turklāt noregulējuma kolēģijas var tikt izmantotas kā forums, lai apspriestu jebkādus jautājumus saistībā ar pārrobežu grupu noregulējumu.

2. Noregulējuma kolēģijas sastāvā ietilpst:

a) grupas līmeņa noregulējuma iestāde;

b) noregulējuma iestādes katrā dalībvalstī, kurā meitasuzņēmums, uz kuru attiecas konsolidētā uzraudzība, veic uzņēmējdarbību;

c) noregulējuma iestādes dalībvalstīs, kurās vienas vai vairāku grupas iestāžu mātesuzņēmums, kas ir 1. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētā vienība, veic uzņēmējdarbību;

d) to dalībvalstu noregulējuma iestādes, kurās atrodas nozīmīgas filiāles;

e) konsolidētās uzraudzības iestāde un to dalībvalstu kompetentās iestādes, kuru noregulējuma iestāde ir noregulējuma kolēģijas locekle. Ja dalībvalsts kompetentā iestāde nav dalībvalsts centrālā banka, kompetentā iestāde var nolemt, ka tai pievienosies dalībvalsts centrālās bankas pārstāvis;

f) kompetentās ministrijas, ja noregulējuma iestādes, kas ir noregulējuma kolēģijas locekles, nav kompetentās ministrijas;

g) iestāde, kas ir atbildīga par noguldījumu garantiju sistēmu dalībvalstī, kurā šīs dalībvalsts noregulējuma iestāde ir noregulējuma kolēģijas locekle;

h) EBI, ievērojot 4. punktu.

3. Trešo valstu noregulējuma iestādes, ja mātesuzņēmumam vai iestādei, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, minētajās trešajās valstīs ir meitas iestāde vai filiāle, kas tiktu uzskatītu par nozīmīgu, ja tā atrastos Savienībā, var pēc pašu pieprasījuma tikt aicinātas piedalīties noregulējuma kolēģijā kā novērotājas, ar noteikumu, ka pēc grupas līmeņa noregulējuma iestādes atzinuma tām piemēro konfidencialitātes prasības, kas ir līdzvērtīgas 98. pantā noteiktajām.

4. EBI veicina noregulējuma kolēģiju efektīvas, rezultatīvas un saskaņotas darbības sekmēšanu un uzraudzību, ņemot vērā starptautiskos standartus. Šajā nolūkā EBI uzaicina piedalīties noregulējuma kolēģijas sanāksmēs. EBI nav balsstiesību, ja balsošana notiek noregulējuma kolēģiju satvarā.

5. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde ir noregulējuma kolēģijas priekšsēdētāja. Ar šādām pilnvarām tā:

a) pēc apspriešanās ar citām noregulējuma iestādēm nosaka rakstveida noteikumus un procedūras noregulējuma kolēģijas darbībai;

b) koordinē visas noregulējuma kolēģijas darbības;

c) sasauc un vada visas tās sanāksmes un iepriekš pilnībā informē visus noregulējuma kolēģijas locekļus par noregulējuma kolēģijas sanāksmju organizēšanu, par galvenajiem pārrunājamajiem un izskatāmajiem jautājumiem;

d) informē noregulējuma kolēģijas locekļus par jebkādam plānotajām sanāksmēm, lai tie varētu pieteikties dalībai šajās sanāksmēs;

- e) nolemj, kurus locekļus un novērotājus aicina piedalīties konkrētās noregulējuma kolēģijas sanāksmēs, pamatojoties uz noteiktām vajadzībām, ņemot vērā apspriežamā jautājuma nozīmīgumu minētajiem locekļiem un novērotājiem un jo īpaši iespējamo ietekmi uz finanšu stabilitāti attiecīgajās dalībvalstīs;
- f) laikus informē visus kolēģijas locekļus par minēto sanāksmju lēmumiem un rezultātiem.

Noregulējuma kolēģijas locekļi cieši sadarbojas.

Neņemot vērā e) apakšpunktu, noregulējuma iestādes ir tiesīgas piedalīties noregulējuma kolēģijas sanāksmēs visos tādos gadījumos, kad darba kārtībā apspriežamie jautājumi attiecas uz kopīga lēmuma pieņemšanu vai grupas vienību, kas atrodas to dalībvalstī.

6. Grupas līmeņa noregulējuma iestādēm nav pienākums izveidot noregulējuma kolēģiju, ja citas grupas vai kolēģijas pilda tās pašas funkcijas un veic tos pašus uzdevumus, kas noteikti šajā pantā, un atbilst visiem nosacījumiem un procedūrām, tostarp attiecībā uz dalību un līdzdalību noregulējuma kolēģijās, kas noteiktas šajā pantā un 90. pantā. Šajā gadījumā visas atsauces uz noregulējuma kolēģijām šajā direktīvā ir jāsaprot arī kā atsauces uz tādām citām grupām vai kolēģijām.

7. EBI, ņemot vērā starptautiskos standartus, izstrādā regulatīvo standartu projektu, lai konkretizētu noregulējuma kolēģiju operatīvās funkcijas to uzdevumu veikšanai, kas minēti 1. punktā.

EBI līdz 2015. gada 3. jūlijam iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

#### 89. pants

#### **Eiropas noregulējuma kolēģijas**

1. Ja trešās valsts iestādei vai trešās valsts mātesuzņēmumam ir Savienības meitasuzņēmumi, kas veic uzņēmējdarbību divās vai vairākās dalībvalstīs, vai divas vai vairākas Savienības filiāles, kuras par nozīmīgām uzskata divas vai vairākas dalībvalstis, to dalībvalstu noregulējuma iestādes, kurās minētās meitas iestādes veic uzņēmējdarbību vai kur atrodas to būtiskas filiāles, izveido Eiropas noregulējuma kolēģiju.

2. Eiropas noregulējuma kolēģija pilda funkcijas un veic uzdevumus, kas noteikti 88. pantā, attiecībā uz meitasiestādēm un tiktāl, cik šie uzdevumi ir atbilstīgi, attiecībā uz filiālēm.

3. Ja finanšu pārvaldītājsabiedrībai, kas reģistrēta Savienībā saskaņā ar Direktīvas 2013/36/EK 127. panta 3. punkta trešo daļu, pieder Savienības meitasuzņēmumi vai ir nozīmīgas filiāles, Eiropas noregulējuma kolēģiju vada tās dalībvalsts noregulējuma iestāde, kurā atrodas konsolidētās uzraudzības iestāde konsolidētās uzraudzības veikšanai saskaņā ar minēto direktīvu.

Ja pirmā daļa nav piemērojama, Eiropas noregulējuma kolēģijas locekļi izvērza vadītāju un vienojas par to.

4. Dalībvalstis, visām attiecīgajām pusēm savstarpēji vienojoties, var atkāpties no prasības izveidot Eiropas noregulējuma kolēģiju, ja citas grupas vai kolēģijas, tostarp noregulējuma kolēģija, kas izveidota saskaņā ar 88. pantu, pilda tās pašas funkcijas un veic tos pašus uzdevumus, kas minēti šajā pantā, un ievēro visus nosacījumus un procedūras, tostarp attiecībā uz dalību un līdzdalību noregulējuma kolēģijās, kas noteiktas šajā pantā un 90. pantā. Šajā gadījumā visas atsauces uz Eiropas noregulējuma kolēģijām šajā direktīvā ir jāsaprot arī kā atsauces uz šīm citām grupām vai kolēģijām.

5. Ievērojot šā panta 3. un 4. punktu, Eiropas noregulējuma kolēģija citādi darbojas saskaņā ar 88. pantu.

#### 90. pants

##### Informācijas apmaiņa

1. Ievērojot 84. pantu, noregulējuma iestādes un kompetentās iestādes pēc pieprasījuma sniedz cita citai visu informāciju, kas skar pārējo iestāžu uzdevumu izpildi saskaņā ar šo direktīvu.

2. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde koordinē visas attiecīgās informācijas plūsmu starp noregulējuma iestādēm. Konkrēti, grupas līmeņa noregulējuma iestāde noregulējuma iestādēm citās dalībvalstīs laikus nodrošina visu būtisko informāciju, lai veicinātu 88. panta 1. punkta otrās daļas b) līdz i) punktā norādīto uzdevumu veikšanu.

3. Ja tiek pieprasīta informācija, ko sniegusi trešās valsts noregulējuma iestāde, noregulējuma iestāde cenšas saņemt trešās valsts noregulējuma iestādes piekrišanu nodot tālāk minēto informāciju, izņemot tad, ja trešās valsts noregulējuma iestāde jau ir piekritusi, ka minēto informāciju nodod tālāk.

Noregulējuma iestādēm nav pienākuma pēc pieprasījuma nodot informāciju, kas sniegta no trešās valsts noregulējuma iestādes, ja trešās valsts noregulējuma iestāde nav piekritusi tās tālākai nodošanai.

4. Noregulējuma iestādes nodod informāciju arī kompetentajai ministrijai, ja tā attiecas uz lēmumu vai jautājumu, par kuru jāpaziņo kompetentajai ministrijai, jāapspriežas ar to vai jāsaņem tās piekrišana, vai kuram var būt sekas attiecībā uz publiskā sektora līdzekļiem.

#### 91. pants

##### Grupās noregulējums, iekļaujot grupas meitasuzņēmumu

1. Ja noregulējuma iestāde nolemj, ka iestāde vai jebkura 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā vienība, kas ir grupas meitasuzņēmums, atbilst 32. vai 33. pantā minētajiem nosacījumiem, minētā noregulējuma iestāde grupas līmeņa noregulējuma iestādei, ja tā ir cita iestāde, konsolidētās uzraudzības iestādei un attiecīgās grupas noregulējuma kolēģijas locekļiem, nekavējoties dara zināmu šādu informāciju:

a) lēmums par to, ka iestāde vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā vienība atbilst 32. vai 33. pantā minētajiem nosacījumiem;

b) noregulējuma darbības vai maksātspējas pasākumi, kurus noregulējuma iestāde uzskata par piemērotiem minētajai iestādei vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai vienībai.

2. Saņemot paziņojumu saskaņā ar 1. punktu, grupas līmeņa noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar pārējiem attiecīgās noregulējuma kolēģijas locekļiem izvērtē iespējamo ietekmi, kāda uz grupu un grupas vienībām citās dalībvalstīs var būt noregulējuma darbībām vai citiem pasākumiem, kas izziņoti saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, un jo īpaši to, vai noregulējuma darbības vai citi pasākumi, iespējams, veicinātu to, ka grupas vienība citā dalībvalstī atbilstu noregulējuma nosacījumiem.

3. Ja grupas līmeņa noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar pārējām noregulējuma kolēģijas locekļiem novērtē, ka noregulējuma darbības vai citi pasākumi, par kuriem paziņots saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, neveicinātu to, ka grupas vienība citā dalībvalstī atbilstu 32. vai 33. pantā minētajiem noregulējuma nosacījumiem, noregulējuma iestāde, kas atbild par minēto iestādi vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto vienību, var veikt noregulējuma darbības vai citus pasākumus, par kuriem tā paziņojusi saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu.

4. Ja grupas līmeņa noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar pārējām noregulējuma kolēģijas locekļiem novērtē, ka noregulējuma darbības vai citi pasākumi, par kuriem paziņots saskaņā ar šā panta 1. punkta b) apakšpunktu, veicinātu to, ka grupas vienība citā dalībvalstī atbilstu 32. vai 33. pantā minētajiem noregulējuma nosacījumiem, grupas līmeņa noregulējuma iestāde ne vēlāk kā 24 stundas pēc paziņojuma saņemšanas saskaņā ar 1. punktu ierosina grupas noregulējuma shēmu un to iesniedz noregulējuma kolēģijai. Minēto 24 stundu laikposmu var pagarināt, ja tam piekrīt noregulējuma iestāde, kas sagatavojusi šā panta 1. punktā minēto paziņojumu.

5. Ja 24 stundu laikā vai ilgākā laikposmā, par kuru panākta vienošanās, pēc paziņojuma saņemšanas saskaņā ar 1. punktu grupas līmeņa noregulējuma iestāde nav veikusi novērtējumu, noregulējuma iestāde, kas sagatavojusi 1. punktā minēto paziņojumu, var veikt noregulējuma darbības vai citus pasākumus, par kuriem paziņots saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu.

6. Šā panta 4. punktā noteiktajā grupas noregulējuma shēmā:

a) ņem vērā un izpilda noregulējuma plānus, kā minēts 13. pantā, ja vien noregulējuma iestādes, ņemot vērā lietas apstākļus, neuzskata, ka noregulējuma mērķi tiks sasniegti efektīvāk, veicot darbības, kas nav paredzētas noregulējuma plānos;

b) uzskaita noregulējuma darbības, kas noregulējuma iestādēm būtu jāveic attiecībā uz Savienības mātesuzņēmumu vai atsevišķām grupas vienībām, lai īstenotu 31. un 34. pantā izklāstītos noregulējuma mērķus un principus;

c) nosaka, kā koordinēt šīs noregulējuma darbības;

d) izveido finansēšanas plānu, kurā ņem vērā grupas noregulējuma plānu, kopīgās atbildības principus, kas noteikti saskaņā ar 12. panta 3. punkta f) apakšpunktu, un 107. pantā minēto savstarpējo izmantošanu.

7. Saskaņā ar 8. punktu grupas noregulējuma shēma ir kopīgs lēmums, ko pieņem grupas līmeņa noregulējuma iestāde un noregulējuma iestādes, kas atbildīgas par meitasuzņēmumiem, uz kuriem attiecas grupas noregulējuma shēma.

EBI pēc kādas noregulējuma iestādes pieprasījuma var palīdzēt noregulējuma iestādēm pieņemt kopīgu lēmumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 31. panta c) punktu.

8. Ja kāda noregulējuma iestāde nepiekrīt grupas līmeņa noregulējuma iestādes ierosinātajai grupas noregulējuma shēmai vai ievēro to tikai daļēji, vai uzskata, ka finanšu stabilitātes apsvērumu dēļ jāveic neatkarīgas noregulējuma darbības vai pasākumi, kas nav noteikti ierosinātajā shēmā attiecībā uz iestādi vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto vienību, tā precīzi izskaidro iemeslus, kādēļ tā nepiekrīt grupas noregulējuma shēmai vai ievēro to tikai daļēji, dara šos iemeslus zināmus grupas līmeņa noregulējuma iestādei un citām noregulējuma iestādēm, uz kurām attiecas grupas noregulējuma shēma, un informē tās par darbībām vai pasākumiem, ko tā paredz veikt. Izklāstot nepieņemšanas iemeslus, minētā noregulējuma iestāde izvērtē noregulējuma plānus, kā norādīts 13. pantā, iespējamo ietekmi uz finanšu stabilitāti attiecīgajās dalībvalstīs, kā arī darbību vai pasākumu iespējamo ietekmi uz citām grupas daļām.

9. Noregulējuma iestādes, kurām saskaņā ar 8. punktu nav iebildumu, var pieņemt kopīgu lēmumu par grupas noregulējuma shēmu, aptverot grupas vienības, kas ir to dalībvalstīs.

10. Šā panta 7. vai 9. punktā minētais kopīgais lēmums un lēmumi, kurus noregulējuma iestādes pieņem gadījumos, kad nav pieņemts 8. punktā minētais kopīgais lēmums, tiek atzīti par galīgiem, un tos piemēro noregulējuma iestādes attiecīgajās dalībvalstīs.

11. Varas iestādes, nekavējoties un pienācīgi ņemot vērā situācijas neatliekamību, veic visas darbības saskaņā ar šo pantu.

12. Jebkurā gadījumā, ja grupas noregulējuma shēma netiek īstenota un noregulējuma iestādes veic noregulējuma darbības attiecībā uz jebkuru grupas vienību, minētās noregulējuma iestādes cieši sadarbojas ar noregulējuma kolēģiju nolūkā panākt saskaņotu noregulējuma stratēģiju attiecībā uz visām grupas vienībām, kuras kļūst maksātspējīgas vai, iespējams, kļūs maksātspējīgas.

13. Noregulējuma iestādes, kas veic kādu noregulējuma darbību attiecībā uz jebkuru grupas vienību, regulāri un pilnībā par šīm darbībām vai pasākumiem un to norisi informē noregulējuma kolēģijas locekļus.

#### 92.a pants

#### Grupās noregulējums

1. Ja grupas līmeņa noregulējuma iestāde nolemj, ka Savienības mātesuzņēmums, par kuru tā atbild, atbilst 32. vai 33. pantā minētajiem nosacījumiem, tā nekavējoties dara zināmu 91. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minēto informāciju konsolidētās uzraudzības iestādei, ja tā ir cita iestāde, un pārējiem grupas noregulējuma kolēģijas locekļiem.

Noregulējuma darbības vai maksātspējas pasākumi 91. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanas nolūkā var ietvert saskaņā ar 91. panta 6. punktu izstrādātas grupas noregulējuma shēmas īstenošanu, ja ir kāda no turpmāk minētajām situācijām:

- a) noregulējuma darbības vai citi pasākumi mātesuzņēmuma līmenī, par kuriem paziņots saskaņā ar 91. panta 1. punkta b) apakšpunktu, veicina to, ka 32. vai 33. pantā izklāstītie nosacījumi tiek izpildīti attiecībā uz grupas vienību citā dalībvalstī;
- b) noregulējuma darbības vai citi pasākumi tikai mātesuzņēmuma līmenī nav pietiekami, lai stabilizētu situāciju, vai arī visticamāk nesniegs optimālu iznākumu;
- c) viens vai vairāki meitasuzņēmumi atbilst 32. vai 33. pantā izklāstītajiem nosacījumiem atbilstīgi tam, ko noteikušas par minētajiem meitasuzņēmumiem atbildīgās noregulējuma iestādes, vai
- d) no noregulējuma darbībām vai citiem pasākumiem grupas līmenī labumu gūs grupas meitasuzņēmumi, tādējādi tiks panākta grupas noregulējuma shēmas atbilstība.

2. Ja saskaņā ar 1. punktu grupas līmeņa noregulējuma iestādes ierosinātās darbības neietver grupas noregulējuma shēmu, grupas līmeņa noregulējuma iestāde pieņem lēmumu pēc apspriešanās ar noregulējuma kolēģijas locekļiem.

Lēmumā, ko pieņem grupas līmeņa noregulējuma iestāde, ņem vērā:

a) noregulējuma plānus, kā minēts 13. pantā, ja vien noregulējuma iestādes, ņemot vērā lietas apstākļus, neuzskata, ka noregulējuma mērķi tiks sasniegti efektīvāk, ja tiks veiktas darbības, kas nav paredzētas noregulējuma plānos;

b) attiecīgo dalībvalstu finanšu stabilitāti.

3. Ja saskaņā ar 1. punktu grupas līmeņa noregulējuma iestādes ierosinātās darbības ietver grupas noregulējuma shēmu, grupas noregulējuma shēma ir kopīgs lēmums, ko pieņem grupas līmeņa noregulējuma iestāde un noregulējuma iestādes, kas atbildīgas par meitasuzņēmumiem, uz kuriem attiecas grupas noregulējuma shēma.



EBI pēc kādas noregulējuma iestādes pieprasījuma var palīdzēt noregulējuma iestādēm pieņemt kopīgu lēmumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 31. panta c) punktu.

4. Ja kāda noregulējuma iestāde nepiekrīt grupas līmeņa noregulējuma iestādes ierosinātajai grupas noregulējuma shēmai vai ievēro to tikai daļēji, vai uzskata, ka finanšu stabilitātes apsvērumu dēļ jāveic neatkarīgas noregulējuma darbības vai pasākumi, kas nav noteikti ierosinātajā shēmā attiecībā uz iestādi vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto vienību, tā precīzi izskaidro iemeslus, kādēļ tā nepiekrīt grupas noregulējuma shēmai vai ievēro to tikai daļēji, dara šos iemeslus zināmus grupas līmeņa noregulējuma iestādei un citām noregulējuma iestādēm, uz kurām attiecas grupas noregulējuma shēma, un informē tās par darbībām vai pasākumiem, ko tā paredz veikt. Izklāstot nepieņemšanas iemeslus, minētā noregulējuma iestāde izvērtē noregulējuma plānus, kā norādīts 13. pantā, iespējamo ietekmi uz finanšu stabilitāti attiecīgajās dalībvalstīs, kā arī darbību vai pasākumu iespējamo ietekmi uz citām grupas daļām.

5. Noregulējuma iestādes, kurām nav iebildumu par grupas noregulējuma shēmu saskaņā ar 4. punktu, var panākt kopīgu lēmumu par grupas noregulējuma shēmu, aptverot grupas vienības, kas ir to dalībvalstīs.

6. Šā panta 3. vai 5. punktā minētais kopīgais lēmums un lēmumi, kurus noregulējuma iestādes pieņem gadījumos, kad nav pieņemts kopīgs lēmums, kā minēts 4. punktā, tiek uzskatīts par galīgu un to piemēro noregulējuma iestādes attiecīgajās dalībvalstīs.

7. Varas iestādes veic visas darbības saskaņā ar šo pantu, nekavējoties un pienācīgi ņemot vērā situācijas neatliekamību.

Jebkurā gadījumā, ja grupas noregulējuma shēma netiek īstenota un noregulējuma iestādes veic noregulējuma darbību attiecībā uz jebkuru grupas vienību, minētās noregulējuma iestādes cieši sadarbojas ar noregulējuma kolēģiju nolūkā panākt saskaņotu noregulējuma stratēģiju attiecībā uz visām iesaistītajām grupas vienībām.

Noregulējuma iestādes, kas veic kādu noregulējuma darbību attiecībā uz jebkuru grupas vienību, regulāri un pilnībā par šīm darbībām vai pasākumiem un to norisi informē noregulējuma kolēģijas locekļus.

## VI SADAĻA

### ATTIECĪBAS AR TREŠĀM VALSTĪM

#### 93. pants

#### Nolīgumi ar trešām valstīm

1. Saskaņā ar LESD 218. pantu Komisija var iesniegt Padomei priekšlikumus apspriest nolīgumus ar vienu vai vairākām trešām valstīm par līdzekļiem, kas izmantojami noregulējuma iestāžu sadarbībā ar attiecīgajām trešās valsts varas iestādēm, lai *inter alia* veiktu informācijas apmaiņu saistībā ar atvēršanu un noregulējuma plānošanu attiecībā uz iestādēm, finanšu iestādēm, mātesuzņēmumiem un trešo valstu iestādēm, šādās situācijās:

- gadījumos, kad trešās valsts mātesuzņēmumam ir meitas iestādes vai filiāles, ja šādas filiāles tiek uzskatītas par nozīmīgām, divās vai vairākās dalībvalstīs;
- gadījumos, kad mātesuzņēmums, kurš veic uzņēmējdarbību dalībvalstī un kuram ir meitasuzņēmums vai nozīmīga filiāle vismaz vienā citā dalībvalstī, ir viena vai vairākas trešās valsts meitas iestādes;
- gadījumos, kad iestādei, kura veic uzņēmējdarbību dalībvalstī un kurai ir mātesuzņēmums, meitasuzņēmums vai nozīmīga filiāle vismaz vienā citā dalībvalstī, ir viena vai vairākas filiāles vienā vai vairākās trešās valstīs;

2. Ar 1. punktā minētajiem nolīgumiem īpaši cenšas nodrošināt, ka tiek noteikti procesi un vienošanās starp noregulējuma iestādēm un attiecīgajām trešās valsts varas iestādēm par sadarbību, veicot dažus vai visus uzdevumus un īstenojot dažas vai visas pilnvaras, kas norādītas 97. pantā.

3. Šā panta 1. punktā minētie nolīgumi neparedz noteikumus attiecībā uz individuālām iestādēm, finanšu iestādēm, mātesuzņēmumiem vai trešo valstu iestādēm.

4. Dalībvalstis var slēgt divpusējus nolīgumus ar trešo valsti par 1. un 2. punktā minētajiem jautājumiem līdz brīdim, kad stājas spēkā 1. punktā minētais nolīgums ar attiecīgo trešo valsti tiktāl, cik šādi divpusēji nolīgumi nav nesaderīgi ar šo sadaļu.

#### 94. pants

##### Trešās valsts noregulējuma procedūru atzīšana un izpilde

1. Šo pantu piemēro trešās valsts noregulējuma procedūrām, ja vien nestājas spēkā 93. panta 1. punktā paredzētais starptautiskais nolīgums ar attiecīgo trešo valsti, un līdz brīdim, kad šāds nolīgums stājas spēkā. To piemēro arī pēc 93. panta 1. punktā paredzētā starptautiskā nolīguma ar attiecīgo trešo valsti stāšanās spēkā, ciktāl minētais nolīgums nereglamentē trešās valsts noregulējuma procedūru atzīšanu un izpildi.

2. Gadījumos, kad saskaņā ar 89. pantu ir izveidota Eiropas noregulējuma kolēģija, tā pieņem kopīgu lēmumu par to, vai, izņemot 95. pantā noteiktajos gadījumos, atzīt trešās valsts noregulējuma procesus, kas attiecas uz trešās valsts iestādi vai mātesuzņēmumu, kuram:

- a) ir Savienības meitasuzņēmumi, kas veic uzņēmējdarbību divās vai vairākās dalībvalstīs, vai Savienības filiāles, kas atrodas divās vai vairākās dalībvalstīs un kas tiek uzskatītas par nozīmīgām divās vai vairākās dalībvalstīs; vai
- b) citādā veidā ir aktīvi, tiesības vai saistības, kuras atrodas divās vai vairākās dalībvalstīs vai kurus reglamentē šo dalībvalstu tiesību akti.

Ja tiek pieņemts kopīgs lēmums par trešās valsts noregulējuma procedūru atzīšanu, attiecīgās valstu noregulējuma iestādes rūpējas par trešās valsts atzītu noregulējuma procedūru izpildi saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem.

3. Ja Eiropas noregulējuma kolēģijā iesaistītās noregulējuma iestādes nav pieņēmušas kopīgu lēmumu vai ja Eiropas noregulējuma kolēģija nav izveidota, katra attiecīgā noregulējuma iestāde pieņem savu lēmumu par to, vai, izņemot 95. pantā noteiktajos gadījumos, atzīt un izpildīt trešās valsts noregulējuma procedūras, kas attiecas uz trešās valsts iestādi vai mātesuzņēmumu.

Pieņemot lēmumu, tiek pienācīgi izvērtētas katras atsevišķas dalībvalsts intereses, kurā darbojas trešās valsts iestāde vai mātesuzņēmums, un jo īpaši trešās valsts noregulējuma procedūras atzīšanas un izpildes iespējamā ietekme uz citām grupas daļām un minēto dalībvalstu finanšu stabilitāti.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes ir vismaz pilnvarotas:

a) īstenot noregulējuma pilnvaras saistībā ar:

- i) trešās valsts iestādes vai mātesuzņēmuma aktīviem, kas atrodas to dalībvalstī vai ko reglamentē to dalībvalsts tiesību akti;

- ii) trešās valsts iestādes tiesībām vai saistībām, ko iegrāmatojusi Savienības filiāle to dalībvalstī vai ko reglamentē to dalībvalsts tiesību akti, vai ja prasījumi saistībā ar šādām tiesībām un saistībām ir izpildāmi to dalībvalstī;
- b) izpildīt, kā arī prasīt citai personai veikt rīcību, lai izpildītu akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu pārvešanu Savienības meitasuzņēmumā, kas veic uzņēmējdarbību norīkotajā dalībvalstī;
- c) īstenot 69., 70. vai 71. pantā noteiktās pilnvaras saistībā ar tiesībām, kas ir ikvienai pusei, kura ir noslēgusi līgumu ar šā panta 2. punktā minēto vienību, ja šādas pilnvaras ir nepieciešamas, lai izpildītu trešās valsts noregulējuma procedūras; un
- d) padara par neizpildāmām jebkādas tiesības izbeigt, likvidēt vai paātrināt tādu līgumu izpildi, kas noslēgti ar, vai ietekmēt līgumā noteiktās tiesības, kas piešķirtas vienībām, kas minētas 2. punktā, un citām grupas vienībām gadījumos, kad šādas tiesības izriet no noregulējuma darbības, ko attiecībā uz trešās valsts iestādi vai citu grupas vienību mātesuzņēmumu vai nu veikusi trešās valsts noregulējuma iestāde, vai arī šī darbība veikta atbilstīgi šīs valsts noregulējuma kārtības juridiskajām un normatīvajām prasībām ar nosacījumu, ka joprojām tiek pildītas līgumā paredzētās būtiskās saistības, tostarp maksājumu un izpildes saistības, kā arī tiek sniegts nodrošinājums.

5. Noregulējuma iestādes, ja tas vajadzīgs sabiedrības interesēs, var veikt noregulējuma darbību attiecībā uz mātesuzņēmumu, ja attiecīgā trešās valsts varas iestāde konstatē, ka minētajā trešā valstī reģistrēta iestāde atbilst noregulēšanas nosacījumiem saskaņā ar minētās trešās valsts tiesību aktiem. Šajā nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes ir pilnvarotas attiecībā uz minēto mātesuzņēmumu izmantot jebkuras noregulēšanas pilnvaras, un ka tiek piemērots 68. pants.

6. Trešās valsts noregulējuma procedūru atzīšana un izpilde neskar visas parastās maksātspējas procedūras, kas atbilstoši valsts tiesību aktiem attiecīgā gadījumā ir piemērojamas saskaņā ar šo direktīvu.

#### 95. pants

##### **Tiesības atteikties atzīt vai izpildīt trešās valsts noregulējuma procedūras**

Noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar citām Eiropas noregulējuma iestādēm, kuras ietilpst Eiropas noregulējuma iestāžu kolēģijā, ja tāda tiek izveidota saskaņā ar 89. pantu, var atteikties atzīt vai izpildīt trešās valsts noregulējuma procedūras saskaņā ar 94. panta 2. punktu, ja tā uzskata, ka:

- a) trešās valsts noregulējuma procedūras negatīvi ietekmētu finanšu stabilitāti tajā dalībvalstī, kurā bāzētas noregulējuma iestādes, vai ka procedūras varētu negatīvi ietekmēt citas dalībvalsts finanšu stabilitāti;
- b) ir vajadzīga neatkarīga noregulējuma rīcība saskaņā ar 96. pantu attiecībā uz Savienības filiāli, lai sasniegtu vienu vai vairākus noregulējuma mērķus;
- c) kreditori, jo īpaši noguldītāji, kuri atrodas vai kuriem pienākas maksājumi kādā no dalībvalstīm, saskaņā ar trešās valsts iekšējām noregulējuma procedūrām nesaņemtu tādu pašu attieksmi kā trešās valsts kreditori un noguldītāji ar līdzīgām tiesībām;
- d) trešās valsts noregulējuma procedūras atzīšana vai izpilde radītu dalībvalstij būtiskas finansiālas sekas vai
- e) šādas atzīšanas vai izpildes sekas būtu pretrunā valsts tiesību aktiem.

## 96. pants

**Trešo valstu iestāžu Savienības filiāļu noregulējums**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras, kas vajadzīgas, lai rīkotos attiecībā uz Savienības filiāli, kurai nepiemēro nevienas trešās valsts noregulējuma procedūras vai kurai piemēro trešās valsts procedūru un uz kuru attiecas kāds no 95. pantā minētajiem apstākļiem.

Dalībvalstis nodrošina, ka šādu pilnvaru īstenošanai piemēro 68. pantu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes var īstenot 1. punktā prasītās pilnvaras, ja noregulējuma iestāde uzskata, ka darbība ir nepieciešama vispārības interesēs, un ir izpildīts viens vai vairāki no šādiem nosacījumiem:

- a) Savienības filiāle vairs neatbilst vai, iespējams, neatbilst nosacījumiem, kas noteikti ar valsts tiesību aktiem tās darbības atļaujai un darbībai minētajā dalībvalstī, un nav izredžu, ka kāda privātā sektora, uzraudzības vai attiecīgās trešās valsts darbība pieņemamā laikposmā atjaunotu filiāles atbilstību nosacījumiem vai novērstu maksātnespēju;
- b) noregulējuma iestāde uzskata, ka trešās valsts iestāde nespēj vai nevēlas, vai, visticamāk, nespēs apmaksāt savas saistības pret Savienības kreditoriem, vai saistības, kas ir izveidotas vai ieģrāmatotas caur filiāli, kad pienāk to termiņš, un noregulējuma iestāde ir pārliecinājusies, ka pieņemamā laikposmā nekādas trešās valsts noregulējuma procedūras vai maksātnespējas procedūras nav uzsāktas vai netiks uzsāktas attiecībā uz minēto trešās valsts iestādi;
- c) attiecīgā trešās valsts iestāde ir uzsākusi trešās valsts noregulējuma procedūras attiecībā uz trešās valsts iestādi vai ir paziņojusi noregulējuma iestādei par savu nodomu uzsākt šādu procesu.

3. Ja noregulējuma iestāde veic neatkarīgu darbību attiecībā uz Savienības filiāli, tā ņem vērā noregulējuma mērķus un veic darbību saskaņā ar šādiem principiem un prasībām, ciktāl tie ir atbilstoši:

- a) 34. pantā izklāstītajiem principiem;
- b) prasībām attiecībā uz IV sadaļas III nodaļas noregulējuma instrumentu piemērošanu.

## 97. pants

**Sadarbība ar trešo valstu varas iestādēm**

1. Šo pantu piemēro attiecībā uz sadarbību ar trešo valsti, ja vien nestājas spēkā 93. panta 1. punktā paredzētais starptautiskais nolīgums ar attiecīgo trešo valsti, un līdz brīdim, kad tas stājas spēkā. To piemēro arī pēc tam, kad ir stājies spēkā 93. panta 1. punktā paredzētais starptautiskais nolīgums ar attiecīgo trešo valsti, ciktāl minētais nolīgums neregulē šī panta priekšmetu.

2. EBI var slēgt nesaistošus sadarbības pamatnolīgumus ar šādām attiecīgām trešo valstu varas iestādēm:

- a) gadījumos, kad Savienības meitasuzņēmums veic uzņēmējdarbību divās vai vairākās dalībvalstīs, – tās trešās valsts attiecīgās varas iestādes, kurā veic uzņēmējdarbību mātesuzņēmums vai uzņēmums, kas minēts 1. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā;
- b) gadījumos, kad trešās valsts iestādei ir Savienības filiāles divās vai vairākās dalībvalstīs, – attiecīgā varas iestāde trešajā valstī, kurā veic uzņēmējdarbību minētā iestāde;

- c) gadījumos, kad mātesuzņēmumam vai uzņēmumam, kas minēts 1. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā, kurš veic uzņēmējdarbību kādā dalībvalstī un kuram ir meitas iestāde vai nozīmīga filiāle citā dalībvalstī, ir arī viena vai vairākas trešās valsts meitas iestādes, – attiecīgās varas iestādes trešajās valstīs, kurās veic uzņēmējdarbību minētās meitas iestādes;
- d) gadījumos, kad iestādei, kurai ir meitasuzņēmums vai nozīmīga filiāle citā dalībvalstī, ir viena vai vairākas filiāles vienā vai vairākās trešajās valstīs, – attiecīgās varas iestādes trešajās valstīs, kurās veic uzņēmējdarbību minētās filiāles.

Šajā punktā minētie pasākumi neparedz noteikumus attiecībā uz konkrētām iestādēm. Tie neuzliek juridiskas saistības dalībvalstīm.

3. Sadarbības pamatnolīgumi, kas minēti 2. punktā, izveido procesus un vienošanās starp iesaistītajām iestādēm sadarbībai nepieciešamās informācijas apmaiņai un sadarbībai, kurā veic dažus vai visus turpmāk minētos uzdevumus un īsteno dažas vai visas turpmāk minētās pilnvaras attiecībā uz iestādēm, kas norādītas 2. punkta a) līdz d) apakšpunktā, vai grupām, kurās tādas iestādes ietilpst:

- a) noregulējuma plānu izstrāde saskaņā ar 10. līdz 13. pantu un līdzīgas prasības saskaņā ar attiecīgo trešo valstu tiesību aktiem;
- b) šādu iestāžu un grupu noregulējamības novērtējums saskaņā ar 15. un 16. pantu un līdzīgas prasības saskaņā ar attiecīgo trešo valstu tiesību aktiem;
- c) pilnvaru pārvarēt vai novērst noregulējamības šķēršļus piemērošana saskaņā ar 17. un 18. pantu un līdzīgas pilnvaras saskaņā ar attiecīgo trešo valstu tiesību aktiem;
- d) agrīnas intervences pasākumu piemērošana saskaņā ar 27. pantu un līdzīgas pilnvaras saskaņā ar attiecīgo trešo valstu tiesību aktiem;
- e) noregulējuma instrumentu piemērošana un noregulējuma pilnvaru izmantošana un līdzīgas pilnvaras, ko var īstenot attiecīgās trešās valsts varas iestādes.

4. Kompetentās iestādes vai noregulējuma iestādes attiecīgā gadījumā var saskaņā ar EBI pamatnolīgumu slēgt nesaisītošas sadarbības vienošanās ar attiecīgajām trešo valstu varas iestādēm, kas ir norādītas 2. punktā.

Šis pants neliedz dalībvalstīm vai to kompetentajām iestādēm slēgt divpusējas vai daudzpusējas vienošanās ar trešām valstīm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 33. pantu.

5. Sadarbības vienošanās starp dalībvalstu un trešo valstu noregulējuma iestādēm saskaņā ar šo pantu var ietvert noteikumus par šādiem jautājumiem:

- a) informācijas apmaiņa, kas nepieciešama, lai sagatavotu un uzturētu noregulējuma plānus;
- b) apspriešanās un sadarbība noregulējuma plānu izstrādē, tostarp principi pilnvaru īstenošanai saskaņā ar 94. un 96. pantu un līdzīgu pilnvaru īstenošanai saskaņā ar attiecīgo trešo valstu tiesību aktiem;
- c) informācijas apmaiņa, kas vajadzīga, lai piemērotu noregulējuma instrumentus un īstenotu noregulējuma pilnvaras un līdzīgas pilnvaras saskaņā ar attiecīgo trešo valstu tiesību aktiem;

- d) sadarbības vienošanās pušu agrīnā brīdināšana vai apspriešanās pirms jebkuras būtiskas darbības saskaņā ar šo direktīvu vai attiecīgās trešās valsts tiesību aktiem, kas ietekmē iestādi vai grupu, uz kuru vienošanās attiecas;
  - e) sabiedriskās saziņas koordinācija, veicot kopīgas noregulējuma darbības;
  - f) procedūras un vienošanās informācijas apmaiņai un sadarbībai saskaņā ar a) līdz e) apakšpunktu, tostarp, attiecīgā gadījumā, krīzes vadības grupu izveide un darbība.
6. Dalībvalstis paziņo EBI par katru sadarbības vienošanos, ko noregulējuma iestādes un kompetentās iestādes ir noslēgušas saskaņā ar šo pantu.

#### 98. pants

##### **Apmaiņa ar konfidenciālu informāciju**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes, kompetentās iestādes un kompetentās ministrijas apmainās ar konfidenciālu informāciju, tostarp atvēršanas plāniem, ar attiecīgajām trešo valstu iestādēm tikai tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) minētajām trešo valstu iestādēm piemēro dienesta noslēpuma prasības un standartus, kurus visas attiecīgās iestādes uzskata par vismaz līdzvērtīgiem tiem, kas noteikti ar 84. pantu;

Ciktāl informācijas apmaiņa attiecas uz personas datiem, šādu personas datu apstrādi un nosūtīšanu trešās valsts iestādēm reglamentē piemērojamie Savienības un valsts datu aizsardzības tiesību akti.

- b) informācija ir vajadzīga, lai attiecīgās trešo valstu iestādes saskaņā ar valsts tiesību aktiem izpildītu to noregulējuma funkcijas, kas ir līdzvērtīgas šajā direktīvā paredzētajām funkcijām, un, ņemot vērā šā punkta a) apakšpunktu, šī informācija netiek izmantota nekādiem citiem mērķiem.

2. Ja konfidenciāla informācija ir iegūta no citas dalībvalsts, tad noregulējuma iestādes, kompetentās iestādes un kompetentās ministrijas neizpauž minēto informāciju attiecīgajām trešās valsts iestādēm, ja vien nav izpildīti šādi nosacījumi:

- a) tās dalībvalsts attiecīgā varas iestāde, no kuras informācija ir iegūta (izcelsmes iestāde), piekrīt tādai izpaušanai;
- b) informācija tiek izpausta vienīgi izcelsmes iestādes atļautiem nolūkiem.

3. Šā panta piemērošanas nolūkā informācija tiek uzskatīta par konfidenciālu, ja uz to attiecas konfidencialitātes prasības saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

#### VII SADAĻA

##### **FINANSĒŠANAS MEHĀNISMI**

#### 99. pants

##### **Eiropas finansēšanas mehānismu sistēma**

Izveido Eiropas finansēšanas mehānismu sistēmu un to veido:

- a) valstu finansēšanas mehānismi, kas izveidoti saskaņā ar 100. pantu;
- b) aizņēmumi valstu finansēšanas mehānismu starpā, kā noteikts 106. pantā,

c) valstu finansēšanas mehānismu savstarpēja izmantošana grupas noregulējuma gadījumā, kā norādīts 107. pantā.

100. pants

**Prasība izveidot noregulējuma finansēšanas mehānismus**

1. Dalībvalstis izveido vienu vai vairākus finansēšanas mehānismus, lai nodrošinātu, ka noregulējuma iestāde efektīvi piemēro noregulējuma instrumentus un pilnvaras.

Dalībvalstis nodrošina, ka finansēšanas mehānismu izmantošanu var ierosināt norīkota publiskā sektora iestāde vai iestāde, kurai uzticētas publiskās pārvaldes pilnvaras.

Finansēšanas mehānismus izmanto tikai saskaņā ar 31. un 34. pantā izklāstītajiem noregulējuma mērķiem un principiem.

2. Dalībvalstis var noguldījumu garantiju sistēmai izmantot tādu pašu administratīvo struktūru kā finanšu mehānismam.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka finansēšanas mehānismiem ir pietiekami finanšu resursi.

4. Šā panta 3. punktā minētajā nolūkā finansēšanas mehānismiem jo īpaši ir:

a) pilnvaras piesaistīt 103. pantā paredzētās *ex ante* iemaksas, lai panāktu 102. pantā noteikto mērķapjomu;

b) pilnvaras piesaistīt 104. pantā paredzētās ārkārtas *ex post* iemaksas, ja a) apakšpunktā minētās iemaksas nav pietiekamas, un

c) pilnvaras slēgt līgumus par aizņēmumiem un citiem atbalsta veidiem, kā noteikts 105. pantā.

5. Ja vien tas nav atļauts 6. punktā, katra dalībvalsts 101. panta 1. punktā noteiktajiem mērķiem izveido savu valsts finansēšanas mehānismu, izmantojot fondu, kura lietošanu var ierosināt tās noregulējuma iestāde.

6. Neskarot šā panta 5. punktu, lai īstenotu šā panta 1. punktā noteiktos pienākumus, dalībvalsts var izveidot savu valsts finansēšanas mehānismu, izmantojot to iestāžu obligātas iemaksas, kuras ir saņēmušas darbības atļauju tās teritorijā, kuru iemaksu pamatā ir 103. panta 7. punktā minētie kritēriji un kuras netiek turētas, izmantojot fondu, kas ir tās noregulējuma iestādes kontrolē, ar noteikumu, ka ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

a) summa, kas ir iegūta no iemaksām, ir vismaz vienāda ar summu, kādu prasīts iegūt 102. pantā;

b) dalībvalsts noregulējuma iestādei ir tiesības uz summu, kas ir vienāda ar šādu iemaksu summu, kuru dalībvalstis pēc noregulējuma iestādes pieprasījuma dara tai nekavējoties pieejamu, lai tā tiktu izmantota vienīgi 101. panta 1. punktā noteiktajiem mērķiem; un,

c) dalībvalsts paziņo Komisijai par savu lēmumu izmanto rīcības brīvību savu finansēšanas mehānismu veidot saskaņā ar šo punktu;

d) dalībvalsts vismaz reizi gadā paziņo Komisijai b) apakšpunktā minēto summu; un

e) ja vien šajā direktīvā nav skaidri noteikts citādi, finansēšanas pasākumi atbilst 99. līdz 102. pantam, 103. panta 1. līdz 4. un 6. punktam un 104. līdz 109. pantam.

Piemērojot šo punktu, pieejamie finanšu līdzekļi, kas jāņem vērā, lai sasniegtu 102. pantā noteikto mērķapjomu, var ietvert obligātas iemaksas no jebkādas obligātu iemaksu sistēmas, ko dalībvalsts izveidojusi jebkurā dienā starp 2010. gada 17. jūniju un 2014. gada 2. jūliju no iestādēm tās teritorijā, lai segtu izmaksas, kas saistītas ar iestāžu sistēmisku risku, maksātspēju un noregulējumu, ar nosacījumu, ka dalībvalsts ievēro šo sadaļu. Iemaksas noguldījumu garantiju sistēmās neieskaita 102. pantā izklāstītajā noregulējuma finansēšanas mehānisma mērķapjomā.

#### 101. pants

##### Noregulējuma finansēšanas mehānismu izmantošana

1. Finansēšanas mehānismus, kas izveidoti saskaņā ar 100. pantu, noregulējuma iestāde var izmantot tikai tik lielā mērā, cik tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu noregulējuma instrumentu efektīvu piemērošanu, šādiem mērķiem:

- a) garantēt noregulējamās iestādes, tās meitasuzņēmumu, pagaidu iestādes vai aktīvu pārvaldības struktūras aktīvus vai saistības;
- b) dot aizdevumus noregulējamajai iestādei, tās meitasuzņēmumiem, pagaidu iestādei vai aktīvu pārvaldības struktūrai;
- c) iegādāties noregulējamās iestādes aktīvus;
- d) veikt iemaksas pagaidu iestādei un aktīvu pārvaldības struktūrai;
- e) izmaksāt kompensāciju akcionāriem vai kreditoriem saskaņā ar 75. pantu;
- f) izdarīt iemaksu noregulējamā iestādē noteiktu kreditoru saistību norakstīšanas vai konvertācijas vietā, ja piemēro iekšējās rekapitalizācijas instrumentu un noregulējuma iestāde nolemj izslēgt noteiktus kreditorus no iekšējās rekapitalizācijas piemērošanas jomas saskaņā ar 44. panta 3. līdz 8. punktu;
- g) izsniegt brīvprātīgus aizdevumus citiem finanšu mehānismiem saskaņā ar 106. pantu;
- h) veikt dažādu a) līdz g) apakšpunktā minēto darbību kombināciju.

Finansēšanas mehānismus var izmantot, lai veiktu pirmajā daļā minētās darbības attiecībā uz pircēju saistībā ar uzņēmuma pārdošanas instrumentu.

2. Noregulējuma finansēšanas mehānismu neizmanto tieši, lai absorbētu iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības zaudējumus vai rekapitalizētu šādu iestādi vai vienību. Gadījumā, ja noregulējuma finansēšanas mehānisma izmantošana šā panta 1. punktā minētajiem mērķiem netieši rada zaudējumus iestādei vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai vienībai, kuru pakļauj noregulējuma finansēšanas mehānismam, piemēro principus, kas reglamentē 44. pantā izklāstīto noregulējuma finansēšanas mehānisma izmantošanu.

#### 102. pants

##### Mērķapjoms

1. Dalībvalstis nodrošina, ka līdz 2024. gada 31. decembrim finansēšanas mehānismu pieejamie finanšu līdzekļi sasniedz vismaz 1 % no visu iestāžu, kurām piešķirta darbības atļauja to teritorijā, segtajiem noguldījumiem. Dalībvalstis var noteikt mērķapjomu, kas pārsniedz minēto summu.



2. Sākotnējā laikposmā, kas minēts 1. punktā, iemaksas finansēšanas mehānismos, kas iegūtas saskaņā ar 103. pantu, ir jāsadala laikā pēc iespējas vienādi, līdz ir sasniegts mērķapjoms, bet pienācīgi jāņem vērā uzņēmējdarbības cikla fāze un prociklisku iemaksu iespējamā ietekme uz iemaksu veicošo iestāžu finansiālo stāvokli.

Dalībvalstis sākotnējo laikposmu var pagarināt uz laiku, kas nepārsniedz četrus gadus, ja no finansēšanas mehānismiem ir izdarītas uzkrātas izmaksas, kas lielākas par 0,5 % no visu to kredītiestāžu saskaņā ar Direktīvu 2014/49/ES garantētajiem segtajiem noguldījumiem, kurām atļauts darboties šo valstu teritorijā.

3. Ja pēc 1. punktā minētā sākotnējā laikposma pieejamie finanšu līdzekļi kļūst mazāki par minētajā punktā noteikto mērķapjomu, atsāk iekasēt regulārās iemaksas saskaņā ar 103. pantu, līdz ir sasniegts mērķapjoms. Pēc tam, kad mērķapjoms ir sasniegts pirmo reizi, un gadījumos, kad pieejamie finanšu līdzekļi ir pakāpeniski samazinājušies līdz divām trešdaļām no mērķapjoma, minētajām iemaksām nosaka tādu apmēru, lai sešu gadu laikā būtu iespējams sasniegt mērķapjomu.

Nosakot regulāro iemaksu, tiek pienācīgi ņemta vērā uzņēmējdarbības cikla fāze un prociklisko iemaksu iespējamā ietekme, saistībā ar šo punktu paredzot ikgadējās iemaksas apmēru.

4. EBI līdz 2016. gada oktobrim iesniedz Komisijai ziņojumu ar ieteikumiem par atbilstīgo atsaucies punktu, lai noteiktu mērķapjomu noregulējuma finansēšanas mehānismam, un jo īpaši to, vai kopējās saistības ir piemērotāka bāze nekā segtie noguldījumi.

5. Pamatojoties uz 4. punktā minētā ziņojuma rezultātiem, Komisija atbilstīgā gadījumā līdz 2016. gada 31. decembrim, pamatojoties uz mērķapjomu noregulējuma finansēšanas mehānismiem, iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei tiesību akta priekšlikumu.

### 103. pants

#### Ex ante iemaksas

1. Lai sasniegtu 102. pantā noteikto mērķapjomu, dalībvalstis nodrošina, ka iemaksas tiek iegūtas vismaz reizi gadā no iestādēm, kam ir izdota darbības atļauja to teritorijā, tostarp no Savienības filiālēm.

2. Katras iestādes iemaksa ir proporcionāla tās saistību apjomam (izņemot pašu kapitālu), no kura atskaitīti segtie noguldījumi, attiecībā uz visu iestāžu, kuras ir saņēmušas darbības atļauju dalībvalsts teritorijā, kopējām saistībām (izņemot pašu kapitālu), no kurām atskaitīti segtie noguldījumi.

Minētās iemaksas koriģē proporcionāli iestāžu riska profilam atbilstīgi kritērijiem, kas pieņemti saskaņā ar 7. punktu.

3. Starp pieejamajiem finanšu līdzekļiem, kas jāņem vērā, lai sasniegtu 102. pantā noteikto mērķapjomu, var būt neatsaucamas maksājumu saistības, kurām ir pilnīgs nodrošinājums ar trešo personu tiesībām neapgrūtinātiem zema riska aktīviem, ar kurām var brīvi rīkoties un kuras ir atvēlētas tikai noregulējuma iestāžu rīcībai 101. panta 1. punktā noteiktajā nolūkā. Neatsaucamo maksājumu saistību daļa nepārsniedz 30 % no kopējām iemaksām, kas iegūtas atbilstīgi šim pantam.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka pienākums veikt šajā pantā norādītās iemaksas ir izpildāms saskaņā ar valsts tiesību aktiem, un ka pienācīgās iemaksas tiek izdarītas pilnībā.

Dalībvalstis nosaka piemērotus regulatīvos, grāmatvedības, ziņošanas un citus pienākumus, lai nodrošinātu, ka pilnībā tiek izdarītas pienācīgās iemaksas. Dalībvalstis nodrošina pasākumus, lai pienācīgi pārbaudītu to, vai iemaksas ir pareizi izdarītas. Dalībvalstis nodrošina pasākumus, lai novērstu apiešanu, izvairīšanos un ļaunprātīgu izmantošanu.

5. Saskaņā ar šo pantu iekasētās summas izmanto tikai tiem mērķiem, kas norādīti 101. panta 1. punktā.

6. Ievērojot 37., 38., 40., 41. un 42. pantu, no neregulējamās iestādes vai pagaidu iestādes saņemtās summas, procenti un citi ienākumi no ieguldījumiem un citi ienākumi var nonākt finansēšanas mehānismos.

7. Komisijai ir pilnvaras pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 115. pantu, lai precizētu jēdzienu par iemaksu koriģēšanu proporcionāli iestāžu riska profilam, kā norādīts šā panta 2. punktā, ņemot vērā visus šādus rādītājus:

a) iestādes pakļautību riskam, ieskaitot tās tirdzniecības darbības nozīmi, zebilances riska darījumu vērtību un aizņemto līdzekļu līmeni;

b) sabiedrības finansējuma avotu un neapgrūtināto augstas likviditātes aktīvu stabilitāti un dažādību;

c) iestādes finansiālo stāvokli;

d) varbūtību, ka iestādei tiks piemērots neregulējums;

e) apmēru, kādā iestāde iepriekš ir saņēmusi ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem;

f) iestādes struktūras sarežģītību un tās neregulējamību;

g) iestādes nozīmi vienas vai vairāku dalībvalstu vai Savienības finanšu sistēmas vai ekonomikas stabilitātei;

h) to, ka iestāde ir IAS locekle.

8. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 115. pantu, lai precizētu:

a) 4. punktā minētos reģistrācijas, grāmatvedības, ziņošanas un citus pienākumus, lai nodrošinātu, ka iemaksas tiek faktiski izdarītas;

b) 4. punktā minētos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tiek pienācīgi pārbaudīta iemaksas izdarīšanas pareizība.

#### 104. pants

#### **Ārkārtas *ex post* iemaksas**

1. Ja pieejamie finanšu līdzekļi nav pietiekami, lai segtu zaudējumus, izmaksas vai citus izdevumus, kas ir radušies, izmantojot finansēšanas mehānismus, dalībvalstis nodrošina, ka papildu summu segšanai tiek iegūtas ārkārtas *ex post* iemaksas no iestādēm, kam piešķirta darbības atļauja to teritorijā. Minētās ārkārtas *ex post* iemaksas sadala iestāžu starpā saskaņā ar 103. panta 2. punktā izklāstītajiem noteikumiem.

Ārkārtas *ex post* iemaksu apmērs nepārsniedz saskaņā ar 103. pantu noteikto iemaksu trīskāršotu ikgadējo apmēru.

2. Saskaņā ar šo pantu iegūtajām iemaksām piemēro 103. panta 4. līdz 8. punktu.
3. Noregulējuma iestāde var pilnībā vai daļēji atlikt iestādes pienākumu veikt ārkārtas *ex post* iemaksu noregulējuma finansēšanas mehānismā, ja iemaksas apdraudētu iestādes likviditāti vai maksātspēju. Šādu atlikšanu piešķir ilgākais uz sešu mēnešu laikposmu, bet to var atjaunot pēc iestādes pieprasījuma. Atbilstīgi šim punktam atlikto iemaksu veic, kad maksājuma izdarīšana vairs neapdraud iestādes likviditāti vai maksātspēju.
4. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 115. pantu, lai precizētu apstākļus un nosacījumus, saskaņā ar kuriem iestādes iemaksu veikšanu uz laiku var atlikt saskaņā ar šā panta 3. punktu.

#### 105. pants

##### **Alternatīvi finansēšanas līdzekļi**

Dalībvalstis nodrošina, ka to jurisdikcija esošiem finansēšanas mehānismiem ir iespējas slēgt līgumus par aizņēmumiem vai citādu atbalstu no iestādēm, finanšu iestādēm vai citām trešām personām gadījumā, ja summas, kas iegūtas saskaņā ar 103. pantu, nav uzreiz pieejamas vai pietiekamas, lai segtu zaudējumus, izmaksas vai citus izdevumus, kas ir radušies, izmantojot finansēšanas mehānismus, un nav tūlīt pieejamas vai pietiekamas 104. pantā noteiktās ārkārtas *ex post* iemaksas.

#### 106. pants

##### **Aizņēmumi finansēšanas mehānismu starpā**

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka to jurisdikcijā esoši finansēšanas mehānismi var pieprasīt aizņēmumu no visiem citiem finansēšanas mehānismiem Savienībā gadījumā, ja:
  - a) summas, kas iegūtas saskaņā ar 103. pantu, nav pietiekamas, lai segtu zaudējumus, izmaksas vai citus izdevumus, kas ir radušies, izmantojot finansēšanas mehānismus;
  - b) nav uzreiz pieejamas 104. pantā paredzētās ārkārtas *ex post* iemaksas un
  - c) 105. pantā paredzētie alternatīvie finansēšanas līdzekļi nav uzreiz pieejami ar pieņemamiem nosacījumiem.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka to jurisdikcija esoši finansēšanas mehānismi ir tiesīgi 1. punktā noteiktajos apstākļos aizdot citiem finansēšanas mehānismiem Savienībā.
3. Saņemot 1. punktā minēto pieprasījumu, ikviens cits finansēšanas mehānisms Savienībā nolemj, vai aizdot finansēšanas mehānismam, kas to ir pieprasījis. Dalībvalstis var pieprasīt, lai minēto lēmumu pieņemtu pēc apspriešanās ar kompetento ministriju vai valdību vai ar tās atļauju. Lēmumu pieņem ar atbilstīgu steidzamību.
4. Finansēšanas mehānisms, kas saņem aizdevumu, un citi finansēšanas mehānismi, kas ir nolēmuši piedalīties, vienojas par procentu likmi, atmaksas termiņu un citiem aizdevumu noteikumiem. Visu iesaistīto finansēšanas mehānismu aizdevumiem ir vienāda procentu likme, atmaksas termiņš un citi noteikumi, ja vien visi iesaistītie finansēšanas mehānismi nevienojas citādi.

5. Summa, ko aizdod ikviens iesaistītais noregulējuma finansēšanas mehānisms, ir proporcionāla segto noguldījumu apjomam minētā noregulējuma finansēšanas mehānisma dalībvalstī, ņemot vērā segto noguldījumu kopapjomu iesaistīto noregulējuma finansēšanas mehānismu dalībvalstīs. Minētās iemaksu likmes var mainīt, vienojoties visiem iesaistītajiem noregulējuma finansēšanas mehānismiem.

6. Neatmaksātu aizdevumu citas dalībvalsts noregulējuma finansēšanas mehānismam saskaņā ar šo pantu uzskata par noregulējuma finansēšanas mehānisma, kas sniedza aizdevumu, aktīvu un to var ieskaitīt minētā finansēšanas mehānisma mērķapjomā.

#### 107. pants

##### **Valstu finansēšanas mehānismu savstarpēja izmantošana grupas noregulējuma gadījumā**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka grupas noregulējuma gadījumā, kā noteikts 91. vai 92. pantā, katras grupas vienības, attiecībā uz kuru ierosināta noregulējuma darbība, valsts finansēšanas mehānisms palīdz finansēt grupas noregulējumu saskaņā ar šo pantu.

2. Šā panta 1. punkta piemērošanas nolūkā grupas līmeņa noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar grupā ietilpstošo iestāžu noregulējuma iestādēm, ja nepieciešams, pirms noregulējuma darbības veikšanas nāk klajā ar priekšlikumu finansēšanas plānam, kas ir daļa no 91. un 92. pantā noteiktās grupas noregulējuma shēmas.

Par finansēšanas plānu vienojas saskaņā ar 91. un 92. pantā noteikto lēmumu pieņemšanas kārtību.

3. Finansēšanas plānā iekļauj:

- a) saskaņā ar 36. pantu veikto vērtējumu attiecībā uz iesaistītajām grupas vienībām;
- b) zaudējumus, kurus katrai iesaistītajai grupas vienībai jāatzīst brīdī, kad piemēro noregulējuma instrumentus;
- c) katrai iesaistītajai grupas vienībai – iespējamus zaudējumus katrai akcionāru un kreditoru kategorijai;
- d) jebkuru iemaksu, kas noguldījumu garantiju sistēmām būtu jāmaksā saskaņā ar 109. panta 1. punktu;
- e) kopējo iemaksu, ko veic noregulējuma finansēšanas mehānismiem, un iemaksas mērķi un veidu;
- f) pamatu, lai aprēķinātu summu, kas ikvienam no to dalībvalstu finansēšanas mehānismiem, kurās atrodas iesaistītās grupas vienības, ir jāiemaksā grupas noregulējuma finansējumā, lai sasniegtu e) apakšpunktā minēto kopējo iemaksu;
- g) summu, kura katram no iesaistīto grupas vienību valsts finansēšanas mehānismiem ir jāiemaksā grupas noregulējuma finansējumā un šo iemaksu veidu;
- h) aizdevuma summu, ko finansēšanas mehānismi dalībvalstīs, kurās atrodas iesaistītās grupas vienības, iegūs no iestādēm, finanšu iestādēm un citām trešām personām saskaņā ar 105. pantu;
- i) termiņu to dalībvalstu finansēšanas mehānismu, kurās atrodas iesaistītās grupas vienības, izmantošanai ar iespēju attiecīgā gadījumā to pagarināt.

4. Šā panta 3. punkta e) apakšpunktā minētais pamats iemaksas sadalījumam atbilst šā panta 5. punktam un visiem principiem, kas izklāstīti grupas noregulējuma plānā saskaņā ar 12. panta 3. punkta f) apakšpunktu, ja vien finanšu plānā nav noteikts citādi.

5. Ja vien finanšu plānā nav noteikts citādi, izstrādājot pamatu, lai aprēķinātu katra valsts finansēšanas mehānisma iemaksu, jo īpaši ņem vērā šādus aspektus:

a) grupas riska svērto aktīvu īpatsvaru, kas ir iestādēm un 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētajām vienībām, kuras veic uzņēmējdarbību minētā finansēšanas mehānisma dalībvalstī;

b) grupas aktīvu īpatsvaru, kas ir iestādēm un 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētajām vienībām, kuras veic uzņēmējdarbību minētā finansēšanas mehānisma dalībvalstī;

c) zaudējumu īpatsvaru, kuru dēļ ir nepieciešams grupas noregulējums, kas radies grupas vienībās, kuras uzrauga minētā noregulējuma finansēšanas mehānisma dalībvalsts kompetentās iestādes, un

d) to grupas finansēšanas mehānismu resursu īpatsvaru, kurus saskaņā ar finansēšanas plānu ir paredzēts izmantot, lai sniegtu tiešu ieguldījumu grupas vienībām, kas veic uzņēmējdarbību minētā finansēšanas mehānisma dalībvalstī;

6. Dalībvalstis iepriekš izstrādā noteikumus un procedūras, lai nodrošinātu, ka katrs valsts finansēšanas mehānisms var nekavējoties izdarīt savu iemaksu grupas līmeņa noregulējuma finansējumā, neskarot 2. punktu.

7. Šā panta piemērošanas nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka grupas finansēšanas mehānismiem ir atļauts saskaņā ar 105. pantā izklāstītajiem nosacījumiem, slēgt līgumus par aizņēmumiem vai citādu atbalstu no iestādēm, finanšu iestādēm vai citām trešām personām.

8. Dalībvalstis nodrošina, ka to jurisdikcija esoši valsts finansēšanas mehānismi var garantēt katru aizņēmumu, par kuru grupas finansēšanas mehānismi ir noslēguši līgumu saskaņā ar 7. punktu.

9. Dalībvalstis nodrošina, ka visi ieņēmumi vai ieguvumi, kas rodas no grupas finansēšanas mehānismu izmantošanas, tiek piešķirti valsts finansēšanas mehānismiem saskaņā ar to iemaksām noregulējuma finansēšanā, kā noteikts 2. punktā.

#### 108. pants

##### **Noguldījumu vieta maksātspējas hierarhijā**

Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kas reglamentē parastās maksātspējas procedūras:

a) šādiem noguldījumiem ir vienāda prioritāte, kura ir augstāka nekā prioritāte, kas paredzēta parastiem nenodrošinātiem kreditoriem, kuriem netiek dota priekšroka:

i) tā fizisko personu un mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu atbilstīgonoguldījumu daļa, kura pārsniedz seguma līmeni, kas noteikts Direktīvas 2014/49/ES 6. pantā;

ii) noguldījumi, kuri būtu atbilstīgi noguldījumi no fiziskām personām unmikrouzņēmumiem, maziem un vidējiem uzņēmumiem, ja vien tie nebūtu veikti, izmantojot Savienībā uzņēmējdarbību veicošu iestāžu filiāles, kas atrodas ārpusSavienības.

b) šādiem noguldījumiem ir vienāda prioritāte, kura ir augstāka nekā a) punktā paredzētā prioritāte:

i) segtie noguldījumi;

ii) noguldījumu garantijas sistēmas, ar ko aizstāj segto noguldītāju tiesības un saistības maksātnespējas gadījumā.

#### 109. pants

##### **Noguldījumu garantiju sistēmu izmantošana sakarā ar noregulējumu**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja noregulējuma iestādes veic noregulējuma darbību, un ar noteikumu, ka minētā nodrošina, ka noguldītājiem joprojām ir piekļuve saviem noguldījumiem, noguldījumu garantiju sistēma, ar kuru iestāde ir saistīta, ir atbildīga par šādām summām:

a) ja piemēro iekšējās rekapitalizācijas instrumentu – summu, par kuru tiktu norakstīti segtie noguldītāji, lai absorbētu iestādes zaudējumus saskaņā ar 46. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ja segtie noguldījumi būtu iekļauti iekšējās rekapitalizācijas darbības jomā un tiktu norakstīti tādā pašā apmērā kā kreditoriem ar tādu pašu prioritātes līmeni saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kas reglamentē parastās maksātnespējas procedūras, vai

b) ja piemēro vienu vai vairākus noregulējuma instrumentus, kas nav iekšējās rekapitalizācijas instruments, – segto noguldītāju zaudējumu summu, ja segtie noguldītāji būtu cietuši zaudējumus proporcionāli tiem zaudējumiem, kas radušies kreditoriem ar tādu pašu prioritātes līmeni saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kas reglamentē parastās maksātnespējas procedūras.

Jebkurā gadījumā noguldījumu garantiju sistēmas atbildība nav lielāka kā zaudējumu summa, kas tai būtu jāsedz, ja iestāde būtu likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru.

Ja piemēro iekšējās rekapitalizācijas instrumentu, no noguldījumu garantiju sistēmas netiek prasītas nekādas iemaksas, lai segtu iestādes vai pagaidu iestādes rekapitalizēšanas izmaksas saskaņā ar 46. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

Ja atbilstīgi 74. pantam veiktajā vērtējumā ir noteikts, ka noguldījumu garantiju sistēmas iemaksa noregulējumā ir lielāka nekā neto zaudējumi, kas rastos, ja iestāde tiktu likvidēta, kas notiktu saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, noguldījumu garantiju sistēmai ir tiesības uz starpības izmaksu no noregulējuma finansēšanas mehānisma saskaņā ar 75. pantu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka tās summas noteikšana, par kuru noguldījumu garantiju sistēma atbild saskaņā ar šā panta 1. punktu, atbilst nosacījumiem, kas noteikti 36. pantā.

3. Iemaksu no noguldījumu garantiju sistēmas 1. punkta piemērošanas nolūkā izdara naudā.

4. Ja atbilstīgi noguldījumi noregulējamajā iestādē tiek pārvesti citai vienībai, izmantojot uzņēmuma pārdošanas instrumentu vai pagaidu iestādes instrumentu, noguldītājiem nav prasījumu saskaņā ar Direktīvu 2014/49/ES pret noguldījumu garantiju sistēmu saistībā ne ar vienu daļu no to noguldījumiem noregulējamajā iestādē, kas netiek pārvesti, ar nosacījumu, ka pārvesto līdzekļu summa ir vismaz vienāda ar kopējo seguma līmeni, kas noteikts Direktīvas 2014/49/ES 6. pantā.

5. Neatkarīgi no 1. līdz 4. punkta, ja noguldījumu garantiju sistēmu pieejamie finanšu līdzekļi tiek izmantoti saskaņā ar šo punktu noteikumiem un pakāpeniski samazinās tā, ka nepārsniedz divas trešdaļas no noguldījumu garantiju sistēmu mērķapjoma, regulāro iemaksu noguldījumu garantiju sistēmās nosaka tādā apmērā, lai sešu gadu laikā būtu iespējams sasniegt mērķapjomu.

Jebkurā gadījumā noguldījumu garantiju sistēmu saistības nedrīkst pārsniegt 50 % no tās mērķapjoma atbilstīgi Direktīvas 2014/49/ES 10. pantam. Dalībvalstis, ņemot vērā valsts banku sektora īpatnības, var noteikt procentuālo īpatsvaru, kas pārsniedz 50 %.

## VIII SADAĻA

### SODI

#### 110. pants

#### **Administratīvie sodi un citi administratīvi pasākumi**

1. Neskarot dalībvalstu tiesības noteikt un uzlikt kriminālsodus, dalībvalstis paredz noteikumus par administratīviem sodiem un citiem administratīviem pasākumiem, kas piemērojami, ja nav ievēroti valsts noteikumi, kas pieņemti, transponējot šo direktīvu, un veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tie tiek īstenoti. Ja dalībvalstis nolēm neparedzēt noteikumus attiecībā uz administratīviem sodiem par pārkāpumiem, kuriem piemēro valsts krimināltiesības, tās informē Komisiju par attiecīgajiem krimināltiesību noteikumiem. Administratīvos sodi un citi administratīvie pasākumi ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka tādu 1. punktā minēto saistību pārkāpumu gadījumos, kuras attiecas uz iestādēm, finanšu iestādēm un Savienības mātesuzņēmumiem, administratīvos sodus, ievērojot valsts tiesību aktu nosacījumus, var piemērot vadības struktūras locekļiem un citām fiziskām personām, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atbildīgas par šādu pārkāpumu.

3. Šajā direktīvā paredzēto administratīvo sodu piemērošanas pilnvaras atkarībā no pārkāpuma veida piešķir noregulējuma iestādēm vai, ja tā ir cita iestāde, kompetentajām iestādēm. Noregulējuma iestādēm un kompetentajām iestādēm ir visas informācijas vākšanas un apkopošanas un izmeklēšanas pilnvaras, kas ir vajadzīgas to attiecīgo funkciju izpildei. Izmantojot pilnvaras piemērot sodus, noregulējuma iestādes un kompetentās iestādes cieši sadarbojas, lai nodrošinātu, ka administratīvie sodi vai citi administratīvie pasākumi dod vēlamus rezultātus, un saskaņo savu rīcību, nodarbojoties ar pārrobežu lietām.

4. Noregulējuma iestādes un kompetentās iestādes īsteno savas administratīvās pilnvaras, lai piemērotu sodus saskaņā ar šo direktīvu un valsts tiesību aktiem jebkurā no šādiem veidiem:

- a) tieši;
- b) sadarbībā ar citām iestādēm;
- c) uz savu atbildību deleģējot savas pilnvaras šādām iestādēm;
- d) iesniedzot pieteikumu kompetentajām tiesas iestādēm.

#### 111. pants

#### **Īpaši noteikumi**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka to normatīvajos un administratīvajos aktos ir paredzēti sodi un citi pasākumi vismaz attiecībā uz šādām situācijām:

- a) nav izstrādāti, uzturēti un atjaunināti atveseļošanas plāni un grupas atveseļošanas plāni, pārkāpjot 5. vai 7. pantu;

- b) nav paziņots kompetentajai iestādei par nodomu sniegt grupas finansiālo atbalstu, pārkāpjot 25. pantu;
- c) nav sniegta visa informācija, kas vajadzīga noregulējuma plānu izstrādei, pārkāpjot 11. pantu;
- d) iestādes vadības struktūra vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā vienība nepaziņo kompetentajai iestādei par iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības saistību neizpildi vai varbūtējo neizpildi, pārkāpjot 81. panta 1. punktu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētajos gadījumos piemērojami administratīvie sodi un citi administratīvie pasākumi ietver vismaz šādus elementus:

- a) publisku paziņojumu, kurā norāda atbildīgo fizisko personu, iestādi, finanšu iestādi, Savienības mātesuzņēmumu vai citu juridisko personu un pārkāpuma būtību;
- b) rīkojumu, ar ko atbildīgajai fiziskajai vai juridiskajai personai prasa pārtraukt šādu rīcību un atturēties no šādas rīcības atkārtošanas;
- c) pagaidu aizliegumu kādam iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības vadības struktūras vai augstākās vadības pārstāvim vai kādai citai fiziskai personai, kuru uzskata par atbildīgu, iestādēs vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajās vienībās īstenot vadības funkcijas;
- d) juridiskas personas gadījumā – administratīvie naudas sodi līdz 10 % apmērā no minētās juridiskās personas kopējā neto apgrozījuma iepriekšējā uzņēmējdarbības gadā. Ja juridiskā persona ir meitasuzņēmums, attiecīgo apgrozījumu veido apgrozījums, kas ir norādīts galvenā mātesuzņēmuma konsolidētajos pārskatos par iepriekšējo uzņēmējdarbības gadu;
- e) fiziskas personas gadījumā – administratīvie naudas sodi līdz EUR 5 000 000 apmērā vai atbilstīga vērtība attiecīgās valsts valūtā dalībvalstī, kur euro nav oficiālā valūta, 2014. gada 2. jūlijā;
- f) ja var noteikt no pārkāpuma gūto labumu – administratīvie naudas sodi, kuru apmērs ir līdz divkārtīgai gūtā labuma summai.

#### 112. pants

##### **Informācijas par administratīvajiem sodiem publicēšana**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes un kompetentās iestādes bez liekas kavēšanās savā oficiālajā tīmekļa vietnē publicē informāciju vismaz par administratīvajiem sodiem, ja šādi sodi nav pārsūdzēti vai attiecībā uz kuriem pārsūdzības iespējas ir izsmeltas un kurus tās piemērojušas par to valsts tiesību aktu pārkāpumiem, ar kuriem transponēta šī direktīva. Šādu publicēšanu veic bez nevajadzīgas kavēšanās pēc tam, kad fiziskā vai juridiskā persona ir informēta par minēto sodu, tostarp sniedzot informāciju par pārkāpuma veidu un būtību un par tās fiziskās vai juridiskās personas identitāti, kurai šis sods piemērots.

Ja dalībvalstis atļauj publicēt informāciju par sodiem, par kuriem iesniegta pārsūdzība, noregulējuma iestādes un kompetentās iestādes bez liekas kavēšanās savās oficiālajās tīmekļa vietnēs publicē arī informāciju par pārsūdzības statusu un tās iznākumu.

2. Noregulējuma iestādes un kompetentās iestādes publicē informāciju par to uzliktajiem sodiem, ievērojot anonimitāti, valsts tiesību aktiem atbilstīgā veidā jebkuros no šādiem apstākļiem:

- a) ja sodu piemēro fiziskai personai un ja obligāti veicamā iepriekšējā novērtējumā par publicēšanas samērīgumu secināts, ka personas datu publicēšana nav samērīga;



- b) ja informācijas publicēšana apdraudētu finanšu tirgu stabilitāti vai iesāktas kriminālizmeklēšanas norisi;
- c) ja, ciktāl to var noteikt, informācijas publicēšana varētu radīt nesamērīgu kaitējumu iesaistītajām iestādēm vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajām vienībām, vai fiziskajām personām.

Kā alternatīvu šādos gadījumos attiecīgo datu publicēšanu var atlikt uz pieņemamu laikposmu, ja ir paredzams, ka minētajā laikposmā anonimitātes ievērošanas iemesli publicēšanai beigs pastāvēt.

3. Noregulējuma iestādes un kompetentās iestādes nodrošina, lai informācija, kas publicēta saskaņā ar šo pantu, būtu pieejama to oficiālajā tīmekļa vietnē vismaz piecus gadus. Publikācijā ietvertos personas datus noregulējuma iestādes vai kompetentās iestādes oficiālajā tīmekļa vietnē saglabā tikai tik ilgu laikposmu, cik ir nepieciešams saskaņā ar piemērojamiem datu aizsardzības noteikumiem.

4. EBI līdz 2016. gada 3. jūlijam iesniedz Komisijai ziņojumu par dalībvalstu piemēroto sodu publicēšanu, ievērojot anonimitāti, kā paredzēts 2. punktā, un jo īpaši par to, vai šajā ziņā starp dalībvalstīm bijušas būtiskas atšķirības. Minētajā ziņojumā ziņo par visām būtiskām atšķirībām sodu publicēšanas ilgumā saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem par sodu publicēšanu.

#### 113. pants

##### **EBI centrālās datubāzes uzturēšana**

1. Stingri ievērojot 84. pantā minētās prasības attiecībā uz dienesta noslēpumu, noregulējuma iestādes un kompetentās iestādes informē EBI par visiem administratīvajiem sodiem, ko tās piemērojušas saskaņā ar 111. pantu, kā arī sniedz informāciju par pārsūdzības statusu un tā iznākumu. EBI uztur centrālu datubāzi par sodiem, par kuriem tai ir ziņots, vienīgi informācijas apmaiņas nolūkā starp noregulējuma iestādēm, kurai var piekļūt tikai noregulējuma iestādes un kuru atjaunina, pamatojoties uz informāciju, ko sniedz noregulējuma iestādes. EBI uztur centrālu datubāzi par sodiem, par kuriem tai ir ziņots, vienīgi informācijas apmaiņas nolūkā starp kompetentajām iestādēm, kurai var piekļūt tikai kompetentās iestādes un kuru atjaunina, pamatojoties uz informāciju, ko sniedz kompetentās iestādes.

2. EBI uztur tīmekļa vietni ar saitēm uz katras noregulējuma iestādes un katras kompetentās iestādes saskaņā ar 112. pantu publicēto informāciju par sodiem un norāda laikposmu, par kuru katra dalībvalsts publicē informāciju par sodiem.

#### 114. pants

##### **Efektīva sodu piemērošana un kompetento iestāžu un noregulējuma iestāžu sodu piemērošanas pilnvaru īstenošana**

Dalībvalstis nodrošina, ka, nosakot administratīvo sodu vai citu administratīvo pasākumu veidu un administratīvo naudas sodu līmeni, kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes ņem vērā visus attiecīgos apstākļus, tostarp attiecīgā gadījumā:

- a) pārkāpuma smagumu un ilgumu;
- b) attiecīgās fiziskās vai juridiskās personas atbildības līmeni;
- c) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas finansiālo stāvokli, ko, piemēram, norāda atbildīgās juridiskās personas kopējais apgrozījums vai atbildīgās fiziskās personas gada ienākumu apmērs;
- d) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas gūtās peļņas vai novērsto zaudējumu summu, ciktāl to var noteikt;

- e) pārkāpuma radītos zaudējumus trešām personām, ciktāl tos var noteikt;
- f) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas sadarbības līmeni ar kompetento iestādi un noregulējuma iestādi;
- g) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas iepriekš izdarītos pārkāpumus;
- h) jebkādas iespējamās pārkāpuma sistēmiskās sekas.

## IX SADAĻA

## IZPILDPIILNVARAS

## 115. pants

**Deleģēšanas īstenošana**

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā paredzētos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 2. panta otrajā daļā, 44. panta 11. punktā, 76. panta 4. punktā, 103. panta 7. un 8. punktā un 104. panta 4. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no 2014. gada 2. jūlija.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 2. panta otrajā daļā, 44. panta 11. punktā, 76. panta 4. punktā, 103. panta 7. un 8. punktā un 104. panta 4. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 2. panta otro daļu, 44. panta 11. punktu, 76. panta 4. punktu, 103. panta 7. un 8. punktu vai 104. panta 4. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja trijos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par trim mēnešiem.
6. Komisija nepieņem deleģētos aktus, ja Eiropas Parlamenta pārbaudes laiks darba pārtraukuma dēļ ir saīsināts līdz laikposmam, kas ir īsāks par pieciem mēnešiem, ieskaitot jebkādu pagarinājumu.

## X SADAĻA

**GROZĪJUMI DIREKTĪVĀS 82/891/EEK, 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES UN 2013/36/ES, KĀ ARĪ REGULĀS (ES) Nr. 1093/2010 UN (ES) Nr. 648/2012**

## 116. pants

**Grozījumi Direktīvā 82/891/EEK**

Direktīvas 82/891/EEK 1. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

- “4. Piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/35/ES (\*) 1. panta 2., 3. un 4. punktu.

(\*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/35/ES (2011. gada 5. aprīlis) par akciju sabiedrību apvienošanu (OV L 110, 29.4.2011., 1. lpp).”

## 117. pants

**Grozījumi Direktīvā 2001/24/EK**

Direktīvu 2001/24/EK groza šādi:

1) direktīvas 1. pantam pievieno šādus punktus:

“3. Šī direktīva attiecas arī uz ieguldījumu brokeru sabiedrībām, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 (\*) 4. panta 1. punkta 2) apakšpunktā, un to filiālēm, kas izveidotas dalībvalstīs, kas nav dalībvalstis, kurās ir to galvenie biroji.

4. Gadījumā, kad tiek piemēroti noregulējuma instrumenti un īstenotas noregulējuma pilnvaras, kā to paredz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (\*\*), šī direktīva attiecas arī uz finanšu iestādēm, sabiedrībām un mātesuzņēmumiem, uz kuriem attiecas Direktīvas 2014/59/ES darbības joma.

5. Šīs direktīvas 4. un 7. pantu par paziņošanu nepiemēro, ja ir piemērojams Direktīvas 2013/59/ES 83. pants.

6. Šīs direktīvas 33. pantu par dienesta noslēpumu nepiemēro, ja ir piemērojams Direktīvas 2013/59/ES 84. pants.

---

(\*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenčuālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

(\*\*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).”;

2) direktīvas 2. pantu aizstāj ar šādu:

“2. pants

**Definīcijas**

Šajā direktīvā:

— “piederības dalībvalsts” ir piederības dalībvalsts, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 43. apakšpunktā,

— “uzņēmēja dalībvalsts” ir uzņēmēja dalībvalsts, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575./2013 4. panta 1. punkta 44. apakšpunktā,

— “filiāle” ir filiāle, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 17. apakšpunktā,

— “kompetentā iestāde” ir kompetentā iestāde, kā tās definētas Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 40. apakšpunktā vai noregulējuma iestāde Direktīvas 2014/59/ES 2. panta 1. punkta 18. apakšpunkta attiecībā uz reorganizācijas pasākumiem, kas veikti atbilstīgi minētajai direktīvai,

- “administrators” ir jebkura persona vai institūcija, kuru ieceļ administratīvās vai tiesu iestādes un kuras uzdevums ir vadīt reorganizācijas pasākumus,
- “administratīvās vai tiesu iestādes” ir tādas dalībvalsts administratīvās vai tiesu iestādes, kas ir kompetentas attiecībā uz reorganizācijas pasākumiem vai likvidācijas procedūru,
- “reorganizācijas pasākumi” ir pasākumi, kas ir paredzēti, lai saglabātu vai atjaunotu Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 2) apakšpunkta b) punktā definētas kredītiestādes vai ieguldījumu pārvaldes sabiedrības finansiālo situāciju un kas varētu ietekmēt trešo personu iepriekš pastāvējušas tiesības, tostarp pasākumi, kas var radīt iespējamību, ka tiek pārtraukti maksājumi, pārtraukti piespiedu izpildes pasākumi vai samazināti prasījumi; minētie pasākumi ietver noregulējuma instrumentu piemērošanu un noregulējuma pilnvaru īstenošanu, kā to paredz Direktīva 2014/59/ES,
- “likvidators” ir jebkura persona vai struktūra, kuru ieceļ administratīvās vai tiesu iestādes un kuras uzdevums ir vadīt likvidācijas procedūru,
- “likvidācijas procedūra” ir kopīgas procedūras, ko kādas dalībvalsts administratīvās vai tiesu iestādes uzsāk un pārtrauga nolūkā pārdot aktīvus šo iestāžu uzraudzībā, tai skaitā gadījumos, kad procedūru izbeidz ar kompromisu vai citu, līdzīgu pasākumu,
- “regulēts tirgus” ir regulēts tirgus, kā tas definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/65/ES (\*) 4. panta 1. punkta 21. apakšpunktā,
- “instruments” ir finanšu instruments, kā tas definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 50) apakšpunktā b) punktā.

(\*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar kuru groza Direktīvu 2002/92/EK un Direktīvu 2011/61/ES (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.);

3) direktīvas 25. pantu aizstāj ar šādu:

“25. pants

#### **Savstarpējā ieskaista līgumi**

Neskarot Direktīvas 2014/59/ES 68. un 71. pantu, savstarpējā ieskaista līgumus reglamentē vienīgi līgumtiesības, kas reglamentē šādus līgumus.”;

4) direktīvas 26. pantu aizstāj ar šādu:

“26. pants

#### **Pārdošanas ar atpirkšanu līgumi**

Neskarot Direktīvas 2014/59/ES 68. un 71. pantu un neskarot šīs direktīvas 24. pantu, pārdošanas ar atpirkšanu līgumus reglamentē vienīgi līgumtiesības, kas reglamentē šādus līgumus.”

## 118. pants

**Grozījums Direktīvā 2002/47/EK**

Direktīvu 2002/47/EK groza šādi:

1) direktīvas 1. pantam pievieno šādu punktu:

“6. Šīs direktīvas 4. līdz 7. pantu nepiemēro nekādiem ierobežojumiem attiecībā uz finanšu nodrošinājuma līgumu izpildi un nekādiem ierobežojumiem attiecībā uz finanšu nodrošinājumu galvojuma veidā, noslēguma savstarpējā ieskaita vai savstarpējās dzēšanas ietekmes ierobežojumiem, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/59/ES (\*) IV sadaļas IV vai V nodaļā, un nekādiem ierobežojumiem, kurus nosaka, īstenojot līdzīgas pilnvaras saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, lai atvieglotu to 2. punkta c) apakšpunkta iv) punktā un d) apakšpunktā minēto vienību pienācīgu noregulēšanu, kurām piemēro aizsardzības pasākumus, kas ir vismaz līdzvērtīgi Direktīvas 2014/59/ES IV sadaļas VI nodaļā izklāstītajiem pasākumiem.

(\*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).”;

2) direktīvas 9.a pantu aizstāj ar šādu:

“9.a pants

**Direktīvas 2008/48/EK un 2014/59/ES**

Šī direktīva neskar Direktīvas 2008/48/EK un 2014/59/ES.”

## 119. pants

**Grozījums Direktīvā 2004/25/EK**

Direktīvas 2004/25/EK 4. panta 5. punktam pievieno šādu daļu:

“Dalībvalstis nodrošina, ka šās direktīvas 5. panta 1. punktu nepiemēro, ja izmanto noregulējuma instrumentus, pilnvaras un mehānismus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/59/ES (\*) IV sadaļā.

(\*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).”

## 120. pants

**Grozījums Direktīvā 2005/56/EK**

Direktīvas 2005/56/EEK 3. pantam pievieno šādu punktu:

“4. Dalībvalstis nodrošina, ka šo direktīvu nepiemēro uzņēmumam(-iem), uz ko attiecas noregulējuma instrumentu, pilnvaru un mehānismu izmantošana, kas paredzēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/59/ES (\*) IV sadaļā.

(\*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).”

## 121. pants

**Grozījumi Direktīvā 2007/36/EK**

Direktīvu 2007/36/EK groza šādi:

1) direktīvas 1. pantam pievieno šādu punktu:

“4. Dalībvalstis nodrošina, ka šo direktīvu nepiemēro gadījumos, kad izmanto noregulējuma instrumentus, pilnvaras un mehānismus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/59/ES (\*) IV sadaļā.

---

(\*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).”;

2) direktīvas 5. pantam pievieno šādus punktus:

“5. Dalībvalstis nodrošina, ka Direktīvas 2014/59/ES piemērošanas nolūkā pilnsapulce ar likumīgi nodoto balsu divu trešdaļu vairākumu attiecībā uz lemlšanu par kapitāla palielināšanu var nolemt, ka pilnsapulci sasauc agrāk, vai mainīt statūtus, lai paredzētu, ka pilnsapulci sasauc agrāk, nekā paredzēts šā panta 1. punktā, ar nosacījumu, ka minētā sapulce nenotiek desmit kalendāro dienu laikā pēc sasaukšanas, ja ir izpildīti Direktīvas 2014/59/ES 27. vai 29. panta nosacījumi un ja kapitāla palielināšana ir nepieciešama, lai izvairītos no noregulējuma nosacījumiem, kas paredzēti minētās direktīvas 32. un 33. pantā.

6. Šā panta 5. punkta īstenošanas nolūkā nepiemēro 6. panta 3. punktā minēto pienākumu katrai dalībvalstij noteikt vienu termiņu, 6. panta 4. punktā minēto pienākumu nodrošināt savlaicīgu pārskatītās darba kārtības pieejamību un 7. panta 3. punktā minēto pienākumu katrai dalībvalstij noteikt vienu ieraksta datumu.”

## 122. pants

**Grozījumi Direktīvā 2011/35/ES**

Direktīvas 2011/35/ES 1. pantam pievieno šādu punktu:

“4. Dalībvalstis nodrošina, ka šo direktīvu nepiemēro uzņēmumam(-iem), uz ko attiecas noregulējuma instrumentu, pilnvaru un mehānismu izmantošana, kas paredzēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/59/ES (\*) IV sadaļā.

---

(\*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).”

## 123. pants

**Grozījumi Direktīvā 2012/30/ES**

Direktīvas 2012/30/ES 45. pantam pievieno šādu punktu:

“3. Dalībvalstis nodrošina, ka šīs direktīvas 10. pantu, 19. panta 1. punktu, 29. panta 1., 2. un 3. punktu, 31. panta 2. punkta pirmo daļu, 33. līdz 36. pantu un 40., 41. un 42. pantu nepiemēro, ja izmanto noregulējuma instrumentus, pilnvaras un mehānismus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/59/ES (\*) IV sadaļā.

---

(\*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp).”

## 124. pants

**Grozījums Direktīvā 2013/36/ES**

Direktīvas 2013/36/ES 74. panta 4. punktu svītro.

## 125. pants

**Grozījumi Regulā (ES) Nr. 1093/2010**

Regulu (ES) Nr. 1093/2010 groza šādi:

1) regulas 4. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2) “kompetentā iestāde” ir:

- i) kompetentā iestāde, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 40) apakšpunktā un Direktīvas 2007/64/EK un Direktīvas 2009/110/EK nozīmē;
- ii) attiecībā uz Direktīvām 2002/65/EK un 2005/60/EK – iestādes, kas ir kompetentas nodrošināt kredītiestāžu un finanšu iestāžu atbilstību šo direktīvu prasībām;
- iii) attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/49/ES (\*) ieceltā iestāde kā definēts minētās direktīvas 2. panta 1. punkta 18. apakšpunktā;
- iv) attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES (\*\*) – noregulējuma iestādes kā definēts minētās direktīvas 2. panta 1. punkta 18. apakšpunktā.

---

(\*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/49/ES (2014. gada 16. aprīlis) par noguldījumu garantiju sistēmām (OV L 173, 12.6.2014., 149. lpp.).

(\*\*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp).”;

2) regulas 40. panta 6. punktam pievieno šādu daļu:

“Lai nodrošinātu atbilstību Direktīvas 2014/59/ES darbības jomai, 1. punkta b) apakšpunktā minētajam Uzraudzības padomes loceklim attiecīgā gadījumā var pievienoties katras dalībvalsts noregulējuma iestādes pārstāvis, bet bez balsstiesībām.”

126. pants

**Grozījums Regulā (ES) Nr. 648/2012**

Regulas (ES) Nr. 648/2012 81. panta 3. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“k) noregulējuma iestāde, kas iecelta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/59/ES (\*) 3. pantu.

(\*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).”

XI SADAĻA

**NOBEIGUMA NOTEIKUMI**

127. pants

**EBI Noregulējuma komiteja**

Lai sagatavotu EBI lēmumus, kas jāpieņem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 44. pantu, tostarp lēmumus attiecībā uz regulatīvo tehnisko standartu projektiem un īstenošanas tehnisko standartu projektiem attiecībā uz noregulējuma iestāžu uzdevumiem, kā paredzēts šajā direktīvā, EBI izveido pastāvīgu iekšējo komiteju saskaņā ar minētās Regulas 41. pantu. Jo īpaši saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 38. panta 1. punktu EBI nodrošina, ka neviens minētajā pantā norādītais lēmums nekādi neskar dalībvalstu fiskālos pienākumus. Minētās iekšējās komitejas sastāvā ietilpst šīs direktīvas 3. pantā minētās noregulējuma iestādes.

Šīs direktīvas piemērošanas nolūkā EBI sadarbojas ar EVTI un EAAPĪ Eiropas Uzraudzības iestāžu apvienotajā komitejā, kas izveidota ar 54. pantu Regulā (ES) Nr. 1093/2010, Regulā (ES) Nr. 1094/2010 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010.

Šīs direktīvas piemērošanas nolūkā EBI nodrošina noregulējuma komitejas strukturālu nošķiršanu no citām Regulā (ES) Nr. 1093/2010 minētajām funkcijām. Noregulējuma komiteja veicina noregulējuma plānu sagatavošanu un koordināciju un izstrādā noregulējuma metodes finanšu iestādēm, kas kļūst maksātspējīgas.

128. pants

**Sadarbība ar EBI**

Šīs direktīvas piemērošanas nolūkā kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes sadarbojas ar EBI saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1093/2010.

Kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes nekavējoties sniedz EBI visu informāciju, kas nepieciešama tās pienākumu veikšanai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 35. pantu.



*129. pants***Pārskatīšana**

Līdz 2018. gada 1. jūnijam Komisija pārskata šīs direktīvas īstenošanu un iesniedz ziņojumu par to Eiropas Parlamentam un Padomei. Tā jo īpaši novērtē:

- a) balstoties uz 4. panta 7. punktā minēto EBI ziņojumu – vajadzību pēc jebkādiem grozījumiem, kas mazinātu atšķirības valstu līmenī;
- b) balstoties uz 45. panta 19. punktā minēto EBI ziņojumu – vajadzību pēc jebkādiem grozījumiem, kas mazinātu atšķirības valstu līmenī;
- c) saskaņā ar šo direktīvu EBI noteiktās lomas izpildi un efektivitāti, tai skaitā attiecībā uz starpniecības pienākumu.

Attiecīgā gadījumā minētajam ziņojumam pievieno tiesību akta priekšlikumu.

Neskarot pirmajā daļā minēto pārskatīšanu, Komisija līdz 2017. gada 3. jūlijam īpaši pārskata 13., 18. un 45. panta piemērošanu attiecībā uz EBI pilnvarām veikt saistošu starpniecību, lai ņemtu vērā turpmākas izmaiņas tiesību aktos finanšu pakalpojumu jomā. Minēto ziņojumu un – attiecīgā gadījumā – tam pievienotus priekšlikumus nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

*130. pants***Transponēšana**

1. Dalībvalstis, vēlākais, līdz 2014. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu atbilstību šai direktīvai. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstu.

Dalībvalstis šos noteikumus piemēro no 2015. gada 1. janvāra.

Tomēr noteikumus, kas pieņemti, lai izpildītu IV sadaļas IV nodaļas 5. iedaļu, dalībvalstis piemēro ne vēlāk kā no 2016. gada 1. janvāra.

2. Kad dalībvalstis pieņem 1. punktā minētos noteikumus, tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

3. Dalībvalstis dara Komisijai un EBI zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

*131. pants***Stāšanās spēkā**

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Direktīvas 124. pants stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī.

132. pants

**Adresāti**

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2014. gada 15. maijā

*Eiropas Parlamenta vārdā –*  
*priekšsēdētājs*  
M. SCHULZ

*Padomes vārdā –*  
*priekšsēdētājs*  
D. KOURKOULAS

\_\_\_\_\_

## PIELIKUMS

## A IEDAĻA

**Informācija, kas jāiekļauj paziņojumos par atveseļošanas plāniem**

Atveseļošanas plānā ietilpst šāda informācija:

- 1) kopsavilkums par plāna galvenajiem elementiem un kopsavilkums par kopējo atveseļošanas jaudu;
- 2) apkopojums par būtiskām izmaiņām, kas skārušas iestādi kopš pēdējā iesniegtā atveseļošanas plāna;
- 3) komunikācijas un izziņošanas plāns ar īsu izklāstu par to, kā uzņēmums plāno tikt galā ar potenciāli negatīvām tirgus reakcijām;
- 4) vairākas kapitāla un likviditātes darbības, kas nepieciešamas, lai saglabātu vai atjaunotu iestādes dzīvotspēju un finansiālo stāvokli;
- 5) visu būtisko plāna aspektu izpildes paredzamo termiņu;
- 6) sīks apraksts par būtiskiem šķēršļiem plāna efektīvai un laicīgai izpildei, apsverot ietekmi uz visu grupu, klientiem un darījumu partneriem;
- 7) kritiski svarīgo funkciju identifikācija;
- 8) detalizēts apraksts par vērtības un tirgspējas noteikšanas procedūrām attiecībā uz iestādes galvenajām darbības jomām, darbībām un aktīviem;
- 9) detalizēts apraksts par to, kā atveseļošanas plānošana ir integrēta iestādes korporatīvās vadības struktūrā, kā arī politika un procedūras, kas reglamentē atveseļošanas plāna apstiprināšanu, un to organizācijas personu identificēšana, kuras atbild par plāna sagatavošanu un ieviešanu;
- 10) sagatavošanas darbi un pasākumi, lai saglabātu vai atjaunotu iestādes pašu līdzekļus;
- 11) sagatavošanas darbi un pasākumi, kas nodrošina iestādei atbilstošu piekļuvi ārkārtas gadījumiem paredzēto līdzekļu avotiem, tostarp potenciālajiem likviditātes avotiem, pieejamā nodrošinājuma novērtējums un novērtējums par likviditātes pārvešanas iespējām starp grupas uzņēmumiem un darbības jomām, lai nodrošinātu, ka iestāde var turpināt tās darbības un pildīt tās saistības paredzētajā termiņā;
- 12) riska un piesaistīto līdzekļu samazināšanas mehānismi un pasākumi;
- 13) saistību pārstrukturēšanas mehānismi un pasākumi;
- 14) darbības jomu pārstrukturēšanas mehānismi un pasākumi;
- 15) nepieciešamie mehānismi un pasākumi, kas saglabā nepārtrauktu piekļuvi finanšu tirgu infrastruktūrām;
- 16) nepieciešamie mehānismi un pasākumi, kas saglabā iestādes darbības procesu, tostarp infrastruktūras un IT pakalpojumu, nepārtrauktu funkcionēšanu;
- 17) sagatavošanas darbi, kas sekmē aktīvu vai darbības jomu pārdošanu finanšu stabilitātes atjaunošanai piemērotā termiņā;
- 18) citas vadības darbības vai stratēģijas, lai atjaunotu finanšu stabilitāti, un šādu darbību vai stratēģiju paredzamā finansiālā ietekme;

- 19) iestādes veiktie vai plānotie sagatavošanas pasākumi, kas sekmē atvērēšanas plāna īstenošanu, tostarp iestādes laicīgai rekapitalizācijai nepieciešamie pasākumi;
- 20) rādītāju sistēma, kurā nosaka brīžus, kuros var būt veicamas plānā minētās atbilstīgās darbības.

#### B IEDAĻA

##### **Informācija, ko noregulējuma iestādes var pieprasīt iestādēm noregulējuma plānu sagatavošanas un uzturēšanas vajadzībām**

Lai sagatavotu un uzturētu noregulējuma plānus, noregulējuma iestādes var pieprasīt, lai iestādes sniedz vismaz šādu informāciju:

- 1) iestādes organizatoriskās struktūras detalizēts apraksts, kā arī visu tās juridisko personu saraksts;
- 2) tiešo īpašnieku un katras juridiskās personas balsstiesību un tiesību bez balsu procentuālā daudzuma identificēšana;
- 3) par katru juridisko personu – atrašanās vieta, korporācijas jurisdikcija, licencēšana un galvenā vadība;
- 4) iestādes kritiski svarīgo darbību un galveno darbības jomu pārskats, tostarp ar šādām darbībām un darbības jomām saistītie materiālo aktīvu turējumi un saistības attiecībā uz katru juridisko personu;
- 5) detalizēts apraksts par iestādes un visu tās juridisko personu saistību elementiem, kas ir vismaz sadalīti pēc īstermiņa un ilgtermiņa parāda, nodrošināto, nenodrošināto un pakārtoto saistību veida un daudzuma;
- 6) iestādes atbilstīgo saistību apraksts;
- 7) to procesu identificēšana, kas ir nepieciešami, lai noteiktu, kam iestāde ir ieķīlājusi nodrošinājumu, personu, kura tur nodrošinājumu, un jurisdikciju, kurā atrodas nodrošinājums;
- 8) iestādes un tās juridisko personu ārpusbilances riska darījumu apraksts, tostarp to kritiski svarīgo darbību un galveno darbības jomu pārskats;
- 9) iestādes materiālie nodrošinājumi, tostarp pārskats attiecībā uz juridisko personu;
- 10) iestādes lielāko vai nozīmīgāko darījumu partneru identificēšana, kā arī analīze par lielāko darījumu partneru bankrota ietekmi uz iestādes finansiālo situāciju;
- 11) visas sistēmas, kurās iestāde veic ievērojamu skaitu tirdzniecības darījumu vai ievērojamas vērtības tirdzniecības darījumus, tostarp pārskats attiecībā uz iestādes juridiskajām personām, kritiski svarīgajām darbībām un galvenajām darbības jomām;
- 12) visas tās maksājumu, tūrvērtes vai norēķinu sistēmas, kurās iestāde tieši vai netieši ir locekle, tostarp attiecinājums uz iestādes juridiskajām personām, kritiski svarīgajām darbībām un galvenajām darbības jomām;
- 13) detalizēts inventāra apraksts un galveno informācijas sistēmu apraksts, tostarp attiecībā uz riska pārvaldību, grāmatvedību un finanšu un reglamentēto pārskatu, ko izmanto iestāde, tostarp attiecinājums uz iestādes juridiskajām personām, kritiski svarīgajām darbībām un galvenajām darbības jomām;
- 14) 13) punktā identificēto sistēmu īpašnieku identificēšana, ar tām saistītie pakalpojumu līmeņa līgumi un visas programmatūras un sistēmas vai licences, tostarp attiecinājums uz to juridiskajām personām, kritiski svarīgajām darbībām un galvenajām darbības jomām;

- 15) juridisko personu un dažādu juridisko personu savstarpējās saistības un savstarpējās atkarības identificēšana un pārskats, piemēram:
  - kopīgs vai vienots personāls, iekārtas un sistēmas,
  - kapitāla, finansēšanas vai likviditātes mehānismi,
  - esošie vai iespējamie kredītriski,
  - šķērsgarantiju līgumi, šķērsnodrošinājuma mehānismi, vairāku saistību neizpildes nosacījumi, savstarpēji saistīti ieskaita mehānismi,
  - risku pārvešana un kompensējošās tirdzniecības režīmi; pakalpojumu līmeņa līgumi;
- 16) kompetentā un noregulējuma iestāde attiecībā uz katru juridisko personu;
- 17) vadības struktūras loceklis, kas atbild par iestādes noregulējuma plāna sagatavošanai nepieciešamās informācijas nodrošināšanu, kā arī tā atbildīgā persona (ja atšķiras), kas atbild par dažādām juridiskajām personām, kritiski svarīgajām darbībām un galvenajām darbības jomām;
- 18) to mehānismu apraksts, ko iestāde jau pieņēmusi, lai nodrošinātu, ka noregulējuma gadījumā noregulējuma iestādei ir visa nepieciešamā informācija, kā to noteikusi noregulējuma iestāde, noregulējuma instrumentu un pilnvaru piemērošanai;
- 19) visi līgumi, ko iestādes un to juridiskās personas ir noslēgušas ar trešām personām un kuru izbeigšanu var ierosināt ar iestāžu lēmumu piemērot noregulējuma instrumentu un ar lēmumu par to, vai izbeigšanas sekas var ietekmēt noregulējuma instrumenta piemērošanu;
- 20) apraksts par iespējamiem likviditātes avotiem noregulējuma atbalstam;
- 21) informācija par aktīvu apgrūtinājumiem, likvīdiem aktīviem, zembilances darbībām, riska ierobežošanas stratēģiju un iegrāmatošanas praksi.

#### C IEDAĻA

##### **Jautājumi, kas noregulējuma iestādei jāizskata, izvērtējot iestādes vai grupas noregulējamību**

Izvērtējot iestādes vai grupas noregulējamību, noregulējuma iestāde izskata šādus elementus:

Izvērtējot grupas noregulējamību, ņem vērā šādus elementus, turpmāk minētās atsauces uz iestādi attiecinot uz ikvienu 1. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā minēto grupas iestādi vai vienību:

- 1) to, ciktāl iestāde spēj izveidot pārskatu par juridisko personu galvenajām darbības jomām vai kritiski svarīgajām darbībām;
- 2) to, ciktāl juridiskās un korporatīvās struktūras ir pielāgotas galvenajām darbības jomām un kritiski svarīgajām darbībām;
- 3) to, ciktāl ir ieviesti mehānismi, kas nodrošina nepieciešamo personālu, infrastruktūru, finansējumu, likviditāti un kapitālu galveno darbības jomu un kritiski svarīgo darbību atbalstam un uzturēšanai;
- 4) to, ciktāl iestādes uzturētie pakalpojumu līgumi ir pilnībā izpildāmi iestādes noregulējuma gadījumā;
- 5) to, ciktāl iestādes pārvaldes struktūra ir piemērota vadīšanai un atbilstības nodrošināšanai ar iestādes iekšējo politiku attiecībā uz tās pakalpojumu līmeņa līgumiem;

- 6) to, ciktāl iestādei ir izveidota procedūra, lai kritiski svarīgo funkciju vai galveno darbības jomu nodalīšanas gadījumā nodotu trešām personām pakalpojumus, kas tiek sniegti saskaņā ar pakalpojumu līmeņa līgumiem;
- 7) to, ciktāl ir pieņemti ārkārtas rīcības plāni un ieviesti pasākumi, lai nodrošinātu nepārtrauktu piekļuvi maksājumu un norēķinu sistēmām;
- 8) vadības informācijas sistēmu piemērotība, lai nodrošinātu, ka noregulējuma iestādes var iegūt precīzu un pilnu informāciju par galvenajām darbības jomām un kritiski svarīgajām darbībām ar mērķi nodrošināt ātrāku lēmumu pieņemšanu.
- 9) vadības informācijas sistēmu spēju vienmēr sniegt informāciju, kas ir būtiska iestādes efektīvam noregulējumam, arī strauji mainīgos apstākļos;
- 10) to, ciktāl iestāde ir pārbaudījusi savas vadības informācijas sistēmas noregulējuma iestādes definētajos spriedzes scenārijos;
- 11) to, ciktāl iestāde var nodrošināt savu vadības informācijas sistēmu nepārtrauktu darbību gan attiecībā uz iesaistīto iestādi, gan attiecībā uz jaunu iestādi gadījumā, ja kritiski svarīgās darbības un galvenās darbības jomas tiek atdalītas no pārējām darbībām un darbības jomām;
- 12) to, ciktāl iestāde ir izveidojusi piemērotas procedūras, lai nodrošinātu, ka tās sniedz noregulējuma iestādēm informāciju, kas nepieciešama noguldītāju un to summu identificēšanai, uz ko attiecas noguldījumu garantiju sistēmas;
- 13) ja grupa izmanto grupas iekšējās garantijas – to, ciktāl šīs garantijas tiek sniegtas attiecīgajos tirgus apstākļos un cik uzticamas ir riska vadības sistēmas attiecībā uz šīm garantijām;
- 14) ja grupa iesaistās kompensējošos darījumos – to, ciktāl šie darījumi tiek veikti attiecīgajos tirgus apstākļos un cik uzticamas ir riska vadības sistēmas, kas attiecas uz šiem darījumiem;
- 15) to, ciktāl grupas iekšējo garantiju vai kompensējošo grāmatvedības darījumu izmantošana palielina kaitīgo ietekmi visā grupā;
- 16) to, ciktāl grupas juridiskā struktūra kavē noregulējuma instrumentu piemērošanu saistībā ar juridisko personu skaitu, grupas struktūras sarežģītību vai grūtībām pielāgot darbības jomas grupas uzņēmumiem;
- 17) iestādes atbilstīgo saistību daudzumu un veidu;
- 18) ja novērtējums ir saistīts ar jauktas darbības kontrolāciju sabiedrību – to, ciktāl to grupas uzņēmumu noregulējums, kas ir iestādes vai finanšu iestādes, varētu negatīvi ietekmēt grupas nefinanšu daļu;
- 19) pakalpojumu līmeņa līgumu esamību un pamatīgumu;
- 20) to, vai trešo valstu iestādēm ir noregulējuma instrumenti, kas vajadzīgi, lai atbalstītu Savienības noregulējuma iestāžu noregulējuma darbības, un cik plaša ir saskaņota rīcība starp Savienības un trešo valstu iestādēm;
- 21) iespējas noregulējuma instrumentus izmantot tādā veidā, kas atbilst noregulējuma mērķiem, ņemot vērā pieejamos instrumentus un iestādes struktūru;
- 22) to, cik lielā mērā grupas struktūra ļauj noregulējuma iestādei noregulēt visu grupu vai vienu vai vairākas no grupas vienībām, neradot būtisku tiešu vai netiešu negatīvu ietekmi uz finanšu sistēmu, uzticēšanos tirgum vai ekonomiku, un nolūkā palielināt grupas vērtību kopumā;

- 23) noteikumus un līdzekļus, ar kuriem varētu atvieglot noregulējumu attiecībā uz grupām, kam ir meitasuzņēmumi, kuri atrodas atšķirīgā jurisdikcijā;
  - 24) to, cik uzticama ir noregulējuma instrumentu izmantošana tādā veidā, kas atbilst noregulējuma mērķiem, ņemot vērā iespējamo ietekmi uz kreditoriem, darījumu partneriem, klientiem un darbiniekiem un iespējamās darbības, kuras var veikt trešo valstu iestādes;
  - 25) to, cik lielā mērā iestādes noregulējuma ietekmi uz finanšu sistēmu un uzticēšanos finanšu tirgum var pienācīgi novērtēt;
  - 26) to, cik lielā mērā iestādes noregulējums varētu ievērojami tieši vai netieši negatīvi ietekmēt finanšu sistēmu, uzticēšanos tirgum vai ekonomiku;
  - 27) to, cik lielā mērā kaitīgo ietekmi uz citām iestādēm vai finanšu tirgiem varētu ierobežot, piemērojot noregulējuma instrumentus un pilnvaras;
  - 28) to, cik lielā mērā iestādes noregulējumam varētu būt nozīmīga ietekme uz maksājumu un norēķinu sistēmu darbību.
-